

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

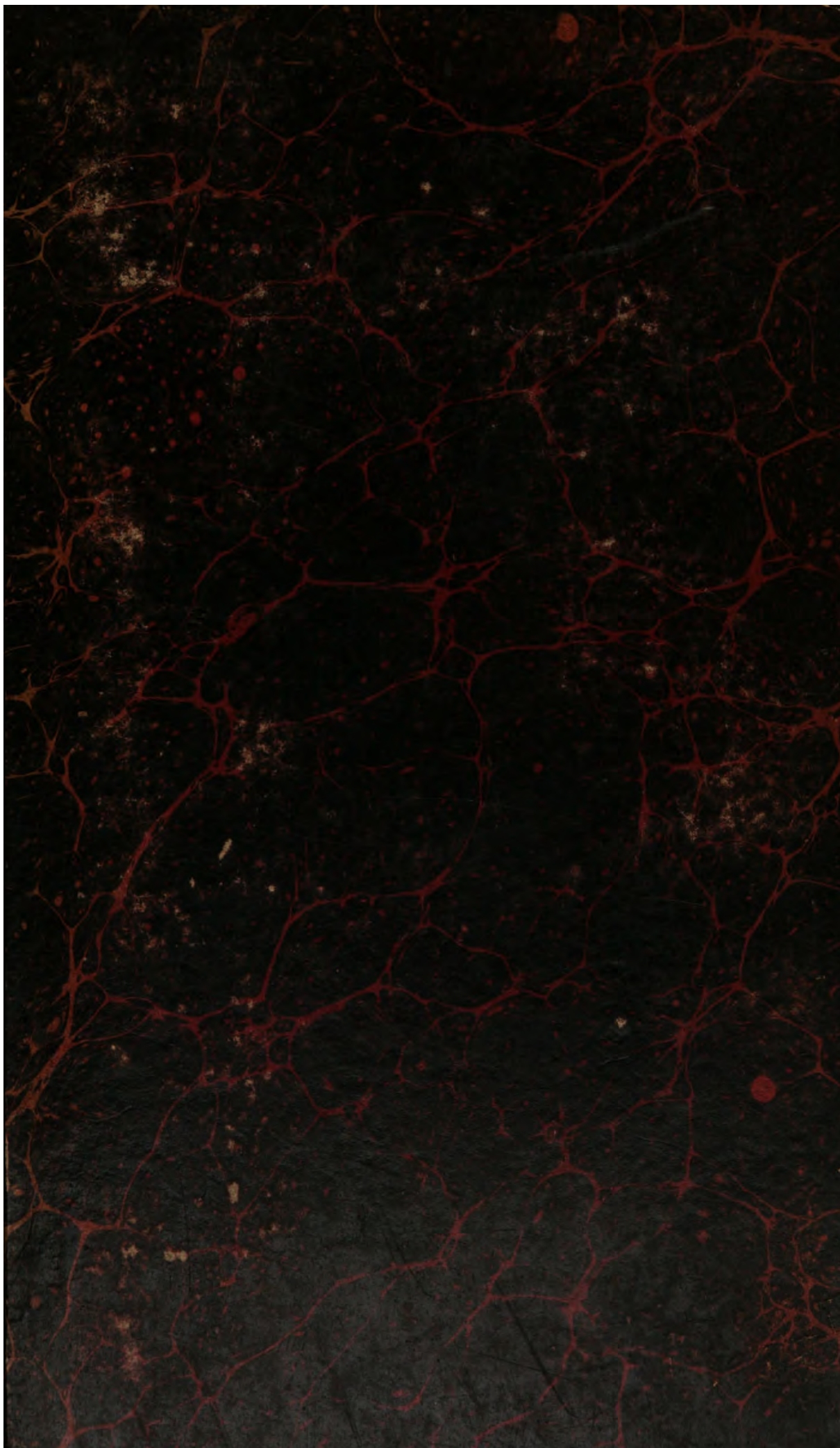
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

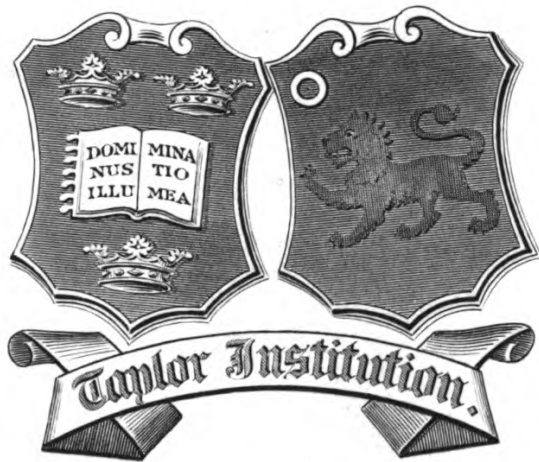
<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

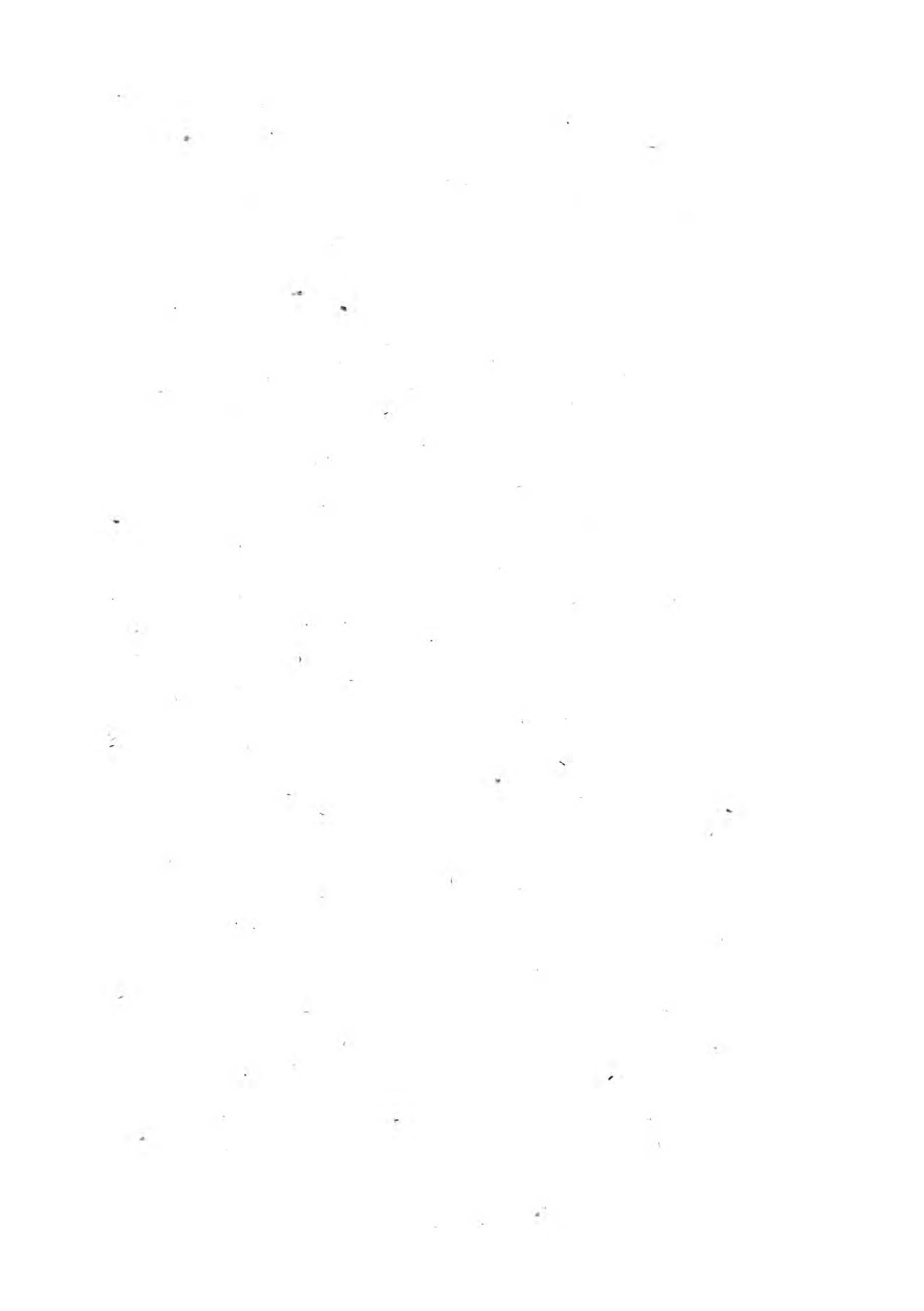
~~277. f. 4.~~

Vet. Ger. III B. 941

~~EB 80 A. 1~~

~~277 f. 4~~

Althochdeutsches
L e s e b u c h

enthaltend

die althochdeutsche Übersetzung

der

CONSOLATIO PHILOSOPHIAE

des

BOETHIUS.

Zum Schul- und Universitätsgebrauch herausgegeben und
mit spracherläuternden Anmerkungen versehen

von

E. G. GRAFF.

Berlin.

In der Nicolaischen Buchhandlung.

1837.

Dem heiligen Pfleger und Schirmer
alles
Wahren, Rechten, Guten,
dem huldvollen Retter
des
althochdeutschen Sprachschatzes,
dem Kronprinzen von Preussen,
Friedrich Wilhelm,
aus Verehrung und Dankbarkeit,
der deutschen Jugend,
die Ihm,
dem besten Fürsten,
in Lieb und Treu einst dienen soll,
zur Mahnung und Lehre
geweiht.

dafs
nicht
sondern
ng und
iten will,
auf den
Gymnasien
betrieben.
Mangel an
alten Sprache
in Mangel an
althochdeut-
Mangel abzuhe-
stere schwinden,
das Selbststudium
leichtern wird —,
at. Ich habe dazu
der von Boethius
one philosophiae ge-
in geringem Umfange
angeschaft und ihre
Cursus beendigt wer-
ntwicklung der althoch-
und Satzlehre hinreichend
in weil dieses Werk die
osophischem Denken anregen
über den wahren Werth
ens belehrend, mit einer Ge-

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions.

2. It is essential to ensure that all entries are supported by proper documentation and receipts.

3. Regular audits should be conducted to verify the accuracy of the records and identify any discrepancies.

4. The second part of the document outlines the procedures for handling cash and credit transactions.

5. All cash receipts should be recorded immediately and deposited in a secure bank account.

6. Credit sales should be recorded at the time of sale, and the corresponding receivables should be tracked.

7. The third part of the document provides guidelines for managing inventory and stock levels.

8. Inventory should be counted regularly to ensure that the recorded quantities match the actual stock on hand.

9. The final part of the document concludes with a summary of the key points and a statement of the author's intent.

V o r r e d e.

Wie allgemein es auch bereits anerkannt wird, daß das Studium der althochdeutschen Sprache nicht nur dem Sprach- und Geschichtsforscher, sondern auch jedem, der über die Form, Bedeutung und Verwendung unserer Wörter Aufschluß erhalten will, unerläßlich ist, so wird dasselbe doch auf den Universitäten und den obern Klassen der Gymnasien noch gar nicht oder nur unvollkommen betrieben. Der Grund davon liegt theils in dem Mangel an Lehrern, die zum Unterricht in unserer alten Sprache gehörig vorbereitet sind, theils in dem Mangel an einem zu diesem Unterricht geeigneten althochdeutschen Lesebuche. Diesem letztern Mangel abzuhelfen — und mit ihm wird auch der erstere schwinden, weil ein solches Buch den Lehrern das Selbststudium der althochdeutschen Sprache erleichtern wird —, ist das vorliegende Werk bestimmt. Ich habe dazu die althochdeutsche Übersetzung der von Boethius verfaßten 5 Bücher de consolatione philosophiae gewählt, nicht nur weil diese von geringem Umfange ist, (also mit wenigen Kosten angeschafft und ihre Lektüre in einem halbjährigen Coursus beendigt werden kann) und doch zur Entwicklung der althochdeutschen Laut-, Flexions- und Satzlehre hinreichend sich eignet, sondern auch weil dieses Werk die studirende Jugend zu philosophischem Denken anregen und vorbereiten, und, sie über den wahren Werth der Güter und des Lebens belehrend, mit einer Ge-

sinnung ausrüsten wird, die sie gegen die immer wilder um sich greifende, lugathmende, hafseseheisse Pest selbstsüchtiger Umwälzungswuth beschützt und dem Reiche Gottes, dem Reiche des Wahren, Rechten, Guten, dem Reiche der Tugend und Liebe, unversehrt und muthig entgegen führt. Mögest du, Jugend meines Vaterlandes, dahin gelangen, mit dem Rufe seliger Befriedigung: hier bechenno ih mih, hier bin ih heime, hinnan bin ih purtig, hier sol ih kestaton!*)

In den Anmerkungen, die den Gebrauch dieses Buchs erleichtern und seinen Zweck befördern sollen, habe ich, mit wenigen Ausnahmen, nur diejenigen Wörter, die in den drei ersten Theilen des althochdeutschen Sprachschatzes noch nicht abgehandelt sind, erklärt. Der grösste Theil dieser Anmerkungen besteht theils in Hinweisungen auf den althochdeutschen Sprachschatz und auf meine beiden Schriften: die althochdeutschen Präpositionen und: Theorie der schwachen Deklination, theils in Beleuchtungen einer Stelle durch die andere, weil ich dadurch einer flüchtigen Benutzung dieses Buches vorbeugen und zu einem gründlichen Studium der Sprache veranlassen wollte; aus demselben Grunde habe ich auch bisweilen Wörter und Konstruktionen nicht bei ihrem ersten Vorkommen, sondern an späteren Stellen erläutert. Was unerklärt geblieben ist, wird wohl mit Hülfe der grössern, den lateinischen Text des Boethius mit enthaltenden, Ausgabe dieses Werks deutlich werden. Dafs der Lehrer auch Grimms Grammatik zur Hand nehmen mufs, versteht sich von selbst.

---

*) s. S. 90.

INCIPIT LIBER PRIMUS BOETHII.
 CONQUESTIO BOETHII DE INSTABILITATE FOR-
 TUNAE.

Ich (1) dir (2) er (3) teta frolichiv sang, ih machon (3) nu note
 charasang (4). Sih no (5), leidege muse lerent mih scriben
 unde fullent sie miniv ougen mit ernstlichen (6) dranen.
 Tise geuertan ne mahta nioman eruenden, sie ne (7) fuorn
 sament mir. Er uuaren sie guollich (8) minero iugende;
 nu trostent sie mih alten minero misseskihte (9), uuanda (10)
 mir ist ungeuando sone arbeiten zuo gestungen (11) spuotig (12)
 alti unde leid habet mih alten getan. Fone dien dingen

1) *S. ahd. Sprachschatz I. 118.* 2) *s. Sprsch. I. 434.*
 3) *s. Flexionssuffix M und N in Sprsch. II.* 4) *chara,*
Plage. (5) *s. NU unter NA in Sprsch. II.* 6) *s. Flexions-*
suffix M und N in Sprsch. II. 7) *s. NI unter NA in*
Sprsch. II. 8) *Durch Assimilation aus guotlich, Ruhm.*
 9) *gen. sing. von misseskiht (Wissgeschick); das simplex*
skiht kommt in den ahd. Quellen nicht vor, sondern
giskiht (wovon unser Geschichte und Geschick), als casus,
eventus. 10) *meil; uuanda, ursprünglich hwanda, gehört*
mit hwer, wer, zum Stamme HWA. 11) *Das Verbum*
slingan (nicht unser heutiges schlingen, glutire, welches
im Altd. slintan heisst) kommt nur in Nothers Schriften
vor und zwar, ausser in dieser und einigen spätern
Stellen des vorliegenden Werkes, in der Uebersetzung
des Mart. Cap. (slungen zu, adueniebant), in der Ueber-
setzung der Psalmen [ube in aber riluoma zuo geslun-
gene (der Druck hat fehlerhaft zuo gestungene) sin,
divitiae si affluant Ps. 61, 11.] und in der Ueberset-
zung des organon (zugeslungenis tingis und taz ist imp
zugeslungen, secundum accidens.) 12) *cf. S. 5. Ann. 2.*

gráuuen¹⁾ ih ze únzite únde sláchiu²⁾ hût rídot an chráf-
telôsemo lichamen. Táz íst sâlig tîd, tér in lústsamên
zîten ne chûmet únde in léitsâmên geuuúnstêr³⁾ ne tuélet.
Ah ze sêre, uuîo úbelo ér die uuênegen gehôret únde uuîo
úngerno ér chéligo⁴⁾ betuot íro uuéinonten ougên! Únz
mír sâlda fólgetôn in álle mo mînemo gûote mír únstâtemo,
tô hábeta mih tiu léida stunda nâh kenómen; unánda si
mír áber nû gesuichen hábet, nû lénget mîna uríst mîn
árbéitsámo líb. Uuáz hiezent ir ío mih sâligen, fríunt mîne?
Tér dóh ío uíel, fásto ne stúont.

Únz ih tîz suígendo in mînemo múote áhtota únde
ih sús ámerlicha⁵⁾ chlága scréib mît temo grífele, uuár⁶⁾ sáh
ih éin uuîb stân óbe mír, éruuirdigero tâte⁷⁾ hártó, mît
érnestlichên ougôn vnde dúrnohtor⁸⁾ séhentên tánne ío-
man⁹⁾ ménniskôn sehen múge, mît iúnclichero uáreuuo,
vnde mícheles mágenes unde ungebróstenes¹⁰⁾, tóh si só ált
uuáre, táz síh nîoman íro ne gelóubti unésen ébenált, in
íro geuuáhste znueligero mícheli. Uuánda éina uuíla¹¹⁾
kezúhta¹²⁾ si síh hára zu únsermo méze, ándera uuíla
túohta¹³⁾ si mír den hímel rúoren¹⁴⁾ mît óbenahtigemo¹⁵⁾

1) s. Flexionssuffix M und N in Sprsch. II. (2) schlaff
(auch ahd. slaff). Das adj. slah zeigt sich sonst nirgends
im Ahd., als in dieser und einer folgenden Stelle
(slachero hiute), und auch das subst. slabi nur in
einer Abhandlung über Musik [fóre slabi ze unlútréiste
ne sí (lira)]. Aus der spätern Zeit kenne ich nur slachiu
iouh durriu eher. Diut. III. 98. und die truogen alle
slachen balc im Parcival S. 94. Ausgabe v. Lachmann.
3) st. geuuúnstêr. 4) von quelan [woraus unser quâlen],
cruciari. In dem vorliegenden Sprachdenkmale wird immer
qu durch ch gegeben. 5) s. JAMAR in Sprsch. I. 6) ecce!
7) gen. sing. 8) Comparativ von durhnoht; s. NOHT in
Sprsch. II. 9) s. MAN in Sprsch. II. 10) gibrest an, deficere,
BRAH in Sprsch. III. 11) die organische Form ist
hwíla, Weíle. 12) gizuhjan von ZUH (ziehen). 13) Not-
ker's Form des praet. vom irregul. Verb. dunchan (dün-
fen) statt dúhta. 14) Die ursprüngliche Form dieses
Worts hat h zum Anlaut. 15) s. OBA in Sprsch. I.

houbete. Sô si daz houbet hô¹⁾ uf erbüreta, sô überslüog iz ten himel, vnde sô troug si déro sia anauuertentôn²⁾ ougen. Iro uuât uuâs³⁾ chléine⁴⁾ unde uuâhe⁵⁾ unde festes kezivges⁶⁾; tia uuât si iro sélbiu uuórhtá (sic), sô ih áfter dés⁷⁾ fone iro uernám. Iro bilde uuâren fóre⁸⁾ álti uersáleuuet⁹⁾, sámo so rúcchegiu¹⁰⁾ gemále, *vel sic*, altiu sùmhéit¹¹⁾ hábeta uertúnchelet iro uuahi. Ze niderost án deró uuâte stúont kescriben taz chriechesk p, ze óberóst stúont theta. Unde únder zuísken¹²⁾ púohstaben stúonden sámo so léitersprózen gezéichenet álde stégen stúofa¹³⁾, áfter¹⁴⁾ dién man stígen máhti fone demo nideren púohstabe zu demo óberen. Tia sélbún uuât hábeton ferbróchen sùmeliche nôtnúnftara¹⁵⁾ unde uuâren sie anauuert mit iro stúccchen, die iogelicher besuérben¹⁶⁾ máhti. An déro zé-seuuún¹⁷⁾ trúog sí búoh, án dero uuínsterún sceptrum. Sô sí gesáh fóre mínemo bétte stán tie méteruuúrchun, unde mír tráne réchhende mit iro uuórten, sár dés éin lúzzel zórneg uuórteniu ióh trólichó¹⁸⁾ séhendiú frágeta si: uuér liez hárá ín ze disemo síechen tise geuúéreten húorra (ze teatro? tie ímo sín sèr¹⁹⁾ nicht²⁰⁾ éin ne héillent (sic) núbe²¹⁾ ióh mèront mit sùozemo éitere iro uuorto? Tíz

1) statt hòh, hoch. 2) *praet. von triugan*, (trügen). 3) *g. pl.* (der sie Anschauenden). 4) *Es steht* uuâs. 5) *Unser jetziges klein, aber selten in dieser Bedeutung; gewöhnlich als subtilis, tenuis, argutus.* 6) *Es steht* uuâhe. 7) *Das simplex* (unser Zeug) kommt nur einmal vor in: *vasa*, *ziuch*, in den unter *Bib. 2.* im *Sprsch. citirten Glossen.* 8) *s. meine Schrift: die ahd. Präpositionen S. 280.* 9) *s. ahd. Pröp. S. 143.* 10) *saló* (salaw), schmutzig, schwarz. 11) *s. Wurzel RUH.* 12) *Saunheit, Nachlässigkeit.* 13) *Von dem adj. zwisc, zwiefach, kommt unser zwischen her.* 14) *Würde neuhochdeutsch Stiege-stufe sein.* 15) *s. ahd. Pröp. S. 151.* 16) *s. Wurzel NAM.* 17) *swerban, tergere, (giswerban, tergere, apprehendere, biswerban, auferre.* 18) *zesewa, dextra.* 18) *drawan, drewan, drowan, drohen.* 19) *Schmerz; von dem adv. sero, schmerzlich, unser sehr.* 20) *s. WIHT in Sprachschatz I.* 21) *s. IBU in Sprsch. I.*

sint tie den uuöcher unde den ezig¹⁾ tere rationis ertém-
fent²⁾ mit tien dörnen uailönes, unde menniskön müot
stözent sie in dia süht, sie ne lösent sie nielit. Aber
infuortint³⁾ ir mir einen uröden⁴⁾ mit iüermo zarte, sö
ir diccho⁵⁾ tuont, tüz ne uuäge mir sö nielit; an demo
ne infüore mir nielit minero arbeito; aber disen chriechis-
kero meisterskéfte, unde achademiskero dührlerten⁶⁾. Rū-
ment sirenes, lüstsame ünz an dia uerlornissida; unde
läzent mih imo sin müot néren⁷⁾ unde héilen mit minen
carninibus. Tö snifta⁸⁾ nider dáz súš⁹⁾ erstouta¹⁰⁾ ge-
zuahte¹¹⁾; unde uöre schámon irrótende geliez¹²⁾ iz sih.
Aber ih erchám mih tödes, (sic) uuér dáz uuib uuäre sö ge-
uuáltigo uarentiu, ih ne máhta sia bechennen, uuánda mir
daz óuga timbereta¹³⁾ fóllez tráno; unde ih fúre¹⁴⁾ mih
nider sehende pegónda ih snigendo chiesen; uuáz si dára
näh tuon uuólti. Tö hitemon¹⁵⁾ nähör gánde gesáz si ze
enderóst mines pettes; unde ána sehende min ánalütte
tráglichez fóne uuófte unde fóne trúregi nider gehángtez
chlageta si síh mit tisen uérsen mines únmuotes. (sic) Ah uuío hárti
sih misse hábet mánnés müot, káhes¹⁶⁾ késtúrtez¹⁷⁾ (sic) in dia grúoba; unde uuío gnóto¹⁸⁾ iz tánne

1) s. *Wurzel* AZ. 2) demfan, ardemfan, ersicken, töb-
ten. 3) Für infuortlät (infuortlät); statt t. steht hier öfter
nt in der 2. p. plur., wie im gleichfolgenden tuont.
4) Uredo. (fredo) übersetzt hier das lat. profanus,
sonst bedeutet freido, profugus, apostata. 5) oft. 6) s.
Wurzel LIS in *Sprsch. II.* 7) s. *Wurzel* NAS. 8) snifta
nider übersetzt hier dejecit humi vultum; snifjan kommt
sonst nirgends vor. 9) so. 10) stopjan, conqueri, corripere,
arstoujan, increpare, corripere. 11) gezuáhte übersetzt hier
chorus; cf. die andere dar gesezene uuaren dero unbuldon
gotó gezuáhtes, ceteri quippe illie dii manium demorati.
Mart. Cap. S. 54. und thiu thritta zuáhta (generatio).
Krist. I. 3, 26. 12) s. *Wurzel* LAZ. 13) timbar, dunkel,
timbarén, dunkel werden. 14) s. *ahd. Práp. S. 145.*
15) hitemon, ältere Form hitamum, hitamun, tandem.
16) Es steht káhes; aus gáh ist unser jáhe entstanden.
17) wohl kesturztez zu lesen. 18) s. NOT in *Sprsch. II.*

ilet úzer demo liechte in dia uínstri, sô sine sórgun érerôn fône ¹⁾ frânspuote ²⁾ ze ³⁾ únmezíg uuérdent! Tíser uuás keuuón dénchen án die himelférte, únz er ungeréchen ⁴⁾ (*sic*) uuás, únde chôs ⁵⁾ er in héiteri dero súnnùn uerte únde des mánen, vnde uuíssa er óuh tie uérte bezálo ⁶⁾, tie dehéin planeta tûot feruuállotiu in ánderro planetarum uérte. Er uuólta íoh uuízen, uuáz tia uuínda recche ⁷⁾, tie den mére vuúolent, uuér dén únerdrózenen himel úmbe tribe, alde uuío uuéstert in sédel gándiu zéichen áber chómên ad ortum, uuáz ten lénzen getúe sô linden, táz ér dia érda geziere mít plúomôn, únde uuér dáz kébe, dáz ter hérbest chómé geládenêr mít rifên béren in rátsámemo iáre, únde chónða er geántuuúrten mániges tinges tóugenes ⁸⁾ uuáz táz únde dáz méine. Nû ist er uuízzelôs, nû ist er áne uuórten des müotes túgede ⁹⁾, únde úmbe den háls kechéten-notêr vnde mít téro búrdi níder genéigtêr síhet er úndánches ¹⁰⁾ ze érdo, ténchet er léuues ¹¹⁾ án dia tóubûn érda. Nû ist áber dóh mêr zít láchennis ¹²⁾ tánné chlágo. Unde míh tára náh enôto ána séhentiu frágeta si: Ne uuúrte dû mít mínemo spúnge ¹³⁾ gesóuget únde mít mínero fruóndo ¹⁴⁾ gezógen, únz tú gestige ze gómenes sinne? né bist tú dér ná? Ze uuáre, íh káb tír óuh sóliu gesareune, tíu dih skírmím mít úngesuíchenero uésti, úbe ¹⁵⁾ dû síu gérnó hína ne uuúrfist ¹⁶⁾. Pechénnest tu míh? ziu ¹⁷⁾ suíggest tu?

1) *s. ahd. Pröp. S. 233.* 2) *statt framspuote; spuot, substantia, successus, prosperitas, celeritas, framspuot, successus, prosperitas; s. S. 1. Anm. 12. u. S. 13. Anm. 3.* 3) *s. ahd. Pröp. S. 268.* 4) *ungerechen übersetzt liber; ist in gerechen zu lesen? s. RACH und RIH in Sprsch. II.* 5) *praet. von chiusan, unser heutiges fiesen, aber nicht nur in der Bedeutung: wählen, sondern auch als sehen, betrachten, erforschen, erkennen.* 6) *d. i. be zalo, nach der Zahl.* 7) *s. Wurzel RACH.* 8) *tougan, geheim.* 9) *gen. sing. von áne uuorten regiert; s. ánu in Sprsch. I.* 10) *wider Willen.* 11) *s. Sprsch. II. S. 295* 12) *Es steht láchennis.* 13) *spunge st. spunne, dat. von spunni, uber, (lac).* 14) *s. PRUANTA (woraus unser Pfründe) in Sprsch. III.* 15) *s. IBU in Sprsch. I.* 16) *Es steht uuúrfist.* 17) *ziu (wozu,*

uuéder 1) fóre scámón; áldé fóre erchómeni? mir uuáre
 liebera fóre scámón; mih túnchet áber, fórhta túot tir uué.
 Sô si (mih tô gesáh niéht éin suigenten, núbe sámó stúmi-
 men únde zúngelósen; sô légeta si íro hánt mámméndo au
 mína (brúst. Nieht fréisón²⁾), ehad si, úngehúht hábet er
 geuángen, keméine súht tero áuuizzóntón³⁾. Ér hábet sín
 éin lúzzel ergézen; er behúget sih uuóla sín, échert er
 mih ér bechéenne. Únde dáz er mih pechénnen múge, sô
 uuískén siníu óugen petímberlíu mít tómo nébele tero stír-
 bigón dingo. Sús chád si, únde mít kelésotemo túoche
 íro uuáte uuísta⁴⁾ sí míníu uuúoffenten óugen.
 Sár bína uertribenéro náht pegáb mih tíu uínstri
 únde chám mir óugón líeht, sólih íh fóre hábeta. Also
 iz tánne ueret⁵⁾, sô die stérnen bedécchet sint fóne uuól-
 chenmáchigemo uuínde, únde (der hímel ála⁶⁾ gáro⁷⁾ íst
 ze díechén régenen, únde súnna ne skínet, vnde iz náhtét,
 ér an hímele stérnen (skínen, úbe dára náht tíu bísa fone
 tratiá uuántíu⁸⁾ dia náht zefúoret vnde dén dág mácht
 héiteren, dér uóre finsterér uuás, vnde dánne súnna skínet,
 vnde sí gáes⁹⁾ skínené skíuzet tien líuten síh uuúnderón-
 ten únder díu óugen.
 Also zestóbenemo nébele sáh íh ten hímel vnde uuárd
 íh sínnig, sía ze bechénnenne, táz si láchanarra uuás. Sô
 íh sía díu óugen ána uerliez¹⁰⁾ vnde íh sía gnóto chós,
 pechnáta¹¹⁾ íh sía uuésen mína ámmún, in déro séldón¹²⁾

warum) ist so wie zi hiu aus. zi hwiu entstanden. 1) *utrum*;
 die ursprüngliche Form ist hwedar, zur Frágpártikel
 verwandter a. s. n. von hwedar, *uter*, wie das lat. *utrum*.
 2) *gen. pl.* von freisa, Gefahr. 3) s. *Wurzel WIZ*.
 4) statt *uuiseta*. 5) s. *Wurzel FAR*. 6) s. *AL* in
Sprsch. I. 7) *garo* (unser heutiges *gar*), bereit [o ist
 hier nicht *Geschlechtssuffix* (s. meine *Theorie der schwa-
 chen Deklination*) sondern *Ableitungssuffix*; s. *Suffix*
O und W in Sprsch. I.] 8) s. *Wurzel WA*. 9) statt
gáhes. 10) s. *Wurzel LAZ*. 11) *ehnáhan*, *noscere*,
 kommt nicht als *simplex* vor, sondern nur mit den
Präfixen ant, ar, bi. 12) *selda*, früher *salida*, *selida*,

ih fóne chinde uuóneta. Únde uuáz, chád ih, uuóltóst tú, állero túgedo méistra, fóne hímele hára in díz éinóte mínero íhseli? Ínno ¹⁾ dáz óuh tú gescúldigotív fóne lúk-kèn ²⁾ léidúngôn ³⁾ kemûot ⁴⁾ uuérdést? Sólti ih míh tánne, chád si, tîn gelóuben ⁵⁾, mîn héime gezogeno? únde ne sólti ih nícht ében téila uuérden dínero árbeito, tîe dù lídest úmbe mínen níd? Tríiuo, philosophië ne gezám nio ⁶⁾, táz sí den únsúndigen líeze fáren áne síh; sólti ih, chist ⁷⁾ tu, mína léidunga fúrhten vnde míh téro erchómen sámoso ⁸⁾ ételiches níuues tinges? Uuánest tu nú érest sapientiam in nôt kestôzena fóne díen úbelèn? Ne uáht ⁹⁾ ih ófto íoh pí díen áltèn, fóre platonis ziten, stárchen uuíg uuíder dero góucho ¹⁰⁾ nánde? únde ímo lébendemo úber sígenôta ¹¹⁾ síu méister socrates ten dôt, mír zûoséhentero. Únde dánne ¹²⁾ síu érbe íltîn zócchôn epicurei atque stoici únde óuh ándere, íogelih gágen ¹³⁾ sínemo téile, únde sí míh, álso dár man róub téilet, tánsotín ¹⁴⁾ uuídere zihenta ¹⁵⁾ únde dáz uuíderônta zebráchen síe mína uuát, tía ih sélbiu uuórhta, vnde blézzen tar ába gezúbtèn síh uuánende míh álla háben síoren síu mít tíu ¹⁶⁾. Vuánda dóh an díen zóccháren ételih kelíhnisse uuás mínero getáte, vnrúoti uuánentíu síe uuésen míne gesuásen petróug sí íro súmelicho ¹⁷⁾ mít

---

Wohnung. 1) s. INU in *Sprsch. I.* 2) s. *Wurzel LUG* 3) s. *Wurzel LID.* 4) s. MOjan in *Sprsch. II.* 5) s. *Wurzel LUB.* 6) s. io unter EWA in *Sprsch. I.* 7) *contrahirt aus chidist, von quedan, sagen.* 8) *comp. von sámso so, sicut.* 9) *praet. von fehtan.* 10) *gouh, stultus.* 11) *In einer späteren Stelle ist die Sylbe sig nicht mit einem Circumflex, sondern mit dem ihr zukommenden Acutus bezeichnet.* 12) *danne, cum, mit indic. und auch, wie hier, mit conjunct.* 13) s. *ahd. Pröp. S. 199.* 14) *dansôn, trahere, mit dem gleichbedeutenden dinsan, zur Wurzel DANS gehörig.* 15) *Obgleich in der Handschrift dieses Werkes für ziuhan gewöhnlich zihan geschrieben, und hier auch zihenta und nicht zihenta steht, so ist dieses uuídere zihenta, welches reclamantem übersetzt, doch vielleicht nicht auf ziuhan (ziehen, ducere) sondern auf zihan (ziehen, dicere) zu beziehen.* 16) s. *ahd. Pröp. S. 283.* 17) *Ist wohl Schreib-*

téro irreglichen uuâne, dér io uuírbet ¹⁾ mit téro uerulú-
chenun mánegi. Vbe du nio ne géiscotóst ²⁾, uuío ³⁾
anaxagoras indrán ⁴⁾, nóh uuío socrates kenótet uuárd trin-
chen cicutam, nóh uuéliu ⁵⁾ uuíze zeno léid, uuánda iz
urémédemo ⁶⁾ lándé geskáh; tú máhtóst áber uuízen canio
geliche únde senece geliche únde óuh sorano, téro geuuabt
nóh ⁷⁾ nicht ált ne íst nóh únináre, tie nicht ánderes
ze demo tóde ne bráhta, áne dáz sie uuáren gerárte ⁸⁾ náh
minemo síte, vngeliche demo flíze dero scádelôn. Tih ne
dárf nehéin ⁹⁾ uuúnder sín, úbe uuír in dísemo mére ge-
uuérfót uuérdén fóne in állen sint ¹⁰⁾ zúostózentén uuínden,
uuánda uuír uuéllen dien úbelén misselichén únde dáz íst
úns fástóst in múote. Téro hère nio sò míchel ne íst, iz
ne sí ze uerchiesenne, uuánda iz fóne nehéinemo uuísen
geléitet ne uuírt, núbe échert fóne uuúotigero ¹¹⁾ irrighéite
rátelóslichó dára únde dára gefúoret uuírt. Vbe óuh táz
sína skára rihtet uuíder úns únde iz únsih (*sic*) mágenigór ¹²⁾
ána uéret, sò zihet únseriu herzogen ¹³⁾ íro hère in íro
uéstí; tára náh uuérdent sie únmuozig zócchóndo íro ge-
búlstere. Uuír éigen áber óbenán die zócchónten sò bôsa
sácha ze hùe ¹⁴⁾, síchure uuórtene álles uuúotiges stúrmes,
únde mit téro fésti beuuárote, tára nehéin uuég zúo ne
sí téro uuínnentán góuhhéite.

Sò uuéler ¹⁵⁾ in sínemo áltère stíllér únde gezógenér
sálda ¹⁶⁾ in uersibte ¹⁷⁾ hábeta únde er áfter réhte péidiu

fehler für a. pl. m. sumeliche, einige. 1) hwerban, (werben)
rotari, verti, redire, agere. 2) Contrahirt aus gieiscotost;
s. ISC in Sprsch. I. 3) ursprünglich hwio, wie, vom
Stamm HWA. 4) s. Wurzel RAN. 5) weler statt
hweler (Stamm HWA), quis, qualis, nur in einigen
áhd. Quellen neben hwelher, welcher. 6) Es steht fehler-
haft urómodemo. 7) s. NA in Sprsch. II. 8) s. RARTjan
in Sprsch. II. 9) s. EIN in Sprsch. I. 10) sint, WEG; in
allen sint, undique. 11) s. Wurzel WAT. 12) s. Wurzel
MAH 13) s. N in Sprsch. II. 14) st. hùe, dat. von hòh,
huoh, hohu. 15) sò uuéler, quisquis, s. Anm. 5. 16) sálda,
áltère Form sálda, Glück, salus, fortuna, beatitudo. 17) Ber

uersáh; tēr māhta haben uēste gehāba. Tēn sōlen¹⁾ ne brütet²⁾ niht tiu ūngēbārda³⁾ ūnde die trōuuūn des mēres uuōllentes⁴⁾ ūnde fōne bōdeme ūf chērentes sīna zēssa⁵⁾; nōh in ne brütet tēr brēnmento berg ueseuus, sō er uerbrōchenēn mūntlōchen uuīto zeuuirfet sīniu rīuchenten⁶⁾ fiur, nōh in ne brütet tēr scūz tero fiurentūn dōnerstrālo⁷⁾; tiu hōhiu turre diccho nīder slāt. Uuāz ist tien mūdīngen⁸⁾; dāz sie die geuualtigen fūrhtent, chrāftelōse, dōh⁹⁾ sie uuīnnen? Niht ne beuuāne dīh, niht ne fūrhte; mit tiu infūorest tu demo geuualtigen sīn zōrn. Tēr āber fūrhtet ālde gērōt, uuānda dēr ūnstāte ist ūnde ūngeuualtig sīn sēlbes, pedīu¹⁰⁾ hābet er hīna geuūrfen den skilt gōtes zūuersīhte, vnde āba stēte gedrūngenēr smīdōt imo sēlbemo chētenna, mit tēro man in binde.

Uerstāst tū dīh¹¹⁾ tisses iēht¹²⁾; chād si, ālde gāt iz tih iēht in? Léidego ūnde līrun spīles ergāzto¹³⁾, uuāz rīuzest tu, zīu ulīezent tīr trāne? Jih¹⁴⁾ uuāz tīr sī, ēin ne uerbīl¹⁵⁾ du. Ūbe dū ārzates hēlfa uuēllēst, sō ūge dia uuūndun. Tō āntuuūrta ih iro mit ēteuuāz chrēftigoren mūote: sōl is nōh tūrft sīn ze sāgenne? ne skīnet tiu mīsseskiht uuōlā nā, tiu mīr āna līget? ne bechūmet¹⁶⁾ tih niht sēlbīv des chārchāres ēigeslīchi? ¹⁷⁾ ist tānne dīz nū dīu būohchāmera,

achtung. 1) *Es steht* sōlēn; soler neben solihē, wie weler neben welihē 2) brutjan, terrere. 3) s. *Wurzel* BAR. 4) s. *Wurzel* WAL. 5) cf. weiter unten: mare aestuat; zessot. 6) s. *Wurzel* RUH. 7) gen. sing. 8) s. *MOjan* in *Sprsch. II* und *NG* in *Sprsch. II*. 9) dōh bedeutet nicht nur doch, sondern auch obgleich. 10) s. *ahd. Präp. S.* 283. 11) *Es steht* dīz. 12) s. *WIHT* in *Sprsch. I*. 13) *voc. masc. des part. von* argezjan; cf. weiter unten: er ergazta in sinero trāno; gaudium lacrymis rependit. 14) *Imperativ von* jehan, sāgen, befennen. 15) *Imperativ von* farhelan, verbehlen. 16) von biqueman (*wörtlich*: befommen); cf. weiter unten: bechumet tih taz iēht, *sentisne haec*, auch: diu *quaestio* bechumet uns nōh in *quinto libro* und sie bechamin, *provenient*, dien zagosten. 17) s. *Wurzel* AG.

târ du gérno inne sâze ze mînemo hûs vnde sâment mîr sizzendo tráhtotôst állen dén uuistúom, tér an gót kât únde án die liute? Uuás ih in dien uátôn¹⁾, tô ih tír hálf erúnden tía tóugeni dero nature, tô du mîr bildotôst mit tínero zéigo rúoto die uérte dero stérnôn, tô dû mîne síte únde álla día uuísún mînes líbes scáffotôst nâh témo bílde dero éngelo? Hábo ih nú súslíchen²⁾ lôn tír lósendo?³⁾ Triuuo, dû fúnde día réda únde lértôst sía mît platonis múnde, álliu ríche únde álle ándere geuuálta dánne uuésen sâlige, úbe iro ulâgin⁴⁾ uuíse, álde díe síh pegóndin⁵⁾ héften ze uuistúome. Tú lértôst únsih óuh mît sínemo múnde, állèn uuísèn núzze uuésen, in díen uuórten geuuált ze guuúnne⁶⁾, nio er díen úbelèn ze hánden uerlâzenêr scáden únde uerlórnesseda túê⁷⁾ díen gúotèn. Tés sólgendo, uuánda iz fóné díe chám, uuólta ih skéinen án demo ámbahte⁸⁾ táz tu mih kesuáso⁹⁾ lértôst. Tú eríhst¹⁰⁾ mih únde gót, tér díh in getéla díen uuísèn, mih nehéine dúrfte áhtôn án demo ámbahte, áne geméine dúrfte. Tánnan errúonen mîr stárche fíentskéfte fóné díen úbelèn, díe níoman uerzêren ne máhta, únde, álso ío túot tíu báldi dero síchurbéite, ne uuág mîr níeht úmbe réhtes mínna dero geuuáltigôn bólgenscáft¹¹⁾. Uuío ófto¹²⁾ ih conigaste, dánne er ánuártota¹³⁾ uuéichero máнно gúot! Uuío díecho ne stiez ih ten fálenzcráuen triguillen ába sí-

1) cf. weiter unten: uuaz habet tíh praht ze díro uáto, und daz iar muoz uuilon ouh keúuatôn mit anaslahte únde mit froste. 2) sus, so, fo. 3) Der organische Anlaut h ist abgefallen; hlosèn, audire, obedire, lósjan, solvere. 4) s. Wurzel PLAG und Buchstab F in Sprsch. III. 5) 3. pl. praet. conj. von biginnan, incipere, niti, das im praet. neben der starken Form bigan auch die schwache bigonda annimmt. 6) Zusammgezogen aus giwunnene; s. giwinnan in WAN. 7) Es steht túen. 8) s. Wurzel BAH. 9) swás, domesticus, familiaris, secretus. 10) s. Wurzel JAH. 11) s. Wurzel BALG. 12) Hier fehlt das Verbum für obuius excepi [conigastum]. 13) s. Wurzel FAR.

nemo unrehte, des er begunnen habeta unde ioh folletan habeta! Uuio ofto ne uuas ih fóre mit mínero námeliáfti uuenegên, die dero héidenon uréchi ingeníuz ¹⁾ árbeita, mit únzalahástên léidtáten! Mih ne gehérta nio nebém man ába demo réhte án daz únréht; sô ih sáh tero lánthúto gúot ferôset ²⁾ uuérden úmbe frôno zins, álde ouh sús fóne íomannes nôtnúmfte, dáz uuág mir ében hártó dien, die iz kiten. Tô in hándegên ³⁾ húngr iären strénge chórnhóuf in campania unde úbelér ze geuúerenne unde dia sélbûn gebúrda ⁴⁾ erármén súlendêr fóne demo chúníngé gebánnen uuárt, tô hínderstúont ih tar úmbe ze strítenne uuíder demo flégare des prëtórii, des ámbáht iz uuás, úmbe geméine nôttúrfte. Temo chúníngé uuízentemo stréit ih unde bráhta ih iz tára zû, dáz sie nioman ne nôti des chóufes. Paulinum éinen geríslichen ze consule, tés kúot tie hóuegíra, sô uílo iz ze íro uuáne unde ze íro gíredo gestúont, iú uerslúnden hábetôn, tén zôh ih in gínentên ⁵⁾ úzer dero chélhûn. Nio albinum éinen sámo hêren mán áne díngr táz er ⁶⁾ ne uerskielte ⁷⁾ dáz er uerléidôt uuás, tár úmbe sázta ih míh gágen sínes léidares házze cipriani. Ne dúnchet tir míh háben gerécchet mir sélbemo gnúog mánege uíentskéfte? Nú sólta ih áber dero ánderro hálb sô uílo sín síchurera, sô uílo ih mín ⁸⁾ úmbe réhtes mína uuírs kebórget hábeta uuíder die hóueliute? Fóne uuélichen léidaren pín ih tóh nú in ángest práht! Tér nú lángo uerstózeno basilíus ába des chúnínges ámbáht tieneste, dér uuárt ánabráht, dáz er míh léidota mit téro nôte des scázzes, tés er scúldig uuás. Tô ouh ter chúníng opilionem unde gaudéntium hiez taz lántrúmen úmbe mánege unde mánegfalte íro ún-driiua, unde sie ze chilechûn ⁹⁾ flíhende ¹⁰⁾ daz kebót uuéren ne uuóltin, vnde demo chúníngé dáz ze uuízenne uuúrte,

1) s. *Wurzel* NUZ. 2) s. *ÔST* in *Sprsch. I.* 3) *handag, acer, durus, saevus.* 4) s. *Wurzel* BU. 5) *gínên, hiare.* 6) *er ist wohl zu streichen.* 7) *von scaltan, trudere, ducere; cf. weiter unten: ih bin ze tode uerscalten, morti damnor.* 8) *lies mín.* 9) *Die ältere Form ist chiricha, Kirche.* 10) *statt flíhende.*

kéböt er, sie ne rûmdin rauenna er demo tágedinge, dáz er in légeta, dáz man sie únder òugôn zeichendi, únde sô gezéichende uertribe. Uuáz uuánest tu nú déro sárfti¹⁾ des chúniges, fône in, dien ér sô grám uuás, múgen ze gelóubo geságet uuérden? únde dóh tés selben táges kelóubta ér in, dáz sie fône mír ságetôn. Uuáz nú fróuua? Hábert táz kedienót mine chúste, die ih skéinda? Tiu érerá íro úbertéileda, máchota díu sie éhafte léidara? Íst tiu fortuna sô skámelos? Úbe sí mínero únsçúldé síh ne méid, ziu ne dúohta íro scámelíh dero léidaro uersíht?²⁾ Uuáz sint tóh nú mine scúlde? Uuile du daz knôtesta³⁾ uuízen? Taz rûmiska hêrtúom mih kérno geséhen geháltenez zíhet⁴⁾ man mih. Uuile du uuízen uuío? Mán zíhet míh ten méldare dés keírren⁵⁾, dáz er demo chúnige die bríeue ne bráhti, mít tien er daz hêrôte gebóubetsçúldigoti. Uuáz túnchet tír ís, méistra? Sól ih ís lóugenen, nío ih scúlde eruárner dír ze únerôn ne sîn? Cuiisso⁶⁾ uuólta ih sô; íoh tó uuólta, íoh nú uuile únde íomer. Dés íiho ih. Íh ne írta dóh ten méldare níeht. Sól ih táz fúre únrecht háben, táz ih kérno sího geháltene, die dero ordínis sint? Ér hábet míh kescúldet mít sínero beneímedo, dáz mír dáz únmuoza uuáre, úbe ih sie gérno ne sáhe⁷⁾ geháltene. Áber díu íro selbero ze uuéuuôn liegentiu únfrúoti ne bestúrzet níomer mít lúginen dia uuárhéit únde die uréhte dero uuércho. Nóh ih ne uuáno mír muoza sí áfter sócratis zálo hélen dia uuárhéit álde íéhen dero lúgino. Áber dáz ál, so uuío iz sí únde uuío scúldig ih tár ána sí, dáz lázo ih in dínero úrteildo stán únde dero uuíson. Íh hábo óuh tía uuárhéit téro selbún tâte áfter órdeno gesçriben, dáz iz únsere áfter chómen íoh keíiscoen. Uuáz hábo ih nú fône dien lúgebríeuen ze ságenne, mít tien sie míh zíhent uuéllen uuídere guuúnne úmbe den chéiser dia rûmiskûn selbuúaltigi? Téro bríeue úndriuuá cháme uuóla

1) Nebenform von scarf, woraus unser Schärfe. 2) despectio. 3) s. NÓT. 4) statt zíhet, (von zíhan, zeihen, cf. S. 7. Ann. 14. 5) s. IRRI. 6) Aus giwisso zusammengez. 7) statt

uüre, úbe ih chómen múosi ze íro ánaságún, die míh is zihent, táz in állén dínge stárchesta ist. Uuelero libertatis múgen uuír dánne dár fúrder gedíngen? Uuólti gót, hábetin uuír dehéina! 1) Uuólti ih ántuuúrten mit témo ántuuúrte canii, tó in gaius zéh 2), dáz er dia éinunga uuíssi, diu uuíder imo gelán uuás: úbe ih sia uuíssi, chád er, sò uuáre si díh ferhólen. An állero déro nóte ne hábet mír léid tóh nieht sò genómen mínen sín nóh sò uuíderstozen, táz mír chlágelih túnche, dáz síh ílent úbele uertúon an dien chústigén; núbe dáz in des kespüen 3) mág tés sie ílent, tés íst míh uuunder. (Árgér uuílló, dér íst ódeuuáno 4) únsér uerlórnesseda. Táz áber góte zú séhentemo úbel man an demó gúoten geskéinen mág sínen árgen uuíllen, táz íst égesen 5) gelih. Fóne diu urágeta mit réhte éiner dínero gesuáson: uuánnan, chád er, chúmet taz úbel, úbe gót íst? únde úbe er neíst, uuánnan daz kúot? Nú sí óuh múoza dien árgén, die álle gúote únde állez taz hértúom géno uerliesent, óuh míh kerno uerliesen, uuánda ih in ío bí stúont. Hábo ih óuh tés sélben daz hértúom gesculdet? Íh uuáno dú gebúgest uuóla, dáz tú míh sélba ílertóst, ál dáz mír ze túonne uuás únde ze spréchenne. Tú gebúgest uuóla, stó der chúnig ze berno éines mánnes hóubet scúlde an állez taz hérté chéren uuólta, níomannés ne uuéllende bórgén, mit uuélero uertróstedo únde mit uuélén úndúron 6) mínero ureíson ih ferspráche tie únsculde álles tes hértés. Tú uuéíst, táz ih uuár ságo únde ih níó úmbe lób míh ne rúomda 7). Íh uuéíz uuóla, dáz feruuánde herzen uréhte dánne swínen 8), sò iz síne tát rúomendo lób tar úmbe enfáhet. Nú síhest tu uuóla, uuó

sáhe, 1. p. sing. praet. conj. von sehen, (sehen. 1) s. EIN. 2) praet. von zihen. 3) Das simplex spüen, spüon kommt weiter unten vor, auch in mit tiu des tinges spüon mag und in is nicht ne spue mit tien vitiis; cf. framspuot, S. 5. 4) s. Sprsch. I. S. 362. 5) s. egiso in Wurzel AG. 6) st. untiuron, von tiuri, unser theuet. 7) hruonjan, rühmen. 8) swinan, mizui, tabescere; davon unser schwinden,

mír engángen íst mîn únskádeli. Fúre triuuôn dâng, engilto¹⁾ ih únsúlde únde lúkkes únliumundes²⁾. Únde uuér gesáh nóh sô geéinote dîngmân ze úngnâdon úber dén, dér ióh scúlde eruáren uuás, íro ételichen ne uuánti, dâz scúlde den iudicem liehto³⁾ triegent álde er óuh ne uuéiz, uuáz ímo sêlbemó geskíhet? Uuâre ih pezigen⁴⁾, dâz ih uuólti chílichâ brénnen únde fáfen sláhen únde allên gúotên uuéllen des líbes fáren, nóh tánne uuâre réht, sô iz ze gágenuuérte chíame únde ih scúlde geiáhe únde úber ságet uuúrte, táz tánne úber mih réht úrteilda gienge. Nú nâh úber fínfstúnt⁵⁾ cênzeg⁶⁾ mílon in íhseli⁷⁾ gefúortêr, únde mih níoman ze ántséido⁸⁾ ne liez, úmbe míchela mínna, díâ ih temo senatui skéinda, pín ih ze tóde uerscálten⁹⁾ únde ze geurónedo mínes kúotes. Áh ze sêre, dâz man mit réhte nehéinen mêr úberuuinden ne mág solichero scúlde! Sêlben die méldara bechnâton¹⁰⁾ iz uuésen hêrliche scúlde; tíâ ze gehónenne mit ándermo únliumende zigen¹¹⁾ sie mih úmbe des ámbahtes mínna dâz múot pesmízen¹²⁾ háben mit kálstre¹³⁾. Triuuo, béidiu sínt uuâr, ih¹⁴⁾ táz tú mír ínnê uuésentíu benómen hábest álla uuérlt kíredâ, íoh mír únmuoza fóne díu¹⁵⁾ uuás, dâz ih méin zuo mír lieze dír ána sêhentero. Tú lértóst mih tágelichen, táz phitagoras (*sic*) sprâh de non sacris álde de non díis¹⁶⁾. Uuío sólti ih tero ueruuór-fenôn tícuelo fóllest¹⁷⁾ fórdêrôn, síd tu (mih erhâuen há-

---

ahd. swintan. 1) antgeltan, entgelten. 2) hliumunt, Leumund (unt ist *Ableitungssylbe.*) 3) *st.* lihito, leicht. 4) *part. pass.* von bizíhan; *cf.* das schon oft vorgekommene zíhan. 5) fünfmal. 6) cehanzig, zehuzig, *d. h.* 100. 7) *exilium.* 8) antseida [*aus* antsagida], *defensio.* 9) *s. S. 11. Anm. 7.* 10) *s. S. 6. Anm. 11.* 11) *praet.* von zíhan, *S. 12. Anm. 4.* 12) *part. pass.* von bismízan, beschmeißen, beschmutzen. 13) *incantatio, praestigium, fascinatio, hier als Uebersetzung von sacrilegium; in Mart. Cap. wird Medea galsterâra genannt.* 14) *s. Sprsch. I. S. 590.* 15) *s. ahd. Prâp. S. 284.* 16) *statt der griechischen Worte* ἔπου & σφ. 17) *s. folleist in Wurzel LIS.*

best ze gótes kelihnisse? Unde áne dáz min uúrten ¹⁾ vnde min únsúndig húske ²⁾ vnde álle míne hártó chiusken friunt vnde min gótedehto suér ³⁾ symmachus vnde sámó éruuirdig in sínero tâte, tie geántseidônt ⁴⁾ míh uuóla dírro ínzihte ⁵⁾. Áber áh ze hármé! Tíh ánauuánont sie sólchero scúlde; ióh an démo dínge túncho ih in zóuuérlih ⁶⁾, dáz ih ánehunde ⁷⁾ bín dínero listo vnde gezógen náh tinèn siten. Ze déro uuis ne dúnchet in nícht enúoge, dáz ih tés nícht kniezen ⁸⁾ ne mág, dáz tú éruuirdig píst, tú ne uuérdést fúre míh án mir indèret ⁹⁾. Táz húfot síh óuh úber daz ánder léid, táz mánigero uuán síh nícht ne chèret án die úrèhte dero uúercho, núbe an dia geskiht dero trúgesáldón ¹⁰⁾, vnde uuánet échert ¹¹⁾ tár geuuárehéite, dár sáligheít fólgét. Tánnan geskihet, táz kúot ánauuánpunga éresta déro síh kelóube, díen misselungen íst. Uuánda uuélih liument ¹²⁾ nú únder díen liuten uóne mír sí, uuío mísseliche vnde uuío mánigfalte zála, uuér mág táz kerúobôn? Íh uuíle échert táz heizen daz knótesta léid án dero mísseskihte ¹³⁾, sò man íeht scúlde ánasmízet ¹⁴⁾, die in nót kestózen sínt, dáz man sie sár áhtôt frèhtige, dés sie lident. Aba mínemo guóte uerstózenèr, ámbahtes indánótér ¹⁵⁾, mit únliumende besmízener lido ih léidtâte úmbe uuólatâte. Mir dúnchet, ih nú séhe fólle uuémon méndi vnde uréuui állero fertánero selda ¹⁶⁾, vnde íogelichen ¹⁷⁾ dero uerlórnon fàrenten, uuío er mit níuuen lúginen chómendo éteuuen ¹⁸⁾ méldee, kúote ne getúrren ¹⁹⁾ úf erbúrren íro hóubet, er

1) S. wirt in Wurzel WAR, und den Buchstaben N in Sprsch. II. 2) st. hiwiski, familia; cf. hiwan, nubere. 3) ältere Form ist swehur, Schwager. 4) cf. S. 14. Anm. 8. 5) inziht, crimen; cf. das vorher schon öfter vorgekommene Verb. zihan. 6) von zaubar, Zauber. 7) ant. ehundi, guarus, expertus. 8) zusammengezogen aus genießen, giniuzan, genießen. 9) s. ERA. 10) cf. sálda. S. 8. Anm. 15. 11) s. ECCHERODI in Sprsch. I. 12) s. S. 14. Anm. 2. 13) s. S. 1. Anm. 9. 14) s. S. 14. Anm. 12. 15) s. Sprsch. I. S. 286. 16) s. S. 6. Anm. 12. 17) s. Sprsch. I. S. 519. (18) etahwer (d. s. eta-hwer), aliquis; aus dem neutr. etahwaz unser etwas. 19) audere; cf. weiter un-

brütte¹⁾ fone minen freison²⁾, vnde iogelichen ubelen ubeles
 sih erbalden fone unengeltedo³⁾, vnde des folle frumigen
 darch lon, vnsundige allero sichurheit beteilte⁴⁾ vnde iohi
 allero kantscido. (Nu uuile ih mih is ze gote irrufen⁵⁾.
 Tu sképfu des himles, tu io ze stete sizzentêr, den
 selben himel uuérbest⁶⁾ mit snellero uuando⁷⁾ vnde die
 sternen heizest huoten iro êo, daz ter mano uuilon follêr
 gaendo gagen dero sunnûn tûnchele die anderen sternen,
 uuilon aber hornahter suinendo gange nahor dero sunnûn,
 vnde ouh ter abentsterno, ter uuilon in anegâenda náht
 uf kât vnde in abent chûoli skinet, aber⁸⁾ uuéhseloe sina
 uart uf kândo uuider tag vnde tago sterno uuérde. Tu
 getuost ze uuinterê, so daz loub riset, chûzereh dag, tanne
 diu náht si; aber dara gâgene, so heiz uuirt ze sumere,
 kibest tu minnera stundon dero náht, tanne demo tagê.
 Tu getemperost taz iâr, tu getuost iz misselih, mit tinerô
 chrestê, so daz taz loub, taz tiu bisa genimet, ter uuéstene
 uuint kerécche, vnde daz chorn, daz man ze herbste sahet,
 so arcturus mit tero sunnûn uf kât, ze sumere rifee, so
 aber syrius mit tero sunnûn uf kât. Nehin ding neist
 eolos, nôh aba sinero stete gerúcchet. Alliu ding kôt in
 geduânge⁹⁾ habende ne uuile du ménniskôn tate tuingen
 ze iro réhte. Uuio ist taz sô, daz fortuna tribet sô unreht-
 ten uuéhsal? Dêr scâdo, dêr dien sculdigen solta, dêr liget
 âna dien unsculdigen; fertâne kute sizzent frâmbaro vnde
 scâdele tréttont vnder fûoze dero héiligon hâlsa mit un-
 rehtemo uuéhsale. Tûged, tiu io zôrft¹⁰⁾ uuâs, liget fer-
 borgen

ten is nioman ne geturre iehen, *audeat und* ketorsta,
ausus est; das simplex kommt im Ahd. nicht vor.
 1) s. Wurzel BRAT. 2) s. S. 6. Anm. 2. 3) s. S. 14.
 Anm. 1. 4) biteilan, *privare*. 5) statt des organischen
 irhuofan (Wurzel HRU), *exclamare*. 6) hwerbjan, *vol-*
vere, vertere; swerban, S. 8. Anm. 1. 7) s. Wurzel
 WAT. 8) s. AFAR. 9) Hieraus unser Zwang; cf. das
 gleichfolgende tuingen (zwingen), *cohibere*. (10) Die äl-
 tere Form ist zorht, *clarus*.

bórgen in dero uínstri. Ter réhto éidôt tes únrehten scúlde. Méineida ne táront in, nóh úndriuua mît lichesungo bedáhte¹⁾. Sô sie dânné uuéllen chórôn²⁾, uuáz sie getûen mûgen, sô uáhent sie án die máhtigôsten chúninga, tie béitent sie sih náh in gebréchen, tie mánige liute fúrhtent. Uuóla grehto³⁾, dû dero dingo állero éinunga máchôst, erhúge dero uuénegôn, die in érdo sint. Vuír dir michel téil bírn⁴⁾ dines frámbarén uuérches, uuír ringèn in disemo mére dero fortuna. Stille rihtare die záligen uuélla únde, mît ál sólemo fríde dû diu hímelisken dîng réchenost, sô récheno diu írdisken.

Sô ih sús kescréiota⁵⁾ in áteháfte mo sere, dô spráh si mît bóltlichemo ánalútte únde únzórnegiu mínero chlágo: Sô ih tih érest sáh trûregen únde uuûofenten, sô uuíssa ih tih sár uuénegen únde élelenden⁶⁾. Íh ne uuíssi áber, uuíto férró táz élelende uuáre, úbe mir iz tin zála ne óugti. Tóh ne bíst tu níeht héimenan⁷⁾ uérro uertríben, núbe írrondo ueruúállôt. Vuíle du óuh chéden uertríbenen. táz tâte ío dû dir sélbo, tú hábest tih sélbo uertríben. Íz ne máhti níbman ánderro getûon. Uuíle du uuízen, uuánnân⁸⁾ du búrtig síst; tár ne uuálfesot nehéin mánegi níeht, sô iz íu fúor ze athenis; núbe éin hërro íst tár únde éin chúning, tér síne búrgliute gérnor sámenôt tánne uertríbe. Tér démo díenôt únde úndertan íst, tér íst fóllon urí. Ne uuéist tu, uuíto iz fúnden íst án dero búrgéo⁹⁾, dánnân du búrtig píst? So uuér dár ínne uuélle zímberôn, táz tér ne uuérde ze úztrippen¹⁰⁾ getân? Tér dár ínne sízzet pezúndêr¹¹⁾ únde beuésténôtêr, tér ne fúrhtet tia

---

1) *part. pass. von bidechan, bedecken.* 2) *tentare.* 3) *s. reht in RIH.* 4) *jüngere Form von birumes, birum, sumus.* 5) *Wurzel SCRÍ, nicht [wie Bopp aus scrirumes (welche Form übrigens gar nicht vorkommt, sondern nur die 3. p. pl. scriun, neben scriwun) folgern will] SCRIR.* 6) *s. LANT.* 7) *heim, heim; s. auch Suffix N.* 8) *Stamm HWA; s. auch Suffix N.* 9) *s. ÉWA.* 10) *uztrippo, exul.* 11) *part. pass. von bizúnjan, woraus unser bezäunen.*

ihseli nieht; so uuén áber nieht ne lústet tár inne ze búenne, der ne ílet iz óuh nieht keurèhton. Nù ne misse-lichèt mir nieht sò hártò dísses chárcháres ánasíbt, sò mir dín ánasíone túot. Nòh ih ne uóderòn die gezírten ¹⁾ uuénde dínero bùohchamero ²⁾ mít hélfent péine únde mít cláse sò géno ih táz ánasídele fòrderòn dínes mùotes, tár ih inne íu betéta ³⁾, dáz án dien bùochen stát, dero bùocho tíuri, náls sélben díu bùoh. Uuáz tu in fròno gúotes ketán éigíst, tés hábest tu lúzzel geságet, uuíder díu ⁴⁾ iz uuár íst. Tú ságetost fóne chíuskero tâte, déro sie díh zíhent, álde fóne dien lúginen, dáz in állèn chúnt íst. Táz fóne léídarro frátaten únde úndríuon lúzzel dír sí ze ságenne, dár dúnchet tír réhto, uuánda díu díng der líut állér, démo síu uuóla chúnt sínt, páz únde fólleglichòr chòsòt ⁵⁾. Temo hèrtúome hábest tu filò hártò úberléget sína únrehtun úrteílda. Óuh chlágetòst tu dáz sie míh scúldigònt, íoh tía únera dínes únliumendes chlágetòst tu. Ze íungest píege ⁶⁾ du uuíder dero fortuna, vnde chlágetòst tu díh, tír únrehto uuésen gelònòt. Án díen zórnlichèn uérsen páte du ze lézest ⁷⁾, táz frído uuérdo sámo so in límele. Uuánda dóh nú in dínemò hérzen stúrment mánege úngedulte únde díh in mánígiu chérent sèr, zórn, trúregi, sò dír nóh ze mùote íst, sò ne túgen ⁸⁾ dír stárchíu láchen. Nù fáhèn zúo mít línderèn, táz tíe héрте uuórtlenen gesuúlste fóne ánuáallonten léíden mít líndemo uáske geuuílchet ⁹⁾ uuérdèn, ze dólenne stárchera láchen.

Tér dò, dò díu súnna in cancro mcístún bízza téta, filò sáta in únuuilligen ácher, tér gánge bedíu chórnlòsèr ze hólz

---

1) *statt* gziarten, gezierten. 2) *Es steht* buochamero. 3) *praet. von* bituon (berhun). 4) *s. ahd. Prap. S.* 284, *no Z.* 14. *statt: und O, zu setzen ist: N und O.* 5) *chòsòn (fosen), loqui.* 6) *praet. von* bāgan. 7) *s. LAZ.* 8) *3. p. pl. des praet. ind. taug, das nur in der Bedeutung des (fehlenden) praesens und in der 3. person gebraucht wird (unser Präsens: taugt); in der Bedeutung des praet. gilt die schwache Form tohta.* 9) *s. WELH.*

éichelôn. Vbe du óuh plúomôn uuéllést, sô daz félt kestrúbet¹⁾ sí fone cháltemo únde ál rúntemmo nórduuinde, sô ne gáng ze blúomgärten, dár rôsâ únde ringelen únde uiole vuáhsent, tie den gärten brúnent. Vbe dih uuínebero lánget, túrh táz ne gedénche in lenzen hándelôn die drúoben; hérbeste gáb kót tie éra, náls temo lénzen. Kót hábet álle zíte gezéichenet únde gefúoget ze íro ámbahten²⁾, nóh ér ne lázet feruuórren uuérden án in díá hértâ³⁾, die ér sélbo geúnderskéitota. Álso dú nú uernómen hábest, táz ío misse fádondo síh rihti gelóubet, táz ne uólle uéret nío uuóla únz in úz⁴⁾.

Nú ságe ze érest: uuile du mír hengen⁵⁾ frágêndo begréifôn únde besúochen díe mûot, uuío iz stánde, táz íh uuíze, uuío íh tíh héilen súle? Áfter dínemmo uuillen, fróuuâ, chád íh, fráge dés tu míh uuéllést ántuuúrten. Tò chád sí: Uuánest tu díse uuérdtlichen⁶⁾ geskihte uerlázene uáren únde stúzzelingun?⁷⁾ Álde uuánest tu dar ána uuésen dehéina rihti áfter⁸⁾ rédo? Tríuuo, chád íh, táz ne cháme níomer⁹⁾ in mínen sín, táz sô guissiu díng fárên áfter uuánchelínero únrihti; múbe gót uuéiz íh flégen¹⁰⁾ sínes uuérches, nóh tér tág ne uuírt níomér, tér míh ába dero zálo¹¹⁾ genéme. Táz íst sô, chád sí. Táz sélba súnge du dár fóre vnde chlágétôst tu éinen¹²⁾ die ménnisken, kóte

1) s. S. 26. strüben, *inhorrescere* (vom Meere gesagt).
 2) s. S. 10. Anm. 8. 3) Wechsel. 4) s. Sprsch. S. 532.
 5) cf. weiter unten imo hengen, *parcere, natura* ne henge nicht (*respuit*), taz síu síh mareuuen; ne henge nicht *resistunt*, taz man zebreche; henge ferror stadon uz; henge sinen gelusten. 6) s. weralt in WAR. 7) Dies Wort kommt nur in Notkers Schriften vor; cf. weiter unten: eina stuzzelingun uuórtena geskiht, *temeraria* und stuzzelingun unde ardingun, *temere et fortuito* in Psalm 9, 2. stuzzelingun alliu díng fone íro geuualle geskehen in Mart. Cap. Vielleicht stuzzelingun aus sturzelungun durch Assimilation des r; cf. sturz, *casus* in Pa. und stúrza, *mutationes* weiter unten in dem vorliegenden Werke. 8) s. ahd. Pröp. S. 152. 9) s. MER. 10) s. PLAG. 11) zala, *numerus, sententia, ratio, oratio*. 12) einin in

in únruochôn sîn. Umbe diu ánderiu ne zórnotôst tu, siu ne uuúrtin geléitet áfter rédo. Unde nú íst míh hártó uuúnder; ziu du an sò héilesámero rédo stándo, dóh uuánchoest. Sûochên tiefôr; ne uuéiz uuáz túnchet mír dir gebrésten. Ságe no; síd tu uuéist kót tia uuérlt rihten, mít uuíu er sia rihte uuéist tu, mít uuélemo rúodere? Íh ne uernímo sár, uués tu frágêst, mêra sólti íh tir ántuuúrten. Ne uuíssa íh uuóla, chád si, dír éteuuâr geméngen, tár mùotsúht ínshiefen ¹⁾ mag sámó dúrh skétero ²⁾ getána spízzûn? Nú ságe mír, pehúgest ³⁾ tu dih, uuáz állero dingo énde sí únde uuára ⁴⁾ álliu natura rámee? Íh uuíssa iz íu, chád íh, mír íst áber nú fóre léide ingángen ⁵⁾ diu gebúht. Tríuuo, dù uuéist tóh, uuánnân álliu díng chámen. Táz uuéiz íh, únde chád íh sár ⁶⁾ gót tén uuésen. Unde uuío máht tu, chád si, uuízen daz ánagénne ⁷⁾, dù ne uuízist taz énde? Múotsúhte hábint tia chráft, taz sie ménnisken múgen álso éinen bóum in stéte stánden eruuékken, náls ⁸⁾ áber erunélzen úz, nóh úz erunúrzellôn. Tóh uuólti íh, taz tu mír ságetíst, uuéist tu dih ménnisken uuésen? Ziu ne sólti íh taz uuízen? Chánst tu mír dánne geságen, uuáz ménnisko sí? Frágêst tu míh tés, úbe íh míh uuíze uuésen, álso aristotiles chít, rationale animal unde mortale? Táz uuéiz íh únde dáz íiho íh míh uuésen. Vnde sí áber: Né uuéist tu dánne dih íeht ánderes sîn? Néin íh ⁹⁾. Nú, chád si, uuéiz íh día gemáchûn stúreda ¹⁰⁾ tînero súhte únde óuh filo chréftíga; uuáz tu sár sélbo síst, tés hábest tu dih kelóubet ¹¹⁾ ze uuizenne. Fóne díu hábo íh nu uuóla fernómen, íoh uuío du síeh ¹²⁾ síst, íoh uuío man zúo fáhen súle, tíh tînero gesúndeflo ze geréchenôn; uuánda du díu sélbes ergézen hábêst vnde dih chlágetôst

EIN. 1) *Aus* sliufan *unser* schlüpfen. 2) *Dies* Wort *kommt* ausser hier nur in *Org.* vor; wo *rarum* (*et spissum*) durch sketerez übersetzt ist. 3) hugjan, denken. 4) wohin; Stamm HWA. 5) *st.* intgangen. 6) sogleich. 7) *cf.* biginnan S. 10. *Anm.* 5. 8) *s.* nalles in AL. 9) *s.* *Sprsch.* I. S. 326. 10) *stiu*rida, *fulcimen*, *gubernatio*, *causa*; *cf.* *unser* Steuer. 11) *s.* *Sprsch.* II. S. 70. 12) *sich.*

élelendên (*sic*) únde piróubôten dinis kúotes. Sid¹⁾ tú ne uuéist, tero dingo énde únde dû uuânest fertâne liute máhtige únde sálige, uuánda du óuh ergézen hábest, mít uniu gót tia uuérlt rihte, únde uuânest tia uuéhsela dero uuilsáldôn tuárôn²⁾ áne rihtare; dés ist tir gnúoge niéht ein ze súhte, núbe ze tóde. (Áber góte dâng³⁾, tér dia gesúndeda gíbet, táz tíh nóh álles tines sinnes tiu natura intsézzet ne hábet. Ih hábo gnúog míchelen fúnchen dínero geniste⁴⁾ án dero dínero uuárûn rédo fóne dero uuérlt rihtnissedo, dáz tú sia ne uuânêst únderlána únórdenháftên geskihten, núbe gótes uuísheite. Hábe gúoten drôst; liblih chécchi⁵⁾ chúmet tir fóne díro lúzzelûn uernúmiste. Uuánda áber nóh zít ne ist stácheren láchenes, únde óuh ménniskôn múot sô getân ist, táz iz síh tero uuárhéite gelóubendo sár héftet án den lúkken uuân, fóne démo díu tímberi⁶⁾ chúmet, tero múot trúbedo tíu uuárra ánasiht irret; sô chóroên dia tímberi ze èrest úbernemen mít lénên únde mézigên gehábedôn, sô díu uinstri dero lúkkôn múotpeheftedôn ába chóme, táz tu dâne múgíst taz uuára lieht keséhen.

Stérnen ne múgen skínen, sô trúobiú uuólchen dar fóre sínt. Vbe óuh ter uuínt mískelôt tia céssa⁷⁾ únde den mére getúot uuéllôn, sár hóroue⁸⁾ uuortenemo uuéret síh tien óugôn daz er⁹⁾ trúoba uuázer, dáz fóre uuás lúter¹⁰⁾

1) seit; da, weil. 2) s. weiter unten: der mere tuarot truober und tuaron, *misceri (omnia fortuitis casibus)*. In *Mart. Cap.*: manige uuándon, daz nehein gotes *providentia* dia uuérlt ne rihti unde alliu ding áne ordena tuarotin unde áne urhab. Cf. S. 27. Anm. 3. 3) st. dann. 4) s. *WurzelNAS*. 5) *Subst. von queh, quek, (noch in unserm Quecksilber, Queckwurzel und in fecē erhalten)* goth. *qviv*, angels. *evic*, nord. *kykr*, lat. *vivus*, lit. *giwas*, sankr. *jīwā*. 6) cf. S. 4. Anm. 13. 7) statt zessa, *aestus, motus maris*; cf. S. 9. Anm. 5. und *Krist. V.* 14, 17. 8) d. s. von *horo (horaw), coenum, lutum*. 9) er ist wohl zu streichen; man könnte er trúoba in ertruobta zu ändern versucht werden, aber es findet sich kein Verb. ertruobjan im Ahd. vor. Cf. auch das er hinter taz auf S. 11. (Anmerkung 6.) 10) blutar, lauter, purus.

únde héiterên dâgen gelih. Vnde diu nider rînnenten (lics: -ta) áha ába demô bérge verstôzet ticcho án dien skórrontên ¹⁾ skiuerrôn ²⁾ dero uerbróchenôn stéino. Vbe óuh tà uuéllést mit clâten óugôn chîesen dia uuârhéit vnde áfter réhtemo uuége uádôn; só lá din ménden sîn, lá din fúrhten sîn, kedingî ³⁾ ne hábe, riuuûn ⁴⁾ ne hábe. Táz mûot, tés tisiu uuáltent, táz ist trúobe únde háft.

INCIPIT LIBER SECUNDUS BOETII.

Hâra nâh ketâgeta si ein lûzzel vnde só si án mî nemo gezógenlichen suigenne gechôs mine ánadâhte, fieng si sús ána. Vbe ih réhto bechémmet hábo, uuánnân din súht chómen si, únde uuíolih ⁵⁾ si si, uuáz tír ána si, só suuindest tu fóre demô nite dero érerûn sâldo; si hábet tih só hártô bestúrzet tines mûotes keuuéhselotiu, só dû dênchest. Íh pechénno álliv diu trúgebilde des égetieres ⁶⁾, únde uuío mánmantsámo si sih kesuâset ⁷⁾ ze dien, die si betriegen uuile, únz si die mit hándegemo ⁸⁾ sere íro mûotes keírret, tien si úngeuúndo gesuúichet ⁹⁾.

Vnde úbe du dih pehúgen ¹⁰⁾ uuile íro nature únde íro

1) So ist auch *procurrentibus in procurrentibus saxis*, *Virg. Aen. V. 204.* und *praecisis in Virg. Aen. VIII, 233* mit *scorrenten* übersetzt; und *prodit in Virg. Aen. X, 693* mit *scorret*; cf. *framscorrenti, prominens, furi scorrenti, eminens, uzscorrenti, praeruptus, uperscorret, supereminet, fluahi scorrone, scopoli.* Hiervon unser Schornstein, schon *altniederdeutsch* *scorenstein, caminus.*
 2) Dieses sonst nirgends vorkommende Wort [ausser einmal in dem davon abgeleiteten Adj. *skiuarroht* (*skiuarrohtun* *tupsteina, scabri murices*) in *Prud. 1.*] ist unser Schiefer.
 3) *pactio, placitum, spes*; cf. *dingen, sperare.* S. 26. 27.
 4) *hriwa, hriuwa, Neue.*
 5) *qualis.*
 6) *egitier, monstrum*; cf. *Wurzel AG.*
 7) Dieses Verbum kommt nur bei *Nothar* vor, und zwar ausser dieser Stelle nur in *sih kesuasenten ze iunone, consortio iunonis haerentem.* *Mart. Cap.,* und er ne *gesuasta sih* nicht ze aller dietelichemo. *Psalm 147, 9.* Cf. S. 10. *Anm. 9.*
 8) s. S. 11. *Anmerk. 3.*
 9) *swichan, giswichan, discedere, deficere, relinquere, fallere.*
 10) s. S. 20. *Anmerk. 3.*

sites únde uués si dih únde mánnolichen gescúldet hábet, sô gesihest tu, dih án íro dô nícht lússames háben nóh síd ferliesen. Íh ne uuáno óuh túrfe bóre uílo ríngen, dih tés ze gemánónne. Tú uuáre íro óuh tô sítig ze uuázenne mít kómelichèn ¹⁾ uuórten, únz si dir gediene ²⁾ uuás únde dir zártóta ³⁾, únde mít ált chetenèn ⁴⁾ uuórten íágetóst sia úzer únserèn séldon. Nú ne geskéhent tóh nícht nehéine gáhe stúrza dero dínge, áne ételiche úndulte dero múoto. Tánán íst keskéhen, dáz óuh tú éteuuáz kerúcchet síst ába dínero ébenmúoti. Áber nú hábest tu zít, éteuuáz línde únde súozes ze trínchenne únde nú ze érest ze chórónne ⁵⁾, táz fóre geslúndenez ⁶⁾ uuég tûe stárcherèn tránchen. Nú héffe ís rhetorica mít íro súozùn scúndedo ⁷⁾, tíu échert táne réhto uádôt, sô sí úber mína lèra ne stéffet. Únde mít rhetorica sí álegáro ⁸⁾ musica, mín gehúsa ⁹⁾, únde sínge uuílon suárera sáng, uuílon daz liehtera ¹⁰⁾. Já lieb man, uuáz hábet tíh práht ze díro uáto? in dísa trúregi únde in dísen uuúoft? Tír íst pegágenet ne uuéiz uuáz níuues únde séltsánes. Tú uuánest síh tíu fortuna hábe uuíder dih keuuéchselôt; tár ána írrost tu. Tíz sínt íro síte, sús íst sí getán. Sí hábet tír mër geóuget íro státigi án sélbemo íro uuéhsale. Sólih uuás sí, dô sí dir gemáchestra uuás, tô sí dih zárta ¹¹⁾, tô sí dir zúo spíleta mít tíen

---

1) von gomo, goth. guma, lat. homo. 2) So auch in Mart. Cap.: sinen feteron ist er so gediene, *servit*. 3) So auch in Mart. Cap.: dien si zartota, *fuerat eblandita* und im vorliegenden Werk: demo man zartot. 4) part. von quedan, *dicere*. 5) chórón, *tentare, gustare, conari* mit chiuson, (s. S. 5. Anmerk. 5.) *videre, considerare, eligere* (cf. unser fiesen, erforen) von der Wurzel CHUS. 6) part. von slintan, schlinden, schlingen (cf. Schlund). 7) cf. weiter unten: scúndeda (*causa*) alles keronnes, und skúndeda, *exhortatio*; auch scúndedo, *instinctu* in Mart. Cap. 8) s. S. 6. Anm. 7. 9) Dieses von hús, Haus, gebildete Wort, *vernacula* bedeutend, kommt sonst nirgends vor. 10) st. lihtera. 11) *praet.* von zartjan; cf. das nach einer andern Conjugation

lúcchedôn lúkkero sálighéite. Nû bechénnest tû daz ánalütte dés síh pérgenten trúgetíeueles. Tíu síh nóh fóre ánderên pírget, tíu hábet síh tír erbárôt. Si si dír gelóub, trág íro síte, vnde ne chlágo díh níeht. Vbe du íro ún-driiua léidezêst, sô uersíh sia, únde áuuerfo ¹⁾ sia ze úbe-lero uuís spílonta. Tés tû nu trúreg píst, tés sóltôst tu in gúotemo sín; uuánda díh hábet nû uerlâzen, tíu níomer níomanne guís ne uuírdet. Ahtôst tû tíura múrgfâra sâlda? vnde sól dír díu lieb sín sâment tír, díu âne tríiua mît tír íst únde díu díh éteuuénne ferlâzendo sêregôt ²⁾. Vbe sia níoman geháben ne mág áfter sínemo uuíllen únde sí sie hína uárendo sêrege getúot, uuáz íst sô flúhtiga dânné âne uuórtzéichen dero chúmftigûn léidegungo? Nóh tés éinen ne sól níoman séhen, dáz fóre óugôn íst. Frúothéit pedénchet állero díngo énde vnde gelih uuéhsal béidero, kúotes íoh úbeles, ne lâzet sia fúrhten chúmftiga dróuuûn dero fortune, nóh mínnôn íro gágenuuérten zárta. Ze demo gnôtesten, úbe du éinêst íro dínen háls únder túost, sô mùost ³⁾ tu ében mùoto uertrágen, so uuáz tír getân uuírdet in íro hóue únde so uuáz tír dár begágenet. Vuíle dû dínero fróuuun, día dû dânces kuuúnne, sézzen êa, uuío lángo sí mît tír sí, álde óuh uuénne sí rûme? ne férest tu íro dânné únzálelích ⁴⁾ míte na? vnde du mît úngedúlten bréstêst taz lòz, tia geskiht, tia dû níeht keuuéhselôn ne múgíst. Liezíst tû dínen ségel demo uuínde ze géuuálte, sô ne fúorist tu níeht tára dû uuóltíst, núbe dára díh uuínt fúorti. Vbe dû dero érdo dínen sâmen beuúlehíst ⁵⁾, sô uuágíst tu benôte gúotiu iâr únde vbelív. Tû beuúlehe díh fortune, dáz sí díu fláge ⁶⁾, nû fólge íro síten, dáz íst réht. Péitest tu díh keháben daz súcibônta rád, táz sí tríbet? Máнно túmbesto, pegínnest sí in stéte stân, sô neíst sí uuíluuéndigi.

gehende zarton auf S. 23. 1) s. Wurzel WARF. 2) Ein aus dem (gleichfolgenden) Adj. serag gebildetes verbum; s. S. 3. Anm. 19. 3) s. MÖZ. 4) sine ratione; es übersetzt hier injurius und kommt sonst nirgends vor. 5) s. FELAHAN. 6) s. Wurzel PLAG.

Ýnde sô si dånne diu dīng stūrzen gestāt mīt iro
 ūbermūotūn zēseuuūn¹⁾, sô ueret si ālso dēr unēllōnto
 uuērbo²⁾ ūnde uertritēt sī sārfiu³⁾ die mittūndes āntsazigen
 chūninga, ýnde dāra gāgene hēuet si ūf lūkkīu des sīgelōsen
 hōubet. Si ne tūot nehēina uuāra uuēnegliches uuūoftes
 ýnde gērno lāchēt sī dēs sūftodes, tēn sī gerēcchet. Tāz
 íst iro spīl, sūs chorōt⁴⁾ si, uuāz sī getūon múge, ýnde
 daz uuūnder tūot sī iro uuártāren uóre, uuēlēr mittūndes
 in ēinero chūrzero uuilo bēidiu uuērde, sālīg iōh ūnsālīg.

Íh uuólti nū gērno iro sēlbero uuórto mīh tīr uuāz
 chōsōn. Chīus⁴⁾ tū, ūbe si réht fōrderōe. Uuāz mūost⁵⁾
 tu mīh lio tágeliches mīt tinēn chlāgōn? Uuāz hábo ih tīr
 ūnrēhtes ketān? Uuāz hábo ih tīr infūoret tines kūotes?
 Mālo mīh fóre so uuēlemono fógate du uuēllēst ūmbe dīn
 gūot ūnde ūmbe dīn āmbaht; ūnde zēigōst tū uír dehēinen
 mán, dēmo dēs íeht ēigen sī, sô iīho ih ōuh tīr dēs, dāz
 tū ēiscōst. Tō dū nāchet kebōren uuūrte, dō nám ih tīh
 nācheten ūnde ālles tīnges ūnēhtigen⁶⁾ ūnde fūorota dīh
 mīt mīnemo gūote; unde dāz tū nū zūrdel⁷⁾ bīst, tāz íst
 tānnān, tāz ih tīr gērno uuīllōndo dīh ferzōh; ālles tēs mīh
 háftēt in gnūhte iōh in scōni, dēs kenīetota ih tīh. Nū
 lūstēt mīh mīna hánt zu mīr ze zīhenne⁸⁾; nū hábest tu
 mīr is ze dānchōnne, ālso dēr frēmide gūot níuzet. Tū
 ne hábest nehēina réhta chlāga, sāmō so dū daz tīn ferlō-
 ren ēigīst. Uuāz sūftōst tū dånne? Íh ne hábo dīr mīt
 nōte nīcht kenōmen. Ōtuuāla⁹⁾, ūnde ēra, ūnde dāz sō
 getāna, tāz háftēt āl mīh. Mīne díuuā¹⁰⁾ sīnt sie, mīh
 pechēnnet sie, sāment mīr chōment sie, sāment mīr rūo-
 ment sie. Íh ketár¹¹⁾ dāz pāldo chēden: ýbe dīn uuāre,

1) s. S. 3. Anm. 18. 2) hwerbo, *vertigo, vortex, vorago*;
 cf. S. 8. Anm. 1. und S. 16. Anm. 1. 3) cf. S. 12.
 Anm. 1. 4) s. S. 23. Anm. 5. 5) s. S. 7. Anm. 4.
 6) s. *Wurzel IG.* 7) *übersetzt hier impatiens, in einer
 spätern Stelle delicatissimus.* 8) von *ziuhan, ziehen.*
 9) *ōtuuālon, diuitils. Psalm 36, 3. s. Wurzel WAL.*
 10) *diu, goth. thivi, ancilla.* 11) *gitar, goth. gadars (das
 goth. gadar in Grimms Grammatik ist unrichtig), au-*

dáz tû dih chist ferlóren háben, sô ne hábetist tû iz ferlóren, sô ne uuâre iz tîr alienum. Ne muoz ih éina dânnē niēht mînen geuuâlt skéinen? Ter hîmel muoz hértôn¹⁾ gében lihtige tága únde uinstere náhte. Taz iâr muoz hértôn dia érda zieren mît chrûte únde mît chórne, uuilôn óuh keúnuatôn²⁾ mît ánasláhte³⁾ únde mît fróste. Ter méré muoz óuh stîlle sîn mît sléhtero⁴⁾ ébeni, uuilôn óuh strûben⁵⁾ síh fône uuinde únde fône uuéllôn. Sól mih uuider mînemō site stâta getûon tero ménniskôn úneruúltā gîrhéit? Tîz íst mîn chrâft, tîsses spîles spîlon ih. Mît sînuuélbemo⁶⁾ ráde spîlon ih, táz trîbo ih. Mih lústet táz nídera úf únde daz óbera níder ze gechèrenne. Sízze dar úf, úbe dih is lúste; áber in dien uuórten, táz tîr niēht ne uuége ze írbéizenne, sô síh mîn spîl sô gezihe⁷⁾. Ne uuás tîr mînes sítes niēht chûnt na? Ne uuéist tu, dáz croesus, tēr in lidia chúnig uuás, sô er mittúndes ciro fórtlih uuás, dáz er sâr dâra nâh erbármelih uuórtenêr únde fône ímo in dáz fiur geuuórtenêr fône ánasláhte erréteet uuárd.? Íst tîh ferhólen⁸⁾, paulum kúotlichō uuéinôn dáz léid uuénde⁹⁾ persi regis, dén ér sélbo gefángen hábeta. Uuáz chárônt¹⁰⁾ tragoedię âne fortunam úndûrlichō stôrenta¹¹⁾ gúollichú¹²⁾ rîche, dáz si nehéines mēr ne síhet tánne ánderes? Ne lîrnetôst tû na chînt uuésentêr, zuô chûfâ ligen fólle únder iouis túrôn, éina gúotes únde ándera úbeles? Uuáz chlâgetôst tu dih, úbe du mēr getrúnchen hábest tes pézeren? uuáz, úbe ih tîh nóh ne hábo gáreuuo¹³⁾ uerlâzen? uuáz, úbe díser stúrz tîh tûot mît réhte dîn-

deo, s. S. 15. Anm. 19. 1) cf. S. 19. Anm. 3. 2) s. S. 10. Anm. 1. 3) cf. das bald folgende: fone anaslahte, imbre. 4) sleht (woraus unser schlecht und schlicht) bedeutet im Ahd. simplex, lenis, levis, tranquillus, purus; cf. weiter unten slehtero fuoro, facili glaude. 5) cf. kestrûbet (seld uonc norduinde) S. 19. 6) s. WALB. 7) st. geziehe, geziuhe. 8) s. S. 9. Anm. 15. 9) leidwendi, calamitas kommt sonst nirgends vor. 10) s. S. 1. Anmerk. 4. cf. S. 13. Anm. 6. 11) storjan, unser stören, zerstören. 12) guollih, guotlih, gloriosus. 13) gänglich; cf. S. 6. Anm. 7.

gen¹⁾ des pézeren. Nû ne sist tóh sô müotsúhtig nicht, vnde ne müoto nicht éino, in geméinemo ríche dinero ribti ze lébenne.

Scútti²⁾ copia dien ménniskôn úzer íro hórne sámó uílo rátes, sô mére tuíret³⁾ crízes⁴⁾ fóné nuinde eruúge-
tér, álde sámó mánige stérnen in hímele skínent téro náht, sô iz kestírnet íst, nóh hánt ze íro ne zúge, túch táz ne tâte niomer ménnisko lába sínero ármelichûn chlágo. Tóh óuh kót sélbo íro díge⁵⁾ géno uernáme únde in sínes kóldes mílte unáre únde in óuh éra uuéllentên déro uílo gábe, nóh sô ne dúohlí⁶⁾ in gnúoge, dés sie hábetin; núbe diu míchela gíthéit éin uerslindende gínét⁷⁾ ío sár gágen ándermo. Uuér mág tia gíthéit íntháben ío íúrder béitenta, sô láng sí gnúoge hábenda ío dóh mër háben uuile. Tír ne uuírt níomer ríche, tér sórgendo únde súftóndo síh ármen áhtót.

Úbe fortuna síh sélbûn sús ferspréchen uuólti, dára gágene né máhtist tu nóh erlíuten. Álde úbe dú dina chlága geskéinen máht réhta uuéson, sô tóug⁸⁾, táz tu sia fúre zihést; íh tûon dír státa ze sprécheme. Tíz sínt ál, chád íh tó, skóniu gechóse únde sámó so gehónogotiu mit rhetorica únde mít musica. Sús scóniu gechóse sínt tia uuíla lústsám, únz man síu gehóret. Áber beuuífenên íst mër, dáz in ána líget; sie ínfíndent mër íro léides. Sô sie díz állero érest ne hórent, sô uuiget in áber dáz ze hérzen geslagena sêr. Táz íst álso, chád sí. Tíz ne sínt óuh nícht tíu scúldigen láchen dínero súhte, núbe échert

---

1) s. S. 22. Anm. 3. 2) st. sculiti, (3. p. pract. conj.) von scutjan, schütten. 3) Das simplex tweran kommt nur an dieser einzigen Stelle im Ahd. vor; cf. getuuret, implicet in einer Stelle gegen das Ende dieses Werkes; auch githuar ein horo thar in uuar inti kleibta mir thar ana sar. Krist. III. 20, 48. und kaduوران, confusus, in der im Sprsch. mit Em. 19 bezeichneten Glossensammlung; s. auch S. 24. Anm. 2. 4) criz, Grief. 5) digi, Bitte. 6) s. S. 2. Anm. 13. 7) ginên, biare. 8) s. S. 18.

súslichíu uáské ¹⁾ dines úngerno héilênten sêres. Ih kibo dír, sô iz zit uuirt, tiu tráng ²⁾, tiu dih túchkánt. Aber inin díu hábe gúoten drôst únde ne áhto dih nícht uuênen. Hábest tú ergézen dínero sáldon, uuíolih únde uuío mánig síe uuáren? Ih uuile dés suígen, dô dù uuéiso uuúrte, dáz tih tie hêrosten in íro flíht ³⁾ nâmen, unde gechórnêr ⁴⁾ ze déro síppo dero hêrôstôn ze romo, daz chít, ze éideme gechórnêr dínero suêre ⁵⁾ simmacho, uuáre du ímo lieb, êr du ímo uuúrtíst síppe, dáz tiu fórdêrôsta síppa íst, úbe der man geílet, táz er lieb íst. Uuér ne chád tih tô saligen sóliches suêres únde sólichero suíger ⁶⁾ sô chíuskero chénùn ⁷⁾, sô êrsámero cómen chíndo? ⁸⁾ Ih ne uuile dés nícht chôsôn, dáz tú iúngêr guúunne die hêrscaft, die álte guúnnen ne máhtôn. Táz óuh ánderên gescáh, táz uuile ih úberhéuen; ⁹⁾ ze dínen chréftigên súnder sáldôn ¹⁰⁾ uuile ih chómen. Úbe ménniskôn díehsemo ¹¹⁾ ze dehénero sálighéite zihet ¹²⁾, mág tánne déro skinbârún êro keágezôt ¹³⁾ uuérden fóne dehéinemo geskéhenemo léide? Ih méino, dáz tú sáhe zuêne díne súne sáment fóne dínero hús kefúoret uuérden mít állero dero hêrrôn mánegi únde mít álles tes líutes méndi? Tánne in sízzentên in demo spráhhús án demo hêrstúole tú orator uuésendo getúomet ¹⁴⁾ uuúrte dines sínnes únde dínero gespráchi án des chúninges lóbe? tô óuh táz keskáh, táz tú únder ín zuéin consulibus míttêr sízzendo fólleglichô állero dero mánigi spéndôtôt tie síge gébâ. Ih uuáno, dù betróge ¹⁵⁾ dia fortunam, dáz sí dih sô zértet ¹⁶⁾ únde dih sô uritet. Tú hábest íro ána-

---

Ann. 8. 1) fáska, fáski, *fomentum, malagma*. 2) tranch, *potus*. 3) *s. Wurzel PLAG*. 4) *s. S. 5. Ann.* 5) *s. S. 15. Ann.* 3. 6) swiger, *socrus*, Schwágerin. 7) *quena, uxor*. 8) gomanchind. *proles mascula*; *s. MAN*. 9) ubarhefan, *woraus unser überheben*. 10) *sundarsálida, singularis felicitas*. 11) *dihsmo, fructus, von dihan, woraus unser gedeihen*. 12) *statt zihit*. 13) ágezon (*d. h. ágezon*), vergesen. 14) *tuomjan, iudicare*. 15) *bitriugan, betriegen*. 16) *zartjan; s. S. 23. Ann.* 3.

guánnen, dáz si nóh nehéinemo in súnder ne gáb. Uuile du nú zálôn mít íro? Nú èrest prúnséhontíu zuángta sí díh. Úbe dú zálôst únde chóstôst¹⁾, uuáz tú nóh éigist péidero, léides íoh liebes, sô ne uerságest tu díh nóh nieht sáldôn. Áhtôst tu díh pedíu únsaligen, uuánda hina íst, táz tíh fréuta? tíz féret óuh hina, dáz tíh nú léidegôt. Pedíu ne sólt tu díh uuênegen áhtôn. Pist tú nú sô níuuenes chómenêr gást hára in dísses úseres libes skenam? Unánist tu dehéina státigi uuésen án dero ménniskôn dinge, tánne íoh sélben den ménnisken éin chúrzuuila ófto zcerlékke?²⁾ Úbe óuh sélten in éteuues sáldôn dehéin státigi íst, sín énde íst ío dóh téro sélbôn sáldôn énde, níunt fólle gien-gin sie ímo únz tára. Uuáz áhtôst tú dár ána geskéidenes, tú sía lázêst erstérbendo, álde sí díh láze fóne díh flíhendo?

Sô mórgen rôlíu súnna úfen íro réito rítentíu begínet skínen, sô tímberênt tie stérnen, tien skímôn³⁾ be-décchentên íro bléichen ánalútte. Sô ze lénzen fóne des uuéstene uuíndes uuármi rôseblûomen uuérdent áfter⁴⁾ demo vélde, úbe dánne héiz chúmet tér uuólchenônto súntuuínt, sô múozen die blûomen risen ába díen dórnen. Éina uuíla íst ter mere stílle únde lútterêr, ándera uuíla tuárot⁵⁾ er trúobêr. Ube allero uuérlte únstáte íst íro bílde únde úbe sí síh ébendíccho⁶⁾ uuéhselôt, so hábe díh ze múrgfáren sáldôn únde ze únstatemo gúote dero ménniscon. Sô íst táz kuis únde fásto gesézzet, táz nieht kebórnes státe ne sí.

Tô antuuúrta íh íro: Uuár íst táz tu ságest, méistra állero túgede; nóh íh ne mág ferlóugenen mínero spúotigun férté. Táz íst, táz mír uuê túot, sô íh is kehúgo, táz prénnet míh. Nehéinero sláhto únsálda neíst sô míchel in állên mísseskihten, sô díu íst, táz mán síh pehúget íú èr

1) chostôn, *tentare, considerare*; cf. *chiusan*, S. 5. *Anm.* 5.

2) s. *Wurzel LAG*. 3) skímo, *Schein, Glanz*. 4) s. *ahd. Práp.* S. 151. 5) s. S. 21. *Anm.* 2. 6) *gleichoft*.

uuésen sáligen. Tò ántuuúrta si: Táz tú engéltést ¹⁾ tines lúkken uuânes, táz ne uuíz tien dîngen niéht. Sid tír sò héuig ²⁾ túnchet tér báro námó dero sáldôn, sò zálo mít mír únde chóro ³⁾ míh úberuúinden, dù ne éigist nóh knûog mángeró sáldôn. Hábet tír nóh kót pehálden gânz únde úndároháft ⁴⁾, táz tú tíuresta hábetôst in állemo scázze, mít uuélemo réhte chlágôst tu díh tãne hábendèr únde óuh taz pézesta hábendèr sámó so dù ne éigist na? Tríuuo, nóh lébet kesúnde állero máнно éra, symmachus tin suèr, únde dár ána hábest tu, dáz tú mít temo libe géno chóuftist, tér állèr íst túged únde uuístuom únde sin sélbes síh fertrôstet hábendèr chlágôt er échert tíh. Lébet tin chéna állès sítes kezógeniu in chíuski únde érháfti síh fúre némende, únde, dáz íh sáment pegrífe állen íro uuídemèn, demó fáter gelíchiu. Sò (*sic*) lébet, chído íh, vnde úrdru-zíu ⁵⁾ dísses libes pehébet sí den átem ínne échert kéro dúrh tíh. Vnde náh tír chélendo suéndet ⁶⁾ sí síh uuéi nõndo únde chárõndo án démo éinen dínge, íoh íh íéhen uuíle dír dero sáldôn méngín. Vuáz tárf íh chõson úmbe díne sune, díe consules uuâren, án díen íu skínet tin rátlichí íro fáter íoh íro ánen geuuízzes, sò uílo íz in démo áltèrè skínen mág? Sid tíe ménnískèn níeht so géno ne hábent sò den lib, uuóla gréhto be ⁷⁾ díh sáligen, úbe dù uuéíst, uuáz tír tóug; tú nóh hábest, táz tíurera íst tãne der lib. Fóne díu uuíske ába díe tráne. Fortuna ne hábet síe nóh níeht álle in háze; nóh tír ne begágenda níeht ze stárh túnest ⁸⁾ síd nóh tíe sénchel chrápfen ⁹⁾ fásto háftènt, tíe nõ únde hína fúre díh ne lázent úngetrôsten. Háftèn múozín síe, chád íh; ín ze stéte stántèn, so uuío íz sí, sò genésèn uuír. Uuáz úns áber únserró érõn enfáren sí, dáz

1) *st.* entgeltest, *s. Sprsch. I. S. 352.* 2) hefig, hebig, *gravis.* 3) chorôn, *s. S. 23. Anm. 5.* 4) *inviolatum;* terjan, tarôn, *nocere.* 5) *cf. unser überdrüßig und verdrießen, ahd. ardrüzan.* 6) *cf. S. 13. Anm. 8.* 7) *s. Bl.* 8) *tempestas; cf. das heutige Dunst.* 9) senchelchrápfó, *Aufer, cf. weiter unten mit cráphen, unco.*

sihest tu. Sô ist iz sâr éteuuáz nû bézera úmbe dih, chád si, úbe dir iz nieht állez kelicho ne mis-elichêt, táz tír in lôz keuállen ist. Mir uuiget áber, dáz tú sô uerzêret¹⁾ píst, dáz tú sô ámerlichô únde sô ángestlichô chlá-gôst, táz tír íeht kebréste dínero sálighéite. Vuér ist sô uóllún sálig, ér ne ringe éteuuár úmbe sîn dîng, táz iz sô stát? Tíu geskáft tero ménniskôn gúotes zihet ío ze ángesten únde íst sólih, táz si níomer ze gánzi ne chúmet, álde, úbe si chúmet, ío dóh ne uuérêt. Súmélíchêr íst ríche, únde íst áber únédele. Súmélíchêr íst chúnt mán fône geédele, témo iz áber léid íst túrh sîn árm getrá-gede²⁾. Súmélíchêr hábet téro béidero gnúog, únde chlá-gôt áber, dáz er úngéhiet íst³⁾. Súmélíchêr íst uuóla ge-híet, únde áber érbelôsêr scázzôt er únerbôn. Súm hábet chînt cnúogiu, únde chlá-gôt áber, dáz siv frátatig⁴⁾ sînt. Pedíu ne íst níoman, dér síh hábe geéinôt mît sínes líbes geskéfte. Ín begágenet állen, dáz ín únchúnt íst, ér sie iz pesúochên⁵⁾, únde besúochentèn mísselíchêt. Lége dára zúo, dáz súmelíchêr álesáligêr⁶⁾ sô zúrdel⁷⁾ íst, iz ne uáre állez sô ér uuélle, nuánda er árbéite sô úngeuúon íst, táz er síh sâr mísehébet íoh lúzzeles tínges. Sô lúz-zeliú dîng penément íoh uuóla sáligên, dáz sie nieht fóllún sálig ne uuérdent. Uuío mánige uuánest tú ne áhtotín síh kúolliche, úbe sie dóh éinen lúzzelen téil hábetín dínero sálighéite? Tísiu sélba stát, tía dû héizest íhselí, díu íst tíen lánthúten héimote⁸⁾. Álso guísso ne íst nieht uuê-neghéit, mán ne áhtoe iz fúre dáz. Tára gágene íst sálig so uuélih lôz témo mán geuállet, úbe ér iz ében múote uertréget. Vuér íst tér síh kelázet ín úngedúlte, ér ne uuélle uuéhsal túon sínes tínges, so uuío iz stát? Neíst nû na díu sáliglichá súozi gemiskelôt mît mánegero bitteri, tíu démo níô sô súoze ne íst, tér sía níuzet, táz er sía

1) s. S. 23. Anmerk. 11. 2) gitragidi, Einfünfte, Befiß.
3) hiwan, nubere. 4) fra-tatig; cf. weiter unten frátati-gên, sceleratis, frataten, sceleribus. 5) bisuochan, expe-ri-ri. 6) s. AL. 7) s. S. 25. Anm. 7. 8) Unser Heimath.

getuélén ¹⁾ múge, sí ne rúme sô sí uuíle. Nú skinet uuóla, uuío uuénglih sí dero ménniskôn sálighéit, tíu ióh mít ébenmúoligên nío uuéríg ne uuírdet, nóh fermúrdên únde ángistêndên lústsám ne íst, tóh íro fóllùn sí. Uuáz kánt ír liute ánderes uuár sùochendo dia sáldá, díe ír hábent in íu sélbên? Ír ne uuízent is níeht, ír hábent míssenómen, dáz írret íuuih. Íh óugo dír, an uuíu díe méístùn sáldá sínt, uuár sic ána uuérbent ²⁾. Íst tír íeht liebera dánne dú sélbo? Néin, chíst tu. Uuíle dú uuálten dín sélbes, sô guúnnet tú, dáz tu níomêr géno ne uerliusist nóh tír óuh tíu fortuna genémen ne mág. Vnde dáz tú uuízíst, táz tíe sáldá (*sic*) níeht ne sínt án dísen zuíueligen díngen, chíus iz sús. Vbe sálighéit íst taz fórderôsta ménniskôn gúot; nóh táz níeht taz fórderôsta gúot ne íst, táz man ferliesen mág, uuánda dáz échert fórderôra íst, táz mánne benómen uuérden ne mág: sô ne íst nehéin zuíuel, núbe únstáte sálda níeht kehélfen ne múgín mánne sálighéit ze guúnne. Tára zúo ságo íh tír, dén dísiu múrfára ³⁾ sálda héuet, núbe er sía uuíze sô múrga uuíla uuérenta, álde ne uuíze. Vbe ér iz ne uuéiz, uuío sálighlih lôz mág ímo uuésen geuállen, án dero únuuízenthéite? Uuéiz er iz áber, sô múoz er nóte fúrhten ze uerliesenne, dáz er síh uuéiz múgen uerliesen; fóne díu ne lázet in díu átaháfta fórhta níeht sáligen uuésen. Álde uuánet er, úbe er iz ferlíuset, táz er síh is fertrôsten múge. Íoh sô skinet úndíure dáz sín únde éccherôde, dáz únsih lúzzel ríuuet, sô uuír iz ferliesên. Vnde uuánda dú dér bíst, témo dáz chúnt ketân íst, únde in gestúncôt íst mít má-nigfáltero lêro, dáz ménniskôn sêlá erstérben ne múgen, vnde dánne óffen sí sáment temo lichámen erstérben dia uuértsálda; sô ne íst nehéin zuíuel, úbe sí gíbet sálighéit.

---

1) *retardare, retinere*; cf. *tuelet, moratur, zögert*, S. 2.
 2) *s. S. 8. Anm. 1.* 3) *st. murgfara s. murgfaren, caducis*, S. 29.

hét, álle ménnisken stérbendo ze uuêneghéite nárên. Vbe mánige dia sálighéit kuúnnen mít temo tôte únde mít ánderên uuêuuôn, uuío mág tánne díu gágenuuertíu sálige tùon?

So uuér dúrh keuuárehéit sín gesáze uuélle máchôn êuuig, nóh ér ne uuíle níder uerstòzen uuérden fóne díen dósontên ¹⁾ uuínden, vnde ér intsizzen ²⁾ ne uuíle den drólícho uuéllónten mére, tér ne zímberoe ne uuéder nóh ándero hòhi des pérges nóh án demo gríeze ³⁾ des stádes ⁴⁾. Têret ⁵⁾ sùochet ín der uuínt ín ále máht, híer ne íst úndenán uésti, díu daz zímber ⁶⁾ múge trágen. Vbe dú flíhen ⁷⁾ uuéllêst fréisiga stát, scôno zímberôndo sô sùoche níderen stéin, úfen démo zímberé báldo. Tóh óuh tér díezendo ⁸⁾ uuínt uuülle ⁹⁾ den mére únde uélle ¹⁰⁾ den uuált, tù erléitest ío dínen líb ín ráuuôn, sáliglícho díe lóskentêr sámo so ín éinero uésti, láchénde des uuéteres úngébárdôn.

Uuánda díh tóh íu íngánt ¹¹⁾ míne rédá, mít tien íh tíh únz nú fâscôta ¹²⁾, sô íst nú ze uáhenne ¹³⁾ uuáno íh ze stárcherên rédôn. Uuóla nóh sage dés íh frágee. Úbe díe hálen ¹⁴⁾ únde díe uerloufenten ¹⁵⁾ gebá dero fortunê ne uuárin, uuáz máhti dánne déro gebôn íomer íuuer uuér-

---

1) dósôn, *kommt nirgends anders als hier vor; da durch dosonten uuinten das lat. flatibus sonori euri übersetzt wird, so scheint der Begriff unsers Getöse darin zu liegen; in der Uebersetzung des Marc. Cap. und der Psalmen findet sich das nach einer andern Conjugation gehende dósjan mit dem Begriffe des Zerstörens; cf. auch das bald folgende diuzan.* 2) intsizzan, fürchten, wie unser sich entsetzen. 3) s. S. 27. 4) stad, Stad, Ufer. 5) Nebenform von dorot, doret, dort. 6) Hieraus unser Zimmer. 7) st. fliehen, flühen. 8) diuzan, *sonare, stridere, strepere.* Cf. das obige dósôn. 9) wuoljan, wühlten. 10) falljan, felljan, fällen. 11) in-gân, hinein gehen. 12) cf. S. 28. Anm. 1. 13) fahan zi-, s. FAH. 14) die hálen geba, *caduca dona*, cf. mit hálemo fahse, *lubrico crine* in Mart. Cap. und hala, halda, Abhang, *clivus*. 15) far-

den, úbe sî íro íu ne óndî? ¹⁾ álde uuáz rúhtînt ír déro sêlbôn, sô ír sie gnôto ²⁾ gechúrînt? ³⁾

Íst tér rîhtúom tíure fône ímo sêlbemo álde fône íu? Já uuéder ⁴⁾ íst tíurera íro zuéio? Uuânest tu, daz kólt tíurera sî únde díu gesámenôta ⁵⁾ mánegi des scázzes? Tríuuo, sie glízent ⁶⁾ sô báz, úbe man sie mêr úzkîbet, dánne man sie sámenôe. Táz skînet tár âna, uuânda fréchi léidet tie ménnîsken, mílti máchôt sie máre únde geuuáhtliche. Úbe dáz ter mán ímo háben ne mág, táz ér ândermo gîbet, sô íst fône díu ze gébenne, uuânda dánne uuírt ter scáz tíure, sô er fône spéndônne zegát. Únde sô getân íst íuuêr scáz, úbe ín éinêr állen begrîfet, sô uuáz sîn ín dero uuérkte íst, táz sîn die ândere dârbênt. Nú íst tíu stîmma sólih scáz, táz sî állíu sáment ín mánoliches ôrôn íst. Áber íuuêr rîhtúom ne íst ândêres uuío níeht keméine, ér ne uuérde zetêilôt. Sô er getéilet uuírt, sô sínt tie dés te ármeren, die ín téilent únde lâzent. Uuóla grêhto, ⁷⁾ uuío gnôte únde uuío árm dér rîhtúom íst, dén mánige háben ne múgen nóh (éinemo zúo ne slîngget, ⁸⁾ ânderêr ne ármee! Lústet íuuíh tie gîmma ⁹⁾ ze sêhenne? Íst íro glíz ¹⁰⁾ íuuêrên óugôn lieb? Íst ín íeht âna tíurero glánzî, díu háftêt ín, náls tien ménnîskôn. Únde míh íst uuúnder, dáz síh íro íoman uuúnderôt. Uuáz íst líbelôses únde lídelôses, dáz ín sêlemo ¹¹⁾ dínge, sô der ménnîsko íst, únde rédoháftemo súle ¹²⁾ scône dúnchen? Úbe sie óuh fône gótes uuíllen únde uóne íro sêlbero fêhî ¹³⁾ íeht tero hínderostún scônî hábent, ío dóh fône íuuerro búrlíchi férro geskéidené sóltôn sie íu únuuúnderlih kedúnchen. Túnchet íu daz félt skône? Zíu ne sól? Íst éin scône téil dero scônún uuérkte. Sô íst óuh ter mére mîn-

---

hlaufen, verlaufen. 1) s. *Wurzel* AN. 2) *st.* ginôto; s. NÔT. 3) 2. p. pl. praet. conj. von chiusan; s. S. 5. 4) *uter*; s. S. 6. 5) *samanôn*, sammeln. 6) *glízan*, gleißen, glänzen. 7) s. S. 17. 8) s. S. 1. 9) *gimma*, *gemma*. 10) cf. *Aam.* 6. 11) *sêler*, *animatus*, von *sêla*, *Seele*, *anima*. 12) von *scal*, *sohl*. 13) *subst.* von *fêh*, *ποικιλος*.

nesám in ánasihthe, sô er stille ist. Sô éigen uuír fúre uuúnder sélben den himel únde álliu gestirne. Inno? ¹⁾ trífet ²⁾ tih téro dehéinez ³⁾ ána? Ketárst ⁴⁾ tu dih íeht rûomen íro scôni? Máht tú geuéhet ⁵⁾ uuérden nâh tien blüomôn? Álde sólt tú ébenbírîg uuérden díen súmerlichên geuuáhstên? Uuáz lâzest tú dih ána sô úpiga méndi? Uuáz íst tír liebera ánder gúot tánne daz tîn? Tír ne mág tiu fortuna dáz nieht kegében, tés tih tiu natura hábet keüzôt. ⁶⁾ Ter érduuôcher ⁷⁾ sól dien lébendên ze fûoro ⁸⁾ áne zuíuel. Vuíle du áber dés keuágo ⁹⁾ sîn, dés tíu natura bedárf, sô ne fórderôst tú nehéin úrgúse ¹⁰⁾ dero fortune. Án únmánigên dîngen únde lúzzelên hábet tiu natura gnúog. ¹¹⁾ Vuíle du íro íeht úber túon, sô íst tír iz éin uuéder ¹²⁾ sô únuuýnna álde scádo. Vuíle dû gân gezíeret mít mísselichero uuáte? Úbe sí dien óugôn lichêt, sô lóbon íh éinuuéder sô día chléini ¹³⁾ des vuúrchen álde dén geziug tes uuérches. Máchôt tih tiu mánigi dínero scálcho ¹⁴⁾ sáligen? tie, úbe sie árg chústig ¹⁵⁾ sínt, zála ¹⁶⁾ ín demo hús sínt únde búrdi únde únbólde sélbemo demo hêrren; sínt sie áber chústig, ¹⁷⁾ uuío múgen dánne ánderes mánnes chúste díe scáz sîn únde díe ríhtuom? Fóne démo állemo skínet, táz téro nehéin díe gúot ne íst, tíu (dú fúre dáz áhtôst. Únde úbe án ín nehéin díu scôni ne íst, téro dû gérôn súlist, ¹⁸⁾ uuáz íst tánne, dáz tih súle ¹⁸⁾ uerlórnez riuuen álde gehábetz fréuuen? Ube siu án ín sélbên natúr-

1) s. S. 7. 2) ana trefan, *attingere*. 3) s. EIN. 4) s. S. 15, 25. 5) s. S. 34. *Anm.* 13. 6) s. ÚZ. 7) s. wuocher in *Wurzel* WACH. 8) s. FAR. 9) gifago, *contentus*. 10) *affluentiam*; das Wort kommt nur noch einmal in *urguso*, *superabundantia*, *Org. vor.* Cf. *gusu*, *flumina in Tat.* 43, 1. 2. *Wurzel* GUZ (gießen). 11) *st.* ginuog, genug. 12) Aus ein uueder unser entweder; cf. S. 6. 13) s. S. 3. 14) scálch, (cf. unser Schalk) *seruus*. 15) arg-chustig, *vitiosus*, cf. *Anm.* 17. 16) zála, *periculum*, unterschieden von zala (s. S. 19.) 17) chústig (cf. *Anm.* 15.), *Adjectiv* von dem gleichfolgenden chust, *probitas*, *virtus*, *ars*, *Wurzel* CHUS, wovon chiusan (s. S. 5.). 18) s. S. 34.

lichu gûot sint, uuáz háftêt tih tiu scôni? Ne uuârin sie din nieht, sò uuârin siu dôh scône; nôh táz ne tíuret ¹⁾ siu nieht, táz siu din sint, súnder dânnân gestieze dù siu hînder dih, uuânda siu dir tíure dúnychent. Uuáz uuéllent ír dôh nú getûon mít sò míchelemo óstòde íuuerro sâchôn? Ír uuéllent iz sò brîngen uuâno íh, táz íu niehtes ne bréste. Tríuuo, dáz féret ál ánderes. Misselih scáz tíurèr bedârf óuh mícheles keziuges, táz er beuuârôt uuérde, únde íst uuárez píuuúrte, ²⁾ dáz man chît: tér filo hábet, tér bedârf óuh filo. Áber dâra gágene bedúrfen die lúzzel, tie dés séhent, táz sie íro geziug kescáffoèn áfter natúrlichero nôte, náls áfter démo únmeze dero gíredo. Prístet íu dâne án íu sélbèn, dáz ír éigen gûot ne éigent nôh natúrlichu íngetan iz, ³⁾ táz ír iz in ánderèn sâchôn sùochent? Sól nú sò bestúrzet ⁴⁾ sîn diu geskáft téro dingo, táz ter ménnisko góte gelíchêr án déro uuírde sínero rationis ímo sélbemo ne sùle dúnchen scône, âne fône únlebendes tínges hábede? ⁵⁾ Ír áber góte geliche in íuuermo sinne ír uuéllent zíredâ sùochen íuuerro frámbarûn nature án dien hînderòstèn dîngen. Nôh ír ne uuízent nieht, uuío míchela únera ír góte túont. Êr uuólta ménniskôn sláhta ⁶⁾ álles írdiskes tínges hêrostvñ ⁷⁾ uuésen, ír túont áber íuuera hêrscáft hînderorûn dien hînderòstèn dîngen. Úbe állero dîngoliches kúot tíurera íst, tãne iz sélbez sí, únde ír áhtânt íuuer gûot uuésen daz áfteròsta, sò únder túont ír íuuih témo áfter íuuerro áhtúngo. Táz keskilhet ív mít réhte. Téro ménniskôn natura íst sò getân, táz si échert tãne, sò si síh pechénnet, ánderèn dîngen fórdèròra sí, únde áber dien tíeren hînderòra sí, úbe si síh ne be-

---

1) tíurjan, *verb. von tiur, theuer.* 2) s. WORT *unter Wurzel* WARD. 3) *iz ist deutlich im cod. von ingetan getrennt; auch würde, wenn es das neutr. Suffix wäre, ingetanez und nicht ingetaniz in diesem Sprachdenkmale stehen; es scheint also hier ein eigenthümlicher Gebrauch des pron. pers. statt zu finden.* 4) *bisturzjan von sturzjan, stürzen.* 5) *habeda, possessio.* 6) *sláhta, Geschlecht* 7) *hêri, hehr.*

chénnēt. Táz íst fóne díu, uuánda iz án dien tíeren natura íst, táz siu síh ne bechénnên, únde iz áber án dien mén-
niskôn fóne áchústen ¹⁾ íst. Uuío férro doh nú der írredo
gát únde uuío mánige doh íuuêr dâr ána betrógen sínt,
táz ír uuánent mít tero úzerûn zíerdo íomannen gezíeret
uuérden! Nú ne mág áber dés níeht sín. Tréget íouuiht
íeht scônes ána, sô lóbôt man dáz iz ána tréget. Táz áber
míte behéilet ²⁾ íst, táz fólle hábet sína úbelo getáni. Íh
uuíle chéden, dáz táz kúot ne sí, dáz tír tárôt ³⁾ temo há-
benten. Líugo íh tánne? Táz ne túost, chúst tu. Ter
ríhtúom scádôta ófto démo, dér in hábeta, íh méino, sô
ételih úbel uuíht únde ánderro gúotes sô uílo fréchera síh
éinen áhtôt uuirdigen ze hábenne állen dén scáz, tér íonêr ⁴⁾
íst. Fóne díu ságo íh tír, dú nú sórgêst, táz man díh
sláhe; ⁵⁾ uuállotíst tú bárêr in dísemo líbe, íoh síngen
máhtíst tu báldo fóre scácheren. ⁶⁾ Uuóla uuío tíure día
sáldá dero ôtuuá!ôn sínt! sie sínt créhto ⁷⁾ sô tíure, sô dú
sie guúnnest, táz tu fúrder síchúre ne uuírdest.

Tíu éreera uuérlt uuás filo sálig, sí uuás íro érdchúste ⁸⁾
geuágo, ⁹⁾ nóh únmezes ferlórníu, nóh fóne démo eruuórte-
níu, tíu dír sítig ¹⁰⁾ uuás spáto ínbízen mít sléhtero fúoro.
Sí ne uuíssa, uuáz púrgerisso ¹¹⁾ uuas, sí hábeta úngelírnê-
ten uuín mískelôn mít séime, ¹²⁾ nóh tíe scônen sídá ¹³⁾

---

1) achust, *vitium*, s. S. 35. Anm. 17. 2) Wohl statt
bihelit von biheljan, *velare*; cf. helan, hehlen. 3) s. S. 30.
Anmerk. 4. 4) s. EWA. 5) slahan, schlagen, erschlagen.
6) scachari, Schächer, latro. 7) s. S. 17. 8) Diese
Zusammensetzung von erda mit chust (s. S. 35. Anm. 17.)
kommt sonst nirgends vor. 9) s. S. 35. Anmerk. 9.
10) Adj. von situ, mos, s. S. 38. Anm. 8. 11) Ein
sonst nirgends vorkommendes Wort, das durch den
darauf folgenden Satz erklärt wird; im Mittellatein
bedeutet *borgerasa*, *burgerastrum*, ein mit Honig gemisch-
tes Getränk. 12) seim, Seim, Honig, mel, nectar.
13) Hieraus unser Seide; Notker übersetzt *vellera serum*
mit *sida dero serum* und sagt in der Erläuterung zu
dieser Stelle: die (*seres*) stroufent aba íro boumen eina
uuolla, día uuír heizen sídá. Sida mag auch als Namen

dero serum fáreuuen mît tîriskemo sóuue.¹⁾ Tie kute slifen²⁾ dô héilesamo áu³⁾ demo gráse, taz uuázer gáb ín trínchen, póuma scátotôn ín. Nólh tó ne uuállota nioman úber mére, nólh mît kesámenôtemo mérze ne stádetá⁴⁾ er úz an únchúndemo stáde. Tó ne uuúrten lût⁵⁾ tíu záligen⁶⁾ uuíghórn,⁷⁾ nólh taz plúot, taz fóne fientlichèn uuúndôn cháme, dáz ne blúotegôta dia érda. Zíu sólti fientscáft érera uuérden, tánne sie sábin uuúndá únde nehéinen lôn dero uuúndôn? Uuólti got eruúndín díse únsere zíte hína ze díen áltèn síten!⁸⁾ núbe fréchi íst nú inzundet, stréde⁹⁾ uuálligora, dánne daz fiur in ęthna. Áh ze sere, uuér uuás ío dáz tér éristo grúob úzer érdo góld únde gímmá, fréisige tíureda,¹⁰⁾ tie nólh kerno ínne lágín, úbe sie múosín.¹¹⁾

Uuáz mág íh ráchôn fóne hêrskéfte¹²⁾ únde fóne geuuálte, fóne déro ír íuuih uuánent ében hóhe hímele, uuánda ír níeht ne bechénnent tero uuárún hêrskéfte únde dero uuárvn mábtigi? Uuáz ne túont sie, só sie úbelemo uuíhte ze hánden chóment? Uuélíh fiur úzer ęthna fáren-

---

der Baumwolle gegolten haben; aber dass es auch Seide bezeichnet hat, ergiebt sich aus einer ältern Glosse, die bombix mit síthawurm übersetzt. Notker scheint den Seidenwurm nicht gekannt zu haben. 1) Saft [Notker versteht darunter, wie seine Erläuterung dieser Stelle zeigt, das Blut (dafür hält Notker die Purpurfarbe) der Purpurschnecke]; cf. daz sou sugent sie (Pflanzen) mit tien uuurzellon in einer spätern Stelle dieses Werkes. 2) st. sliefen (sliafun), praet. von slâfan, schlafen. 3) s. ahd. Pröp. S. 76. 77. 4) cf. das gleichfolgende stad, s. auch S. 47. Anm. 6. 5) hlût, laut. 6) s. S. 35. Anm. 16. 7) uuíg-horn, Kriegshorn, classicum. 8) situ, Sitte, mos; cf. sitig S. 37. Anmerk. 10. 9) strede scheint hier nur als dativ genommen werden zu können und zur Annahme eines subst. neutr. stredi zu nöthigen. In ahd. Glossen findet sich nur das subst. masc. stredo (fervor). 10) tíurida, pretiositas, gloria; cf. S. 36. Anm. 1. 11) s. S. 24. Anm. 3. 12) s. S. 36. Anm. 7.

tez álde uuélih sínflúot ¹⁾ tūot sólíchen suíd? ²⁾ Já uuóltôn iuere fórderen, álso dú uuāno ih kehúgest uuío dú láse, úmbe díā úbermūoti dero consulum tilígôn íro ámbáht; táz sélba ámbáht tóh fóre uuás anagénne ³⁾ dero libertatis. Táz uuóltôn sie tūon, álso sie óuh íu ér chūninges keuuált tero búrg ába genāmen. Chóment sie óuh ze hānden gūotên, dáz filo sélten íst, uuáz mág án ín dánne lichên āne dero geuuáltigôn gūoti? Sô máht tú chiesen, dáz tiu gūoti nieht kezíeret ne uuírt mít temo ámbahte, núbe dáz ámbaht uuírt kezíeret mít tero gūoti. Uuáz íst nú der geuuált, nāh témo ír sô gnôte gān súlent únde dér íu sô máre íst? Ne uuízent ír érdtíer, uuío smāhe ír bírnt únde díe, déro ír uuānent uuáltên? Inno? úbe dú únder mūosen ⁴⁾ éina sáhíst síh āna zócchôn ⁵⁾ geuuált únde máhtigi, ze uuélemo húhe ⁶⁾ ne uuāre dír dáz? Uuártést tú den lichāmen āna, uuáz findest tú dánne ún máhtigōren, dánne ménnískén sínt? tie ófto erstérbet, ⁷⁾ íoh táz sie fliegā bízent, íoh táz éteuuáz ín sie uerslúfet. ⁸⁾ Uuār āna mág ícman skéinen ⁹⁾ sínen geuuált, āne án demo lichāmen únde dáz temo lichāmen hínderōra íst? Íh méino síne sáchá. Máht tu íeht úz erdréuuen ¹⁰⁾ geuuáltigemo mūote? Uuānest tu dehéin mūot keuéstenōtez mít rédo ába stéte eruuékkést únde iz príngést úzer sínero stílli? Dô éinen geuuáltigen mán sínes mūotes ter tyrannus uuānda genōten mít chéli, ¹¹⁾ dáz er ímo méldeti, díe díā éinunga uuíssín, díu uuíder ímo getān uuás, táz ér béiz ímo sélbemo ába

---

1) *st.* sínflúot, (*woraus unser Sündflut entsteht ist*) *diluuium*. 2) *In einer spätern Stelle suíd, ruinam, und in Mart. Cap. exitium; cf. S. 13. Anm. 8.* 3) *s. S. 20. Anm. 7.* 4) *st.* mūsen, *d. pl. von mūs, Maus.* 5) *anazocchon, und in Notkers Uebersetzung der Psalmen anazuchjan, arripere, von der Wurzel ZUH (ziehen).* 6) *s. S. 8. Anm. 14.* 7) *arsterban, sterben, arsterbjan, zu dem dies ersterbet gehört, tödten.* 8) *cf. insliufan, S. 20. Anm. 1.* 9) *skinan, scheinen, skeinjan, sichtbar machen.* 10) *uz ardrewjan von drewjan, drawjan, drowjan, drohen.* 11) *Quaal; s. S. 2. Anm. 4.*

dia zúngún únde sia spêh ¹⁾ temo tyranno únder diu óu-
gen. Ze déro uuís uuáfenda síh ter uuíso mít tíu ze
uuéri, mít tíu der tyrannus uuólta skéinen sína grímmi.
Úbe nú der ménnisko máhtig íst, uuáz mág er nú ándermo
getúon, ér ne múge dáz sélba líden? Uuír geéiscotôn bu-
siridem ío slán ²⁾ síne gèste únde ópferôn sínên góten; pe
déro uuílo téta ímo dáz sélba sín gást hercules. Mánige
afros téta regulus in háft únde in bánt, tíe er in uuíge
gefieng; dára náh uuárd óuh ér geuángen únde sámó fásto
gebúnden. Uuánest tú dén háben dehéina máht, tér dáz
ketúon ne mág, ímo ne múge begángen dáz sélba, dáz
er ándermo túot? Únde nóh tára zúo, uuáre íeht natúrliches
kúotes an hêrskéfte únde an geuuálte, só ne bechámín ³⁾
sie nío dien zágôstên. ⁴⁾ Uuánda uuíderuuartígív ne béitent
níeht zesámíne, natura ne hénget ⁵⁾ níeht, táz síu síh má-
reuuên. Álso skínet, síd tíe zágôsten ze ámbáhten chóment,
táz tíe sáchá gúot pe sínt, tíe dien uuírsestên múgen háf-
tên. Táz man báldo spréchen mág fóne állemo démo, dáz
tíu fortuna gíbet, tés tíen uuírsestên méist zúo slíngét. ⁶⁾
Fóne dien díngen íst óuh táz ze chíesenne, dáz man dén
uuéiz stárchén, án démo man bechénnét tíe stárchí, únde
dén snéllen, an démo man bechénnét tíe snélli; únde mu-
sica túot musicos, medicina medicos, rhetorica rhetors.
Allero díngoliches natura uuúrchet, táz íro gesláht ⁷⁾ íst ze
uuúrchenne; nóh sí ne mískelôt síh níeht tíen uuíderuuar-
tígên uuúrchedôn unde gérno uuéret sí síh tíen, díu íro
uuídere sínt. Tríuuo, ne múgen níeht opes máone benémen
síne míchelún fréchi; nóh keuuált ne túot tén sín sélbes
keuuáltigen, tén síne scádoháften gelúste bíndent mít stár-
chén chétennôn, vnde uuírde, díe uuír héizên hêrscáft, úbe-

---

1) *praet. von spiwan, spielen, spueren.* 2) *Contrahiri aus slahan, s. S. 37. Anm. 5.* 3) *s. S. 9. Anm. 16.* 4) *cf. in diesem selben Sprachdenkmal zagora, denervatius; hier, wie gleich nachher, ist pessimus durch zagosto übersetzt.* 5) *s. S. 19. Anm. 5.* 6) *s. S. 1. Anm. 11.* 7) *cf. S. 36. Anm. 6.*

lén ze händen bráhte ne máchônt sie nieht uuirdige, núbe sie méldent sie mēr uuésen úuuirdige únde dáz óugent sie. Ziu féret táz sô? Uuánda ír uuéllent tiu ding ál ánderes némmen, dánne siu getán sîn; tie missenémmedá uuérdent sár geóffenôt án déro táte déro dingo, fóne diu ne mág iro nehéin mit réhte sô héizen, sô man siu héizet, nóh táz ír héizent uuirde. ¹⁾ Ze demo gnôtesten ²⁾ uuíle ih táz sélba féstenôn fóne állero uuérlt sáldo, án déro niehtes néist ze géronne únde óffeno natúrliches kúotes nieht néist, tiu síh nieht ío ze gúoten ne ínnôt, nóh tie gúote ne máchôt, ze dien sí síh ínnôt.

Vns íst uuóla chúnt, uuélèn suíd ³⁾ nero téta, tér roma ferbránda únde daz hértuom slúog, sínen brúoder slúog, únde síh tára náh plúotegôta grímmelicho mít sínero múoter férhplúote. Únde er nieht ne tránda, ⁴⁾ dár er iro erstórchenêten ⁵⁾ bóteh állen eruúártêta, núbe chóstáre ⁶⁾ uuésen máhta sínero erslágénôn múoter lído. Tér uuás keuuáltig úber álle die liute, die diu súnna úberskinet óstenán chómentíu únde uuéstert in sédel ⁷⁾ gándíu, vnde úber álle nordlíute únde dien der héizo súntuuínt ⁸⁾ hízza túot térrendo ⁹⁾ daz crízlánt. ¹⁰⁾ Máhta dér hóho geuuált neronem íeht uuénden sínero úbeli? Áh táz árbéitsámo geuállena lôz, ¹¹⁾ sôse suért éitere géspírre ¹²⁾ uuírt!

---

1) Hier hat der Schreiber des codex wahrscheinlich die Worte der Uebersetzung für *nec illae divitiae nec illa potentia* übersehen. 2) s. NÔT. 3) s. S. 39. Anm. 2. 4) tránjan von trahan, Thräne. 5) cf. unser erstarrt und das ahd. gastorchanên, rigere; arstorchanên kommt sonst nirgends vor. 6) s. S. 29. Anm. 1. 7) sedal, sedes; in sedal gân der gewöhnliche ahd. Ausdruck für den Untergang der Sonne. 8) Südwind. 9) darrjan, darren, torrere. 10) s. S. 27. Anm. 4. 11) Ursprünglich hloz, looz, sors. 12) Ein nur noch in folgenden Stellen vorkommender Ausdruck: iro ze gemachero miteuuiste géspírre uerden solti, *apto sibi foedere copuletur*. Mart. Cap. und uns uuirdet cnuogiz késpírre íoh peskerit, taz uuir doh nieht ne uolle hábeen. Org.

Tû uuéist uuóla, chád ih tò, mír nio nehéina uuérlt-kíreda¹⁾ ánaligen; núbe mih lústa státo táz ze getúonne, dár mîn túged ánaskíne únde sí úngeuuáhtlichó ne erálteti. Tríuuo, chád sí, uuóla uuéiz ih, táz íst táz éina dínq, táz tíu búrlíchen mùot ferspánen²⁾ mág, púrlichíu chído ih, náls níeht práhtíu mít túrnohti³⁾ állero túgedo ze dero iún-gestún slíhti;⁴⁾ táz sie gúollichí lústet táz ferlúcchet síu ze dien ámbáhten, vnde der líument míchelero uuólatáto, dáz tíe in uróno⁵⁾ skínèn. Uuío éccheróde díu fama sí únde uuío únuuáqe, dáz chíus tír sús.

Tír íst uuóla chúnt, chád sí, álla díá érda síh kezí-hen⁶⁾ uuíder⁷⁾ demó hímele gágen⁸⁾ demó méze éines stúpfe,⁹⁾ álso du lírnetóst in astronomia; ih méino, dáz sí mícheli níeht ne hábet uuíder déro mícheli des hímeles. Téro sélbún érdo, álso lúzzelero uuíder demó hímele, íst échert ter fierdo téil besézen fóne úns chúndèn ménniskón. Ténchest tu dánne, uuío filo uuázer únde fenne¹⁰⁾ únde éinote skértent¹¹⁾ tés sélben fierden téiles, só íst tes ánderes échert éin énge hóuestát¹²⁾ tero ménniskón. Kedén-chent ir nú in só smáles téiles smálemo téile beslózene únde behálbóte¹³⁾ íuueren líument¹⁴⁾ únde íuueren námen ze bréitenne? Álde uuáz mág tíu gúollichí geuuáltiges únde

---

1) gireda, unser Erde. 2) cf. das an anderen Stellen dieses Werks vorkommende spenstigo choson; das einfache spanan und spenjan, suadere, allicere, hat Nothor nicht. 3) s. NOHT. 4) cf. S. 26. Anm. 4. 5) cf. an anderen Stellen dieses Werkes: uuaz tu in frono guotes (in commune bonum) ketan eigist, und in so iz (guot) in urono gebrieuet uuard; prosciberetur; so auch frono zims, vectigal publicum, frono scaz, aes publicum. 6) st. keziehen, gaziuhan; cf. an einer spätern Stelle: uuio iz síh kezíhet an demó gotes site. 7) s. ahd. Präp. S. 197. 8) s. ahd. Präp. S. 199. 9) stuf, punctum. 10) fenni palus. 11) Dies Wort erscheint sonst nirgends; cf. skerdar, cardo, skert (skerta? skerti?), scapula, humerus, und scerjan, inpendere, occupare, privare. 12) hofastat, (Hofstätte) area, sedes. 13) bihalbon, circumdare, von halba, latus, regio. 14) s. S. 14. Anm. 2.

máhtiges háben, díu mít sô gnôtên¹⁾ márchôn beduúngen²⁾ ist? Álde dénche dés tára zûo, dáz in démo sélben smálen ánasídele mánige (*sic*) díete³⁾ búent, úngeliche éin ánderên in sprácho únde in síten únde in álles íro libes sképfedo, ze díen nóh súmelichero⁴⁾ búrgo kúment chómen ne mág, mêr áber súmelichero ménniskôn, súm fóne inblándeni dero férto, súm fóne únchúndero sprácho, súm fóne úngeuúonehéite chóufes⁵⁾ únde állero uuánelúngo. Cicero ságet, táz nóh sár dô be sínên zítên der rúmisko geuuált chúnt uuórten ne uuáre énnônt⁶⁾ caucaso monte, únde uuás tóh tò sô geuuáhsen, dáz in íoh parthi únde ándere díete dár in déro slihti⁷⁾ entsázen.⁸⁾ Ne síhest tu nú na, uuío énge únde uuío gnôte díu gúollichí sí, día ír bréiten únde férro gefláanzôn uuéllent? Sól dára chómen dehéines rúmiskes mánnes keuuáht, tár sélbero romo nehéin geuuáht ne íst? Uuáz chíst tu dés, táz mísselichero líuto síte únde êa mísehéllent⁹⁾ éin ánderên, sô harto, dáz éinên lóbesám dúnchet, dáz ánderên dáz túnche búozuuírdig? Tánnân geskíhet ío, dáz témo nícht ne gespûe¹⁰⁾ sínên námen únder mánigên líuten ze gebréitenne, dén dero kúmentháftigi lústet. Sô múoz ío mánnolíh keuágo¹¹⁾ sín déro gúollichí, día er únder díen sínên háben mág, unde díu hártó¹²⁾ héuiga¹³⁾ kúmendigi,¹⁴⁾ sámó so éuuígú, díu uuírt peduúngen ínléndes. Uuío mánegero námen, díe in íro zítên máre uuáren, ne sínt fóre úngéhúhte¹⁵⁾ dero scriptorum fertiligôt!¹⁶⁾ [Tóh íh uuízen ne múge, so uuío íh iz chòsoe,] uuáz sélben díe scrífte dára zûo uerfáhên,¹⁷⁾

---

1) s. NÔT. 2) s. S. 16. *Anm.* 9. 3) diot, *natio*. 4) *cf. das gleichfolgende sum, quidam.* 5) chouf, *unser Rauf.* 6) s. JENer. 7) s. S. 26. *Anm.* 4. 8) s. S. 33. *Anm.* 2. 9) missihellan, *discrepare, cf. S. 47. Anm.* 2. 10) s. S. 13. *Anm.* 3. 11) s. S. 35. *Anm.* 9. 12) harto, *valde.* 13) s. S. 30. *Anm.* 2. 14) *Subst. aus dem Adj. hliumuntig, s. S. 14.* 15) unghuht, *oblivio, von gahuht, memoria; cf. S. 20. Anm.* 3. 16) fertiligon, *vertilgen.* 17) farfahan, *verfangen, proficere; cf. weiter unten: so ne ferfahet tes uuillo nicht, voluntas frustra est und ferfahent, ineffica-*

tie mit scribôn mit állo diu álti genímet? Ir súlent tánne guúinnen sámó so úndôdigi, dúnchet iú, sô ir íuuih ketúont íomêr geuuábtliche. Kedénest¹⁾ tu dáz únde gebiutest tu dáz [ih méino propagatam famam futuri temporis] ze déro uuíti dero êuuighéite, uuâr íst tánne diu lánguuirigi dînes námen, déro dû dih fréuest? Vbe éin stúnda gebóten uuirt ze zên dùsent iâren, sô hábet sí án ín éte-lichen téil, dóh er lúzzelêr sí, uuánda ío uuéderiu²⁾ mícheli guís mezôt únde gnôt mezôt íst; áber zên³⁾ dùsent⁴⁾ iâro únde óftó sámó⁵⁾ filo ne hábent sâr nehéina uuidermezunga ze déro lángséimi, diu énde ne hábet. Tíu ételih énde hábent, tíu múgen éteuuió gemézen uuérden ze éin ánderên; síu ne hábent áber nehéina máza ze díen, diu áne énde sínt. Tánnan íst táz, úbe lángér líument kemézen uuirt gágen êuuighéite, uuíder íro níeht lúzzelêr ne sí, súnder⁶⁾ nehéinêr. Ír ne uuéllent áber níeht réhto fáren, áne úmbe líuto lób únde úmbe úppigen líument, únde, nehéina uuára túondo dero stiuri⁷⁾ déro geuuízzedo álde déro túgede, uuéllent ir déro uuórto dâng háben, tíu fóne ánderên châmen. Kehôre uuío gámmensámó⁸⁾ éinêr des ánderes húhota,⁹⁾ dér álso ferrúomet¹⁰⁾ únde álso liehte¹¹⁾ uuás. Sô éteuuenne gescáb, táz tén, dér síh óuh álso ána zócchôta¹²⁾ úmbe lóter, náls úmbe uuára túged, táz er philosophus ne uuâre, éin ánderêr mít úbele grúozta¹³⁾ sín chórondo¹⁴⁾, tér síh táz chád uuóla besúochen,¹⁵⁾ úbe er sô uuâre, mít tíu, úbe er uuídermúotis kedúltig uuâre.

---

ces esse non possunt (preces). 1) denjan, dehnen. 2) iohwedard, *uterque*; cf. S. 6. Anm. 1. 3) Aus zehau, *decem*, 4) tusunt, tausend. 5) sama, samo, *similiter*, *atque*. 6) sundar, sondern. 7) cf. S. 20. Anm. 10. 8) Diese *Comp.* mit gaman, Freude, kommt sonst nirgends vor; in einer Glosse zum Prudentius steht gamanlih, *ridiculum*. 9) s. S. 8. Anm. 14. 10) cf. S. 13. Anm. 7. 11) statt libte. 12) s. S. 39. Anm. 5. 13) gruozyan, (hieraus unser grüßen), *excitare*, *provocare*; cf. weiter unten: cruozet, *excitat (mentes)*, cruozente, *excitans*. 14) s. S. 23. Anm. 5. 15) s. S. 31. Anm. 5.

Tò trüg er iz éteuáz kedúlligo, únde spráh áber sár¹⁾ nâh, sámó so²⁾ in ze spótte hábendo: án stéte bechénnest tu míh ío dóh philosophum? Sò er dáz kespráh, tò ánt-uúrta er ímo: Já gót, chád ér filo gebízeno, sò bechándi,³⁾ úbe du suigetist. Áber uuáz háftèt ze dien máristèn mánnen, íh méino die, die mít túgede síh uuéllen fúre nemen, uuáz háftèt ze in, uuáz tóug in dehéin líument nâh temo tóde? Irstírbet ter ménnisko mit állo in sélo únde in líchámen, táz míne rationes fersagent, uuár íst tánne sín gúollichí, sò er sélbo ne íst? Ube áber síchuríu sèla,⁴⁾ úzer démo chárchare dès (*sic*) líchamen ferlázeníu, ze hímele féret, uuáz sól íro dánne daz írdiska díng, síd sí in hímele méndet, táz sí fóne érdo erlòset íst?

Tér nâh tero gúollichí strítigo féhte únde sí ímo dúnche díngo héuigòsta, tér séhe úf án día uuíti des hímeles únde níder án día smáli dero érdo; tánne mídet er síh sínes líumendigen námen nóh sár ze énde dero smá-lun érdo geréichòntes. Uuáz léuues íst tien úbermúotèn gedáht?⁵⁾ zíu béitent síe síh íngeméitún íro hálsa írlòsen úzer des tódes íóche? Tóh ter líument uuállòndo síh kebréite hína únder férre líute únde óuh ándere spráchá erfúlle, únde dóh in demo hús skínèn manige fánen féhtendo guúnne, tie den mán máren dùont; téro gúollichí állero ne síhet ío der tód nícht, únde ér brínget taz óberòsta ínében demo níderòsten. Uuár íst sár nú dáz kráb dés ketrÿen⁶⁾ fabricii? Uuár íst nú brútus álde der éinríhtigo cato? Tér chúmo ze léibo uuórteno líument zéichenet íro námen échert mít únmanigèn búohstáben. Ínno, dúrh táz uuír díe námen uuízen, múgen uuír dännân síe sélben íu zegàngene uuízen? Ír lígent créhto sò, dáz íuuih níoman neuuéciz, nóh ter líument ne getúot íuuih chúnde. Uuànent ír óuh, íuueren líb kelénget uuérden fóne des námen uuírígi? uuáz tánne? Sò íu der íungesto

1) sar, sogleich. 2) samo so, quasi; cf. S. 44. Anm. 5.

3) 1. p. sing. praet. conj. von bichennan, cognoscere.

4) Es steht im codex: selda. 5) memoria; von denchan.

6) gatriuwi, getreu.

tág tero uuérkte óuh tén genímet, tára náh líget iu ána der éuuígo tód.

Táz tû dóh ne uuánêst, táz íh tríben ¹⁾ uuéle sámó só geéinôten uuíg sámént fortuna; sí lúkka, sí íst. íóh uuílôn gûot mánne; táne íst sí gûot, sô sí síh óuget, sô sí íro ánasiune ²⁾ erbárôt, únde íro síte nieht ne hílet. ³⁾ Tû ne uuéist nóh mág keskehen, ⁴⁾ uuáz íh ságen uuíle. Íz íst uuúnderlíh, tés míh lángêt ze sagénne; pedíu ne mág íh iz óuh nieht spúotigo ⁵⁾ geságen. Íh áhtôn gréhto ún-sálda uuílôn bézerún uuésen dien ménniskôn, dánne sálda. Sô diu prospera síh tríutet ⁶⁾ mít íro mánmentsamí ⁷⁾ únde sí mánne gûot túnchet, sô tríuget sí ín mít téro gelíchi dero sáldôn. Tíu aduersa íst áber geuuáre, sô sí síh uuéhselôndo óuget, uuíó únstáte sí íst. Éniú tríuget ten mán, dísiú uuárnôt ín únde lèret ín. Éniv behéftet téro mùot, tíe sía núzzònt, mít kúotlíchi, tísiú enthéftet síe mít téro guíssun bechénnedo múrgfáres ⁸⁾ kúotes. Tû máht éna séhen síh úberhéuenda, únbeduúngena, síh ne bechénnenta, tísa áber méziga, beduúngena únde gefruotta ⁹⁾ fône déro émizígi dero árbéito. Táne ze lézest ketúot tíu sálíga mít íro mánmentsamí díe ménnískén áuuekkôn fône demó uuáren gûote, tíu ínblándena ríhtet sí áber ze uuége únde ze demó uuáren gûote, sámó só mít chráphen ¹⁰⁾ síe uuídere zíhendo. ¹¹⁾ Áhtòst tú dáz fúre lúzzel, dáz tír díu sárfa ¹²⁾ únde díu grísenlícha ¹³⁾ fortuna díne nôt fríunt kezéigôt hábet, tíe dír fône réhtên tríuuôn hólt sínt? Sí hábet tír geskídôt kuíssero únde unguíssero fríundo uultus.

1) tríben, treiben. 2) anasiuni, Angesícht; von sehan, sehen. 3) cf. S. 9. Anm. 15. 4) mag keskehen, (mag geschehen) adverbial gebraucht, als vielleicht. 5) cf. S. 5. Anm. 2. 6) tríutén, oder tríutjan (von trút, traut, dilectus) kommt ausser hier und in einer andern Stelle dieses Werks: selber der namo dero aduersitatis ter leidet sía, tara gágene trívtet síh áber der namo prosperitatis, in keinem andern Denkmal vor. 7) s. MAMMUNTI. 8) s. S. 29. 9) gafruotjan, von fruot, prudens. 10) cf. S. 30. Anm. 9. 11) st. ziehendo. 12) cf. S. 12. Anm. 1. 13) gríusenlíh,

Rûmendo nám si ze sih tie íro, tie dine liez si dir. Uuío tiure ne uuáre dir dáz, dô du in gréchen¹⁾ uuáre únde sâlig sô dir duôhta? Fertrôste dih ánderes kúotes ferlórnes; dû hábest fúnden dine friunt, tie der tiuresto scáz sint. Táz tiu uuérlt kemísselichôt mít féstên triuuôn die gehéllen²⁾ hértá,³⁾ táz tiu missehéllen quatuor elementa, díu állero corporum sámó sint, éuuiga gezumft⁴⁾ hábent, táz tiu súnna úfen scónero réito réitendív den dág réechet, táz áber sín suéster luna uuálte déro náht, tia der ábentstérno réechet, táz óuh ter mére, dér gérho úzkienge, eruuénde ze guíssero márcho síne únstáten uuéllâ, nóh ín ne hénge⁵⁾ férrôr stádôn úz⁶⁾ án daz lánt; súslícha ordinem dero díngo féstenôt tiu mínna, díu dia érda únde den mére rihtendo duuinget únde in hímele uuáltésôt. Intlâzet sí den zùol,⁷⁾ so upáz nú gemínne íst, táz pegínnét sár féhten, únde díz uuérltlícha gerúste, dáz síu nú gemein múoto túont háben scóno sína fárt, dáz ílent síu zebréchen. Tiu sélba mínna hábet óuh tie ménnískén zesámíne mít héilígero gezúmfté;⁸⁾ sí féstenôt óuh ten éoháften gehíleih⁹⁾ mít réinên mínnôn, íoh tien geséllôn,¹⁰⁾ die réhte gemínne sint, scáffôt sí éa. Uuóla gréhto dû ménnískína sláhta, uuío sâlig tú bist, úbe díh múot rihtet tiu mínna, díu den hímel rihtet!

INCIPIIT LIBER TERTIUS.

Si lie daz, sâng úz; nóh tô téta míh tára lósên¹¹⁾ díu súozi des sânges, sólih níet únde sólih uuúnder uuás míh ís. Tára náh úber éina uuíla chád íh: súnderíg¹²⁾ trôst tero trûregôn, uuío filo du míh ketân hábest pázmágenden

1) S. 5. Anm. 4. 2) gabelli, concors; cf. das gleichfolgende missihelli, discors und S. 43. Anm. 9. 3) s. S. 19. Anm. 3. 4) gazumft, foedus. 5) cf. S. 19. Anm. 3. 6) cf. S. 38. Anm. 4. 7) Eine contrahirte Form von zubil, Zügel, habenâ. 8) s. Anm. 4. 9) connubium, cf. S. 31. Anm. 3. 10) gisello, Gefell, sodalis. 11) s. S. 10. Anm. 3. 12) singularis, specialis; cf. unser sonderlich.

mít téro uuâgi dînero réda ióh mít téro lústsámi dînes sânges! Dáz hábest tu sô filo, dáz ih míh sâr ánauuertes ne uuéle uuânen íeht intuúichen dién slégen dero fortune, ih enthábe ¹⁾ sie uuóla. Únde díu stréngerén láchen dînero rédo ne skího ih níeht, únde géno gehôro ih síu únde éiscôn síu. Uuóla, chád si, uuárd ih tés tô genuár, dô dú suígendo gnôto lósetôst ²⁾ mínero uuórto, únde dés péit ih, únz tín múot sólih uuúrte, álde, dáz uuárera íst, sólez máchôta ih iz. Tíu nóh fóre sínt, tíu sínt sólih, táz síu zéndent, ³⁾ sô du íro chórôst, ⁴⁾ únde áber ínuerslúndeníu ⁵⁾ sùoze gedúnychent. Aber dáz tú chíst, kérno gehôrtíst, aũ (*sic*), uuío érnést tír ís uuâre, uuío dú brúnníst, ⁶⁾ úbe du uuíssíst, uuára ih tíh pegúnnen hábo ze léítenne! Uuára dóh? chád ih. Ze dero uuárún sálíghéíte, chád si, tánnân óuh tír tróumet ín dînemo múote; áber an dáz píldé uuártendo ne mág iz sía sélbún níeht keséhen. In gótes éra, chád ih, túo dáz únde óuge mír día uuárvn áne tuuála. ⁷⁾ Nù túon ih táz, chád si, géno úmbe dína mínna. Íh uuíle dír áber ér fóre gemálén día uuérítsálda, díu dír chúndera íst, táz tu dára náh, sô du dísa dúrhchíesést, ⁸⁾ hína uuártendo éna déste báz pechénnést únde dú geséhest, uuáz tar ána geskéidenes íst.

Tér gúoten ácher sáhen ⁹⁾ uuíle, dér érrúmet ín ér des únchrútes, fárn ¹⁰⁾ únde híefeltrá ¹¹⁾ nímet er dána mít tero riute ségenso, ¹²⁾ dáz ímo dés te bézera chórnn uuáhse án demó níuriute. ¹³⁾ Taz hóngang ¹⁴⁾ íst óuh tés te sùozera, úbe

---

1) anthabên, *sustinere*, 2) s. S. 47. *Anm.* 11. 3) zendjan, *mordere*, von zant, Zahn, dens, kommt nur an dieser Stelle vor; die gewöhnliche Form ist zanôn. 4) s. S. 23. *Anm.* 5. 5) s. S. 23. *Anm.* 6. 6) 2. p. s. *conj. praet.* von brinnan. 7) twala, *mora*; cf. tweljan, S. 2. gatweljan, S. 32. 8) cf. S. 5. *Anm.* 5. 9) sahjan, sawjan, fäen, *serere*. 10) farm, farn, Farnkraut, *filix*. 11) hiufaltar, *tribulus*, *rubus* von hiufo, Distel, Dorn. 12) riutseganga, aus riuti (s. in R) und segansa, Sichel, *falx*, zusammengesetzt. 13) niu-riuti s. in R. 14) hóngang, *Nothers Form*

úbe der múnt pe fóre íeht píttères kechórota; únde glátôr¹⁾ skínent tie stérnen dánne, sô die régenuuínda gelígent, únde sô der tágostérno dia náht hína uertríbet, sô óuget tiu súnna íro rôten rós, sô chúmet²⁾ sí rítendo dar úfe: Sô tûo óulí tû; lúkke sáldá ze êrest chîesendo chóro díh téro ínthéften,³⁾ sô chóment tie uuären dír in mùot.

Sí dô lúzzel ze érdo sehéndíu únde sámó so in íro mùote demo chéiserlíchen gestátóndíu⁴⁾ fieng sí sús ána: Misselíchen uuég hábent keuángen állero ménniskôn sórgá, die sórgá in réccbet unde reizet mánígfaltíu ríngá únde mánígfáltêr flíz; síe râmènt tóh álle ze éinero stéte, uuánda síe álle râmènt ze dero sálíghéite. Únde dáz íst táz kúot, úbe iz íoman guúnnet, sô er iz kuuínnet, táz er níehtes fúrder gegérôn⁵⁾ ne mág. Táz íst álles kúotes taz fórderósto únde ál gúot hínder ímo behábende;⁶⁾ práste ímo íeht, sô ne uuáre iz fól níeht, uuánda áne dáz nóh tánne uuáre, dés man gérôn máhti. Pedíu íst óffen, sáldá uuésen álles kúotes fóllún.⁷⁾ Tíe sálíghéit, álsó íh chád, ílent álle ménniskén guúnnen áfter mísselíchen uuégen. Táz íst fóne díu, uuánda ménniskôn mùot íst natúrlichó des uuären gúotes kér;⁸⁾ áber díu míssenómeni des uuéges ferléitet síe ze demo lúkken. Téro súmélíche⁹⁾ ríngent, táz síe ríche uuérdên, uuánda síe dáz áhtònt állero bézesta,

---

Form für honag, honeg, honig, Honig, mel. 1) glatt, (unser glatt; aber in anderer Bedeutung) glänzend; cf. weiter unten: clate skimen, candidos radlos, clatiu ougen, conspicuos visus. 2) queman, kommen, venire. 3) anthaftjan, enthaften, enthesten, ein nur hier und in einer folgenden Stelle (enthestet, absolvit) vorkommendes Wort. 4) gastatôn, collocare, sedere, von stat, steti, Statt, Stelle; cf. weiter unten: hier sol ih kestaton, sistam gradum, und uuar diu salda gestatot habe, constituta sit und S. 51. stata, status. 5) gagérôn vom gleichfolgenden simplex gerôn, gehren, begehren, cupere; cf. gireda, S. 42. und das gleichfolgende ker, cupidus. 6) bihaben, behaben, behalten, continere, retinere; cf. weiter unten: pehebet den atem inne, behabet sina geskaft. 7) folla, Fülle. 8) s. Anm. 5. 9) cf.

dáz ín niehtes túrft ¹⁾ ne sí; súmeliche uuánende, dáz êruuirdigi gúot sí, ílent sie êra guúnnen, dáz sie ántsázig ²⁾ sín íro gebûren; sô sínt tie, die máhtigi uuánent uuésen bézestûn, tie uuéllen sêlben uuérden geuuáltig álde geuuáltigên ío míte sín; tien mârî bézest lîchet, tie uuéllen íro námen gegúollichôn ³⁾ mít ételichên dien listen, déro man héime bedárf álde in hérige; ⁴⁾ súmeliche áhtônt ten bézesten uuúocher stán án méndi únde an fréuui, tie áhtônt sâliglîh, mít uuúnnôn ze lébenne únde dár ínne ze suuúmmenne. ⁵⁾ Sô sínt óuh tie, die díz úmbe énez, únde áber ándere, die énez úmbe díz mínnônnt únde sô geuuéhselôt hábent; álso iz tánne uéret, sô ételiche fórdérônt rîhtúom úmbe geuuált únde úmbe uuúnna, únde ándere dára gágene ⁶⁾ fórdérônt keuuált úmbe rîhtúom únde úmbe mârî. Ze dísen únde ze sámelichên ⁷⁾ râmêt tero ménniskôn tát únde íro uuillo, álso geédele túot únde déro líuto lób, díu ze mârî tréssent, ⁸⁾ únde álso chéna ⁹⁾ únde chînt túont, tíu man úmbe uuúnna fórdérôt. Uuío íst tíu uuúnna dero friundo? Tíu ne íst téro sláhto ¹⁰⁾ nieht, sí íst héilig; pedíu ne trîffet sí nieht ze lúkken sâldôn, núbe ze uuárên, dára túgedhéit ¹¹⁾ trîffet. Táz íh ánderro sláhto námda, dáz nuirt ál guúnnen úmbe geuuáltes mínna únde úmbe lúst-sámi. Nú íst óuh táz óffen, dáz tes líchamen bíderbî ¹²⁾

S. 43. Anm. 4. 1) durft ist, *opus est, necesse est*, wie an andern Stellen dieses Werkes, z. B. sol is noh turft sin ze sagenne, durftera uuare dero irbarmedo; cf. das bald folgende undurftig. 2) antsazig, *verendus, reverendus*; cf. antsizan, S. 33. Anm. 2. 3) gaguollichon, *glorificare*; s. S. 1. Anm. 8. 4) st. herie, d. von heri, *Heer, exercitus*. 5) statt der organischen Form suuimmenne, dat. des infin. von swimman, *schwimmen, natare*. 6) s. ahd. Präpositionen, S. 286. 7) samalih, *talis, similis*; cf. sama, S. 44. Anm. 5. 8) trefan, treffen, *pertinere, (auch attingere, appetere)* cf. das gleichfolgende trîffet und S. 35. Anm. 2. 9) s. S. 28. Anm. 7. 10) s. S. 36. Anm. 6. 11) tugedheit, nur bei Nothker neben dem simplex tugad (auch tugund), tuged, *Zugend, virtus*; cf. tugan, S. 18. Anm. 8. 12) bíderbi, *utilis, biderbî, utilitas*,

ze díen sélbèn triffet finuen; uuánda stárchí únde mícheli kébent máhte, scóní únde snélli gébent mári, kesúndeda gíbet uuúnna. Téro állero uuírt kegérôt¹⁾ úmbe éina dia sálighéit. Tés íogelichêr gnôtôtst kéréit, táz áhtôt er uuésen daz pézesta: uuír éigen áber geságet, táz sálighéit sí daz pézesta; fóne díu áhtôt íogelichêr día státa sálíga, día er gnôtôtst fórdérôt. Nv hábo ih tír geóuget fílo náh táz píldero ménniskón sáldón, ih méino ríhtúom, éra, geuuált, kúollichí,²⁾ uuúnna. Epicurus échert án dísiu dénychendo uuólta er geslágo³⁾ uoluptatem háben ze summo bono, uuánda éniu fieriu, sô ímo dúohta, uuúnna túont temo múote.

Nù uuíle ih áber, chád sí, ságen, uués die líute flízíg sint, téro múot ío náh íro gúote sínnet,⁴⁾ tóh iz óuh úngehúhtígo⁵⁾ dara náh síne, únde iz áber ne uuéiz, sámó so iz trúnchen sí, uuéles síndes⁶⁾ iz héim eruuínden súle. Uuánest tu díe írrón in íro múote, díe géno úndúrtígg uuárin álles kúotes? Ze uuáre, níeht ne mág sô uuóla dia sálighéit erfóllón sô álles kúotes knúhtsám státa,⁷⁾ tíu frémedes íst úndúrtígg únde fóne íro selbero gnúoge hábet. Írrónt tíe uuánest, tíe daz pézesta áhtónt éruuírdígosta? Néin sie.⁸⁾ Tá z ne máhti níeht smáhe⁹⁾ sín, dára álle ménnískén zúo ílent. Ne sól man máhte gúot áhtón na?

---

comp. von bi-derbi, das, wie Notkers Accentuation zeigt, schon im Ahd. den Ton von der Stammsylbe auf das Präfix gezogen, wie unser aus biderbi entstelltes bider.
 1) s. S. 49. Anm. 5. 2) s. S. 1. Anm. 8. 3) Dies Adverb., (von slag) mit welchem hier „consequenter“ übersetzt wird, kommt nur bei Notker vor, und zwar, ausser hier, in einer spätern Stelle, [uanda si (ornatus locutionis) geslago chümet, also scopf] und in Notkers Org. [taz sie atahafto unde geslago (propinque) nah ein anderen gesprochen uerden und so man geslago chit: animal bipes mansuetum homo est.] 4) sinnan, sinnen, ursprünglich tendere, proficisci; cf. sint, S. 8. 5) cf. S. 43. Anm. 15. 6) cf. S. 8. Anm. 10. 7) stata, status; cf. S. 53. Anm. 10. und S. 49. Anm. 4. 8) s. Sprsch. I. S. 326. 9) smáhi,

Uuio dúnchet tír? táz állero dingo forderôsta íst, uuio sól dáz chráftelôs sín? Sól mári mánne lúzzel gedúnchen? Áber uuio mág, síd táz nôte daz márísta íst, táz óuh taz forderôsta íst? Uuáz túrft íst sâr, dáz íh summum bonum únde beatitudinem, ze dien sie sînnent, álles úngemáches ferságe, síd sie íoh smáhes tînges kërônt túrh lústsami? Âne zuúel sînt tíz táu, déro ménnisken gërônt, únde fône díu uuéllen sie ríhtúom, hêri, ¹⁾ geuuált, kûollichí, lústsámí, uuánda sie mít téro uuánent háben fóllûn, ²⁾ êra, máhtígi, geuuáhtlichí, fréuui. Táz íst ío éin gûot, tára nâh ménnisken in súš ³⁾ mániga uuís rîngent. Târ ána mág man sámfto chîesen, uuio stárh tíu natura sí, tánne sô míssehéle ⁴⁾ uuísâ án demo ûzláze gehéllent ⁵⁾ tes kûotes, tára sie ílent.

Uuio geuuáltígo díu natura íro zóum ⁶⁾ chêre, ⁷⁾ mít uuélero êo sí beuuároe dísa uuérlt, únde uuio sí dîngolîh ⁸⁾ pínde mít féstemo bände; dáz uuíle íh lûto ⁹⁾ síngen an lído uuéichên séitôn. Tóh tíe chûnen ¹⁰⁾ léuuen án ín chétennâ ¹¹⁾ trágen únde dóh man sie ázze ába hénde únde dóh sie fône geuuónên slégen íro méister fúrhtên: kechó-rônt sie des plúotes, sô uuírt ín sâr úf íro éreera grímmí únde sâr behúgent ¹²⁾ sie síh, uuáz sie sînt, críscramôndo ¹³⁾ ín íro uuís; tés mézes préchent sie die chétennâ únde gânt ten méister ze êrest ána únde ín zánôndo ¹⁴⁾ uuáhset ín díu rázi. Vnde dér fôgel, dér dar féret fône

---

(woraus unser Schmach, (schmähen) vilis; cf. das gleichfolgende smahes tînges. 1) cf. das adj. heri, S. 36. Anm. 7. 2) s. S. 49. Anm. 7. 3) sus, sic, ita, von so. 4) cf. S. 47. Anm. 2. und das Verb. missihellan, S. 43. Anm. 9. 5) cf. das adj. gihelli, S. 47. Anm. 2. 6) zoum, Zaum, habena, mit zuol (s. S. 47.) von einer und derselben Wurzel ZUH, ziehen. 7) cherjan, fehren, vertere, flectere, 8) s. Sprsch. II. S. 109. 9) s. S. 38. Anm. 5. 10) chuoni, fûhn, audax, fortis, ferox. 11) chetina, chetenna, Kette, catena. 12) cf. S. 22. Anm. 10. 13) grisgramon, grisgrimmon, stridere, tremere. 14) s. S. 48. Anmerk. 3.

bóume ze bóume singendo, dér uuirt kefangen únde in chéuia¹⁾ getân; tóh man démo dára nâh tinoe²⁾ mít ke-
hónagôtên³⁾ sáchôn únde mít állero fóllûn, sô gnûoge
túont ze tagalti⁴⁾ únde ze spíle, úbe er ío dóh úzer dero
chéuio ze hólz indrinnen⁵⁾ múoz, tár er sínen lieben scáto
síhet, sô íst ímo díu fordara fûora únâmâre, in uuálde uuíle
er échert uuónên, in uuálde uuíle er zuízerôn.⁶⁾ Tes iún-
gen bóumes óbehaftigi uuirt oúh uuílôn mít nôt níder
gezógen; uuirt er ferlâzen, ér ríhtet síh áber úf ze hímele.
Tiu súnna gât óuh áabendûn uuéstert in sédel,⁷⁾ sí chúmet
áber mórgenôn tóugenero⁸⁾ férté uuídere ze íro ortu.
Állero díngolíh hábet sína uuíderuárt únde sínnet ío dára,
dára ímo gesláht⁹⁾ íst. Nóh nehéin ánder díng ne bestât
in sínero natûrlichûn órdeno, áne dáz sín énde gerértet
ze sínero úrrúnste únde síh in rínges uuís ketúot státa¹⁰⁾
háben.

Sô túont oúh ír ménnisken, an so uuío écherôdemo
bilde iz sí, dóh keséhent ír ío sámo so dúrh tróum íuuêr
ánagéne¹¹⁾ únde uuártênt ír ála rehto fúre ze demo sâ-
ligen úzlâze, so uuío ír iz mít úndúrshíhtigemo múote
tùènt; fóne díu, s. uuánda díu natura stárh íst, sô léitet
sí íuuih ála réhto râmendo ad summum bonum, únde mís-
seléitet íuuih áber der írredo. Nv chius tir, úbe sie mít
tien, mít tien sie trúuuênt¹²⁾ sâldâ guúinnen, dára chómen
múgin, dára sie râmênt. Múgen díu sô getânen, sô scáz
íst únde éra, íomanne dés kehélfen, dáz ímo nehéines
kúotes ne bréste; sô íehên díen dero sálighéite, díe déro
dehéin guúinnên. Ne múgen siu áber geléisten, dáz siu
gehéizent, únde brístet in mániges kúotes, sô sínt siu óf-
feno lúkkez píldé dero sálighéite. Nû ze êrest ságe dú

---

1) chevia, (Reficht) *cavea*. 2) *st. tienoe, von dionon, die-*
nen, servire. 3) *cf. S. 48. Anm. 14.* 4) *tagalti, ludus,*
Spiel, Zeitvertreib, Erholung. 5) *s. RAN.* 6) *zwizeron, zwit-*
schern, susurrare. 7) *s. S. 41. Anm. 7.* 8) *s. S. 5. Anm. 8.*
9) *s. S. 40. Anm. 7.* 10) *s. S. 49. Anm. 4.* 11) *s.*
S. 20. Anm. 7. 12) *truwên, trauen, confidere, arbitrari.*

mír, dù mittúndes ríche uuâre. Tô du ríchesto uuâre, geskáh tír íeht ángestliches fóne iómannes scúlde, dáz tîn mùot írti? Ze uuâre, chád ih, ih ne uuárt nîo, dés ih kehúge, sô inbúnden mínes mùotes, ih ne ángesti úmbe éteuuáz. Ne uuás táz pedín, chád si, dáz tír ételiches liebes mángta, tés du dír ne uuóltíst méngen, álde dír léid hábetóst, táz tu háben ne uuóltíst? Tá z íst álso, chád ih. Tô géretóst tú, chád si, énes kágenuuérti, dísses áuuuérti. Tés íiho ih, chád ih. Sô íst mán áber dúrftíg, chád si, dés er gérôt? Túrftíg, chád ih. Tér íehtes túrftíg íst, chád si, tér ne íst álles tínges níeht cnúhtíg.¹⁾ Sô ne íst, chád ih. Lite dù, chád si, díse dúrfté, tô du hártó ríche uuâre? Uuío ánderes, chád ih. Úbe díz sús íst, chád si, sô ne múgen ôtuuálâ níomêr úndúrftígen getúon nóh cnúhtígen; únde dés kelíh táten sie dóh. Tá z íst óuh cnôto ze bedénchenne, tá z ter scáz téro túgede án ímo sélbemo níeht ne hábet, ín ne múge man úndánches²⁾ némen díen, déro er íst. Tés íiho ih, chád ih. Zíu ne sólti tú is íéhen, chád si, tánne ín tágoliches,³⁾ ío dér báz mág, ándermo úndanches néme? Uuánnân chóment ánderes díe dínglichen⁴⁾ chlágá únde díe dínglichen rúoftá,⁵⁾ áne dáz tíe mít nôte álde mít úudríuúon genóméne scázzâ ne uuéllentên uuídere geéiscôt uuérdent? Tá z íst sô, chád ih. Fóne díu íst, chád si, mánnolíh túrftíg ánderes mánnes hélfo sínen scáz ze gehéienne⁶⁾ únde ze iruuérenne. Uuér, chád ih, mág tés kelóúgenen? Nû ne uuâre ímo déro hélfo nehéin dúrft, chád si, úbe er dén scáz ne hábeti, dén er fúrhtet ferlíesen. Nehéin zuíuel ne íst tés, chád ih. Úbe díz sús íst, chád si, sô íst taz tîn uuíderuuártígo bechèret,⁷⁾ ih méino dár ána, uuánda der ríhtúom, dér sie gnúhtíge túon sólta íro sélbero hálb, tér túot sie dúrftíge ánderro hélfo. Ze uuélero uuís múgen dánne dúrfté úberuuúnden uuérden

---

1) gnuhtig, *sufficiens*; cf. S. 35. Anm. 11. und S. 64. Anm. 1. 2) undanches, *invite*. 3) s. *Sprsch. II.* S. 109. 4) dinglich, *judicialis*. 5) hruoft (Ruf), *clamor*. Cf. S. 16. Anm. 5. 6) giheiên, *tueri*. 7) cf. S. 52. Anm. 7.

mít rihtuome? Ne mág tie richien nieht húngrên nóh túrsten na? Ne infindent tero richôn lide des fróstes nieht na? Sô hábent sie geziug, ¹⁾ chíst tu, mít tíu sie gebûozên den húngrer únde den dúrst ióh ten fróst. Ze déro uuís, chído áber ih, mág téro dúrfto ételih trôst uuérden mít rihtuome, nâh fúrenomes lába uuérden. Úbe indigentia ío giêt ²⁾ únde ío gérôt únde mít sâchôn erscôben ³⁾ uuirt, sô uuérêt sí nôte ío ze dero fúlli. Íh uuíle dés fersuigên, dáz tero nature lúzzel gnúoget únde dero fréchi nionêr ána gnúoge neíst. Fóne díu sâge dù mír, chád sí, úbe rihtuom dúrfto fertiligôn ne mág únde er ióh túrfto máchôt, uuélicha gnúht mág er dâne gében uuánent ír?

Tóh ter frécho mán sámó ríche uuórtenêr, sámó so ímo zúo rínne daz cóld, sínen scáz, tés ímo níomêr fóllún ne dúnchet, kehúfoe, vnde er geláde ⁴⁾ sínen háls mít tien gímmôn ⁵⁾ des rôten méres, únde er mít cênzeg ⁶⁾ flúogen ze áchere gänge in bírigemo lande; úmbe dáz ne gebrístet ímo níu sórgún lébendemo, nóh úmbe dáz ne fólgênt ímo nieht tótemo síne líhtlichen ⁷⁾ sâchá.

Témo áber die hêrskéfte zúo geslíngent, ⁸⁾ máchônt tie dén êrhâften únde ántsazígen? ⁹⁾ Íst tánne díu chráft án dien ámbâhten, dáz sie dien ámbahtmánnen túgede gében, áchúste ¹⁰⁾ némên? Tríuuo, síu ne sínt nieht sítig tes mánnes úbeli ze tiligônne, núbe ze óffenônne. Tánân geskíhet tícho, dáz uuír síu zúrnên ¹¹⁾ ze hánden chómen uuésen dien zágostên; ¹²⁾ fóne díu uuárd, táz catullus nonium gútter ¹³⁾ híez, dóh er án demo hêrstúole sâze. Ne

---

1) gziug (Zeug, Gezeug), *apparatus, instrumentum, suppellectile, facultas, sumtus*. 2) giên, *hiare*, cf. gínên, S. 11. *Anm.* 5. und S. 27. *Anm.* 7. 3) arsciuban von sciuban, *schieben, inpingere*. 4) hladan, gahladan, laden, *onerare*. 5) s. S. 34. *Anm.* 9. 6) zehanzug, zehuzig, hundert, *centum*. 7) *st.* líhtlichen, von líht, leicht, *levis*. 8) s. S. 1. *Anm.* 11. 9) s. S. 50. *Anm.* 2. 10) s. S. 37. *Anm.* 1. 11) zurnjan, zürnen, *indignari*. 12) s. S. 40. *Anm.* 4. 13) gutter, *struma*.

síhest tu dâr ána na, uuáz únerôn ámbaht únde uuírde gébên dien úbelên? Ze triuuôn, íro únuuírde skínet tés tóh mínnera, úbe sie nehéin ámbaht éra ne màret. Máhtôn sâr díh ánabringen debéine fréisâ, dáz tù consulum mît decorato hínderstân ¹⁾ uuóltíst, tén du uuíssôst skírenen ²⁾ únde méldare? Uuír ne múgen díe níeht áhtôn êrháfti uuírdige úmbe íro ámbaht, díe uuír sélbes tés ámbahtes áhtoèn únuuírdige. Tén du áber sáhíst uuísen, mábtíst tù dén áhtôn únuuírdigen êrháfti únde sélbes sínes uuístuomes? Néin du. Túged hábet an íro sélbún éigene uuírde, tíe sí sâr dien gíbet, tien sí gelâzen íst. Uuánda dáz tiu uuérltêrà níeht ketûen ne múgen, pedíu skínet, táz sie nehéina scóni ne hábent éigenero uuírde. Târ án déro stéte uuírt tés cnôto uuára ze tûonne. Úbe mánnolih sô uuórfenero íst, sô er ío fóne mángorên ferchóren ³⁾ uuírt, sô láng taz ámbáht êrháfte getûon ne mág tíe úbelen, tóh iz síe tûe chûnde; ⁴⁾ táz iz síe óuget, án díu tûot iz síe fúre êrháfte uersíhtige. ⁵⁾ Náls áber ingníuz; ⁶⁾ uuánda sámolicha ⁷⁾ únêra tûont síe dára gágene dien ámbáhten, tíu síe besmízent ⁸⁾ mît íro úbeli. Únde lá míh tír mêr ságen, páz tu bechénnêst nehéina uuára êrháfti chómen fóne dísen lúkkên hêrskeften. Têr íoh tícho consul uuírdet, feruuállôt tér ódeuano férro únder énderske líute, tûot ín dánne dâr êrháften sín héimiska ⁹⁾ éra? Uuáre díu êrháfti ánabúrtig tien ámbahten, sô ne gesuíche ¹⁰⁾ sí ín níonêr, ¹¹⁾ álso daz fíur níonêr áne sína hízza ne íst. Uuánda áber ín día éra níeht ne gíbet íro sélbero túged, núbe lúkkêr uuán déro ménniskôn, díe síe êrôn uuírdige áhtônt, fóne díu íngánt ¹²⁾ síe ín sâr, sô síe ze dien chóment, tíe díe éra

---

1) hintarstan, *subire, insumere, suscipere*; cf. *unser*: sích unterstehen. 2) *scirno, scerno, scurra* (*scern, scurilitas*). 3) *part. pass. von farchiusan, contemnere*; cf. *chiusau*, S. 5. 4) *Unser fund, notus*. 5) cf. S. 60. *Ann.* 6. und S. 12. *Ann.* 2. 6) s. S. 11. *Ann.* 1. 7) s. S. 50. *Ann.* 7. 8) s. S. 14. *Ann.* 12. 9) s. S. 14. *Ann.* 7. und S. 31. *Ann.* 8. 10) s. S. 22. *Ann.* 9. 11) s. EWA. 12) *statt*

füre nieht ne hábent. Nû geskíhet táz únder frémedên. Under dien sie ióh fóne êrest uuúrten, sint sie mît tien státe? ¹⁾ Prętura íu uuás éin míchel geuuált únde iz nû íst échert úpíg námo únde héuig ²⁾ árbéit tero hêrrôn ³⁾ scázzes. Tér óuh tes purgliutes frûondo íu flégen ⁴⁾ sólta, dér uuás máhtig. Uuélih ámbaht íst áber nû smáhera? ⁵⁾ Álso ih târ fóre gréhto chád, dignitas tíu nieht éigenero zierden ⁶⁾ ne hábet, tíu guúnnet sia únde ferlíuset sia, sô die uuánent, téro si íst. Úbe hêrskéfte érháfte getûon ne múgen, úbe sie ióh hònet ⁷⁾ tero gúotelôson úbeli, únde úbe sie fóre áltí ferblíchent, únde úbe sie fóne férrên líuten fersmáhet ⁸⁾ uuérdent, uuáz hábent sie dánne án ín lústsámero scônî? ih ne dárf chéden, ⁹⁾ uuáz sie íro ánderên gébên.

Tóh ter grímmo únde der zúrlústigo ¹⁰⁾ nero síh úbermúotlichó gáretí ¹¹⁾ mît tero tíurestûn ¹²⁾ purpurûn únde mît scônên gímmôn; ¹³⁾ ér uuás ío dóh tien sínên állên léidsám, náls êruúirdig, ér spéndôta ¹⁴⁾ ío dóh álso úbelêr dien êruúirdigên hêrrôn ¹⁵⁾ únzímige ¹⁶⁾ hêrskéfte. Uuér sól dánne uuánen, die êrá uuésen sálige, tie die uuênegen gébent?

Mág chúningo ¹⁷⁾ geuuált, únde dáz man ze ín hábet kesuásheit, ¹⁸⁾ máhtíge getûon? Zíu ne mág, chíst tu, síd tie chúninga níoman ába ne stôzet únde ín íro sálighéit fólle gát? Uuír éigen dés mánigiu bilde fóne áltên ióh

---

intgânt (sie entgehen). 1) stâti, beständig. 2) s. S. 30. Anm. 2. 3) hêrro, Herr, von hêriro, comp. von hêri. 4) s. S. 10. Anm. 4. 5) s. S. 51. Anm. 9. 6) cf. S. 18. Anm. 1. 7) hònjan (woraus unser höhnen), cf. das adj. hòni in: hònen namen, foedum nomen, S. 60. Anm. 2. das subst. hòh, S. 8. Anm. 14. und das verb. hòhôn, S. 44. Anm. 9. 8) cf. S. 51. Anm. 9. 9) cf. S. 23. Anm. 4. 10) s. LUST. 11) st. garweti, von garwjan, parare. 12) tiur, theuer, cf. S. 36. Anm. 1. und S. 38. Anm. 10. 13) s. S. 34. Anm. 9. 14) spendon, spenden, dare. 15) s. Anm. 3. 16) zimig, decorus, cf. S. 60. Anm. 1. 17) chuning, König. 18) s. S. 10. Anm. 9.

fóne níuuên zítén (*sic*), uuío mánige chúninga nâh sâldon ze hârme ¹⁾ châmen. Ein mâre geuuált íst réhto dér nû, dér nóh síh sêlben hâlden ne mág. Ube chúninges keuuált sâlighéit máchôt, uuâr íst sí dâne nû, síd tés nôt íst, so uuâr íro bréste, dâz tér brésto míneroe dia sâlighéit únde ínfuore ²⁾ dia uuêneghéit? Préitên síh óuh férro diu írdískén ríche, nóh tâne sínt ío mánige díete, ³⁾ déro éin chúning, so uuélêr geuuáltígôsto íst, níeht ne uuáltet. Târ díu máht ába gât, tíu sâlige túot, târ gât tíu ún máht zû, díu uuénege túot; ín dísa uuís íst nôt, tien chúningen mêr ánalígen uuêneghéite dâne sâlighéite. Dionísíus, dér sínes keuuáltes fréísâ bechânda, dér máz tía fórhtún, díe ér úmbe sín ríche dóleta, ⁴⁾ ze díen fórhtôn dés óbe hóubete hángênten suértés. Uuáz keuuálto mág táz sín, díu mánne níeht penémen ne mág. ín ne bízên sórgún únde ín ne gértên ⁵⁾ fórhtún? Nû uuóltín síe dóh kérno lében síchuro, síe ne múgen áber; únde rúoment ⁶⁾ síe síh tóh íro geuuáltes. Áhtôst tú dén geuuáltígen, dér dâz ketûon ne mág, táz er uuíle? Áhtôst tú sâlígen, dér ío dia síttún ⁷⁾ úmbestéllet mít tien chnéhten? tér díe íntsízzet, ⁸⁾ tien er égôt? ⁹⁾ ín dés máno ¹⁰⁾ hánden dâz stât, táz er geuuáltíg sí? Uuáz tárf ¹¹⁾ íh sâgen fóne díen gesuásôn ¹²⁾ dero chúningo, uuío uuéih tíe sín, síd íh sêlben díe chúninga geóuget hábo sô uuéiche? tíe chúningo geuuált íntsézzet, uuílôn únz er gréht íst, uuílôn sô er beuállet. Also dâr ána skínet, táz nero sínen gesuâsen únde sínen méister senecam genôtta ¹³⁾ ze déro uuéli des tôdes. Also gebôt antonínus, daz papíníanum dâr ín hóue lángo geuuáltígen síne hérechnéhta slúogen. Tíe béide uuóltôn síh kérno úzôn íro geuuáltes,

---

1) harm, Harm, cf. S. 15. 2) st. intfuore von intfuorjan, entführen. 3) s. S. 43. Anm. 3. 4) dolên, dulden. 5) gertjan von gart, stimulus; cf. weiter unten: daz in angeste gertên, mordeatur anxietatibus, gertendo iagont (stimulis). 6) cf. S. 13. Anm. 7. 7) st. síttún, acc. von síta, Seite. 8) s. S. 33. Anm. 2. 9) s. Wurzel AG. 10) seruietium. 11) darf; cf. S. 50. Anm. 1. 12) s. S. 10. Anm. 9. und Anm. 11. 13) s. NOT.

únz sie gesunde uuâren; seneca uuólta ióh sîn gùot ál gében neroni únde héime sízzen mùozîg: áber sô iz îo féret, táz tie sígenten ¹⁾ iro suâri níderzíbet, ²⁾ pedíu ne iruuánt iro neuuéderêr, ³⁾ nóh ín ne spûota, ⁴⁾ dés sie uuóltôn. Uuîolih íst tánne dér geuuált, dén díe fúrhtent, téro ér íst? tén dû hábendo únsíchure bíst, úbe dû ín háben uuíle, únde, úbe dû ne uuíle, fóne ímo ne máht? Uuérdent tír is tie friunt ze gùote, dû ne síst únsíchure, díe állero díchhòst fóne túgede ne chóment, núbe fóne sáldôn? Sún-der ⁵⁾ den díu sálda máchôta friunt, tén máchôt sâr ún-sálda fíent. Uuélíh súht íst tánne scádoháftera, dánne der gesuâso fíent?

Tér geuuáltig uuélle sîn, dér duuínge sîn géilla ⁶⁾ múot, nóh ne láze níeht sínen háls úberuuúnden uuérden fóne gelúste úndertânen sînemo scámelichemo brídele. Uuánda dóh tínen geuuált tíu úzeròsten lânt fúrhtèn, sô india íst únde tile; táz tú îo níeht úberuuúnden ne máht scádoháfte gíredâ ⁷⁾ únde uuènegliche chlágâ, táz sínt únmáhte, dáz túot tíh úngeuuáltígen.

Áber díu gùollichí, ⁸⁾ uuío lúkke díu ófto íst únde uuío scántlíh! Fóne díu mág páldo rúofen der tragicus poeta apud grecos: Já gùollichí, gùollichí, dùsent ⁹⁾ mén-niskôn níeht ánderes uuórteníu âne míchel héui ¹⁰⁾ dero ôrôn! Mánige guúnnen ófto míchelen námen fóne lúkkemo líumende ¹¹⁾ des líutes. Uuáz mág tánne lôsera sîn álde erdénchet uuérden? Tíe man lóbot mít únréhte, tíe scámènt síh nôte iro lóbes. Vbe óuh líumenda mít rehte guúnnen uuérdent, uuáz uuéiz tánne der uuíso mán dés tóh mèr

---

1) sígan. *inclinari, cadere, fluere*; cf. die weiter unten folgende Stelle: du ze tale sigenta rihti dero aho. 2) *st. niderziuhit*. Cf. S. 42. Anm. 6. 3) ne hwedar, *keiner von beiden, neutr.* cf. S. 6. Anm. 1. 4) s. S. 13. Anm. 3. 5) *sed*. 6) geilí, geil, *hat im Ahd. die Bedeutung von elatus, arrogans, superbus, petulans*; hier übersetzt es *ferox*. 7) s. S. 42. Anm. 1. 8) s. S. 1. Anm. 8. 9) s. S. 44. Anm. 4. 10) cf. das von hevi gebildete adj. *hevig*, S. 30. Anm. 2. 11) s. S. 14. Anm. 2.

túgede hínder imo, ter síne frêhle nieht ne áhtôt áfter liumende, núbe áfter geuuízenero uuârhéite? Túnchet óuh mánné scône geuuit préitôn sínen námen, sô gezímet¹⁾ uuóla, dáz er ménniskôn ne dúnche hònen²⁾ námen bréiten. Tánne áber nôt sí, sô íh fóre ságeta, mánige liute uuésen, ze díen éines mánnes liument fólle chómen ne mág, tánnân geskíhet, ten dû áhtôt kúollichen,³⁾ táz tér sí úmbehúget⁴⁾ in ándermo lánde. Tár míte ne áhtôn íh sâr nieht tero liuto lób tes uuérdez, táz íh is keuuâne, táz fóne chîesenne⁵⁾ sâr ne chúmet nóh síh fásto ne fólle habet. Áber dér námo des keédeles, tés síh cnúoge gúollichônt, uuío úppig únde uuío fersihtig⁶⁾ ne íst tér? Tér námo dés hálb nieht keméinet ne dárf uuérden ze mári, uuánda er ze éinemo ándermo triffet. Also n díro diffinitione skínet, táz nobilitas íst chómen lób fóne dero fórdérôn uuírden. Sid taz lób mári túot, sô sint tie fórderen máre, déro daz lób íst. Pedíu ne máchôt tíh skínbáren ánderro mári, úbe du dína ne habest. Táz éina áhtôn íh échert kúot uuésen án demo édele, úbe is íeht kúot íst, táz tien édelíngen dés nôt túnche, nâh tien fórdérôn ze sláhenne⁷⁾ án íro túgede.

Fóne gelíchemo úsprínge châmen álle ménnískén in érdo, állero creaturarum íst éin fáter, éiner flíget⁸⁾ íro állero. Ér téta skínen dia súnnûn, hórnhên⁹⁾ den mánen. Ér scúof tie ménnískén in érdo, stérnen in hímele. Ér

---

1) zimit, gezimit, geziemt, *decet* [cf. auch das auf S. 57. stehende únzimige (*indecores*) herskefte, und an anderer Stelle dieses Werks zimig, *decens*, mit zimigi, *dignitate*] gehört mit gazumft (S. 47.) zu einer und derselben Wurzel ZAM. 2) s. S. 57. Anm. 7. 3) cf. S. 26. Anm. 12. 4) st. unbehúget, cf. S. 22. Anm. 10. S. 20. Anm. 3. und S. 43. Anm. 15. 5) cf. S. 5. Anm. 5. 6) fersichtige, *despectos*, S. 56. Anm. 5. 7) Wie noch heute: er (schlacht)et nach seinen Eltern; cf. slahta, S. 36. Anm. 6. und geslaht, S. 40. Anm. 7. 8) s. S. 10. Anm. 4. 9) verb. von horn, Horn, *cornu*. (er teta hornen den maneu, *dedit cor-*

betéta ¹⁾ dia sêla in dien liden fône hímele hára níder gefrúmeta. Pedíu hábet álle ménnisken gerécchet édelêr chîmo. ²⁾ Uuáz rúoment ír dânné iuuêr chúnne ³⁾ únde iuure áltfórderen? Úbe dù án daz ánagénne uuártêst únde an gót órtrúmen, sô ne íst níoman únédele, ér ne uuélle síh súndôndo gelóuben sínes úrsprínges.

Uuáz mág íh chôsôn fône des líchamen lústsamî, téro ⁴⁾ demo mán filo nôt íst kéréndo, ⁵⁾ únde déro er sámó léideg uuírdet fólletânero? ⁶⁾ Uuío mánige súhte, uuío chréftige suérden ⁷⁾ sí gíbet tíen íro spúlgentên ⁸⁾ sámó ze uuúochere dero úbeli! Uuáz an íro giredo uuúnnôn sí, dáz ne uuéiz íh. Áber uuío léidsám der úzláz sí, dáz pechênet tér, dér síh pehúgen uuíle sínero zúordôn. ⁹⁾ Múgen sie ménnisken sálige túon, sô ne ménget óuh níeht temo uéhe, ¹⁰⁾ núbe iz sálíg sí, tés sín ¹¹⁾ állêr íst ten búdemíng ze erfúllenne. Íh cháde, ¹²⁾ chíuske ¹³⁾ uuúnna uuárin ¹⁴⁾ chéna únde chínt, âne dáz mañ ságet, táz férró úzer dero natura íst, ne uuéiz uuéliú chínt chélen ¹⁵⁾ íro fáter. ¹⁶⁾ So uuío chíuske íro geskáft ¹⁷⁾ sí, nóh táne uuío sórgsám sí sí,

---

nua lunae.) 1) s. S. 18. Anm. 3. 2) chîmo, Reim, *germen*. 3) chunni, Geschlecht, *genus*. 4) *Es steht ter*. 5) s. S. 49. Anm. 5. 6) folle-tân (*part. pass. von folle-tuon*). 7) swerdo, *dolor* (*swirit, dolet*). 8) spulgjan *kommt ausser in dieser Stelle, wo es frui übersetzt, nur noch einmal im Ahd. vor, in Psalm 72, 18.* (des sie spulgent, daz begagenet in); *in dem von mir im Sprsch. mit Mos. bezeichneten Sprachdenkmal, von dem ein Theil in Diut. II. abgedruckt ist, erscheint es häufig in der Bedeutung von solere, uti.* 9) *Dies Wort, das hier libidinum übersetzt, kommt sonst nirgends vor: es gehört zur Wurzel ZAR, von der auch zart (S. 23) und zurdel (S. 25) gebildet ist.* 10) fihu, Vieh, *pecus*. 11) sín, Sinn. 12) *Conjunctiv: ich würde sagen.* 13) chíuske, feusch, *honestus*, cf. S. 18. 28. 14) *Conjunctiv, der sich im Ahd., wie hier schon oft hat bemerkt werden können, ohne daß oder wenn als Folge oder Bedingung anschliessen kann.* 15) cf. S. 2. Anm. 4. 16) *Construction des acc. c. inf.* 17) *conditio; von scafan, schaffen.*

dés ne darf ih tih mánôn ánderes uuár erchúnnét ¹⁾ hábenten únde ío ána umbe dín sélbes chínt ángestenden. An díu ih mînes hólden euripidis réda lóbôn, dér den chînde-lôsen chád fône únsaldôn sîn sâligen.

Álle gelúste hábent táz keméine, dáz sie die níetegen gértendo ²⁾ iágònt ze dero tàte, únde sie gelih sînt tien bînen. Sô uoluptas tia tát getùot, sô léidezet si sia, únde bízet tánne daz keléidegôta hérza mít fásthábîgemo bízze.

Uuánda iz sús íst, pedíu néist nehéin zuúuel, díse fínf uuégá ne sîn áuuekke ze dero sâlighéite, nóh sie níomanen ne múgín dára fólle léiten, dára sie gehéizent. Uuío márigíu úbel án ín sîn, dáz ságeta ih fóre lángséimo, nú uuíle ih iz pegrífen chúzliche. Uués lústet tíh? Lústet tíh scáz ze sámenônne? Sô nímet tu ín andermo. Uuíle du ín ámbahte skínen? Sô múost tu fléhôn den gébenten únde uuírdest tu bítendo smáhera dien ánderên, dien dû géròst fòrderôra uuérden. Uuíle dû geuuáltig uuérden? Sô uárênt tír die díne únde bíst tés ín fréisôn. Lústet tíh kúollichí? Sô múost tú sórgende sîn peháftêr inblándenên díngen. Uuíle du lústsámo lében? Uuémo ne sól áber únuuért sîn des lichámen scálh, ³⁾ tes feruuórfenôsten dínges únde des pròdesten? Tíe des lichámen fráma fúre séz-zent tien frómôn dero sêlo, ze uuío lúzzelmo dínge síh tíe hábent! Múgent ír uuérden mêrôren dánne hélfendá, ⁴⁾ stárcheren dánne fárre, álde snélleren dánne tîgres? Uuártênt uuío míchel der hímel sí, uuío féste únde stárh, uuío snél, únde ne sí íuuih uuúnder dero smáhôn díngo. Aber dero genámdôn drío néist er níeht sô uuúnderlíh, sô déro rédo, díu ín trîbet. Uuártênt óuh uuío gáhe ⁵⁾ únde uuío spúotíg ⁶⁾ tír íst tíu scôni des mánnes ketâte únde uuébse-ligôra dánne dero blúomôn scôni. Úbe die ménníken hábetín, sô aristotíles chínt, lúhsíníu óugen, dáz síu den mán

---

1) cf. S. 45. *Anm.* 3. und S. 56. *Anm.* 4. 2) s. S. 58. *Anm.* 5. 3) s. S. 35. *Anm.* 14. 4) helfant, Elephant. 5) s. S. 4. *Anm.* 16. 6) spuotig, sputig, eilig. *Cf.* S. 5. *Anm.* 2.

dürhséhen máhtîn, sô siu innenân gesâhîn, ne dûohti in dâne ióh ter alcibiadis lichámo úbelo getân na, dér ûzenân állero lichamon scónesto uuás? Táz tu scône dúncchest mánne, dáz ne tûot tîn natura nieht, núbe dero óugôn ún-mágen. Nú tíuret¹⁾ ten lichamen so uuío so ír uuéllent, dâne ír dóh uuízint, tér íu sô unúnder tíure íst, táz tér mít trítágigemo ríten mág erstérbet uuérden. Fóne díen rédôn állên uuíle íh iz ze demo gnôtesten bríngen, dáz tíu finuíu, díu dáz, príngen ne múgen, dáz siu gehéizent, nóh fóne álles kûotes sámoháfti²⁾ dúrbnóhte ne sínt, ze sálighéite uuégâ ne sínt nóh sálige ne tûont.

Áh ze sêre, uuéliche únuuízze mísseléitent íuuih uuénegen únde fûorent íuuih sô ába uuége! Já ne gedénchent ír góld úfen dien bóumen ze súochenne, nóh kimmâ ába rébôn ze bréchenne; iâ ne ríhtent ír nieht íuueríu nézze úfen dien bérge ze físcônne; nóh tára gâgene, úbe ír íagôn uuéllent, ne úmbesézzent ír nieht ten mére uuág. Síe uuízen ióh uuóla díe gesuâsen³⁾ stéte des méres, uuéle gíbedíg⁴⁾ sîn dero uuízôn unionum, uuéle dero purpurûn, únde uuéle stádâ gíbedíg sîn múruero fisco, álde dero rúhôn echinorum; uuâr áber dáz kûot sí, dáz sie gânt súochende, dáz ne uuéllen sie uuízen, únde dáz ten hímel úberfáren hábet, táz uuéllen sie eruuúollen úzer dero érdo. Uués mág íh nú dígen⁵⁾ mít réhte sô túmben⁶⁾ múoten? gángên⁷⁾ nâh êrôn únde nâh ríhtúome, dáz lúkkíu gúot sínt, únde sô sie síh téro búrdi geuuárnoên, sô gébe ín gót târ míte, táz sie díu uuâren bechénnên.

Nú lá dír gnúoge geóuget sîn lúkkero sáldôn bílde; úbe dû sia uuóla bechénnêst, sô hábo íh zít, tír día uuârûn ze óugenne. Íh kesího uuóla, chád íh, nóh mít ríhtúome mán guúnne gnúht,⁸⁾ nóh keuuált mít chúne-

---

1) s. S. 36. *Anm.* 1. 2) samohafti, *congregatio*, cf. S. 34. *Anm.* 8. 3) gaswâs, *secretus*, cf. S. 10. *Anm.* 9. 4) *ferax*, von der *Wurzel* GAB (gibu, ich gebe). 5) s. S. 27. *Anm.* 5. 6) tumb (dumm), *mutus*, *brutus*, *stolidus*. 7) 3. p. pl. conj. praes. eant. 8) cf. S. 54. *Anm.* 1.

riche ¹⁾ (*sic*), nõh êrhäfti mit ámbáhte, nõh mári mit kúollich, nõh fróuui mit uuúnnolúste. Máht tú uuizen, chád si, uuáz táz méine? Mír dúnchet, ih séhe, chád ih, sámó dúrh éina énga ²⁾ nõot; ih uuólti iz áber géno fóne dir óffenõr bechénen. Tríuuo, chád si, is íst óffen réda. Dáz créhto éinfálte íst natúrlichó únde úngeskéiden, dáz péitet sih tero liuto írredo skéiden, únde ferfúoret iz ába demo uuáren únde démo dúrhnóhten ze demo lúkken únde demo úndúrnohten. Uuánest tú, dáz niehtes túrftig ne íst, máhte ³⁾ dúrftig sí? Néin, chád ih. Tár ána hábest tu réht, chád si; so uuáz ún máhtig íst ionêr ána, ⁴⁾ tár ána íst iz túrftig ánderes hélfo. Táz íst sô, chád ih. Síð iz sús íst, chád si, sô íst éin natura gnúhte únde máhte. Sô íst nõt, chád ih. Án démo gnúht únde máht sint, chád si, íst táz fersihtig, álde állero êrõn uuírdig? Tés ne mág óuh zuíuel nehéin sín, chád ih, núbe énên zuéin daz trítta fólgee. Nú stözên zesámíne, chád si, cnúht únde máht únde êruuirdigî, táz uuír díu dríu éigîn fúre éin. Táz tûên, ⁵⁾ chád ih, áalso uuír tûon súlen, úbe uuír uuáres uuéllên iéhen. An démo éniu dríu sint, chád si, uuánest tu dáz uuésen ún máre únde únédele? álde geuuáhtlichósta állero díngo? Tár chíus ⁶⁾ tir, dáz álles tínges úndurftig íst únde máhtig únde êrhafte íst, áalso dû geiégen hábest, táz témo úndúrft íst, táz iz máre ne sí, únde iz tár úmbe íeht feruuórfenõra sí, dánne díu ánderíu. Íh ne mág is ánderes keiéhen nieht, chád ih, áne sô iz íst, táz iz nõte geuuáhtlíh íst. Úbe dáz sús íst, chád si, sô íst tár míte ze iéhenne, mári úngeskéidena sín fóne dien óberên ⁷⁾ drín. Úngeskéiden, chád ih. Táz úndúrftig íst ánderes

---

1) s. S. 57. Anm. 17. 2) *Starke Dekl. des adj., obgleich der starkdekl. Artikel vorangeht; s. meine Theorie der schwachen Dekl. S. 18 und 47.* 3) *gen s. von maht.* 4) s. *Sprsch. I. S. 257.* 5) *1. p. pl. conj. praes.* 6) s. S. 5. Anm. 5. 7) *Starke Dekl. des adj. (sogar des Comparativs) mit dem Artikel; s. Theorie der schwachen*

deres, chád si, táz síh fermág sínero chréfte, táz máre únde éruúirdíg íst, neíst óuh táz állero dínge húgelichôsta ¹⁾ na? Íh ne máhti sár nîo erdénchen, chád ih, uuánnân démo sólichen trûregheit chómen sólti; fône díu íst ze íehenne, úbe díu érera zála uuár íst, táz iz fróuui fól sí. Fône díu íst nôt, chád si, mísseliche námen háben díu fínúiu únde síu dóh éin uuésen. Tríuuo nôt, chád ih. Nû hábest tu fernómen, dáz ménniskôn únreht síh táz péitet spálten, dáz natúrlichó éin íst únde éinualte íst, únde dés téil súochendo, dáz úngetéilet íst, ingát ²⁾ in sélbez táz tíng, táz sie sóltôn súochen únde áber ne súochent. Ze uuélero uuís? chád ih. Tér ríhtuomes kérôt zádel ³⁾ flíhendo, ⁴⁾ dér ne fórderôt keuuáltes níeht; ímo íst liebera smáhe ⁵⁾ únde ún máre ze sínne, ⁶⁾ únde nímet ímo sélbemo mánigíu síniú gemáh, íoh natúrlichíu, sô der sláf íst, táz er sínen guún-nenen scáz pehábe. ⁷⁾ Áber sô tûontemo ingát ímo íoh tíu gnúht, síd ímo ingát íoh tíu máht, únde in ⁸⁾ stúnget ⁹⁾ úngemáh, únde in ⁸⁾ smáh ¹⁰⁾ feruuórfenen tûot, únde ún mári fertóchenen ¹¹⁾ dúot. Tér den geuuált éinen mínnôt, tér

---

chen Decl. S. 17. und 48. cf. auch in dem vorliegenden Werke unter mehreren andern Beispielen S. 2. Z. 6. S. 4. Z. 14. S. 5. Z. 13. S. 6. Z. 9. 18. S. 7. Z. 10. S. 8. Z. 12. S. 9. Z. 13. 14. S. 10. Z. 12. S. 11. Z. 13. S. 12. Z. 23. S. 15. Z. 24. S. 16. Z. 24. S. 18. Z. 19. S. 28. Z. 15. 18. S. 31. Z. 19. S. 33. Z. 3. 7. S. 35. Z. 5. S. 36. Z. 22. S. 43. Z. 15. S. 47. Z. 8. 1) cf. S. 20. Anm. 3. 2) cf. S. 56. Anm. 12. 3) zadal, Armut, penuria. 4) st. flíhendo. 5) s. S. 51. Anm. 9. 6) Dativ des inf. sín, sein. 7) s. S. 49. Anm. 6. 8) in ihn. 9) stungjan (im Gothischen noch das starkconj. Verb. stigqvan) tundere, pungere; cf. in gistuncot ist, insitum, an einer anderen Stelle dieses Werkes. 10) smah, vilitas, nom. sing.; wie auch das folgende unmari, obscuritas. 11) fertochenen duot, recondit; dieses sonst nirgends vorkommende part. kann zu einem verb. techan, aber auch zu einem verb. tiuchan gehören; für das letztere spricht das abgeleitete Verb. tochon, in: in des (helle uuazers) strúme uualont unde tocchont. io mer die

fertribet sín gûot, nóh ne rûochet uuúnnôn nóh êrôn âne geuuált nóh tero gûollichî. Târ síhest tu óuh, uués témo brístet. Ímo geskíhet tícho, dáz er sínero nôttúrfto írroe únde ín ángeste gértên, ¹⁾ únde geskíhet ímo, sô er síh tés eruuéren ne mág, táz ímo óuh tér geuuált, tés er éines kérota, dâr míte íngát. Sámolíh mág íh ságen fóne êron, gûollichî, uuúnnôn. Síð siu éin sínt, tér íro éines âne díu ánderíu gérôt, témo ne uuírt nóh táz. Uuío áber? chád íh, tér siu állíu fínúíu sáment kuúnnen ²⁾ uuíle? ³⁾ Táz íst tér, chád sí, der día ânauuálgi ⁴⁾ dero sálíghéite guúnnen uuíle; uuánest tu áber, dáz ér sie finde an díen, díu íh tír geóuget hábo dáz ne gemúgen, dáz siu gehéizent? ⁵⁾ Néin, chád íh. Fóne díu, chád sí, neíst tíu sálíghéit án díen fínuen níeht ze sùochenne, déro íogelíh éteupáz kében mág, tés man gérôt, náls ál. Táz íst sô, chád íh, únde níeht ne íst uuárera álles tés man chéden mág. Nû, chád sí, hábest tu lúkkero sáldôn bílde, únde dâr míte, zíu ⁶⁾ siu lúkke sín. Nû síh, táz tára gágene déro uuíderuuártíg sí; târ síbest tu sár día uuárun, día íh tír gebíez ze zéigónne. Tríuuo, chád íh, íoh ter blíndo mág sia séhen, únde dâr fóre hábest tú sia geóuget, târ du óugtôst, uuánnân díu lúkka írrínnet. Míh ne tríege der uuân, ⁷⁾ díu íst tíu uuára sálda, díu den mán dúot ríchen, máhtígen, êruuírdígen, geuuáhtlichen, fróuuen. Únde dáz tu uuízíst míh ís ínnene uuésen, so uuáz táz íst, táz éin déro fínuo uuárháfto gegében mág, síð siu ál éin sínt, táz pechénno íh uuésen fólla sálíghéit. Kesáh tíh kót, ⁸⁾ trút mîn, dísses uuânes,

---

ubelen sela, *Mart. Cap. und:* mit pluote petochen in *Conrads Gedicht: Carl der Gr.* 1) s. S. 58. *Anm.* 5. 2) gewinnen. 3) *Diese Interpunktion wäre auch wohl im lat. Text zu befolgen gewesen.* 4) s. WALG. 5) *Eine in unserer heutigen Sprache leider nicht mehr erreichbare Construction, ganz wie die lateinische in: quae demonstravi, id, quod pollicentur, non posse conferre.* 6) ziu, warum, aus zi hiu, zi hwiu. 7) *ni fallor; der Conjunktiv ohne Conjunction.* 8) *Kesah (fab) tih kot (disses uuanes)! o te (hac opinione) felicem! Welch*

chád si, úbe dù dáz tára zúo fólle légest. Uuélez? chád ih. Uuánest tu in disên múrgfàrèn¹⁾ uuérllsáchôn iéht uuésen, dáz mánne gében múge dísa státa? Néin ne uuáno, chád ih, tú hábest míh tés érríhtet, sô is mêt dúrft ne íst. Siu múgen, chád si, mánne gében, dáz kúote gelíh íst álde dáz únfolleglíh kúot íst; áber uuáre gúot únde fólleglíh ne múgen síu gében. Íh íiho dés, chád ih. Uuánda dù nú erchénnest, chád si, dia uuárún sálighéit únde díu síh sía ánazócchònt,²⁾ sô hábest tu nú ze bechénnenne, uuár dù sía hólòn súlist únde uuén du íro bíten súlist. Tés, chád ih, lángét míh íu fórn. Síd áber platoni dúnchet in sínemo búoche timeo, dáz man íoh in lúzzelèn dínge sùle gótes hélfo fléhôn, uuáz íst úns ze tûonne dánne uuánest tu, dáz uuír erfáren múozin dia hóuestát tes fórderòsten gúotes? Íh áhtòn dén, chád ih, ána ze hárenne,³⁾ ána dén man niehtes pedíen⁴⁾ ne mág uuóla. Réhto uuíle du, chád si, únde dés mézes sáng sí sús.

Tú sképfó⁵⁾ hímeles únde érdo, tú⁶⁾ dísa uuérllt órdenóst únde scáfflóst únde ríhtest mít tìnemo éuuígen uuís-túome, tú die zíte híeze íro férté begínnen sáment tero uuérllte, únde sélbo státèr állíu dínge uuérbest⁷⁾ únde uuéhselóst, tíh nehéiniu⁸⁾ ánderíu dínge ne scúntòn,⁹⁾ daz scáffelòsa¹⁰⁾ zímber¹¹⁾ ze máchônne, áne dín sélbes ínníglícha gúotí nieht nídes hábentíu, tú, in dínemo múote íu trágende dísa scônùn uuérllt, scónero sélbo, scúofe dù iz ál nâh téro uuísùn únde nâh témo éuuígen bílde dínès múotes, ýnde híeze dù uuóla getánív stúcche máchôn uuóla getân uuérll. Fíer elementa bíndest tu sô zesámíne, táz héíz únde chált, únde dúrre únde nâz nieht ne strítèn, sô fásto

---

frommer Glaube in diesem Ausruf! ein Blick Gottes giebt Gelingen. 1) s. S. 32. Anm. 3. 2) s. S. 39. Anm. 5. 3) anaharèn, anrufen, *invocare*. 4) *st. pedíen von díhan (woraus unser gedeíhen)*. 5) Schöpfer, *creator*. 6) du, zugleich das pron. rel. in sich begreifend, du, der, wie gleich nachher tíh, du, den; s. *Sprsch. I.* 118. 7) s. S. 8. Anm. 1. 8) s. EIN. 9) cf: das subst. *scundida* S. 23. Anm. 7. 10) *scaffelòs, informis*. 11) *zimbar, materia*,

dáz fóre liehti ¹⁾ hina úf ne fliege daz liehtera fiur, nóh tiu suári tia érda níder ne sénche. ²⁾ Tù gehéftest tia sêla zu dien íro gemínnên liden únde zetéilest sia áfter dien, tiu driskero ³⁾ nature íst, álliu ding chicchenta. ⁴⁾ Únde sô sí gechrúmbet íro fárt, ketéilta in zúene bógen, sô gát si uuídersínnentíu ⁵⁾ ze íro ortu, únde erstríchet ⁶⁾ si dia tóuge-nún ⁷⁾ fárt únde ze sámelichero uuís erstríchet si ten hímel. Úmbe gelíchíu dínng scúofe du angelos únde die ín hínde-rôren ménnískén, *uel sic*, mít kelíchên dínngén hábest tu angelos únde homines fúre gezúcchet fúre ánderíu tíer, únde síe hóhê erhéuênde in spúotígên ⁸⁾ sínnen sézzest tu sie in hímele únde in érdo, tíe túost tú uuídersíonen ze dír, án díh keuuánte, mít tínero uuólauuálligi. Tù dáz túost, kíb sínemo múote, dáz iz hina úf kestígen múge ze dínemo chéiserlíchen stúole; ketúo sínen síu fínden gúotes úrspríng, ⁹⁾ únde sô er dáz lieht fínde, sô getúo ín fásto háben an dír clátíu ¹⁰⁾ óugen sínes sínnes. Zeir-fúore ¹¹⁾ dia blíndí únde die súndá des írdískén líchámen únde skín ín ána mít tínemo skímen. Tù bíst tiu héiteri, tú bíst tiu ¹²⁾ kemáchíu ráuua díen gúotuuállígên. Sô man díh kesíhet, táz íst énde; tú bíst taz ánagénne, tú bíst tér únsíh fúoret, tú bíst uuégo uuíso únde sélbêr der uuég únde daz énde.

Uuánda dû béídero bálde bescóuuôt hábest, tes únfólleglíchen gúotes íoh tes fólleglíchen, pedíu íst nú ze ságenne, uuár díu fólleglícha sálida gestátôt hábe. An déro ságo ih tés áhtôn ze érest ze frágénne, vbe debéín sô getân gúot múge síu únder állên dínngén, sô dû dár fóre

---

cf. S. 33. Anm. 6. 1) st. lihti, wie im gleichfolgenden liehtera und schon an früheren Stellen. 2) sinchan, sinfen, senchjan, senfen. 3) driski, dreifach. 4) chicchjan, quikjan, beleben, cf. S. 21. Anm. 5. 5) cf. S. 51. Anm. 4. 6) cf. unser durchstreichen. 7) s. S. 5. Anm. 8. 8) cf. S. 62. Anm. 6. und S. 5. Anm. 2. 9) Ursprung, 10) s. S. 49. Anm. 1. 11) zeir- statt der gewöhnlichen Form zar-, zir-. 12) Es steht ti.

geóugtòst, nîo únsih ne triege lúkkez pilde únseres kedánches áne dîa uuârhéit tero substantię. Tés ne mág áber nehéin lóugen uuésen, íz ne sí, únde íz ne sí úrspring álles kúotes. Taz únfólla uuirt ío únfól gehéizen fóne déro uuáni ¹⁾ dés fólle. Tannân ²⁾ íst nôt, úbe uuáneze sí, dáz téro sélbûn sláhto óuh fóllez sí. Tára gágene, úbe daz fólle ne íst, sô ne dárf nîoman des uuánen gedénchen. Uuánda állero dingo natura ne fieng nieht ána ze uuánên únde únfólletánên, núbe fóne gánzên únde fólle begínnendíu sléif ³⁾ sí síd, únz sí chám ze dísen áfterostên únde ze dísen ámáhtigên. ⁴⁾ Úbe únfólkiu sálida íst, sô ne íst zuíuel nehéin, núbe óuh fólkiu sí únde gánziu. Tû hábest íz, ehád íh, filo uásto únde filo uuârháfto geféstenôt. Uuâr íz sí, chád sí, dáz chíus tír sús. Táz kót állero dingo hêro gúot sí, dés íhet mánneliches sín. Síd man nieht pézeren erdénchen ne mág, tanne gót íst, sô íst táz nôte gúot, tés pézera nehéin ne íst. Álso stérchet tisiu réda, gót uuésen gúot, táz an ímo sí fóllegh kúot. Úbe ér fóllegh kúot neíst, sô neíst er dingo hêrosto nieht; uuánda sô íst éin ánderez hêrosta, fóllegh kúot hábende, dáz gágen ímo daz fórderôra únde daz uuírdigôra sí, uuánda míttundes ságeta íh, álliu fólleghíu érezen uuésen díen uuánên. Fóné díu íst ze íehenne, nîo ⁵⁾ díu réda ze láng ne uuérde, ten fúrsten gót tes fúrsten gúotes únde dúrnóhtes ⁶⁾ fól sín. ⁷⁾ Nû íst táz kechôsôt, táz perfectum bonum uuáriu sálighéit sí; fóne díu íst nôte in góte uuáriu sálighéit. Uuóla fernímo íh íz, chád íh, nól táz ne mág nîoman ⁸⁾ uuíderchôsôn. Nû bíto íh tíh, chád sí, síh ⁹⁾ uuío gótedéhtígo ¹⁰⁾ únde uuírdeglichô dû dáz áhtoést, táz íh ten túom gót ¹¹⁾

---

1) uuani, *defectus*; cf. *das gleichfolgende adj. uuan.*
 2) tannân, *inde, von DA (der).* 3) slifan, *labi.* 4) s. MAH.
 5) s. EWA. 6) s. S. 42. *Anmerk. 3.* 7) *acc. c. inf.*
 8) 3 *Negationen, statt der einen in der heutigen Sprache; die Verbindung zweier Negationen, die sich nicht, wie im Lateinischen, aufheben, hat schon oft bemerkt werden können.* 9) *imp. von sehan, sehen.* 10) *gote-dehtigo, devote, sancte.* 11) *tuom-got, summus deus; tuom,*

tes tuomlichosten gûotes chád fól uuésen. Uuio méinest tú? chád ih. Nio dû ne uuânêst, tén állero dingo hêrren sô infângen háben dáz kûot, tés er fól íst, álde ¹⁾ óuh sô fône ímo sêlbemo háben, sámó so éin substantia ne sí des hábenten gôtes únde dero beatitudinis, tia ér hábet. Uuânest tu ín daz sîn summum bonum ánderes uuánnân ²⁾ infângen ³⁾ háben, sô máht tu den gébenten áhtôn fôrderôren, dânné dén, dér iz infieng. Uuizîst ⁴⁾ áber, dáz uuír ín mít réhte iéhen állero dingo sîn hêrôsten. Hábet er iz áber fône ímo sêlbemo únde íst iz ímo ionêr ána úngelih, sô chóroe ⁵⁾ dáz éteuuér ⁶⁾ irrâten, síd ⁷⁾ uuír fône góte chósoên dingo hêrosten, uuér síu zesámíne fûogti ⁸⁾ sô úngeli-chíu. Ze demo gnôtesten, ⁹⁾ dáz ándermo úngelih íst, táz íst óuh ánder dânné énez, témo iz úngelih íst. Fône díu íst tés not, táz tér gót summum bonum ne sí, dér natúrlichó íeht ¹⁰⁾ úngelih íst summo bono; tés únmuoza íst fône démo góte ze dénchenne, démo nehéin dîng fôrderôra ne íst. Nehéin natura ne mág pézera sîn, danne íro ánagénne; pedíu mág ih áfter uuárero rédo féstenôn, dáz kót, tér ánagénne íst allero bonorum, substantialiter íst summum bonum. Fílo réhto, chád ih, hábest tú iz kefésténôt. Sô íst tár fóre gechôsôt, chád sí, dáz summum bonum íst beatitudo. Sô íst, chád ih. Sô íst óuh nôst, chád sí, gót uuésen níeht éin summum bonum, núbe óuh ¹¹⁾ beatitudinem. Tien fôrderên rédôn ne mág ih uuídere sîn, chád ih, únde dísa síderûn ¹²⁾ sího ih ín nôte fólghên. Nv chíus tir, úbe óuh fône dísen rationibus keuuâret uuérde, dáz zuéi úngelichíu gûot tiu fúrsten ¹³⁾ ne múgen sîn. Íh hábo dâr fóre geóuget, dáz dissimilia bona ne múgen éin sîn; fône

---

judicium, magnificentia; cf. das gleichfolgende tuomlih.

1) s. EDO. 2) anderes hwannân, anderswoher. 3) st. infangen. 4) *Conjunctiv*. 5) s. S. 17. und S. 23. 6) etahwer, *aliquis*. 7) síd, seit, während, da. 8) s. FAG. 9) s. NÔT. 10) s. WHT. 11) nicht ein-, nube ouh, nicht allein-, sondern auch. 12) sidor, später, von sid, seit. 13) st. furisten s. FAR.

diu neist neuuéder ¹⁾ fól gûot, sid neuuéderêr mit ándermo neist. Táz únfól ist, táz ne mág nieht taz fúrsta sîn; tíu áber dára gágene diu fúrsten sînt, tíu ne sînt nieht úngelih. Nû hábo ih târ fóre geóuget, ²⁾ deum únde beatitudinem diu fúrsten sîn; fóne diu ist nôt, táz diuinitas, tíu állero dingo fúrsta íst, tíu fúrsta sálighéit sí. Nû, chád, ³⁾ ne mág nieht taz uuáre ra sí, nóh táz rédoháftera sí, nóh táz kóte geristlichera ⁴⁾ sí, geféstenôt uuérden. Sô ih íro sô geántuuúrta, dô chád sí: Geometre hábent ze síte nâh kezéigôtên frágôn éteuuáz úngefrágetes íro iúngerôn zûo gében; dia zûogéba sie questum héizent. Álso gíbo ih tír ze gesúoche, dáz ih tír nû úngefrágêt ságo, sámó so ih tír gébe corollarium. Uuánda fóne sáldôn gúunne ⁵⁾ sálige uuérden únde gót sálighéit íst, tér gót kuuínnet, tér íst sálig. Nû áber, álso fóne réhtes kuuínne réhte únde fóne uuístuomes quínne ⁶⁾ uuíse, só (*sic*) uuérden óuh nôte góta ze sámolichera uuís fóne gótes kuuínne. Uuánda dáz sô íst, pediu íst ter sáligo gót; aber éin gót íst échert natúrlichêr, knúoge ⁷⁾ múgen uuérden per gratiam án ímo téil hábendo. Nû íst iz óuh filo scône, chád ih, só du iz porisma héizêst, só du iz corollarium héizêst. Nôh nieht, chád sí, ne íst scóneren, ⁸⁾ dánne dáz únsih ratio lérêr hára zûo ⁹⁾ légen. Uuáz íst táz? chád ih. Dánne ¹⁰⁾ má-nigiu beatitudo begrífet, uuéder ¹¹⁾ diu sîn téil dero beatitudinis álso mísseliche líde sînt tes lichamen, álde íro éinez sí beatitudo únde ánderiu ze démo séhên? Mih lústi, chád ih, dáz tu mír dáz óffenotist sélbez taz tíng ságendero.

Ne súlen uuír, chád sí, sálighéit kúot áhtôn? Íoh taz fúrsta, chád ih. Taz summum múost tu légen, chád sí, ze

---

1) s. S. 59. *Ann.* 3. 2) s. AUGA. 3) sc. ih. 4) s. RIS. 5) *statt* gewinne (*dat. s.*), cf. *das gleichfolgende* kuuínne. 6) *st.* kuuínne, keuínne. 7) S. 35. *Ann.* 11. 8) *genitiv*, von nicht *regiert*. 9) hara zuo (legen), hierzu, wie dara zuo, darzu. 10) Danne (vom Stamm DA) bedeutet sowohl *cum als tum*; cf. S. 7. *Ann.* 12. 11) uueder-, alde-, *utrum-*, an; s. S. 6. *Ann.* 1.

állên finuen. Also beatitudo summum bonum íst, sô íst si óuh summa sufficientia únde summa potentia, sí íst óuh summa reuerentia únde claritas únde uoluptas. Uuáz túnchet tír? Sint tísiú ¹⁾ állíu, íh méino bonum únde sufficientia únde potentia únde diu ánderíu, sámó so lide dero beatitudinis? álte râmênt siu állíu ad bonum, sámó so dáz íro hóubet ²⁾ sí? Íh fernímo uuóla, chád íh, uuáz tu mír gébêst ³⁾ ze irráténne; uuío áber dù iz réchêst, tés lústet míh ze hôrenne. Nû ferním; chád si, íh lêro díh iz skéiden. Úbe bonum únde diu ánderen finuíu lide uuârín dero beatitudinis, sô uuârín siu éin ánderên úngelíb. Sólih íst ío dero partium natura, dáz siu úngelichíu éin corpus má choên. Nû sint tísiú geóuget éin uuésen; pedíu ⁴⁾ ne sint siu membra, ánderes uuío ⁵⁾ sól beatitudo sín geuuórht ⁶⁾ úzer éinemo lide, dés ⁷⁾ níeht sín gemág. Tés íst nehéin ⁸⁾ zuúuel, chád íh; tára nâh pító ⁹⁾ íh, tés ¹⁰⁾ nóh fóre íst. Tíu ánderíu finuíu, díu uuérdent keuuérbet ¹¹⁾ án bonum. Tár úmbe ¹²⁾ gérôt ¹³⁾ man gnúhte, ¹⁴⁾ uuánda si gúot geáhtôt uuírdet; fóne díu íst óuh lieb potentia, uuánda si gúot máne dúnchet. Táz sélba mág íh ságen fóne dien ¹⁵⁾ ánderên drín. Fóne díu íst ío ¹⁶⁾ gúot álles, tés man gérôt, hóubet únde méinunga. Táz áber gúot neíst, nóh ¹⁷⁾ kelih temo gúoten, dés ne gérôt níoman. Únde dára gágene, díu sâr ¹⁸⁾ gúot ne sint, échert siu démo gelih sín,

---

1) deser, diser, dieser, *hic*. 2) houbet, *ältere Form* haubit, Haupt, caput. 3) *Conjunctiv*. 4) pe diu, bi diu, s. *ahd. Präpositionen* S. 283. 5) anderes uuío, anderswie, *alioquin*; die ursprüngliche Form von uuío hat H zum Anlaut, hwio, wie; cf. S. 22. Anm. 5. 6) s. WERAH in *Sprsch. I*. 7) Der Genitiv steht des folgenden nicht wegen. 8) s. EIN in *Sprsch. I*. 9) bito, *expecto*, bito, peto. 10) Verbindung des demonstr. mit dem relat., dessen, daß-; der genitiv von bitan regiert. 11) s. S. 8. Anm. 1. 12) s. *ahd. Präpositionen* S. 287. 13) s. S. 49. Anm. 5. 14) gen. sing. von gnuht (von gerôn regiert) s. S. 63. Anm. 8. 15) dat. pl. von der, statt der ursprünglichen Form dem, später den. 16) s. *Sprsch. I*. S. 514. 17) s. NA in *Sprsch. II*. 18) cf. S. 45. Anm. 1.

ióh túrh ¹⁾ táz kërôt man íro, sámó so ²⁾ siu gúot sín. Fóne díu sól man gelóuben, dáz ío díu gúoti ³⁾ sí der ín-nerôsto ⁴⁾ ángo únde díu érchenôsta ⁵⁾ scúndeda ⁶⁾ álles kërônnes. Tár úmbe díngoliches ⁷⁾ kegérôt uuirt, tés fâret man dar ána in hóubet. ⁸⁾ Álso der ne fâret, tér úmbe ⁹⁾ gesúndeda ¹⁰⁾ rítet, uuío er síh rítendo eruuékke, núbe ¹¹⁾ dáz er gesúndero uuérde. Fóne díu skínet, so uués so ¹²⁾ íoman gérôt úmbe gúot, táz er sín ne gérôt, núbe gúotes. Áber gúot, úmbe dáz tíngoliches uuárt kegérôt, táz chád íh uuésen beatitudinem; fóne díu uuirt ióh ze déro uuís éi-níu ¹³⁾ beatitudo gefórderôt. ¹⁴⁾ Tánân ¹⁵⁾ skínet óffeno, éin ¹⁶⁾ díng uuésen gúot únde sálighéit. Tár ne uuéiz íh nícht, tés ¹⁷⁾ íoman múge uuíderchósôn, ¹⁸⁾ chád íh. Nû hábo íh, chád sí, geóuget, kót únde sálighéit éin uuésen. Táz íst álso, chád íh. Fóne díu, chád sí, mág íh páldo ¹⁹⁾ féstenôn, gótes sélbes substantiam án demo gúote stân. ²⁰⁾

Hára zúo sínnent ²¹⁾ asáment ²²⁾ álle nôthálte, íuuíh tír ²³⁾ bindent úbele gelúste, díe íuuér ²⁴⁾ múot pesizzent ²⁵⁾ mít stárchên chétennôn! Híer fíndent ²⁶⁾ ír ráuua, tísiu stédi ²⁷⁾ íst ío stille, táz íst échert taz scúldíga asilum, táz líen uuênegên ío indân ²⁸⁾ stát. So uuáz ²⁹⁾ tagus kíbet an

1) *s. ahd. Präpositionen S. 279.* 2) *s. S. 45. Anm. 2.*
 3) *Güte, bonitas; cf. Sprsch. I. S. 29. 30.* 4) *s. IN in Sprsch. I.* 5) *s. ERCHAN in Sprsch. I.* 6) *s. S. 23. Anm. 7.* 7) *s. Sprsch. II. S. 109.* 8) *in houbet, maxime; cf. S. 146. Anm. 2.* 9) *s. ahd. Präpositionen S. 185.*
 10) *salus, cf. S. 76. Anm. 12.* 11) *s. IBU in Sprsch. I.*
 12) *so hwer so, quicumque.* 13) *s. Sprsch. I. S. 309.*
 14) *s. FORA in FAR.* 15) *s. Suffix N in Sprsch. II.*
 16) *s. Sprsch. I. S. 110.* 17) *cf. S. 72. Anm. 10.* 18) *s. S. 18. Anm. 5.* 19) *baldo, noch nicht in der heutigen Bedeutung bald, sondern muthig, dreist, sicher.* 20) *stân und stantan, stehen, stare.* 21) *s. S. 51. Anm. 4. und das unorganische NT statt T in Sprsch. II.* 22) *Lies sament oder alsament.* 23) *s. Sprsch. I. S. 572.* 24) *s. Sprsch. I. S. 573. 574.* 25) *bisizan, besitzen.* 26) *cf. Anm. 21.*
 27) *Stäte; cf. S. 42. Anm. 12.* 28) *part. p. von intuon, st. inttuon, anttuon, entthun, öffnen; cf. das gleichfolgende induont und bituon, S. 18. Anm. 3.* 29) *cf. so hwer so,*

sínemo gólteríeze, ¹⁾ únde hermus an sínemo góltfáre-
 uuen ²⁾ stáde, ³⁾ álde indus, tíu álleró náhesta (*sic*) íst
 orienti soli, mískelôndíu grûone ⁴⁾ gimmiá zúo díen uuí-
 zên, ⁵⁾ tíu ne indúont mánne níeht tíu óugen sínes sínnes,
 núbe mër stôzent síu blíndíu múot in íro chúndûn ⁶⁾ finstri.
 So uuáz tés ⁷⁾ mánne líchet álde sín múot crúozet, ⁸⁾ táz
 prúotet ⁹⁾ tíu érda in íro bármé; ¹⁰⁾ áber dér skímo ¹¹⁾ gó-
 tes nuístúomes, tér den hímel ríhtet únde féstenôt, ¹²⁾ tér
 skíhet ¹³⁾ tíu tímberûn ¹⁴⁾ finstri des múotes. So uuér dáz
 lícht chüesen ¹⁵⁾ gestát, ¹⁶⁾ tér ne gíhet, ¹⁷⁾ táz tíu súmna
 cláte ¹⁸⁾ skímen hábe.

Íh íiho is, ¹⁹⁾ chád íh; állíu díníu gechôse sínt kúis ²⁰⁾
 únde gestérechet mít féstên redôn. Já, chád sí dô, uuío
 tíure dúnche tír, úbe dû bedénchest, uuáz sélbez taz kúot
 sí? Unmez ²¹⁾ tíure, chád íh. úbe íh óuh tár míte múoz
 pechénnen gót, tér gúot íst. Tríuuo, chád sí, íh keóffenôn
 díz iz mít filo uuáre ro rédo; échert tíu sín in dínero ge-
 húlite, ²²⁾ díu fóre geféstenôt sínt. Táz sínt síu, chád íh.
 Ne hábo íh tír argumentando geóuget, chád sí, díu gúot,
 téro mánege gérônt, fóne díu ne uuésen uuáriu nóh túr-
 nohtíu, ²³⁾ uuánda síu geskéiden sínt? únde só éin ándermo
 gebréste, ²⁴⁾ dáz iz tánne dúrh síh ne múge gében fól gúot
 nóh áneuuálg? únde áber dánne uuérden uuáre gúot, só
 síu síh kesámenoên ²⁵⁾ sámo so ze éinemo bílde únde ze

Ann. 12. 1) s. S. 27. *Ann.* 4. 2) s. FARW. 3) s.
 S. 33. *Ann.* 4. 4) gruoni, grün, *viridis*. 5) hwiz, weiß,
albus, candidus. 6) s. S. 56. *Ann.* 4. 7) s. S. 73. *Ann.* 17.
 8) s. S. 44. *Ann.* 13. 9) s. BRAT in *Sprsch. III*, 10) s.
 BAR in *Sprsch. III*. 11) s. S. 29. *Ann.* 3. 12) s. FAST
 in *Sprsch. III*. 13) *st.* skíuhet von sciuhan, scheuen; *cf.*
 S. 78. *Ann.* 9. 14) s. S. 4. *Ann.* 13. 15) s. S. 5.
Ann. 5. 16) gístán, mit *inf.* (chiesen gestát), fähig sein;
cf. stán an - S. 73. *Ann.* 20. 17) s. JAH in *Sprsch. I*.
 18) s. S. 49. *Ann.* 1. 19) *gen.* von iz; s. jehan in JAH.
 20) s. WIZ in *Sprsch. I*. 21) s. MAZ in *Sprsch. II*.
 22) s. S. 43. *Ann.* 15. 23) s. S. 42. *Ann.* 3. 24) s.
 brestán in BRAH. 25) s. S. 34. *Ann.* 5.

éinero uuúrchedo, ¹⁾ únde, dáz éin dero finuo ²⁾ sí, ánderíu dáz sélbā sîn? Unde ne hábo ih tír dáz keóuget na, síu ne sîn éin, dáz síu nieht tés ne hábent tés ze géronne sí, uuánda éin áne diu ánderíu nieht ne gemág? Keóuget, chád ih, nóh zuíuel ³⁾ nehéinêr ne íst is. Tíu míssehélendo, ⁴⁾ chád si, gúot ne sînt únde áber geéinotíu ⁵⁾ gúot uuérdent, ne sînt tíu dánne, uuánda dara éin zúo chám, ⁶⁾ gúot uuórtent na? Táz túnchet mír, chád ih. Unde ál daz kúot íst, chád si, gíhest ⁷⁾ tu dáz kúot sîn fóne gúotes míteuuíste, ⁸⁾ sô unum íst, álde ne gíhest? Sô íst kúot, chád ih. Fóne sámolíchero ⁹⁾ rédo gíhest tu nôte, chád si, éin únde gúot úngeskéiden sîn. Téro substantia íst nôte úngeskéiden, déro tát ¹⁰⁾ úngeskéiden íst. Tés ¹¹⁾ ne mág ih nio gelóugenen, chád ih. Ne uuéist tu, chád si, állero díngolíh sô lángo uuéren únde bestân, ¹²⁾ únz íz éin íst, únde zegân ¹³⁾ íoh zeuáren, ¹⁴⁾ sô iz éin ne íst? Álsò dú chiesen máht, chád si, an állên lébendên; sô sêla únde lichamo ¹⁵⁾ zesámíne ¹⁶⁾ chóment únde sámént uuónênt, táz héizet animal. Sô dísiu éinunga fóne béidero skídungo ¹⁷⁾ zegât, sô sôl animal nôte zegân únde fúrder ¹⁸⁾ ne uuésen. Jóh sélbêr únsêr lichamo, únz er in sînero lído fúogi ¹⁹⁾ behábet ²⁰⁾ sína geskáft, ²¹⁾ sô íst er ménnískén gelíh. Úbe áber die

---

1) s. WERAH in *Sprsch. I.* 2) fünf, fünf, *quinque.* 3) *genitiv von zweifal regiert.* 4) s. S. 43. *Anm. 9.* 5) s. EIN. 6) *pract. von queman, kommen.* 7) s. JAH in *Sprsch. I.* 8) s. WAS in *Sprsch. I.* 9) s. S. 50. *Anm. 7.* 10) tát, *Źhat, actio, effectus.* 11) *Gen. von gelougenen regiert.* 12) *bistân, bestehn.* 13) *zegân, zargân, zergehn; cf. das gleichfolgende zegât, zegân; s. auch intgân, S. 56. Anm. 12.* 14) s. FAR in *Sprsch. III.* 15) *lichamo, lihhamo, Leichnam, corpus.* 16) *zesámíne, zusammen; cf. das gleichfolgende sámént und S. 73. Anm. 22. S. 34. Anm. 5. S. 44. Anm. 5.* 17) *skídungo, Scheidung, separatio; cf. das nur eben vorgekommene ungeskéiden und gleichfolgende geskéiden.* 18) s. *die Partikel FAR in Sprsch. III.* 19) s. *FAG in Sprsch. III.* 20) s. S. 49. *Anm. 6.* 21) s. S. 61. *Anm. 17.*

lide geskéidene únde zelégete¹⁾ demo lichamen dáz penément,²⁾ táz er éin ne mùoz sîn, sô zegât táz er uuás. Únde uuárte³⁾ ze állèn dîngen ánderèn, sô sihest tu dîngolîh pestân,⁴⁾ únz iz éin íst, únde áber zegân, sô iz éin ne íst. So uuâr íh is uuartèn,⁵⁾ chád íh, târ findo íh iz sô. Íst nû îeht⁶⁾ chád si, dáz tero naturo fólghendo síh kérno gelóube des uuésennes, únde iz uuélle zegân únde eruuérden?⁶⁾ Úbe íh tíu lébendo⁷⁾ chiuso, chád íh, tíu natûrlichomúgen uuéllen⁸⁾ únde ne uuéllen, déro nehéin ne findo íh táz âne úznuértiga nôt uuésennes ne lúste únde iz tánchez⁹⁾ péite¹⁰⁾ ze uerlórnisiedo.¹¹⁾ Ál dáz tir lébet, táz îlet îo hálten síne gesúndeda¹²⁾ únde flíhet¹³⁾ îo den tód únde dia ferlórnisiedo. Uués áber íh súde íehen fóne bóumen unde fóne chrúteren¹⁴⁾ únde fóne únlébenden, tés zuîuelôn¹⁵⁾ íh.

Tríuuo, chád si, nòh tés ne dárft tu zuîuelon, síd tu sihest críntelîh¹⁶⁾ unde bóumolîh¹⁶⁾ an déro stéte¹⁷⁾ uuáh-sen, díu îmo límfet,¹⁸⁾ íh méino, dâr iz níeht káhes¹⁹⁾ erdórrèn²⁰⁾ ne mág nòh zegân, sô filo iz tíu natura lázet. Uuánda îro súmeliîh²¹⁾ uuáhset in féldé, súm in bérge, súm uuáhset in fénne,²²⁾ súm chlébet²³⁾ án dien stéinen, súm stát an gríeze, tíe sâr dânné dórrênt, úbe sie îoman fúrder sézzet. Fóne díu gíbet tíu natura îogelichemo día stát, tíu îmo gelímfet, únde húotet,²⁴⁾ táz iz îo uuéree, únz iz lán-

---

1) s. LAG in *Sprsch. II.* 2) s. NAM in *Sprsch. II.*
 3) s. WAR in *Sprsch. I.* 4) s. S. 75. *Anm. 12.* 5) s. WIHT in *Sprsch. I.* 6) s. WARD in *Sprsch. I.* 7) *Man sollte lebendiu oder lebendun, lebendon, lebenden erwarten.* 8) s. WAL in *Sprsch. I.* 9) *gratis, sponte, cf. undanches, S. 54. Anm. 2.* 10) s. BIT in *Sprsch. III.*
 11) s. LUS in *Sprsch. II.* 12) s. S. 73. *Anm. 10.* 13) *st. flíuhet, s. FLUH in Sprsch. III.* 14) *chrût, Kraut.* 15) s. S. 75. *Anm. 3.* 16) s. *Sprsch. II. S. 109.* 17) s. S. 73. *Anm. 27.* 18) s. LAMF in *Sprsch. II.* 19) s. S. 4. *Anm. 16.* 20) *verborren, exarescere, st. das gleichfolgende dorrent und darrjan, S. 41. Anmerk. 9. cf. durri, durre.* 21) s. S. 43. *Anm. 4.* 22) *fenni, Sumpf, palus.* 23) *chlebên, fleben, adhaerere.* 24) *húotjan, hûten.*

gôst múge. Uuáz chist tu dês, táz sie sámó so den snábel¹⁾ stôzent ín dia érda únde sùgent taz sóu²⁾ mít tien uuúrzellôn únde sie dännân sô úf íro stáichi áfter³⁾ demo márgé⁴⁾ únde áfter dero ríndûn zetéilônt? Unde uuáz óuh tés, táz sie daz uuélchesta, sô daz márg íst, zeínerôst pér-gent⁵⁾ mít tero úzerûn⁶⁾ hólzes fésti, únde diu rínda ze úzerôst, sámó so árbeito geníetotíu,⁷⁾ gágen állên uuéteren ze skérme⁸⁾ stát. Uuánda ne síhest tu, uuíto geuuár óuh tés tiu natura íst, táz állíu uuáhsentíu mít tes sâmen⁹⁾ mánegfalti uuíto gefláanzôt uuérden? Uuér ne bechénnét¹⁰⁾ táz állez uuésen sámó so zímber¹¹⁾ únde geziug,¹²⁾ állív uuáhsentíu nícht éín uuérig ze getúonne, núbe íóh áfter gebúrte zálôn¹³⁾ íomêr ze gestátenne.¹⁴⁾ Tíu óuh únlib-háftíu sínt, ne fórderônt tíu daz íro díng so sámó na? Uuáz méinet ánderes, táz tiu liehti¹⁵⁾ daz fiur úfzihet¹⁶⁾ únde diu suári¹⁷⁾ dia érda nídersénchet,¹⁸⁾ áne dáz ín béidên die stéte gefállent únde die férté?¹⁹⁾ Állero díngolíh háltet ío dáz ímo geuállét, also iz óuh tára gágene dísiu dôsent²⁰⁾ tíu imo uuíderuuartíg sínt. Tíu óuh hérté²¹⁾ sínt, álso stéina, díu háftênt²²⁾ fásto ze sâmine únde ne hén-gent²³⁾ nícht, táz man síu sámfto²⁴⁾ zebréche. Tíu áber nâzíu sínt, sô lúft únde uuázer íst, tíu skéident síh sámfto

---

1) snabul, Schnabel. 2) s. S. 38. Anm. 1. 3) s. *ahd. Präpositionen* S. 151. 4) mark, Markt, medulla. 5) st. BAR in *Sprsch. III.* 6) s. UZ in *Sprsch. I.* 7) st. NIOT in *Sprsch. II.* 8) skerm, Schirm, Schuß. 9) sámó, Samen, semen. 10) s. S. 45. Anm. 3. 11) s. S. 33. Anm. 6. 12) s. S. 55. Anm. 1. 13) after geburte (*gen. s.*) zalon (*d. pl.*), *generatim*, cf. S. 19. Anm. 11. 14) s. S. 49. Anm. 4. 15) st. líhti, levitas. 16) st. úfziuhet, von ziuban, ziehen (*lat. ducere*). 17) swári, Schwere. 18) s. S. 68. Anm. 2. 19) s. FAR in *Sprsch. III.* 20) Ist wohl Schreibfehler statt doset, da iz aber nicht disiu als Subjekt anzunehmen ist; cf. S. 33. Anmerk. 1. 21) hart, harti, hart, durus. 22) haftên, haften, *adhaerere*; cf. S. 49. Anm. 3. 23) s. S. 19. Anm. 5. 24) sámfto, sanft, *facile*; s. gleich nachher nazíu skeident síh sámfto.

únde lóufent áber spúotigo ¹⁾ zesámíne. Taz fiur ne skéidet síh nieht.

Únde ferním ²⁾ uuóla, dáz íh tír nû nieht ne óugo fóne dién uuílligên uuárbôn ³⁾ dero sínnigûn ⁴⁾ sêlo, núbe íh óugo dir iz fóne dero natúrlichûn râmungo. Álso dâr skínet, táz uuír dia libleita ⁵⁾ déuuên, ⁶⁾ dóh uuír dára ne dénychên, únde uuír sláfendo átemoên únuuízendo. Nólh sâr án dién lébendên, dáz siu géno ⁷⁾ sint, táz ne hábent siu nieht fóne dero sêlo uuíllen, núbe fóne dero natura nám iz ánagenne. ⁸⁾ Táz skínet târ ána, uuánda der mán ófto dúrh ételicha nôten dód uuíle, dén diu natura skíhet; ⁹⁾ únde dára gágene, diu hítat, ¹⁰⁾ téro diu natura gérot, tánnân dero stírbígôn ¹¹⁾ díngo lánguúerigi dóh chúmet, ¹²⁾ tíu uuírt ófto fóne uuíllen ferduúenget. ¹³⁾ Álso guís so ne chúmet nieht tíu lib mínna ¹⁴⁾ fóne dero sêlo uuíllen, núbe fóne dero natúrlichûn ríhti. Kótes peuuárunga gáb táz íro geskáffenên ze hóubetháfti ¹⁵⁾ uuérennes, táz sie ío lúste ze uuérenne, únz sie lángóst múgín; pedíu ne dárft tu nieht zuíuelôn, ál dáz tír ¹⁶⁾ íst natúrlichó súochen día

---

1) s. S. 62. Anmerk. 6. 2) s. NAM in Sprsch. II. 3) hwarba, motus, cf. S. 8. Anm. 1. und pediu habet tiu natura íro uuarba áne den uuíllen in der zu dieser Stelle gehörigen Erläuterung. 4) sinnig, finnis, cognoscens, cf. S. 61. Anm. 11. 5) s. LID in Sprsch. II. 6) dawjan, digerere, wovon unser verdauen. 7) gerno, gerne, libenter, cf. ger und geron, S. 49. 8) s. S. 20. Anm. 7. 9) s. S. 74. Anm. 13. 10) hí-tát, gignendi opus; cf. hiwan, S. 31. Anm. 3. gihileih, S. 47. Anm. 9. hiwiski, S. 15. Anm. 2. 11) stírbíg, mortalis, cf. S. 39. Anm. 7. 12) s. S. 49. Anm. 2. 13) cf. S. 16. Anm. 9. 14) libminna, Liebe zum Leben, Liebe zu sich selbst. 15) houbithafti kommt nur hier, als maxima causa, und in einer andern Stelle, als auctoritas, und ausserdem in Mart. Cap. als apex (lucis) vor; in einer alten Homilie erscheint das Adj. houbithaftig (in: die houbithaftigen sunda) und in den gl. mons. das part. kahoupithaftot (uerden), recapitulatur. 16) dir, dar hinter dem pronomen zur Bezeichnung des relativen Gebrauchs; cf. S. 73. Anm. 23.

stâtigi¹⁾ des uuérennes únde skihen²⁾ dia ferlórni.³⁾ Íh gího, chád ih, táz ih kuíslichó nù bechéno, dáz mír fóre uuás únguís. Únde dáz ío uuésen únde uuérén uuíle, chád si, táz këròt éin uuésen; témo infárnemo⁴⁾ ne uuírt taz uuésen ze léibo níeht. Táz íst uuâr, chád ih. Pedíu, chád si, uuéllen siu állíu éin. Tés hábo íh keiégen,⁵⁾ chád ih. Nù hábo íh tír óuh keóuget, chád si, éin únde gúot ál gelícho gân. Sô hábest, chád ih. Pedíu, chád si, fòrderònt siu állíu gúot; nù máht tv gúote gében súslíh nôtméz:⁶⁾ táz íst kùot, tés állíu díng kërònt.

Níeht ne mág uuáreren⁷⁾ erdénchet⁸⁾ uuérden, chád íh; uuánda éin uuéder⁹⁾ íst sô állíu díng séhent ze níehté únde fárent írre sámó so hóubetolòsiu,¹⁰⁾ álde úbe siu állíu íoner zúoílent, táz íst nôte állero díngo béze-ta.¹¹⁾ Únde dô chád si: nù bín íh is fílo frò, gesélló¹²⁾ mín; tù hábest ten míttelòsten stúpf¹³⁾ tero uuárhéite in dín hérza getrénchet.¹⁴⁾ Únde an demo díngé hábest tu fernómen, dáz tu díh fóre cháde¹⁵⁾ ne uuízen. Uuélez íst táz? chád íh. Uuáz táz énde sí állero díngo, chád si. Táz íst taz énde, dés állíu díng kërònt; uuánda uuír dáz énde geuuâr rácho-tòn¹⁶⁾ gúot uuésen, pedíu súlen uuír íéhen, gúot uuésen állero díngo énde.

So uuér tíefo dénchendo daz uuára gúot súoche únde er fóne lúge dínge¹⁷⁾ ne uuélle betrógen uuérden, dér frágee dés sîn sélbes sîn únde lánge férté des mùotes in

---

1) cf. S. 57. Anm. 1. 2) s. S. 74. Anm. 13. 3) s. LUS in *Sprsch. II.* 4) st. FAR in *Sprsch. III.* 5) s. JAH in *Sprsch. I.* 6) s. MAZ in *Sprsch. II.* 7) gen. von nicht regiert. 8) ardenchan, erdenken, *excogitare.* 9) s. S. 35. Anm. 12. 10) s. LUS in *Sprsch. II.* 11) s. BAZ in *Sprsch. III.* 12) s. S. 47. Anm. 10. 13) s. S. 42. Anm. 9. 14) dringan, dringen, *urgere*, drangjan, drengjan, drängen. 15) 2. p. s. conj. praet. von *quedan*, *dicere.* 16) *gawárrachòn*, s. RAH in *Sprsch. II.* 17) *lugiding*, diese Zusammensetzung von *lugi* (Lüge) und *ding* kommt sonst nirgends vor; cf. *trugiding*, *monstrum*, in einer Glosse zu *Prudentius.*

ringes uuís piégende¹⁾ túe sie úmbegân²⁾ únde lêre sîn mûct héime³⁾ háben, dáz iz ánderes uuâr⁴⁾ súochet; úbe er daz túot, tánne begínnet⁵⁾ síh ímo indúon,⁶⁾ dáz ér ne uuíssa óffenôr dánne daz súnnûn lieht. Uuánda der ágez⁷⁾ máchôndo lichamo ne hábet temo mûote dáz⁸⁾ nícht káre-uuo⁹⁾ genómen dia uuârhéit. Ételíh fúncho¹⁰⁾ dero uuârhéite lôskêt târ inne, dér fóne dero ánablásentûn¹¹⁾ lêro erchícchet¹²⁾ uuírt. Uuánnân bírnt¹³⁾ ir ánderes sô geréch, réht ze fíndenne, sô mán is¹⁴⁾ íuuíh frágêt, tér zín-selôd¹⁵⁾ ne lâge dâr begráben tiefo ín demo hérzen? úbe platonis poema uuâr ságet: ál dáz tér úngehúhtigo¹⁶⁾ gelírnêt, tés pehúget¹⁷⁾ er síh. Íh gího dés filô fásto platoní, chád íh, uuánda dû míh tíz ál nû ánderêst lêrest. Éinêst¹⁸⁾ fóne díu, dáz íh uuás ín úngehúht chómenêr fóne des lichamen drúcche, únde nû ánderêst fóne dero chréftigûn trúregi besuárotêr.¹⁹⁾

Uuile du dénchen, chád sí, án die érerer gegíhte,²⁰⁾ sô spùot²¹⁾ tír sâr dés tíh ze behúgenne, dáz tu fóre cháde díh ne uuízen. Uuáz íst táz? chád íh. Uuelíh, chád sí, daz stúorrúoder²²⁾ sí, mít témo gót tísa uuérlt ríhte. Íh pehúge míh uuóla, chád íh, keiégen haben mínero únchún-nôn;²³⁾ uuáz tu dóh ságen uuéllêst, so uuío íh iz íú nû uuíze, íh fernímo tóh iz kéro fóne dír. Táz kót tísa uuérlt

---

1) s. BUG in *Sprsch. III.* 2) umbigân, umgehñ. 3) s. S. 77. *Ann.* 7. 4) anderes hwâr, anderswo. 5) s. S. 10. *Ann.* 5. 6) s. S. 73. *Ann.* 28. 7) cf. S. 28. *Ann.* 13. 8) daz scheint hier fehlerhaft zu stehen. 9) s. S. 26. *Ann.* 13. 10) funcho. Funfe, fomes. 11) s. BLA in *Sprsch. III.* 12) cf. S. 68. *Ann.* 4. 13) s. BIM in BU, *Sprsch. III.* 14) gen. von fragen regiert. 15) zinselod, fomes; cf. zundjan, zünden. 16) cf. S. 43. *Ann.* 15. 17) s. das gleichfolgende behugenne und pehüge; cf. S. 20. *Ann.* 3. und S. 60. *Ann.* 4. 18) s. EIN in *Sprsch. I.* 19) cf. S. 77. *Ann.* 17. 20) s. JAH in *Sprsch. I.* 21) s. S. 13. *Ann.* 3. 22) stuorruoder st. der organischen Form stiurruoder, Steuerruder. 23) unchunna, Unfennt-
niß:

uérlt rihte, chád si, tès iáhe dú dár fóre tíh nehéinen zuíuel háben. Nóh nú ne zuíuelôn, chád ih; nóh niomer, únde mít uuélero rédo ih tára zúo chóme, dáz ságo ih tír spúotigo. Tísiu uuérlt ne geéinoti síh níeht ze éinemo bílde fóne sô mísselichén únde sô uuíderuuártigên íro téilen, úbe éinêr ne uuáre, dér sô mísselichíu zesámíne fúogti; íoh tára nâh, sô er siu zesámíne geháfti, ¹⁾ sô intuuúrfe ²⁾ síh únde zenáme síh tíu ríngenta mísséhélli ³⁾ dero natûrôn, úbe éinêr ne uuáre, dér dáz fólle hábeti zesámíne, dáz ér genústa. ⁴⁾ Nóh sô guís ne uuáre níeht tíu ríhti dero nature, nóh sô guísse férté ne tátín díu partes kúisse in íro stéten, kúisse in íro zítén, kúisse in íro máchungo, kúisse in íro únderskéíte, kúisse in íro uuíolichi. ⁵⁾ Tés ⁶⁾ ne fúore ⁷⁾ álles ⁶⁾ sô níeht, úbe éinêr ne uuáre státêr, ⁸⁾ dér díe mísselíchen uuéhsela scáffoti. ⁹⁾ Fóne démo ío álle gáskefte ¹⁰⁾ sínt unde geríhtet ¹¹⁾ uuérdent, tén héizo ih áfter ¹²⁾ síte gót. Síð tu dáz uuéist, chád si dò, ¹³⁾ sô ne íst mír dés níeht, táz tú sáldôn gebrúochendêr ¹⁴⁾ gesunde

---

niß; cf. S. 56. Anm. 4. 1) haftjan, heften; cf. haftên, haften, S. 77. 2) s. WARE in *Sprsch. I.* 3) *diversitas*; cf. S. 43. Anm. 9. und S. 52. Anm. 4. 4) s. NUSCA in *Sprsch. II.* 5) hwiolihi, *qualitas*; cf. S. 22. Anm. 5. 6) *gen. von nicht regiert.* 7) s. FAR. 8) s. S. 57. Anm. 1. 9) *conj. praet. von scafôn, formare, informare, condere, disponere, (cf. tu disa uucrlt ordenost unde scaffost unde rihtest. S. 67.) das nur noch in einigen deutschen Dialekten übriggeblieben ist, (z. B. was schaffen Sie? st. was befehlen Sie?) und von dem unser heutiges Scheffer (Anordner, Verwalter), ahd. scafari, abstammt, wogegen Schöpfer, ahd. scéfari, dem starkconjugirenden verbo scafan, creare, (formare, condere, disponere) angehört.* 10) So steht auch in *Mart. Cap.* einmal gaskefto, (aber mit richtiger Accentuation gaskéftô) st. geskefto. 11) Das Ende dieses Wortes ist im Codex vorkratzt und nur gerihte zu lesen, welches Wort hier auch statt finden könnte. 12) s. ahd. Präpositionen S. 152. 13) dô, da, vom Stamm DA, dem das pronomen der ungehört. 14) st. gebrüchender, fruens.

héim ¹⁾ eruúindêst. ²⁾ Nû séhên ³⁾ dés uuir bedigen. ⁴⁾ Ne chád ih târ fóre na, gnúht ⁵⁾ pegríffen ⁶⁾ uuérden mít beatitudine únde gót uuésen dia beatitudinem? Sô tâte, ⁷⁾ chád ih. Síd táz sô íst, sô íst er úndúrftig ⁸⁾ tero úzerûn hélfo, dia uuérlt ze ríhtenne, uuánda er iz an ímo sélbemo hábet; ánderes uuío, ⁹⁾ úbe ímo ménget, sô ne íst er sufficiens. Iz íst nôte sô, chád ih. Mít ímo sélbemo gréhto ¹⁰⁾ órdenôt er diu dîng. Tés ne mág nehéin lóugen sîn, chád ih. Nû íst óuh kót keságet. chád si, gúot uuésen. Uuóla gehúgo ¹¹⁾ ih is, chád ih. Ube dér mít ímo sélbemo ríhtet, tér sélbo gúot íst, sô ríhtet er mít kúote, únde dáz íst tér nágel, ¹²⁾ íoh tíu stíura, ¹³⁾ mít téro daz uuérlt zímber ¹⁴⁾ gehálten uuírt státe únde úngeuuértet. ¹⁵⁾ Tés fól-gên ih tir in érnest, chád ih, únde dáz uuíssa ih fóre, gágen ¹⁶⁾ dés iz uuás, táz tu sô ságen sóltist; ih chós iz, tóh ih iz chùmo ¹⁷⁾ chùre. ¹⁸⁾ Táz keloubo ih, chád si,

---

1) cf. S. 17. Anm. 7. 2) s. *Wurzel* WAT. 3) 1. p. pl. conj. praes. 4) praet. von *bidihan* (s. S. 67. Anm. 4.) das im plur., wie in der 2. p. sing., im ganzen Coniunctiv und im part. pass. H in G umlautet, und das kurze I der *Wurzel* behält. 5) s. S. 63. Anmerk. 8. 6) part. pass. von *bigrifan*, *comprehendere*, aber nur als umfassen, in sich begreifen, nicht als begreifen, verstehen, intelligere. 7) 2. p. s. praet. ind. st. der ältern Form *tâti*. 8) cf. S. 50. Anm. 1. 9) s. S. 72. Anm. 5. 10) s. S. 17. Anm. 3. 11) cf. S. 20. Anm. 3. S. 43. Anm. 15. S. 60. Anm. 4. S. 64. Anm. 6. S. 74. Anm. 22. 12) cf. die *Anmerkung des Uebersetzers zu dieser Stelle*: ter diu mereskef stiuret, ter ne leget sima hant nicht an daz stiu-ruoder, nube echert ten nagel, der an demo ruodere ist, ten uuerbet er, und das gleichfolgende so got tiu ding ríhtet mit temo nagele dero gúoti. 13) *stiuri*, f. *auctoritas*, *praestantia*, *magnificentia*, *celsitudo*, *apex*, *stiura*, *fulcimen*, *gubernaculum*, *stipendium* (hiervon unser Steuer), cf. S. 20. Anm. 10. 14) *weraltzimbar*, *mundana machina*, cf. S. 67. Anm. 11. 15) s. *Wurzel* WAR. 16) s. *ahd. Präpositionen* S. 281. 17) *chùmo*, unser heutiges *faum*, *vix*, eigentlich mit Mühe; cf. *chùma*, *querimonia*, *chùmig*, *infirmus*. 18) 1. p. s. conj. praet. von *chiusan*, cf. die

dáz tu iz fóre churíst, uuánda dû nú uuáno íh uuácherôren óugen hábest, tia uuárhéit ze chiesenne.

Táz íh óuh nóh ságen uuíle, dáz máht tu sámó óffeno chiesen. Uuáz íst táz? chád íh. Sò gót tiu díng rihtet, chád si, mít témo nágele dero gûoti únde siu állíu râmênt ze dero gûoti, íst tánne zuíuel, síu ne sîn ¹⁾ uuíllig tes rihtennes únde síu ne uuérbên ²⁾ síh kérno ³⁾ nâh témo uuíllen des méisterônten sámó so gehéllíu ⁴⁾ únde gerártíu ze íro rihtare? Íz íst nôte sò, chád íh; nóh táz rihten ne uuâre sâlig tánne, sò iz tero uuíderôntôn geduuíng uuâre, ⁵⁾ nâls tero gehôrigôn ⁶⁾ héili. Pedíu neíst níeht tia naturam háltende, dáz kóte uuídere sí. Níeht, chád íh.

Uuáz, chád si, úbe síh is tehéin creatura béitet, ⁷⁾ kemág sí dânné íeht uuíder demó geuúáltigôsten, dén íh keuuúáltigôsten iáh uuésen dúrh tia beatitudinem? Níeht úber ál, chád íh. Fóne díu neíst níeht, chád si, daz temo hé rôsten gûote múge álde uuélle uuídere stân. Íh ne trúên, ⁸⁾ chád íh. Fóne dív, chád sí, íst táz kúot taz fôrderôsta, dáz állíu díng mámmondo únde máhtígo sképfet. ⁹⁾ Dò chád íh: uuíó lú-tsám mír sínt níeht éin díu gnôti ¹⁰⁾ dero rédon, die du mír beslózen ¹¹⁾ hábest, núbe íóh mêt díu uuórt, tíu dû spríchest. Tú lâse in spélle, ¹²⁾ chád si, die rísen ze hímele féhten; ¹³⁾ áber gótes chráft ¹⁴⁾ kált ¹⁵⁾ in sò iz réht uuás.

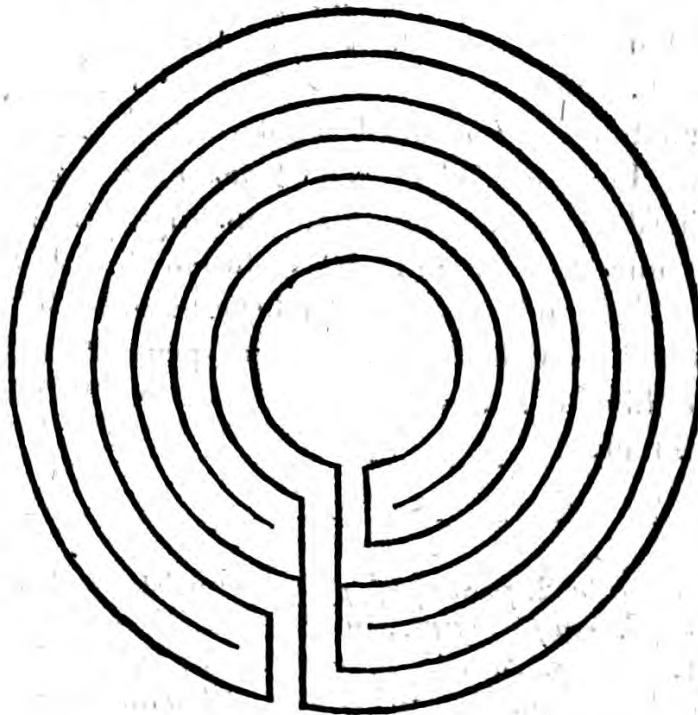
---

gleichfolgende 2. p. s. conj. praet. churíst; s. S. 5. Anm. 5.
 1) 3. p. pl. conj. praes., nicht infinitivus. 2) s. S. 8. Anm. 1. 3) s. S. 78. Anm. 7. 4) s. S. 47. Anm. 2. 5) s. S. 16. Anm. 9. 6) gahôrig (woraus unser gehörig) obediens, und dann auch subjectus, subditus. 7) s. Wurzel BIT. 8) s. S. 53. Anm. 12. 9) Kann zu scafan und auch zu skefjan gehören. 10) s. NOT in Sprsch. II. 11) bisliuzan (beschließen), concludere. 12) spel, n, narratio, fabula, mythus; foraspel, prophetia, gotspel, evangelium. 13) fehtan zi- kommt nur in dem vorliegenden Sprachdenkmale vor. 14) Kraft, vigor, virtus, potentia, vis, numen. 15) geltan (gelten, vergelten), reddere, retribuere, cf. S. 14. Anm. 1.

Uuile du nû, chád si, dáz ih sélben die rédá, die ih târ fóre geóuget hábo, zesámíne sláhe, ¹⁾ dáz tar úz ²⁾ éte-
lih scône gnéista ³⁾ sprínge? ⁴⁾ Álso dú uuéllêst, chád ih.
Kót, chád si, ne zuíuelôt nâoman uuésen álemáhtígen. Tér
sinníg ⁵⁾ íst, chád ih, tér ne zuíuelôt is. Tér ál gemág,
chád si, sól íeht sîn, dáz tér ne gemúge? Níeht, chád ih.
Mág kót úbel tûon? chád si. Néin, chád ih. Fóne díu,
chád si, neíst úbel níeht, síd iz tér ne mág tûon, dér al
tûon mág.

Spílest ⁶⁾ tu sáment mír, chád ih, mít tínero rédo, sô fer-
uuúndenen laborinthum (*sic*) uuúrchendo, táz tu nû íngán-
gêst ⁷⁾ târ du úzkienge, únde áber dâr úzkángêst, târ du ín-
gienge? [Sô iz in laborintho féret únde sô du híer séhen máht. ⁸⁾]

1) zasamana slahan, *collidere*. 2) *s. ahd. Präpositionen*
S. 287. 3) *Funke, scintilla*. 4) *spríngan, salire, manare,*
surgere; cf. S. 68. Anm. 9. 5) *s. S. 78. Anm. 4.* 6) *spil-*
jan, gewöhnlich spilôn, (cf. S. 85. Anm. 9.) spielen, lu-
dere. 7) *Conjunctiv, wie das folgende uzkangêst.* 8) *Ich*
habe diese Anmerkung mit abdrucken lassen, um das
Bild, unter dem sich Notker das Labyrinth dachte, hier

Alde uuindest tu daz vuúnderlicha chliuue ¹⁾ dero gótes éinfálti? Sús hábest tu mít mír gerédôt. Tù fienge ²⁾ ána ze beatitudine únde ságetôst sía uuésen summum bonum, únde châde sía in góte uuésen, vnde ságetôst tu gót sélben uuésen summum bonum ioh beatitudinem, vnde dánnan ságetost tû mír ze gébo ³⁾ nehéinen uuésen beatum, áne dér sámint ímo gót íst. Únde áber châde dû, dáz pílde ⁴⁾ summi boni uuésen substantiam gótis únde beatitudinis, únde dáz éina bonum ságetost tù uuésen, dáz álliu dínq súochent. Únde gót châde dû mít témo stàorrúodere ⁵⁾ dero gúoti dia uuérlt álla ríhten, tóh ímo géno héngen ⁶⁾ álliu dínq únde úbiles natura nehéina uuésin; únde hábest tù siu álliu gerécchit mít éigenên únde mít ánaháftenten argumentis, náls mít frémeden, únde sò, dáz íro (*sic*) íogelich (*sic*) klóublichi ⁷⁾ inpfáhit ⁸⁾ fóne ándermo.

Tò chád si: Néin, íh ne spílon ⁹⁾ mít tír, sò dû chíst, núbe állero dínqo méista hábo íh tír gerécchet fóne gótes keláze, dén nuír fléhotôn fóre. Tíu natura dero gótes substantie íst sólih, dáz sí in ánder síh ne uuéhselôt únde sí síh ánder ána ne lázet; núbe álso parmenides grece fóne íro chád: panto then eukiklus pherei ena likkion ogkon, ¹⁰⁾ sí uuérbet ¹¹⁾ ál dáz tír íst, sélba ne uuéget sí síh. Treíb ¹²⁾ íh óuh tía réda, chád sí, día íh ánderes uuár ¹³⁾ ne nám, núbe día íh tár fánt, tánnán íh rédota, dés ne sí díh vuúnder, ¹⁴⁾ uuánda dáz kelímfet, ¹⁵⁾ sò díh plato lérta, táz tíu uuórt tíen geháft ¹⁶⁾ sín, fóne díen man síu spríchet.

---

mitzuthellen. 1) chliwi. *n.* auch chliwa. *f.* glomus. globus. 2) *s.* anafahan in FAH. 3) *cf.* S. 71. 4) bildi, *n.*, Bild, *imago*. 5) *cf.* S. 80. *Anm.* 22. 6) *s.* S. 19. *Anm.* 5. 7) *s.* Wurzel LUB. 8) *s.* FAH und Buchstab F. 9) *cf.* S. 84. *Anm.* 6. 10) Πάντοθεν ἐν κύκλοις φέρει ἐναλίγκιον ὄγκον. 11) *s.* S. 8. *Anm.* 1. 12) *praet.* von trîban treiben, *agitare*. 13) *s.* S. 80. *Anm.* 4. 14) *s.* *Sprsch.* I. S. 900. 15) *s.* Wurzel LAMF. 16) gahaft, *conjunctus, implicitus, cognatus, cf.* S. 77. *Anmerk.* 22. und habên.

Sáligo ¹⁾ dér den lûteren ²⁾ úspring ³⁾ pescóuuôt ⁴⁾ hábet álles kùotes únde úberuint ketân hábet tero irdiskûn búrdi. ⁵⁾ Tô iú orpheus, musicus fône tracia, sînero ché-nûn ⁶⁾ dôd ⁷⁾ chlágonde mít cháreléichen ⁸⁾ ketéta den uuáld kân ⁹⁾ únde die áhá gestân, únde diu hinda ¹⁰⁾ báldo ¹¹⁾ gieng mít tien léuuôn, nôh háso ¹²⁾ húnt ne fórhta, stille uuórtenen fône sänge, tãne er óuh tára nãh hártôr chãle ¹³⁾ nãh temo vuibe únde ín ne trôstîn ¹⁴⁾ sîne léiche, die álliu díng málzíu getân hábetôn, úngnãdige ¹⁵⁾ chédende ¹⁶⁾ die himel góta fûor er ze dien helle góten. ¹⁷⁾ Únde dár rér-tende sùozo héléntíu ¹⁸⁾ séitsáng, ¹⁹⁾ sô er scônisten gelírnét hábeta be sînero mùoter, ²⁰⁾ únde ín dér vuúoft scúnta, ²¹⁾ dér lúzzel gemáhta, únde ín des vuibes mínna lërta, díu ímo den uuúoft ráhta, dáz sãng er únde rôz, ²²⁾ únz is hella irdrôz. ²³⁾ Únde sús sùozo bát er gnãdôn die

---

1) sálig (felig), *felix*; cf. sãlda, S. 8. Anm. 16. 2) s. S. 21. Anm. 10. 3) s. S. 84. Anm. 4. 4) biscawôn, beschauen, *conspicere*, *contemplari*. 5) s. Wurzel BAR. 6) s. S. 28. Anm. 7. 7) tòd, *mors*. 8) s. LEIH. 9) gân, gangan, gehn, *ire*. 10) *cerva*. 11) s. S. 73. Anm. 19. 12) haso, *Hase*, *lepus*. 13) s. S. 61. Anm. 15. 14) Aus trôstítin *zusammenggezogen*. 15) *a. pl.* 16) *dicens*, *part. praes.* von quedan, s. S. 23. Anmerk. 4. und S. 2. Anmerk. 4. 17) hella, *goth.* halja, *Hölle*. 18) hellan, *sonare*; cf. S. 52. Anm. 4. 5. 19) So auch in *Mart. Cap.*: *seitsanges*, *ex fidibus sonitus*. 20) Die folgenden Zeilen bis irdroz (oder vielleicht auch bis selon) treten als gereimte Verse auf. wie schon Lachmann in seiner Abhandlung über *ahd. Betonung und Verskunst* bemerkt und nachgewiesen hat. 21) *scunta*, *zusammenggezogen* aus *scuntita*, *praet.* von *scuntjan*, *allicere*, *urgere*, *cogere*; cf. S. 67. Anm. 9. 22) s. Wurzel RUZ. 23) *praet.* von *ardriuzan* (verdríeßen); cf. das *adj.* *urdruzi*, S. 30. Anm. 5. und: ne sol unsih nicht erdríezen ze gehorenne, so wie: *nôh sia is irdruze* und *disiu unerdrozена (infinita)* fart tero uerlte oder den unerdrozenen (*stabilem*) himel, oder die unerdrozenen (*aeternas*) uerte an andern Stellen des vorliegenden Werkes.

hërren ¹⁾ dero sèlon. ²⁾ Erchám ³⁾ sih tô dér driu ⁴⁾ hóubet hábento túrouuárt ⁵⁾ súš úngeuuónes ⁶⁾ sánges, únde die dri réche génnun ⁷⁾ suésterâ, die fertâne ⁸⁾ ménnisken getúont skihtige; ⁹⁾ die rúzen ¹⁰⁾ fóre ámere. ¹¹⁾ Nóh ixionem ne tréib ínin díu daz rád ze tále, ¹²⁾ únde dér fóre dúrste erchéleto ¹³⁾ tantalus, ter ne rúohta dô des uuázeres, vnde sánges sâtêr, ¹⁴⁾ ne áz ter gîr ¹⁵⁾ ínin díu ¹⁶⁾ tytio dia lébera. Ze lézest chád ter héllogót, uuánda ín erbármeta ¹⁷⁾ iz óuh: Uuáz múgen uuír nû mêt? ergébên ¹⁸⁾ demo mán sîn uuíb ze míeto úmbe sínen sán-gléih; áber in díen uuórtén únde mít téro gedíngûn ¹⁹⁾ únde mít téro scáffúngo, ²⁰⁾ táz er hínnân fárendo síh ne hínder ²¹⁾ séhe. Uuér mág uuíneskéfte ²²⁾ scáffunga getúon? Sélbiu díu uuíneskáft scáffôt íro sélbûn. Áh ze sêre! sô er sia nâh ze liechte bráhta, ²³⁾ dâr uuárteta er íro, dâr ferlôs ²⁴⁾ er sia, dâr stúrzta ²⁵⁾ ér sélbo. Tíz spél ²⁶⁾ síhet zû ze íu, ír daz

---

1) s. S. 57. Anm. 3. 2) cf. S. 34, Anm. 11. 3) *praet. von arqueman, sih arqueman, obstupescere; cf. ih ercham mih todes, S. 4.* 4) *neutr. von dem gleichfolgenden dri, drei.* 5) s. WART in Wurzel WAR. 6) s. WON in Wurzel WAN. 7) *rehegern, rachbegierig.* 8) *fartân, sceleratus, part. pass. von fartuon; cf. an anderen Stellen dieses Werkes: sih fertuon (moliri scelerata) an dien chustigen und: daz er sih fertate (in scelera exacerbaretur) umbe armote, so wie: dero múot so fertan ist, scelerata, oder fertane liute, perversi; s. auch S. 31. Anm. 4.* 9) *skihtig, fugax, cf. sciuhan, S. 74, Anm. 13.* 10) s. S. 86. Anm. 22. 11) s. JAMAR in Sprsch. I. 12) *tal, Thal, vallis; ze tale, hinab. Das hier durch treib ze tale übersetzte praccipitat glossirt cod. s. gall. 845 durch scuructa, praet. von scurgjan.* 13) s. S. 61. Anm. 15. 14) *sat, satt, satur.* 15) *gîr, Geier, vultur.* 16) s. *ahd. Präpositionen S. 282.* 17) s. Wurzel AR. 18) *1. p. pl. conj. praes. von argeban, reddere.* 19) *gedinga, conditio, cf. gidingi, S. 22. Anm. 3.* 20) cf. scafon S. 81. Anm. 9. 21) *hintar, hinter, retro.* 22) s. WINI in Wurzel WAN. 23) s. BRINGAN in Wurzel BAR. 24) s. Wurzel EUS. 25) *sturzjan, stürzen; S. 36. Anm. 4.* 26) s. S. 83. Anm. 12.

mùot pegínnent ¹⁾ uuénden án den úfuuértigen dág. Uuánda dér síh tara nâh kelóubet únde áber uuídere síhet ze dero hélló sínên gelústen fólghendo, tér ferliuset tára séhendo, táz er tíures ²⁾ keuuán.

INCIPIIT LIBER QUARTUS.

Sò philosophía léno únde mánmendo ³⁾ sús kesáng mít zimigi ⁴⁾ des ánalúttés ⁵⁾ únde mít zúhtigi ⁶⁾ des múndes, dô úndernám ⁷⁾ íh íro dáz si nóh tô chéden uuólta, míh mínes léides nóh to únfértróset ⁸⁾ hábende. Tes uuáren liehtes zéigára, ⁹⁾ chád íh, so uuáz tú nóh ságetôst, táz íst túrh síh kótelih ¹⁰⁾ únde fóne dínên rédôn únzuíuelig, uuánda dû iz probamentis stárhtôst, ¹¹⁾ únde hábest tu mír geságet, táz mir ér bóre ¹²⁾ únchúnt ¹³⁾ ne uuás, tóh íh is nú fóre léide geágezôt ¹⁴⁾ hábeti. Áber dáz sélba díg táz túot míh méist trúregen, ¹⁵⁾ dáz úbel múgen sín álde úngeárnêt ¹⁶⁾ sín, síd ter ríhtare gúot íst. Uuélih uuúnder míh tés mít réhte múge sín, dáz uuéist tu uuóla. Íh méino, dáz tien áchusten ¹⁷⁾ uuáltesontên únde frámmert ¹⁸⁾ tien-tên ¹⁹⁾ diu túged ²⁰⁾ nieht éin dánches ²¹⁾ tárbèt, ²²⁾ núbe íóh únder dero fertánôn ²³⁾ fúoze getréten ²⁴⁾ uuírt únde uuéuuún lidet fúre die úbelen. Zíu dáz sò fáre in gótes ríche, dér ál uuéiz, ál gemag únde échert kúot uuíle, dés ne mág síh nioman fóllún geuuúnderôn nóh kechlágôn.

---

1) S. 10. *Ann.* 5. 2) s. S. 57. *Ann.* 12. 3) s. S. 46. *Ann.* 7. 4) *cf. das adj.* zimig S. 57. *Ann.* 16. 5) s. *ahd. Sprsch. II.* S. 201. 6) *Subst. aus dem adj.* zuhtig (züchtig). 7) s. *Wurzel* NAM. 8) *cf.* trostjan S. 86. *Ann.* 14. 9) zeigara, Zeigerin. 10) gotalih, göttlich, *divinus*. 11) starhjan, stärken. 12) s. *Wurzel* BAR. 13) *cf.* S. 56. *Ann.* 4. 14) s. S. 28. *Ann.* 13. 15) trurag, traurig, *tristis*. 16) s. ARN- in *Wurzel* AR. 17) s. S. 55. *Ann.* 10. 18) s. *Partikel* FAR. 19) *st.* dihenten s. S. 67. *Ann.* 4. 20) tugathi, tuged, *Jugend, virtus; cf.* S. 18. *Ann.* 8. 21) s. S. 76. *Ann.* 9. 22) darbèn, darben. 23) s. S. 86. *Ann.* 8. 24) tretan, treten.

Íz uuáre óuh, chád si, hártó ¹⁾ erchómenlih ²⁾ únde fóre ³⁾ állèn égesòn, ⁴⁾ úbe in sô máhtiges hêrren hûs, taz álles tínges keréchenòt íst, úndiuríu ⁵⁾ fáz uuérd uuárín, únde áber tíuríu únuuérd uuárín. Kehúgest tu dés uuóla, dáz íh tír fóre féstenòta, sô geéiscòst ⁶⁾ tu dáz kóte hélfen-temo, ⁷⁾ fóne dés ríche uuír chòsoèn, dáz tie gùoten ío máhtig sínt únde die úbelen ío feruuórfen únde ámáhtig ⁸⁾ sínt, nóh áchustige uuésen áne uuèuuun, nóh túgedháfte áne íro lòn, únde ío gùotèn sáldá, úbelèn únsálda fólghèn; únde dés kíbo íh tír mánigíu exempla, díu dír gesúéig-temo ⁹⁾ dínero chlágo míchela báldi ¹⁰⁾ túont. Únde síd tú bechénnest fóne mínero zéigùn, ¹¹⁾ uuíuo beatitudo getán íst únde uuár ¹²⁾ sí íst, tára nâh, sô íh kefórerédon, ¹³⁾ ál dáz mír gùot túnchet, ¹⁴⁾ zéigòn íh tír óuh tén uuég, tér díh héim brínget. Íh kestéllo íoh ána dínero mùote die féttacha, mít tien iz úfflíegen múge, taz tú áne álle sórgùn gesunde héim eruuíndèst, álso íh tíh uuíse, áfter mínemo uuége, úfen mínero réito.

Íh hábo die féttachá, die spùotigo ze hímele gestígent, ¹⁵⁾ únde sô daz snélla inùot sie ána getúot, sár díu írdísen díng léidezet únde dero uuítun lúfte sámentháfti ¹⁶⁾ úberféret ¹⁷⁾ únde únder ímo díu uuólchen síhet. Únde iz úberstíget ¹⁸⁾ taz héiza fiur dero óberùn lúfte, díu fóne dráti ¹⁹⁾ sínero férté brínnet, únz iz tára chóme, dár dero planetarum fárt íst, únde in ében dero súnnùn gestige, álde iz síh keébenoe ²⁰⁾ stellè saturni, iz tánne

---

1) s. S. 43. Anm. 12. 2) cf. S. 87. Anm. 3. 3) s. Part. FAR. 4) s. Wurzel AG. 5) cf. S. 57. Anm. 12. 6) s. Wurzel ISC. 7) helfan, helfen. 8) s. Wurzel MAH in Sprsch. II. 9) swígan, schweigen, sweigjan, schweigen machen. 10) cf. S. 73. Anm. 19. 11) zeiga, Weisung; cf. S. 88. Anm. 9. und das gleichfolgende Verb. zeigòn. 12) hwâr, wo. 13) s. redon in Wurzel RAD. 14) s. S. 2. Anm. 13. 15) stígan, steigen. 16) samanthafti, samahafti, universitas, congregatio, massa; cf. S. 63. Anm. 2. 17) s. Wurzel FAR in Sprsch. III. 18) cf. Anm. 15. 19) dráti, cele-ritas. 20) s. EBAN in Sprsch. I.

uuórtencz tero uuárùn súnnùn dégen, ¹⁾ alde oúh hóhor gestígenez sélben den hímel erréiche, íh méino daz firmamentum, dáz keméine ríng íst állero dero ánderro stérnon, die in héitero ²⁾ náht skínent, ³⁾ únde, sô iz knúog ⁴⁾ hò ⁵⁾ gestíget, ten úzeròsten hímel únder ímo láze únde dia óbenahtigi ⁶⁾ des úmbelóufenten ⁷⁾ firmamenti tréttoe ⁸⁾ únde dár dánne gebrúchende sí des êrháftesten liehtes, dáz iz an sélbemo góte síhet. Tár sízzet mít sceptro hërro állero chúningo únde des uuérltzímberes zúol ⁹⁾ zíhet ¹⁰⁾ er únde intlázet ¹¹⁾ er únde stíllèr chèret ¹²⁾ er snélla réita állero dingo scòne chóstare. ¹³⁾ Keléitet tíh ter uuég tára ze déro sélbùn stéte, dára dû dóh nú géròst, tár chíst tu: híer bechénno íh míh, híer bín íh héime, hínnan bín íh púrtig, híer sól íh kestátòn. ¹⁴⁾ Uuile du dánne hára ¹⁵⁾ séhen ze dero uuérlt finstri, dännán ¹⁶⁾ du fúore, sô gesíhest tu in íhseli die prúttisken ¹⁷⁾ uuáltésara, ¹⁸⁾ die nú mánige uuènege ¹⁹⁾ fúrhtent.

Tò ántuuúrta íh íro: Ói, chád íh, uuío férro du gehéizest! ²⁰⁾ íh ne zuúelòn óuh, tú ne múgíst iz keléisten, échert nú ne fríste ²¹⁾ míh, tés tu mír intuuánet ²²⁾ éigíst.

Nú sólt tú, chád sí, dáz sár ze êrest uuízen, dáz ío dien gúotèn, gelázen sínt máhte únde die úbelen ze getáte ²³⁾

1) degan (Degen), *masculus, miles*. 2) *st. heiterero, d. s. f. von heitar, heiter, clarus, serenus*. 3) *s. S. 39. Anm. 9.* 4) *s. S. 35. Anm. 11.* 5) *hò st. hòh.* 6) *s. OBA in Sprsch. I.* 7) *cf. S. 33. Anm. 15.* 8) *s. das starkconj. verb. tretan S. 88. Anm. 24.* 9) *s. S. 47. Anm. 7.* 10) *st. zihit von ziuhan, ziehen.* 11) *s. LAZ in Sprsch. II.* 12) *s. S. 52. Anm. 7.* 13) *chostari, arbiter; cf. S. 29. Anm. 1.* 14) *s. S. 49. Anm. 4.* 15) *hiar, hier, hic, hara, her, huc.* 16) *dannán, unde, inde.* 17) *bruttisc vom Substantiv brutti, terror, kommt nur in diesem Sprachdenkmal vor und zwar, ausser an dieser Stelle, nur noch einmal auf. S. 96.: mit pruttisken anasiunen dreuente, torvo ore comminantes.* 18) *s. WALT- in Wurzel WAL.* 19) *s. Wurzel WAN.* 20) *gabeizan, geheissen, nominare, promittere.* 21) *fristjan, fristen, differre, morari.* 22) *s. Wurzel WAN.* 23) *zi*

chráftelôs ¹⁾ sint. Téro zuéio rédôn uuirt io uuéderiv ²⁾ gestérchet ³⁾ fône ánderro. Uuánda, síd ⁴⁾ kùot únde úbel uuíderuuártig sint, íst ter gùotó guisso máhtig, sô íst óffen diu únmaht tes úbelen; íst óuh tes úbelen brôdi ⁵⁾ skínbare, ⁶⁾ sô íst tánnân ⁷⁾ óffen díu fésti des kùoten. Únde dáz mín zála ⁸⁾ dír dés te gelóublichôra sí, lá míh hér-tôndo ⁹⁾ féstenôn, dáz íh pedígen ¹⁰⁾ habo, uuílôn ¹¹⁾ fône dien éinèn uuílôn fône dien ánderên.

Zuéi díng sint, fône dien állíu uuérh kefrúmet ¹²⁾ uuérent, táz íst uuílló únde máht; kebrístet ¹³⁾ téro deuuéde-res, ¹⁴⁾ sô ne mág tero díngo nehéinez kezíugôt ¹⁵⁾ uuerden. Úbe der uuílló dár ne íst, sô nebinget ¹⁶⁾ sár der mán, dés er únuuállig íst, úbe máht tár ne íst, sô ne ferfáhet ¹⁷⁾ ter uuílló níeht.

Fône díu máht tu guís sín, sô mán dáz ne guínnét, ¹⁸⁾ táz er guúnne ¹⁹⁾ uuólta, dáz er iz kuuínnen ne máhta. Táz íst óffen, chád íh, ís ne mág nehéin lóugen sín. Témo óuh tés kespùot, ²⁰⁾ tés ín lústet, chád sí, sólt tú dés máhte ²¹⁾ zuíuelôn? Néin, chád íh. Fône díu íst tér mán ze áhtônne, chád sí, dés keuuáltig, táz er ge-

---

gitati, wirklich, in der That; cf. *Nothers Uebersetzung der Psalmen* 76, 8. 118. 43; so auch in den gl. emm. nalles zi gitati gispreehanto, non praeferendo. 1) s. *Wurzel LUS in Sprsch. II.* 2) s. S. 44. Anm. 2. 3) s. S. 88. Anm. 11. 4) s. S. 21. Anm. 1. 5) brôdi, fragilitas. 6) cf. S. 39. Anm. 9. 7) s. S. 90. S. 16. 8) s. S. 19. Anm. 11. 9) herton, alternare; cf. S. 19. Anm. 3. 10) cf. S. 67. Anm. 4. 11) hwílôn, interdum. bißweilen; hwílôn - hwílôn, nunc - nunc (von hwíla, Welt). 12) s. *Partikel FAR in Sprsch. III.* 13) s. S. 74. Anm. 24. 14) de-hwedat, einer von beiden, alteruter. 15) *Heutige Form: gezeuget; cf. das subst. gaziug. S. 55. Anm. 1.* 16) So steht im Codex, ist aber wohl in; ne beginnet zu verbessern; oder ist: ne bringet? oder; ne bringet zu lesen? — Gegen die Conjectur ne íngét spricht schon *Nothers Form* íngát. — Bingan kommt sonst nirgends vor. 17) s. S. 43. Anm. 17. 18) *Zusammenggezogen aus* gewínnét. 19) st. gewinnen, 20) s. S. 13. Anm. 3. 21) *Genitiv von*

mág, únde úngenuáltig, tés er nieht ne gemág. Ih gího dir is, chád ih.

Nû gehúgest ¹⁾ tu, chád sí, dáz târ fóre mít syllogismó geféstenôt ist, állero ménniskôn uuíllen, dér síh miseliches tinges flizet, ze sálighéite râmên. Táz uuéiz ih óuh târ fóre geságet uuésen, chád ih. Ne erhúgest ²⁾ tv, chád si, dia sálighéit uuésen daz kûot? únde in dia uuís álle gûotes kérôn, ³⁾ díe sálighéite gérônt? Néin, chád ih, ne erhúgo, uuánda ih iz in gehúhte ⁴⁾ hábo. Fóne díu, chád si, ílent álle ménnisken, gelícho râmende ze gûote, sie gûot sín ⁵⁾ álde úbel. Táz fólget nôte démo, chád ih. Nû íst óuh kuís, chád si, gûote uuérden gûot kuuínnendo. Kuís, chád ih. Kuúnnent tánne, chád si, die gûoten dáz, dés sie lánget? Sô dúnchet mír, chád ih. Kuúnnín óuh tie úbelen, chád si, dáz kûot, tés sie gérônt, ía ⁶⁾ ne uuárín sie dánne úbele? Táz íst sô, chád ih. Síð sie béide gûotes kér sínt ⁷⁾ chád si, únde iz tie éinen guúinnent, tie ándere ne guúinnent, tie gûoten díe iz kuuínnent, ne sínt tie máhtig únde die úbelen ún máhtig? So uuér dés zuúuelôt, chád ih, tér ne bechénnent ⁸⁾ tero díngo naturam nóh uuélih ⁹⁾ réda nôte ánderro fólgee.

Áber ¹⁰⁾ chád si: Úbe zuêne ¹¹⁾ sínt, tie béide uuíllig sínt éin díng natúrlichó ze tûonne, únde iz óuh ter éino natúrlichó getûot, únde der ánder in dia uuís ne mág únde er síh is in ándera uuís péitet, ¹²⁾ mít tíu ér iz tóh ne getûot, núbe échert keántrôt ¹³⁾ ten dûonten, uuéderêr ¹⁴⁾ déro uuánest tu gemág mêr? Tóh ih óuh irrâten múge, chád ih, uuáz tu uuéllêst, ih fernímo iz tóh kérno óffenôr. Táz

maht. 1) s. S. 82. Anm. 11. 2) cf. S. 82. Anm. 11. und das gleichfolgende erhugo. 3) s. S. 49. Anm. 5. 4) s. S. 74. Anm. 22. 5) 3. p. pl. conj. praes. 6) s. JA in Sprsch. I. 7) s. S. 49. Anm. 8. 8) s. S. 45. Anm. 3. 9) Ursprüngliche Form hvelih; cf. S. 8. Anm. 5. 10) s. AFUR in Sprsch. I. 11) zwêne, masc, zwò, fem., zwei, neutr., zwei. 12) s. Wurzel BIT in Sprsch. III. 13) s. ANDAR in Sprsch. I. 14) s. S. 6. Anm. 1.

tie liute gân múgen, chád si, lóugenest tu dáz unésen natúrlih? Néin, chad ih. Zuíuelóst tu dánne dáz uuésen natúrlih ámbaht¹⁾ tero fúozo? Nòh óuh tés,²⁾ chád ih. So uuélêr³⁾ dero fúoze⁴⁾ geuuáltendo gât. únde ánderêr, dér íro ne geuuáltet, mít tien hánden ásòndo síh péitet kán, uuéderêr déro dúnchet tír der máhtigero? Ságe échert fúrder,⁵⁾ chád ih, uuánda níoman ne zuíuelòt, núbe⁶⁾ dér máhtigero sí, dér natúrliches ámbahtes keuuáltet, tánne dér is ne geuuáltet. Nù sùochent, chád si, die gúoten summum bonum, dáz péidên gelícho erbóten⁷⁾ íst, kúoten íòh úbelên, mít témo ámbahte dero túgedo, áber die úbelên béitent síh iz kuuínnen mít mísselíchên uuérllkiredôn,⁸⁾ dáz natúrlih ámbaht níeht neíst kúot ze guuínnenne. Túnchet⁹⁾ tír iz ánderes? Néin, chád ih; íòh táz íst óffen, táz témo fólghêt, uuánda áfter díen dínen rédôn, déro íh gíhtig¹⁰⁾ pín uuórten, sínt tie gúoten nôte máhtig únde úbele ún máhtig. Tú fúre fáhest¹¹⁾ míh réhto, chád si, únde dáz íst uuórtzêichen¹²⁾ dínero gníste,¹³⁾ sò árzata uuànent.

Uuánda íh tíh óuh sò geréchen sího ze fernémenné, sò uuíle íh tír zálá¹⁴⁾ gében gnúoge. Chíus¹⁵⁾ uuío míchel únchráft¹⁶⁾ tero úbelôn íst, táz sie nòh tára chómen ne múgen, dára si díu natúrlicha ráumunga léitet únde íòh nâh zíhet.¹⁷⁾ Uuáz uuúrte is,¹⁸⁾ kebráste¹⁹⁾ in²⁰⁾ sò míchelero únde íòh nâh úngesuíchenero hélfo²¹⁾ dero léitentún nature.

---

1) s. *Wurzel BAH in Sprsch. III.* 2) *Genitiv. vom dazu zu denkenden zuívelon ih regiert.* 3) s. S. 8. *Anm. 5.* 4) *Genitiv von geuuáltendo regiert.* 5) s. *Partikel FAR in Sprsch. III.* 6) *nube (s. IBU in Sprsch. I.) nach zuívelon, wie quin nach dubitare.* 7) s. *Wurzel BUT in Sprsch. III.* 8) s. S. 42. *Anm. 1.* 9) s. S. 2. *Anm. 13.* 10) *Der ersten Sylbe von gíhtig ist im Codex ii überschrieben, also gíhtig wohl in iíhtig verbessert.* 11) s. *furifáhan in FAH.* 12) *wortzeihan, indicium.* 13) s. *Wurzel NAS in Sprsch. II.* 14) s. S. 19. *Anm. 11.* 15) s. S. 5. *Anm. 5.* 16) *unchráft, Unfráft, infirmitas.* 17) s. S. 90. *Anm. 10.* 18) *Genitiv.* 19) *conj. praet.; cf. S. 74. Anm. 24.* 20) *dat. pl.* 21) *gen. sing. von helfa, Hülfe,*

Nũ chius knòto, uuéliche ún máhte dien frátatigên ¹⁾ ána sint. Uuánda iz ne sint niéht liehtiu ²⁾ nóh spótlichiu ding, tiu sie guínnen ne múgen únde náh tien sie chómen ne múgen; núbe an sélbemo demo óberósten dinge brístet ín, dár déro dingo hóubet ³⁾ íst, únde des éinen sie síh pínon táges ióh náhtes, tes ne gespúot ⁴⁾ in.

Tár án déro stéte nément síh fúre ⁵⁾ die chréfte dero gúotón. Álso dû den fúoz kéngel ⁶⁾ chádíst ⁷⁾ síh uuóla fermúgen sínes kánges, tér sô féro giénges, ⁸⁾ dáz tár fúrder hina mër uuéges ne uuáre, álso chíst tu dén mit réhte máhtigen, tér síh kerécchet, únz tára ér gesuírbet ⁹⁾ sélbez táz énde, álles tés ¹⁰⁾ ze gérónne íst. Tánnan geskíhet, táz tísemo ¹¹⁾ úngelih íst, ih méino, dáz tie fertánen ¹²⁾ állero chréfte sint áno.

Zíu ¹³⁾ lès mínnónt sie áchuste ¹⁴⁾ fúre ¹⁵⁾ túgede? Íst iz, táz sie ne uuízen, uuáz kúot sí? Uuáz mág táne zágora ¹⁶⁾ sín dánne ¹⁷⁾ únuuízenhéit? Álde uuízen sie daz pezera únde tríbent ¹⁸⁾ sie ¹⁹⁾ tuéres ²⁰⁾ íro gelúste? Sô sint sie áber bóse, dáz sie ín sélbên geduuíngen ²¹⁾ ne múgen, nóh síh eruuéren áchústen.

Súlen uuír chéden, dáz sie uuízende únde uuéllende daz kúot lázên únde síh ze úbele héftent? Íst táz sô, mit tiu sie ferliesent ²²⁾ niéht éin geuuáltig uuésen, núbe ióh sélbez taz uuésen. Tie dén ferlázent, tér geméine énde íst álles, tés tir ²³⁾ íst, tie hábent síh tes uuésennes kelóubet.

---

auxilium. 1) s. S. 31. *Anm.* 4. 2) *st.* líhtiu. 3) *haubit, Haupt, caput.* 4) s. S. 13. *Anm.* 3. 5) *sih furineman, s. Wurzel NAM in Sprsch. II.* 6) *fuoze gengel, pedibus incedens.* 7) *conj. praet. von quedan, dicere.* 8) *conj. praet.* 9) s. S. 3. *Anm.* 17. 10) s. S. 72. *Anm.* 10. 11) s. S. 72. *Anm.* 1. 12) s. S. 87. *Anm.* 8. 13) *ziu, zi hiu, zi hwiu, woju, warum, cur.* 14) s. S. 55. *Anm.* 10. 15) *s. Partikel FAR in Sprsch. III.* 16) s. S. 40. *Anm.* 4. 17) *danne hinter dem Comparativ wie das lat. quam.* 18) s. S. 46. *Anm.* 1. 19) *ac. pl.* 20) *tuéres, (transverse) adverbial gebrauchter Genitiv.* 21) s. S. 16. *Anm.* 9. 22) *s. Wurzel LUS in Sprsch. II.* 23) s. S. 78.

Táz ételichên ôdeuano¹⁾ uuûnder gedûnchen mág, taz ih tie chéde²⁾ ne uuésen, déro állero méist íst; iz íst áber dôh sô. Táz sie úbel sîn, dés ne uerságo³⁾ ih sie; dáz sie in lúttéra⁴⁾ únde in éinfálta uuís sîn, dáz ferságo ih. (Álso ih tes ménnisken bóteh⁵⁾ éinen tóten ménuisken héizo, náls⁶⁾ nieht érchenen⁷⁾ ménnisken, sô mág ih chústelôse⁸⁾ héizen úbele uuésen, náls in gánza uuís uuésen. Uuánda dáz íst uuárháfto, dáz ze sînero stéte stát únde dia naturam háltet; táz áber sía ferlâzet, táz hábet ferlâzen sîn uuésen, dáz án dero natura stânde uuás.

Sô chíst tu fóne dien úbelên, dáz sie múgîn: tés ne ferságo ih nieht; táz sie áber gemúgen, dáz ne chúmet nieht fóne chréften, núbe fóne únchréften. Sie múgen úbelo tûon, dés sie nieht ne máhtîn,⁹⁾ úbe sie in uuólatâten¹⁰⁾ stâte¹¹⁾ uuésen máhtîn. Sô getâne máhte sint óffeno ún máhte. Úbe iz sô íst, sô uuír mittundes¹²⁾ áfter rédo châden, dáz úbel nieht ne íst, sô íst óffen, die échert úbel gemúgen, dáz tie nieht ne gemúgen. Táz íst óffen, chád ih.

Nû, chád si, dáz tu fernémêst,¹³⁾ uuíolih tísiu máht sí; knóto fóre ságeta ih, dáz summo bono nieht máhtigôren ne sí. Sô tâte,¹⁴⁾ chád ih. Nû ne mág iz úbel tûon, chád si. Néin iz,¹⁵⁾ chád ih. Ist íoman, chád si, dér ménnisken uuáne múgen álliu dîng tûon? Náls ér ne uuúote, chád ih. Kemúgen sie daz úbel? chád si. Uuólti¹⁶⁾ gót ne máhtîn, chád ih. Sîd tér álemáhtig íst, tér échert kùot kemág, únde die álemahtige ne sint, tie échert úbel gemúgen, sô skînet táz tie mîn gemúgen.

Anm. 16. und S. 72. Anm. 10. 1) s. Wurzel WAN in Sprsch. I. 2) conj. praes. 3) farsagên, versagen, abnuere, negare. 4) s. S. 21. Anm. 10. 5) botah, cadaver. 6) st. nalles, s. AL in Sprsch. I. 7) s. ERCHAN in Sprsch. I. 8) cf. S. 35. Anmerk. 17. 9) conj. praet. 10) wolatât, der Form nach unser Wohlthat, aber nur in der Bedeutung: gute That, gültig. 11) s. S. 57. Anm. 1. 12) s. MIT in Sprsch. II. 13) s. Wurzel NAM in Sprsch. II. 14) 2. p. s. praet. ind. 15) s. NEIN in EIN. 16) conj.

Hára zûo ¹⁾ gât ouh, táz ih ságeta, álla máht uuésen in déro záló, déro ze gérõnne íst, únde álliu déro ze gérõnne íst, ze gûote geuúendct uuérden sámõ so ze íro sláhto ²⁾ hóubete. Áber dáz man úbelo tûon mág, táz ne síhet ze gûote. Sô neíst is ³⁾ ouh ze gérõnne. Nû íst ío guisso állero máhte ze gérõnne. Tánân skînet, táz tero úbelôn múgen máht ne íst.

An állèn dien rationibus skînet tero gûotôn máht únde dero úbelôn guissiu únchráft. Únde skînet, táz platonis réda uuáriu íst, tér dir ⁴⁾ chád, éinen die uuísen múgen getûon, dáz sie uuéllen, vnde die úbelen múgen íro múot-uúllen tûon únde ín dóh ne múgen fólle bringen. ⁵⁾ Sie tûont dáz sie uuéllen, uuánda sie dáz tûondo, dés sie lústet, síh uuánent sáldá guínnen, déro sie lángêt, die ne guínnent sie áber, uuánda úbele ne chóment ze sáldôn.

Tie úbermùoten chúninga, ⁶⁾ die dû nû síhest sízzen an hóhemo stûole, in íro púrpurun glízende, ⁷⁾ mít keuuáfendèn chnéhten úmbehábete, ⁸⁾ mít prúttiskên ⁹⁾ ánasiu-nen ¹⁰⁾ dréuente, ¹¹⁾ fóre múotigi fnáhtende, ¹²⁾ so uuér dien ábazíhet ¹³⁾ dáz sie úzenân zíeret, ¹⁴⁾ tér gesíhet sie hêrron mít chétennôn ¹⁵⁾ in scálches ¹⁶⁾ uuís kebúndene. Éines síndes ¹⁷⁾ ánagángerônt ¹⁸⁾ sie gelúste mít éiterlíchero gíredo, ánderes síndes múhet sie zórn, in uuéllun uuís síh héuende, ¹⁹⁾ álde trúreghéit chélet ²⁰⁾ sie, álde úppig kedíngi ²¹⁾ behéftet sie. Sô éin ménnisko sô mánigen uuáltésare lídet, sô ne tûot er dáz er uuíle, uuánda er nôtháfte íst fóne sô úngemáchên hêrrôn.

Ne

---

praet. 1) hara zuo, hiezu, hieher. 2) s. S. 36. *Ann.* 6. 3) *Genitiv, von geronne regiert.* 4) s. S. 78. *Ann.* 16. 5) s. *Wurzel BAR in Sprsch. III.* 6) s. S. 51. *Ann.* 17. 7) s. S. 34. *Ann.* 6. 8) umbihaben, umfangen, umgeben. 9) s. S. 90. *Ann.* 17. 10) s. S. 46. *Ann.* 2. 11) *cf. S. 39. Ann.* 10. 12) s. *Wurzel FNAH in Sprsch. III.* 13) *cf. S. 90. Ann.* 10. 14) s. S. 18. *Ann.* 1. 15) s. S. 52. *Ann.* 11. 16) s. S. 35. *Ann.* 14. 17) s. S. 8. *Ann.* 10. 18) anagangerôn, *versare.* 19) hefjan, heben, tollere. 20) s. S. 61. *Ann.* 15. 21) s. S. 22. *Ann.* 3.

Ne sihest tu nù na, in uuélemo horouue.¹⁾ die úbelen stéccheên únde in uuélero scôni die gûoten skînên? Târ ána íst táz óffen, dáz kûotên nîomêr ne gebrístet íro lônés nóh tien árgên íro uuizes. Úns sól mít réhte dúnchen állero tâto lôn an díu uuésen, dár úmbe man sie túot, also in strítlóufte²⁾ díu coróna ze lône liget, úmbe día man lóufet.³⁾ Nû hábo: íh keóuget, sálighéit uuésen éin dáz kûot, úmbe dáz állíu díng ketân uuérdent. Fóne díu íst táz sélba gûot állero ménniskon tâten erbóten,⁴⁾ sámó so geméine lôn. Ter sélbo lôn tér ne mag fóne díen gûotên níeht. Nóh tér ne máhti dár fúrder gûot héizen, dér gûotes ána uuáre. Fóne díu ne inféret⁵⁾ tien gûotên nîomêr íro lôn. Die úbelen sárfesoên,⁶⁾ sô filo sie uuéllên, díen gûoten ne inféret íro coróna dúrh táz níeht nóh ne uuésennêt.

Nóh ánderro úbeli ne infúoret⁷⁾ tien gûotên nîomêr íro éra. Uuáre íro fréuui⁸⁾ án demo úzeren lône, tén máhti⁹⁾ ín erzúcchen,¹⁰⁾ dér in ín gábe,¹¹⁾ álde éin ánderêr. Uuánda ín áber gíbet íogelichemo sín gûoti, sô ne infállet¹²⁾ er ímo êr níeht, êr er síh sínero gûoti gelóubet.

Ze demo gnótesten,¹³⁾ sô állés lônés pedíu gegérot¹⁴⁾ uuírt, uuánda er gûot keáhtôt uuírt, uuér sól dánne gûotes kemáren¹⁵⁾ áhtôn lónlôsen? Já uuíoliches lônés? Tes állero scônisten únde méisten. Kedénche déro tíurûn míeto, día íh tír dár fóre gáb, únde bechéenne argumentando, sô gûot sálighéit íst, táz álle gûote, uuánda sie gûot sínt, óuh sálig sínt, únde díe sálig sínt, târ mite góta sínt. Pedíu íst tér lôn dero gûotôn, dén nîoman ne geuuértet, nîomannes keuuált ne mínerôt, nîomannes úbeli ne gehínderet,¹⁶⁾ táz sie góta uuérdên.

1) s. S. 21. *Anm.* 8. 2) strit-hlauft, Wettlauf, übersetzt hier stadium. 3) hlaufan, laufen. 4) s. *Wurzel BUT in Sprsch. III.* 5) anlfaran, entfahren, entgehen. 6) sarfison, saevire; cf. S. 12. *Anm.* 1. u. S. 46. *Anm.* 12. 7) s. S. 58. *Anm.* 2. 8) frewi, frawi, Freude. 9) *conj. praet.* 10) arzuchjan, entziehen, auferre. 11) *conj. praet.* 12) anfallan, entfallen. 13) s. *NÓT in Spr. II.* 14) s. S. 49. *Anm.* 5. 15) *ac. s. m.* 16) ga-

Tár míte ne zuüeloe nehéin uuíse mán, dáz óuh tie úbelén nřomér áne uuíze ne uuérdent. Só gúot únde úbel, lón únde uuíze uuíderuuártig sřnt, sř ist nřt, táz uuíderuuártig sřn điu án des kúoten lřne únde án des úbelén uuíze geskéhen súlen. Álso dero gúotřn lřn ist řro gúoti, sř ist téro úbelřn chéli¹⁾ sélbiu điu úbeli. Ih uuáno, dér řo ána²⁾ uuíze řidet, těr bechénned úbel, dáz er řidet. Fřne điu uuřo múgen đie dánne uuánen sřh uuízes áno sřn, úbe sie án sřh sélben dřenchen uuéllen, dáz chřt, úbe sie řro sélbero řeht infinden³⁾ uuéllen, đie árguuilligi álles úbeles méista nřeht éin ne chélet,⁴⁾ núbe řřh ferchústet.⁵⁾

Chřus óuh tero gúotřn halb,⁶⁾ uuáz tien úbelén ána uuízes⁷⁾ sř. Ih lřrta đih fřre đisen syllogismum, dáz ál, dáz tř řst, éin řst únde éin gúot řst; dáz sřnt zuéř sumpta, đien fřlgét nřte điu conclusio, dáz ál, dáz tř řst, kúot řst. Téro conclusioni řst áber đisřu geháft:⁸⁾ so uuáz kúot ne řst, táz ne řst.

Tánnán geskřhet, táz tie úbelén ne sřn ménnisken, dáz sie uuáren, đř sie úbel ne uuáren. Áber dáz sie ménnisken uuáren, dáz óuget sélbiu điu ménnisken getát, tř in nřh ána řst. Fřne điu in árg pecherte⁹⁾ ferlúren¹⁰⁾ sie ménniskřna naturam. Sřđ áber éinřu điu gúoti mánnlichen erhéuen¹¹⁾ mág úber đie ménnisken, sř dáz er gót uuérde, sř ist nřt, táz tie, đie řro úbeli ába dero mánhéite geuuřrfet,¹²⁾ sř sár hřnderřren¹³⁾ getűe đien ménniskřn.

---

hingarjan, hindern, *impedire*, auch *fuscare*, *fraudare*; cf. selbo habest tu đih kehinderet, *tu te ipse in deteriora detrusisti* S. 104. Anm. 12.; s. auch S. 98. Anm. 13. 1) s. S. 39. Anm. 11. 2) řo ana s. EWA in *Sprsch. I.* 3) antfindan, empfinden. 4) s. S. 2. Anm. 4. 5) farquistjan, *perdere*, *corrumpere*; cf. uuřo mán nan firquisti. *Krist. V.* 7, 33. und firchusta anaburt, *vitiatam naturam*, *Nothker's Uebers. der Psalmen* 68, 3. 6) s. *ahd. Präpositionen* S. 189. 7) *Der Genitiv vom voranstehenden uuáz regiert.* 8) s. S. 85. Anm. 16. 9) s. S. 54. Anm. 7. 10) s. *Wurzel LUS in Sprsch. II.* 11) arheřjan, erheben. 12) s. *Wurzel WARF in Sprsch. I.* 13) hintaror, *inferior*.

Tánnán íst, táz tu dén fúre ménnisken háben ne nógíst, tén du fóne áchusten ¹⁾ geuuéhselóten síhest. Uuiflon uuírt er fréh ²⁾ únde nôtnémare frémedero sáchon, sô ist er uuólfe gelíh. Áber rázêr ze dero zúngûn únde úngehírm-dêr ³⁾ strítes, tér íst húnde gelíh. Sô íst, tér tougeno ⁴⁾ fâret íeht ze guínnenne mít úndriuuôn, ⁵⁾ démo chít ⁶⁾ fúhs. Sô íst, tér únmézigêr sínes zórnes ío grémezôt, ⁷⁾ tér tréget ⁸⁾ tes léuuen múot. Úndúrftes ⁹⁾ fórhtelêr ¹⁰⁾ únde flúhtigêr ¹¹⁾ dúnche ¹²⁾ dír hírze ¹³⁾ gelícher. Ferlégenêr únde lázêr únde dér síh árbéite erchúmet ¹⁴⁾ lébet in éseles uuís. Liehtmúotigêr únde únstátêr ¹⁵⁾ in sínero begúnste, ¹⁶⁾ dér íst álso fógel. Tér síh áber únêrsáme únde únreíne ¹⁷⁾ gelúste ána lázet, tér íst pesólotero ¹⁸⁾ súa ¹⁹⁾ gelíh. Sô geskíhet, táz tér, dér síh kúotí gelóubendo ménniskó neíst, sô er ze gótes uuírdigi chómen ne mág, ze tiere uuírt.

Tô ulixes fóne troio eruúindendo uuíto des méres uuállota únde er fóne sicilia férita ²⁰⁾ ze italia, dô uuárf ín der uuínt úf mít sínên skéffen ²¹⁾ ze déro íselo, tár diu scôna circe, dero súnnùn tóhter, gesézeníu pezóuuerôt ²²⁾ líd tien sélbên gésten ²³⁾ scángta. ²⁴⁾ Sô dô díu zóuuer-

---

1) s. S. 55. Anm. 10. 2) freh, *unser heutiges frech, avidus, avarus*. 3) unghirmit, *inquietus*. 4) cf. S. 5. Anm. 8. 5) untriwa, *Untreue, fraus*. 6) chít, *zusammengezogen aus quidit*. 7) gremizon, *fremere*; cf. S. 52. Anm. 13. 8) tragan, *tragen*. 9) *Adverbial gebrauchter genitivus von undurft*; cf. S. 50. Anm. 1. 10) forhtal, *furchtsam, pavidus*. 11) flúhtig, *flüchtig, fugax*. 12) s. S. 2. Anm. 13. 13) hirz, *hiruz, Hirsch, cervus*. 14) s. S. 87. Anm. 3. 15) cf. S. 57. Anm. 1. 16) bigunst, *das Beginnen, Bestreben, nisus*; cf. S. 10. Anm. 5. 17) unhreín, *untrein, immundus*. 18) cf. S. 3. Anm. 10. 19) súa, *Sau, sus*. 20) s. ferjan in *Wurzel FAR*. 21) scéf, *Schiff, navis*. 22) bizaubaron, *bezaubern, incantare*; cf. S. 15. Anm. 6. 23) gast, *Gast, hospes*. 24) scanchjan, *schenten*.

licha ¹⁾ hánt sfe ueruuéhselôta in mísseliche uuísá, súm ²⁾ uuás kelih ébere, súm demø léuuen, súm elichêr ouh ze uuólfe uuórtênêr, sô er uuéinôn uuólta, stúont ³⁾ er hónnota. ⁴⁾ Sô úmbe gieng ouh taz hús súm elichêr, álsø tygris ketánêr. Únde dóh tér in fógeles uuís fligendo ⁵⁾ mercurius, tér in cillenio monte archadię geúobet ⁶⁾ uuárd, tén nôtháften ⁷⁾ hérezógen ⁸⁾ úmbe irbármeda lósti fóne sínero uuártenno gifte. Ío dóh tie féríen ⁹⁾ die hábelôn úbel lid getrúnchen, únde suín uuórtene uuéhselotôn sie daz prôt úmbe éichela, únde uuáren sie gáreuuo ¹⁰⁾ ferlórñ, ¹¹⁾ in líden íoh in stímme. Eínêr der sín ¹²⁾ stúont ze stéte, léidegêr dés égesen, ¹³⁾ dés ímo geskéhen uuás. Já uuío héuig ¹⁴⁾ taz uuás! Uuáz kemáhtôn sár díu chríuter ¹⁵⁾ únde díu gíft hánt, tíu dien líden dáretôn, ¹⁶⁾ sínne ¹⁷⁾ ne máhtôn? Ínne lígt tíu máht. Tár sínt tíefo gebórgen ménníken chréfte. Tie gifte, die íh ságo, die getúont ten ménníken sín úngeuuáltígôren, tie tíefôr íngesláhent ¹⁸⁾ nóh líden ne tárônt, ¹⁹⁾ núbe des sínnes áhtent.

Íh gího dír ís, chád íh tò, únde árge uuéiz íh tíh mit réhte tíer héizen, die tíerlíh múot hábent, tóh sie an líchamôn ménnískôn gelíh sín. Táz áber díe, déro múot sô fertán únde sô úbel íst, kúotero múozen áhten, dáz íst, taz íh ne uuóltí. Néin, chád sí, ne múozen, álsø du uuóla

---

1) s. S. 15. Anm. 6. 2) s. S. 43. Anm. 4. 3) praet. von stân, stantan, sehn. 4) honou, *ululare*, kommt ausser in dieser Stelle nur noch in einem ahd. Glossen in *uitas patrum* enthaltenden Codex aus Tegernsee vor wo *ululans* durch *honenter* übersetzt ist. 5) st. fliegendø, fliegendø. 6) s. Wurzel AB in *Sprsch. I.* 7) s. NÔT in *Sprsch. II.* 8) herizogo, *herzog*, *dux*. 9) s. Wurzel FAR in *Sprsch. III.* 10) s. S. 26. Anm. 13. 11) s. Wurzel LUS in *Sprsch. II.* 12) s. S. 61. Anm. 11. 13) s. Wurzel AG in *Sprsch. I.* 14) s. S. 30. Anm. 2. 15) s. S. 76. Anm. 14. 16) cf. S. 30. Anm. 4. 17) dat. von sín; s. S. 61. Anm. 11. 18) die tiefer einschlagen, eindringen. 19) s. S. 30. Anm. 4.

geëiscôst, sô ih tih tara zûobríngo; ¹⁾ uuúrte ín áber dáz sélba benómen, dáz tù uuânest táz sie mûozîn, dár ána uuúrte ín íro uuíze gelihterôt.

Ze uuâre, dés knûoge mág keskéhen ²⁾ ne trüent, ³⁾ tie úbelen sínt téste ⁴⁾ únsaligôren, dáz sie íro uuíllen getúont, tánne úbe sie ín getúon ne máhtín.

Ube árg uuéllen uuêlih ⁵⁾ íst, árg kemúgen, dáz íst nóh uuêlichera; uuánda árguúillo âne dáz geskéinet ⁶⁾ uuérden ne máhti.

Pedíu sínt sie nôte ín drî uuís únsalíg, síd tero uuêneghéito drî sínt, ih méino, uuéllen, ⁷⁾ múgen, tûon, dáz tir úbel íst.

Ih gího dir is, chád ih. Áber gót uuélle, dáz sie únmáhtíg uuórtene des úbeles tero únsalighéite háltó ⁸⁾ dárbeên. ⁹⁾ Sô tûont sie, chád si, dárbént íro íoh hórskôr, ¹⁰⁾ dánne sâr dû mag keskéhen ¹¹⁾ uuéllêst álde sie síh peuuânên. Nóh ín dísses chúrzen líbes fríste ne íst níeht sô únspûotiges, ¹²⁾ tés ze láng áhtoe ze bítene dehéin êuuig múot. Téro chréftiga gedíngi ¹³⁾ únde déra hóha gerúste ze úbele ófto gáhes ¹⁴⁾ únde ungeuuândo mít tóde eruéllét ¹⁵⁾ uuírt, táz ín dóh mézôt tia uuêneghéit: uuánda, úbe úbeli uuênege tûot, sô lángôr úbel íst sô nôte uuênegora íst; díe cháde ¹⁶⁾ ih uuésen díe uuênegôsten, úbe íro úbeli dóh tód ín énde ne sázti. ¹⁷⁾

Úbe daz êrera uuâr íst, táz ih chád, sô íst kuís, táz tíu miseria íst infinita, díu ęterna íst.

Dô ántuuúrta ih is: ¹⁸⁾ táz íst éin uuúnderlih úzláz, chád ih, únde únsémftêr ¹⁹⁾ ze gelóubenne; ih fernímo áber

---

1) s. *Wurzel BAR in Sprsch. III.* 2) s. S. 46. *Anm. 4.* 3) s. S. 53. *Anm. 12.* 4) *Hieraus unser desto; cf. S. 102. Anm. 15.* 5) *WE in Sprsch. I.* 6) s. S. 39. *Anm. 9.* 7) s. *WAL in Sprsch. I.* 8) *Hiervon unser halt, (leicht, bald.)* 9) s. S. 88. *Anm. 22.* 10) *horse, schnell, celer.* 11) s. S. 46. *Anm. 4.* 12) *cf. S. 62. Anm. 6.* 13) s. S. 22. *Anm. 3.* 14) s. S. 4. *Anm. 16.* 15) s. *Wurzel FAL in Sprsch. III.* 16) *conj. praet. von quedan, dicere.* 17) *conj. praet. von sezjan, setzen.* 18) *Genitiv.* 19) *cf. S. 77. Anm. 24.*

uuóla, dáz er dien érerên gegihten ¹⁾ gebillet. ²⁾ Réhto dúnchet tír, chád si; tér áber inblándeno uuéle gelóuben dísemo úzláze, tér óuge dáz lúkke, dáz tár fóre stát, mít tíu íh in stárhta, ³⁾ álde er chéde díe sélben rédâ, dóh sie óuh uuâr sín, sô ne sín gestéllet, dáz sie uuúrchên dísen úzláz. Ánderes uuío, ⁴⁾ échert ér dero fórdérùn ⁵⁾ zálo ⁶⁾ iéhe, des úzlázés ne mág er níeht ferspréchen. ⁷⁾

Táz íh tír nóh ságo, chád si, dáz kedúnchet tír sámó míchel uuúnder, únde íst is ío dóh nôt fóne dien érerên geihten. ⁸⁾ Uuélez? chád íh. Sálígoeren sín die úbelen, díe réhtez uuíze lídent, dánne ⁹⁾ sje uuárín, ¹⁰⁾ úbe sie iz ne lítín. ¹⁰⁾ Íh ne chído níeht, árge síte geándôt ¹¹⁾ uuéerden únde mít púozo ¹²⁾ gerihet uuéerden, dáz tés íoman uuâne, únde dáz ánderên ze bílde sí, dáz sie scúlde flíhên ¹³⁾ únde sámolíh ne túén; núbe in ándera uuís áhtón íh, táz úbele sín íro súndôn íngálte ¹⁴⁾ dés te ¹⁵⁾ sálígoeren, tóh ¹⁶⁾ iz ín ne sí búoza nóh ánderên bílde. Uuélih ánder uuísa mág iz sín, chád íh, áne dísiú? Ne íáhen uuír, chád si, die gúoten uuésen sálíge únde die úbelen uuénege? Táz íst álso, chád íh. Úbe dánne gúot keléget uuírt ze íro dehéines uuéneghéite, ne íst tánne der sálígoro, dánne dér, ze dés uuéneghéite nehéin gúot ne íst kemískelôt? Témo íst iz kelíh, chád íh. Úbe óuh temo uuénege, dér álles kúotes tárbêt, ¹⁷⁾ tehéin ánder uuéneghéit zúo gestózen uuúrte, áne díe fóne déro er uuénege íst, ne uuáre er

---

1) s. *Wurzel JAH in Sprsch. I.* 2) s. S. 52. *Anm. 2.*
 3) s. S. 88. *Anm. 11.* 4) s. S. 72. *Anm. 5.* 5) s. *Partikel FAR in Sprsch. III.* 6) s. S. 19. *Anm. 11.* 7) *farsprechan, der Form nach unser: versprechen, der Bedeutung nach unser: versagen.* 8) s. *Anm. 1.* 9) s. S. 94. *Anm. 17.* 10) *conj. praet.* 11) s. *Wurzel AN in Sprsch. I.* 12) s. *BAZ in Sprsch. III.* 13) *flichên, flíubên.* 14) *st. intgalte, antgalte. ac. pl. masc. vom adj. antgalt; cf. auf S. 103. das adj. ingalte, subst. uningelteda und verb. antgeltan, entgelten, s. auch S. 83. Anm. 16.* 15) s. S. 101. *Anm. 4.* 16) *doh, (doch) tamen und etsi.* 17) s. S. 88. *Anm. 22.*

dánne na énes¹⁾ únsáligoro, dés uuêneghéit keliechterôt²⁾ uuirt mît ételiches kûotes miskelungo?

Uuio ánderes? chád ih. Fóne diu, chád si, hábent tie úbelen, dánne sie in uuize sint, éteuuaz zûogemískelôtes kûotes, ih méino sélbez taz uuize, dáz fóne réhte gûot íst. Únde dia uuíla sie áne uuize sint, sô íst in ána áne íro úbeli éin ánder úbel, sélbiu diu úningélteda,³⁾ diu fóne únrehte úbel íst. Tés ne mág ih ferságen⁴⁾ níeht, chád ih. Pedíu sint, chád si, die úbelen únsaligoren in únrehtero úningéltedo ferlázene, dánne réhto ingálte.⁵⁾ Fóne diu íst óffen réht, táz tie úbelen dero úbeli ingéltên,⁶⁾ únde óffen únreht, táz sie íro úningéltet sín.⁷⁾ Uuér mág tés kelougenen? chád ih. Nôh ouh tés, chád si, núbe gûot sí, dáz tir⁸⁾ réht íst, únde úbel, dáz únreht íst. Dô ánt-uuúrla ih íro dés;⁹⁾ tísiu sint nôtfólgig tien, diu án demo érereren capitulo geféstenôt sint; nú uuere⁸⁾ gót, chád ih, íst tehéin uuize dero sêlôn nâh temo tôde?

Únde chréftig, chád si; téro ih súmeliçhiu uuéiz tréf-fen⁹⁾ áfter geriche ze uerlórnißsedo, súmeliçhiu áfter gnâ-dôn ze erliúterdo.¹⁰⁾ Íh ne hábo áber nú nehéinen uuíllen, dánnân ze ráchônne.

Íh tréib táz únz hára,¹¹⁾ chád si, táz tú bechénneßt tero úbelôn geuuált, tér dir filo ándo uuás, nehéinen sín, únde dù die sáhißt¹²⁾ nehéinêßt¹³⁾ sín áne uuize, die dû châde íro úbeli úningálte.¹⁴⁾ Únde dû geéiscotíst, únlánga sín dia mûoza, déro du bâte sliemo¹⁵⁾ lába uuérden, únde dù sia uuíßíst tés te únsáligorûn, úbe si lángseimíu uuâre, únde áber fóne állên dîngen únsaliga, úbe si êuuiç uuâre, únde úningálte íro úbeli uuênegôren sín danne ingálte.

---

1) s. JENER in *Sprsch. I.* 2) st. kelihterot; s. LÍHT in *Sprsch. II.* 3) s. S. 102. *Ann.* 14. 4) s. S. 95. *Ann.* 3. 5) s. S. 102. *Ann.* 14. 6) s. S. 78. *Ann.* 16. 7) cf. S. 101. *Ann.* 18. 8) s. werjan in WAR. 9) s. S. 50. *Ann.* 8. 10) cf. S. 21. *Ann.* 10. 11) s. S. 90. *Ann.* 15. 12) *conj. praet.* 13) s. EIN in *Sprsch. I.* 14) s. S. 102. *Ann.* 14. 15) sliumo, sniumo, cito; hievon unser schleunig.

Témo dáz nôte fôlgêt, táz sie dânné hândegôsta ¹⁾ uuîze lidèn, sô man sie uuânet úningâlte dés ²⁾ sie tûont. Dô ântuuúrta ih íro: Sô ih tina réda chíuso, ³⁾ chád ih, sô ne áhtôn ih nieht uuârerén; úbe ih án dero líuto áhtâ déncho, uuér íst tânné, dér iz kelóuben álde sâr gehôren uuéllé?

Íst álso, chád si. Sie ne múgen diu íro geuuéneten óugen dero fínstri úf ze líchte erhéuen, ⁴⁾ únde sínt sie dien fógelen gelih, tie der tág pléndet ⁵⁾ tiu náht séhendo getúot. Sô sie des íro uuíllen ⁶⁾ séhent, náls tero órdeno, ⁶⁾ dia ratio dien dîngen gîbet, sô uuânent sie dero súndôn mùoza únde úningélteda sâlig sîn. Síh ⁷⁾ áber dû, uuîo iz tiu gótes êa méine. Ze demo bézeren fáhendo hábest tu díh sélbo gehêret, ⁸⁾ ne sí nehéin chóstare, ⁹⁾ dér dir is tánchoe. Úbe du áber in árg tíh chêrest, ¹⁰⁾ sô ne dénche, uuér iz ánderro réche; ¹¹⁾ sélbo hábest tu díh kehínderet, ¹²⁾ sâmo so úbe du hértôn ¹³⁾ úf ze hímele únde níder ze érdo uuárteést, únde dû âne ánderro tâte fône dîn sélbes uuár-ténne éina uuíla in hímele ándera uuíla in hórroue ¹⁴⁾ síst. Áber der líut ne uuéiz tés nieht. Uuáz súln uuír dânné tûon? Súln uuír únsih úmbe dáz án díe héften, ¹⁵⁾ díe uuír tíeren châden gelíche uuésen? Uuáz úbe dér, démo diu óugen genómen sínt, ergâze, ¹⁶⁾ dáz er síu íú hábeta, únde er síh stríte uuésen in álla uuís kánzen, ¹⁷⁾ sóltín uuír dânné, díe ín gesahín óugelósen, áhtôn blínde?

Nóh tés ne íehent sie, dáz fône féstero rédo sâmo guís íst, tén uuènegôren sîn, ¹⁸⁾ dér ándermo únréht tûot, tânné dén, ¹⁹⁾

---

1) s. S. 11. *Anm.* 3. 2) dessen, daß, - genitiv von uningalte regiert. 3) s. S. 5. *Anm.* 5. 4) s. S. 98. *Anm.* 11. 5) s. BLIND in *Sprsch.* III. 6) Genitiv von sehent regiert. 7) Imperativ von sehan. 8) cf. S. 36. *Anm.* 7. 9) s. S. 90. *Anm.* 13. 10) s. S. 52. *Anm.* 7. 11) s. Wurzel WRAH in *Sprsch.* I. 12) s. S. 97. *Anm.* 16. 13) s. S. 91. *Anm.* 9. 14) s. S. 21. *Anm.* 8. 15) s. S. 81. *Anm.* 1. 16) argezan, vergeßen, *oblivisci*; cf. das von âgez abgeleitete Verb. âgezôn S. 28. *Anm.* 13. 17) ganz, (ganz) perfectus, integer. 18) acc. c. inf. 19) acc., von der dazu gehörigen Konstruktion des acc. c. inf. abhängig.

dér iz lidet. Mih lústi, ¹⁾ chád ih, ze fernémenne dia réda, dännân ih táz uuizen máhti. Uuile du lóugenen, chád si, den gúotelôsen sîn uuirdigen chéli? ²⁾ Néin, chád ih. Nû ist táz in mániga uuís óffen, chád si, die únsálig sîn, die úbel sint. Sô ist, chád ih. Tie dero chéli uuirdig sint, chád si, die uuéist tu uuênege. Tá z keuállôt ³⁾ só, chád ih. Úbe dú stúolsázzo in dinge ⁴⁾ uuárist, chád si, uuéderen uuândist tu dero chéli uuirdigen? dér daz únreht tâte, álde iz tóleti? ⁵⁾ Íh ne zuúeloti nieht, chád ih, núbe ih témo sólti geuüllôn, dér iz líte, mít énes ingéltedo. ⁶⁾ Sô dúohti, ⁷⁾ dir, chád si, dér uuênegoro, dér únreht tâte, dâne dér iz tóleti. Tá zà zùo chúmet iz, chád ih. Fône déro rédo únde fône ánderên rédôn, áber dés síndes ⁸⁾ keuuúr-zellôtên, dáz únchíuskiú ⁹⁾ tát túrh síh uuênege máchôt, sô skínet oúh táz tu chíst, tia uuêneghéit ze démo háldên, ¹⁰⁾ dér daz únreht túot, náls iz lidet.

Tára uuídere, chád sí, túont tie dîngmân nû. Sie scúndent ¹¹⁾ ío die iudices, téro ¹²⁾ irbármeda ze hábenne, dien filo ze léide getân íst; táne dien túomên dero irbármedo dúrftera uuáre, tie ze dînge gefúoret sóltôn uuérden fône íro léidâren, álsó man sieche fúoret ze árzate, náls túrh ház, núbe dúrh knáda únde irbármeda, dáz sie ín dâr frúmetîn úz ersniten ¹³⁾ dero súndôno gállûn. ¹⁴⁾

Ze déro uuís uuúrte ze léibo dero bístellôn ¹⁵⁾ rîngen, álde, úbe sie íomanne hélfen uuóltîn, dáz tátîn sie mêr dára uuídere léidôndo dâne ferspréchendo. ¹⁶⁾ Sélben die

1) *conj. praet.* 2) *Gen. von cheli, supplicium; cf. S. 39. Anm. 11. S. 2. Anm. 4. S. 61. Anm. 15.* 3) *s. Wurzel FAL in Sprsch. III.* 4) *ding, Ding, res; iudicium; cf. S. 54. Anm. 4.* 5) *s. S. 58. Anm. 4.* 6) *s. S. 102. Anm. 14.* 7) *s. S. 2. Anm. 13.* 8) *s. S. 8. Anm. 10.* 9) *cf. S. 61. Anm. 13.* 10) *haldên, inclinare.* 11) *s. S. 67. Anm. 9.* 12) *gen. pl. von der.* 13) *part. pass. von uzarsnidan, aus[s]chneiden, resecare.* 14) *galla, Galle.* 15) *bî-stello, (Beistand) defensor.* 16) *farsprechan mit furisprechan gleichbedeutend; cf. die andere Bedeutung S. 102. Anm. 7.*

úbelen chónðin¹⁾ sie déro túgede, dia sie feruuórfen hábent, íeht erluogeèn dóh sámó so dúrh nùot, únde sáhin sie síh eruúásken uuérden dero súndón fóne des uuízes hándegi²⁾ uuíder démo guúinne dero gúoti, ne áhtotín sie iz sár fúre uuíze? Únde ne fórderotín sie nieht tero bístel-lón hêlfo únde ántuuúrtín síh fúrenomes³⁾ tára dien léidáren íoh tien ríhtáren, dáz sie síe chéletín?⁴⁾ Sô tûondo, neíst nehéin uuég, tér die uuísen léite ze háze. Uuér sól gúote házên áne uuíhto uuírsesto? Táz ouh íoman die úbelen házee, uuáz rédôn íst táz?

Úbe chústelósi des múotes síehhéit íst, álsó ouh tes lichamen ferchústeda⁵⁾ sín síehhéit íst, únde úns tíe síechen án dien lichamôn házes uuírdige ne dúnchent, núbe írbármedo, sô neíst téro nieht ze áhtenne, núbe íro íst írbármeda ze hábenne, téro múot kúotelosi témfet⁶⁾ állero súhto uuêlichosta.

Uuáz lústet íuuih ze skéínenne sô míchelíu zórn únde zúo fúoren mít hénde den tód? Lústet íuuih sín, ér chúmet ungeládót sínes tánches,⁷⁾ nóh ér né tuélet⁸⁾ sínero férté. Téro állero tierlíh áhtet, tíe sláhent síh sélben úndúrftes tára zúo mít uuáfene. Túrh táz íro síte síh skéídent nóh ín éin ne héllent, scárónt síe síh úmbe dáz únde féhtent sie úmbe dáz? Táz neíst pór réht zála nieht sólichero sarfi.⁹⁾ Uuíle du mánnolichemo gágen sínên uuírden lônôn? Sô tûo sús: mínne die gúoten nâh réhte únde hábe gnáda dero úbelôn.

Dô chád íh: Uuóla gesího íh, uuélih sálighéit álde uuélih uuêneghéit án íro béidero fréhten stánde, dero gúotón íoh tero úbelôn, nóh tánne findo íh ouh án sélbên dien líutsáldôn,¹⁰⁾ dáz kúot únde úbel íst. Táz skínet uuóla

---

1) *conj. praet. von chunnan, können.* 2) *cf. das adj. handag, S. 11. Anm. 3.* 3) *s. Wurzel NAM in Sprsch. II.* 4) *s. S. 61. Anm. 15.* 5) *cf. das verb. farchustjan S. 98. Anm. 5.* 6) *s. S. 4. Anm. 2.* 7) *cf. S. 76. Anm. 9.* 8) *s. S. 32. Anm. 1.* 9) *s. S. 12. Anm. 1.* 10) *liut-sálda, popularis fortuna.*

an déro uuéli ¹⁾ dero uuisôn, dáz íro nehéin sô géerno neíst ihselig únde árm únde fersihtig, ²⁾ sô géerno er héime íst ríche únde geêret únde máhtig únde in állên geréchen. Sô tríbent sie dáz ámbáht íro uuistûomes skínbarôr únde mít pézerûn geíhte, úbe íro sâlighéit, únz sie den hut ríhten súlen, hína íoh únder die úzeren gemâret uuirt. Vnde uuío iz sô fáre, sô chárchare únde êo bùoh únde álliu áfter êo fúndeníu uuíze scádelên ³⁾ súln, úmbe die siu gesézzet sínt, zíu dés sólh uuéhsel sí, únde léid tie gúoten drúcche ⁴⁾ fúre die úbelen, unde dero gúotôn era die úbelen irzúcchên, ⁵⁾ dés uuúnderôn íh míh hártó. Vnde gelírnên íh kéro fóne dír, uuélih réda sô únrehtero mískelungo sí. Íh ne uuúnderoti míh is nieht, úbe íh álliu díng klóubtí tuuáron ⁶⁾ in únguuíssên geskihten. Kót ríhtare, ér getúot mína erchómeni ⁷⁾ míchela. Tánne er sô gesít ⁸⁾ íst, táz er ófto gíbet vuúnna dien gúotên, árbetsami dien úbelên, únde áber dára gágene árbetsami dien gúotên lústsámi dien úbelên; íh ne finde dés réda, uuáz sól iz mír dánne dúnchen sín geskéiden fóne díen uuílo uuánchigên ⁹⁾ geskihten? ¹⁰⁾

Nehéin vuúnder, chád sí, úbe man dáz uuánet sín únrihtig únde fervuórren, fóne dés ordíne nehéin réda geéiscôt ne íst. Áber dóh tú ne uuízíst, uuáz tíu méinunga sí so máhtígero réchenúngo, uuánda áber gúot ríhtare íst, tér dia quérít métemêt, sô ne zuúelo dés, núbe iz állez uuérde réhto geréisôt.

So uuér arcturum ne uuéiz stán hára uuíder den nórdkíbel ¹¹⁾ des hímeles, únde zíu signum bootis lángséimo fólgee demo uuágene únde trágo ¹²⁾ ze sédele gángo únde

---

1) s. *Wurzel* WAL. 2) farsihtig, *ignominiosus*. 3) *scandal*, *perniciosus*. 4) *druchjan*, *drücken*, *premere*. 5) s. S. 97. *Anm.* 10. 6) *Es steht* tvuuaron; s. S. 21. *Anm.* 2. 7) *arquemani*, *stupor*; cf. *arqueman* S. 87. *Anm.* 3. 8) cf. S. 38. *Anm.* 8. 9) *hwilawanchig*, *fortuitis*. 10) *gaskiht*, *casus*. 11) *nordgibil*, *Nordgiebel*, *Nordpol*. 12) *tragi*, *trage*, *tardus*.

áber spúotigo úf káenge, tér vuúnderôt síh nôte, uuio iz síh sô gezihe ¹⁾ dâr óbe úns in hímele.

Mág in óuh uuýnder sîn, ziu ²⁾ fóllêr máno, dánne eclipsis lunę in mítta náht uuirt, álles káhes ³⁾ petúneheltêr die mínnere stérnen skínen láze, die ér fóre dáhta, ⁴⁾ únz er gláto ⁵⁾ skínen múosa.

Sô erchóment ⁶⁾ síh tie líute, dés sie álle dánne sínt irre, vnde dánne frágênt sie is ío únz ten hímel sélben mág íro frágêntes erdríezen. ⁷⁾ Aber dára gágene neíst tés nio-mannen ⁸⁾ vuúnder, sô der uuínt uuáhet, taz tiu vuélla án den stád ⁹⁾ sláhet, nóh taz ís smélzen fóne dero súnnún héizi; ¹⁰⁾ uuánda díse cause sémfte ¹¹⁾ sínt ze bechénnenne, ¹²⁾ áber díse cause sínt únsémfte ze bechénnenne, uuánda sie síh pérgent. Ál dáz sélten geskíhet únde dés síh taz smála ¹³⁾ líut erehúmet, sô iz káhes keskíhet, uuérdent sie dés erríhtet, sô uuírdet sár uuúnderónnes énde.

Íst álso, chád íh.

Síd áber dín éinún ¹⁴⁾ íst ze ságenne, uuáz állero dín-golíh ¹⁵⁾ méine, únde tóngene ¹⁶⁾ réda ze récchenne, ziu dáz sí, dés íh frágeta, uuánda is ¹⁷⁾ míh sô héuig ¹⁸⁾ vuúnder gefáhet, píto íh, taz tu mír ságeêst únde míh is eríhtêst.

---

1) *st.* gezihe, geziuhe; *cf.* S. 42. *Anm.* 6. 2) *s.* S. 94. *Anm.* 13. 3) *s.* S. 4. *Anm.* 16. 4) *praet.* von dechan, becken; *cf.* S. 17. *Anm.* 1. 5) *cf.* S. 49. *Anm.* 1. 6) *s.* S. 87. *Anm.* 3. 7) *s.* S. 86. *Anm.* 23. 8) *ac. sing.* 9) *s.* S. 33. *Anm.* 4. 10) heizi, Hitze, *aestus*. 11) samfti, sanft, leicht; *cf.* S. 77. *Anm.* 24. 12) *s.* S. 45. *Anm.* 3. 13) smal, schmal, *strictus, exilis, exiguus, parvus, gracilis, subtilis*; *cf.* smales teiles, smalemo fademe, demo smalen anasidele, dero smalun erdo *an audern Stellen des vorliegenden Werkes, und smalen liden fore mageri in der Uebers. des Mart. Cap. — Wie in andern ahd. Glossirungen* smaliu gefugele, smale nozzer, smalez feho vorkommt, so wird hier durch: smala liut, *mobile vulgus* übersetzt; *cf.* in *Isid.* 9, 4. fona smalero manno mezsse, *de populari ordine* und mit dheru smalerun dheodu, *cum subjectis plebibus*. 14) *s.* EIN in *Sprsch.* I. 15) *s.* LIH in *Sprsch.* II. 16) *s.* S. 5. *Anm.* 8. 17) *Genitiv.* 18) *s.*

Sî dô ein lúzzel mîr zûoláchende, ¹⁾ nû, chád si, uuî-
sest tu mîh ze állero frágón ²⁾ méistûn, ³⁾ téro niómêr ánt-
uuúrtes ne gnûoget. ⁴⁾ Íro íst sólih ze ántuuúrtenne únde
sô getân dîng íst sî, dáz éinemo zuîuele benómenemo má-
nige dára fûre chóment, álso herculi geskáb, tô er den
vuúrm sláhen sólta, dér grece héizet ydra; nóh íro nehéin
méz ne uuírt, sie ne uuérden beduüngen ⁵⁾ mît chéc-
chemo ⁶⁾ fiure des sínnes.

Dár íst ána ze frágênne, dero gótes sléhtûn ⁷⁾ pro-
uidentie, fône déro hína gerécchedo des kótes uuíllen, fône
gáhên ⁸⁾ geskíhten, fône gótes pechénnedo únde benéimedo,
fône dero sélbuuálo. ⁹⁾

Uuío suáre ¹⁰⁾ dáz sí, dáz íst tír chúnt. Uuánda áber
dáz óuh tríffet ¹¹⁾ ze dînero gnúste, ¹²⁾ úbe dú iz fernémen
mûost, táz téro fríste ze lúzzel sî fóre dísses pûoches úz-
láze, íh pedío ¹³⁾ iz tóh ze ságenne. Lúste díh métersán-
ges, ¹⁴⁾ dés pît tia uuíla, ¹⁵⁾ únz íh tír geuuébe áfter órdeno
die zesámíne hábigen ¹⁶⁾ rédá.

Also dú uuéllêst, chád íh.

Sî dô sámó so ¹⁷⁾ ze éinemo ánderes sínnes ¹⁸⁾ ánafá-
hênde spráh si sús:

Állero dîngo gebúrt, únde állero uuéhseldíngo ¹⁹⁾ fárt,
únde ál, dáz síh ín dehéina ²⁰⁾ vuís uuéget, táz hábet ál
fône déro stâtigi ²¹⁾ des kótes uuístûomes, zíu iz sí, vuío
iz sí, uuíolih iz sí. Tíu sízzet ín íro gúollichí, ²²⁾ dúrh síh
éinfaltíu, únde ríhtet ánderíu dîng ín mánagfálta uuís. ²³⁾

S. 30. Anm. 2. 1) zuohlaha, zulachen, arridere. 2) gen. pl.
3) dat. sing. fem. 4) s. NAH in *Sprsch. II.* 5) cf. S. 16.
Anm. 9. 6) cf. S. 21. Anm. 5. 7) s. S. 26. Anm. 4. 8) s.
S. 4. Anm. 6. 9) s. *Wurzel WAL in Sprsch. I.* 10) swari,
schwer, gravis. 11) s. S. 50. Anm. 8. 12) s. *Wurzel*
NAS in Sprsch. II. 13) st. bediho; cf. S. 67. Anm. 4.
14) *musici carminis.* 15) hwíla, Weile. 16) *zasamana*
habig, connexus. 17) s. S. 45. Anm. 2. 18) s. S. 8.
Anm. 10. 19) *mutabilium rerum.* 20) s. EIN in *Sprsch. I.*
21) s. S. 79. Anm. 1. 22) s. S. 1. Anm. 8. 23) s. IN

Tiu sélba uuísa hábet zuêne¹⁾ námen: éinêr íst, sô man íro gedénchet in sélbes kótes lútteren²⁾ uuístuome, díu uuísa héizet prouidentia; ánderêr íst, sô man án díu díngh síhet, tíu sí tríbet³⁾ únde órdenôt, tíu héizet in áltiscûn⁴⁾ fatum. Tíu gesíhet tér liehto⁵⁾ uuésen geskéideníu, dér siu béidiu bedénchet. Uuánda prouidentia íst sélbíu díu in góte stánda rédeháfti, díu díngholih keséstot,⁶⁾ sô íst áber fatum sélbíu díu séstunga. ánaháftentíu⁷⁾ állên uuéhsellíhên dínghen, mít tero prouidentia díngholih túngét⁸⁾ ze sínero órdeno.

Prouidentia begrífet⁹⁾ tíu díngh sáment, síu (ne sínt nío sô mísselíh, nóh íro neíst nío sólih únénde, fatum geríhtet siu éinzên¹⁰⁾ in íro fárt, zetéiltíu dára¹¹⁾ únde dára, ze sólên¹²⁾ únde sólên getáten,¹³⁾ ze díen zítên únde ze díen; ze déro uuís, táz tíu gerécheda,¹⁴⁾ díu déro órdeno dés zítês fólgét, ín dero gótes múotes fóresíhte¹⁵⁾ síh keéinlúzlichôntíu,¹⁶⁾ prouidentia héize, únde si áber éinzên málen geráhtív¹⁷⁾ fatum héize. Tóh¹⁸⁾ tíu zuéi éin ne sín, dóh¹⁸⁾ háftíet taz éin án demó ándermo, uuánda fatum chúmet fóne prouidentia. Álso der zímbermán, dáz er tûon uuíle, ze érest in sínemo múote bíldôt únde dára nâh vuúrchet, vnde, dáz ér in sámoháftero¹⁹⁾ ántuuvrti sínês múo-

---

in *Sprsch. I.* 1) s. S. 92. *Ann.* 11. 2) s. S. 21. *Ann.* 10. 3) s. S. 46. *Ann.* 1. 4) s. *Wurzel AL* in *Sprsch. I.* 5) st. lihto. 6) seston, *disponere*, kommt nur in diesem Sprachdenkmal vor (hier und in einer andern Stelle: got alliu díngh sestot); hievon das gleichfolgende sestunga, *dispositio*, das auch in der Uebers. des *Mart. Cap. fatum* übersetzt. 7) cf. S. 77. *Ann.* 22. 8) s. S. 16. *Ann.* 9. 9) s. S. 82. *Ann.* 6. 10) s. EIN in *Sprsch. I.* 11) dara, dahin, (auch, wie das ihm zu Grunde liegende pron. der, relativ, wohin.) 12) s. S. 9. *Ann.* 1. 13) gatâti, That, Gebilde, *factum*, *forma*. 14) s. *Wurzel RACH* in *Sprsch. II.* 15) forasíht, Voraussíht, Vorsíht, *prospectus*, *providentia*. 16) s. EIN in *Sprsch. I.* 17) s. *Wurzel RACH* in *Sprsch. II.* 18) doh-, doh, obgleich-, doch, *etsi-*, *tamen*. 19) Mit: in sámoháftero antuuvrti, wird hier *simpliciter praesen-*

tes pedáhla; ¹⁾ éinzhén málezet; also íst táz ketân, dáz kótes prouidentia in státero ²⁾ éinlúzzeghéite benéimet ze tûonne, únde ér iz mît fato dára nâh mánigfalto únde órdenlichó frúmet. ³⁾ So uuéder fatum gefrúmet uuérde fóne sélbes kótes septiformi spiritu dero prouidentie dienôntemo, ⁴⁾ álde anima dienôntero, álde beiden, anima ioh corpore, álde súnnûn ⁵⁾ únde mánen, álde éngelen, álde des tieuales ⁶⁾ líste, álde íro súmelichen ⁷⁾ dienontên, álde íoh allên dienontên díu rihti des fati geléitet uuérde; sô íst ío dáz kuís, prouidentiam uuésen stílla únde éinstúodela ⁸⁾ scáf-funga ⁹⁾ dero geskéhen súlndôn ¹⁰⁾ díngo, áber fatum fér-tiga ¹¹⁾ chnúpfeda ¹²⁾ únde zítlichá órdena déro, díu gótes éinfalti scáffôta ¹³⁾ ze tûonne.

Fóne díu íst iz sô gelégen, dáz úndertaníu ¹⁴⁾ fato úndertân sîn prouidentie, déro íoh fatum úndertân íst, vnde áber súmelichíu prouidentie úndertaníu fatum úberstígen. ¹⁵⁾ Táz sínt tíu, díu sáment kóte gestáttíu ¹⁶⁾ fóne sínero nâh-uuertigi ¹⁷⁾ díu órdena des lóufenten fati ne lident.

Also dero mánigôn ríngo, díe an demo ráde úmbe éinen stéft ¹⁸⁾ uuérbent, ¹⁹⁾ tér únder allên der innerôsto íst,

---

tarieque übersetzt; cf. samenthaftiu haba an einer andern Stelle des vorliegenden Werkes und samahaftiu ueehsalheit, universa mutabilitas in Nothers Uebersetzung der Psalmen, Ps. 38, 7; s. auch das subst. samahafti, samanthasti S. 89. Anm. 16. 1) praet. von bidenchan, bedenken. 2) s. S. 57. Anm. 1. 3) s. Partikel FAR in Sprsch III. 4) s. S. 53. Anm. 2. 5) sunna, Sonne, sol. 6) tiufal, Teufel, diabolus. 7) s. S. 43. Anm. 4. 8) einstuodal kommt nur in dieser Stelle (als immobilis) und in den zu Einsideln befindlichen Glossen zu Boet. consol. phil. (pura, einstuodila) vor. 9) Durch scaffunga wird hier forma übersetzt; cf. S. 81. Anm. 9. 10) g. pl. part. praes. von scúlan, suln, sollen. 11) s. Wurzel FAR in Sprsch. III. 12) chnúphida, Gefnúpfe, nexus. 13) s. S. 81. Anm. 9. 14) n. pl. neutr. von untartan, unterthan, subjectus. 15) s. S. 89. Anm. 18. 16) n. pl. neutr. part. pass. von gastatjan, stellen, locare. 17) s. Wurzel WARD in Sprsch. I. 18) steft, (Stift) cardo. 19) s. S. 8. Anm. 1.

tér náhòst stéfte íst, únde er óuh tien ánderèn úzôr ¹⁾ úmbe in lóufentèn dúrh tia náhi des stéftes sélbèr sámò so stéft íst, áber der úzeròsto mèren suéib ²⁾ hábende sò filo uuitor síh zetúot, ³⁾ sò filo er férròr íst fóne déro gnôti ⁴⁾ des stúpfe ⁵⁾ târ in míttemen, táz síh áber hábet zúo demo mitten, síh zesámíne duinget únzegréitez ⁶⁾ únde únzerlá-zenez; ze déro sélbùn uuís uuirt táz peuuýnden mít mèrèn béndelen ⁷⁾ des fati, dáz férrò gerúcchet fóne demo fóre gânden ⁸⁾ uuillèn ⁹⁾ vnde íst tngolíh sò filo inbúndenôra des fati, sò uílo iz náhòr gerúcchet zú demo ínueròsten ángen.

Úbe iz síh óuh knòto hábet zu déro fésti dero gótes prouidentie, sò íst iz inbúnden ¹⁰⁾ uuéhseles, únde sò íst iz ána día nòt tes fati.

Fatum hábet tia comparationem ad prouidentiam, día ratiocinatio hábet ad intellectum.

Fatum íst óuh ze prouidentia, álsò dáz tir ¹¹⁾ uuirdet, ze demo dáz tir íst.

Íst óuh fatum gágen prouidentia, álsò zíte gágen éuuig-héite, únde álsò der ríng gágen demo stúpfe, dér in míttemen stât.

Tiu rihti dés sélben fati, díu fúoret úmbe den hímel mít tien stérnòn, sí gemétemét ¹²⁾ únde geéinmúotet ¹³⁾ tiu ele-

---

1) *Comparativ des adverb. úz; dieser adverbiale comparativ kommt sonst nirgends vor.* 2) *sweib, ambitus, findet sich, ausser hier, nur in der Uebersetzung des Mart. Cap., in: unmezigemo sueibe sines circuli, congres-sione, und in: du tuelest in (himmel) sines sueibes.* 3) *síh zertuon, zetuon, sích zertun, explicari.* 4) *s. NÔT in Sprsch. II.* 5) *s. S. 42. Anm. 9.* 6) *unzegreitez, un-ausgebreitet, non diffusum, kommt sonst nirgends vor; cf. er (capricornus) after habet fore demo zagele dri sternen uuito ze greite unde nidergebogene in der Ueber-setzung des Mart. Cap.* 7) *s. Wurzel BAND in Sprsch. III.* 8) *d. s. m. part. praes. von foragân, vorgehn, vorangehn, praeire.* 9) *st. uuillen.* 10) *s. Wurzel BAND in Sprsch. III.* 11) *s. S. 78. Anm. 16.* 12) *s. MITTI in Sprsch. II.* 13) *s. MÔT*

elementa únder ín, dóh siu ín sélbên contraria sîn, únde gíbet ín hértuúihselig ¹⁾ pílde.

Tíu sélba rihti des fati, tíu geniúuôt ²⁾ únde ersézzet ³⁾ állíu múrfariú ⁴⁾ díng, tíu míttunt uuérdent únde míttunt zegánt, ⁵⁾ mít kelichèn uuúocheren íro sâmen ⁶⁾ íoh íro fáseles, ⁷⁾ tísiú dúngét ouh tero ménniskôn tâte ⁸⁾ únde íro uuílsálda ⁹⁾ mít féstemo bände dero úrhabo. ¹⁰⁾

Tíu rihti sól nôte únuuéndíg sîn, uuánda si énnân ¹¹⁾ chúmet fóne dero státún ¹²⁾ prouidentia. Sô réisôt iz állez kót pézest, ¹³⁾ úbe sínes múotes éinfalti únuuéndíga órdena gíbet téro sâmôn, díe díngolih récchent. Tísêr úzero órdo fóne demo inneren chómenêr múoze dúngen mít sínero únuuéndígi díu uuéndígen díng, tíu ánderes uuís ¹⁴⁾ únrihtigo uuéíbotín. ¹⁵⁾ Tánân íst táz, so uuío íu ¹⁶⁾ dísen ordinem ne bechénnentên ¹⁷⁾ állíu díng túnehên ¹⁸⁾ feruuórreníu únde írresámíu, níeht túrh táz mín ¹⁹⁾ sîn ²⁰⁾ uuísa ze gúote râmendíu állíu díng keréchenoe. Úmbe úbel ne túot níoman níeht, nóh sâr sélben díe úbelen, díe ze gúote râmende der írredo uuéndet, sô íh knúoge geságet hábo, uuío sólti dánne fóne góte chómenêr órdo síh ánderes rérten áne nâh ímo?

Sô chíst tu: uuélih únúunderskéit ²¹⁾ mág únrehtera sîn, táne gelícho gúotên íoh úbelèn lieb únde léid pegá-

---

MÔT in *Sprsch. II.* 1) s. *Wurzel WIH in Sprsch. I.* 2) s. *NIWI in Sprsch. II.* 3) arsezjan, ersetzen. 4) s. *S. 32. Anm. 3.* 5) s. *S. 75. Anm. 13.* 6) g. s. von sâmo, Saamen, semen. 7) fasal, foetus. 8) ac. pl. von tát; s. *S. 75. Anm. 10.* 9) hwílsálda, fortuna; cf. *S. 8. Anmerk. 16.* 10) g. pl.; urhab, causa, kommt nur in diesem Werke und in der Uebersetzung des *Mart. Cap.* vor, als fermentum findet es sich auch in einigen Glosensammlungen. 11) s. *JENER in Sprsch. I.* 12) s. *S. 57. Anm. 1.* 13) s. *BAZ in Sprsch. III.* 14) s. *Sprsch. I. S. 1074.* 15) s. *Wurzel WIB in Sprsch. I.* 16) dat. von ir, íhr, vos. 17) dat. pl., zu íu gehörend. 18) 3. p. pl. conj. praes. 19) nicht turh taz min, nihilo minus. 20) sîn, pron. poss. der 3. Person. 21) Ununterschied, con-

gene? ¹⁾ Sint tie liute dâne sô gânzes ²⁾ sinnes, táz tie, die sie gûote áhtônt álde úbele, nôte sô sîn, sô sie sie áhtônt? Triuuo dâr âna missehéllent ³⁾ io die liute, únde die éinên ⁴⁾ dúnychent kûotes uuérde, tie dúnychent ánderên úbeles uuérde. Nû chédên ⁵⁾ dôh sô, dáz étenuèr ⁶⁾ chúnne gechiesen, ⁷⁾ uuélêr ⁸⁾ gûot álde úbel sî. Mág er ouh tia innerûn uuîolichi ⁹⁾ des mùotes uuízen, sô die árzata án dien lichamôn chédent táz sie uuízín? Sâmo ¹⁰⁾ míchel vuúnder mág témo dúnychen, dér iz ne uuéiz, ziu gesúndên lichamôn súmên ¹¹⁾ sùoze súmên éiuer geuálle, ¹²⁾ ziu ouh sieche ¹³⁾ súmeliche genéret ¹⁴⁾ uuérden mít sùrên ¹⁵⁾ sâchôn, súmeliche mít málzên. Aber dén arzât, têr dáz méz únde dia métemunga ¹⁶⁾ bechénnet siechhéite ióh kesúndedo, dén ne gefábet tês nehéin vuúnder. Uuáz mág ánderes sîn des mùotes kesúndeda âne gûoti? Únde uuáz sîn siechi âne áchuste? ¹⁷⁾ Uuér íst ouh, têr gûot inne hálte únde úbel úztribe, ¹⁸⁾ âne gót tero mêniskôn mùoto ríhtare ióh árzenare? Sô er ába demo chápfe ¹⁹⁾ sînero prouidentie hára níder uuártendo chíuset, uuáz íogelichemo gelímfe, dâne gibet er ímo, dáz er ímo bechénnet límfen. Sô geskíhet tâne dáz súnderglicha ²⁰⁾ vuúnder dés in ríhti fárenten úrlages, táz kót uuízendo túot, tês síh únuuízende erchómên. ²¹⁾

Táz íh tír dôh nû éteuuaz crúnde ²²⁾ des kóteli-

---

fusio. 1) bigaganjan, begegnen, *contingere.* 2) ganz, ganz, *integer.* 3) s. S. 43. *Ann.* 9. 4) *dat. pl.; s. EIN in Sprsch. I.* 5) *1. p. pl. conj. praes. von quedan; s. S. 23. Ann.* 4. 6) s. S. 15. *Ann.* 18. 7) *3. p. sing. conj. von chan, possum.* 7) s. S. 5. *Ann.* 5. 8) s. S. 8. *Ann.* 5. 9) s. S. 81. *Ann.* 5. 10) s. S. 44. *Ann.* 5. 11) s. S. 43. *Ann.* 4. 12) s. *Wurzel FAL in Sprsch. III.* 13) s. S. 20. *Ann.* 12. 14) s. *Wurzel NAS in Sprsch. II.* 15) sùr, sauer. 16) s. *MITTI in Sprsch. II.* 17) s. S. 55. *Ann.* 10. 18) uztriban, austreiben, *depellere.* 19) chaph, *specula; hievon unser gaffen, ahd. chaphen; cf. an einer andern Stelle dieses Werks chaphfe dero uwerlte, cacumine.* 20) s. *LIH in Sprsch. II.* 21) s. S. 87. *Anmerk.* 3. 22) grundjan, gründen; *cf. an einer andern Stelle: crun-*

chen ¹⁾ dīnges, sô filo mánnes sín mág, dén du réhtesten áhtôst únde állero ébenesten, tér gedúnychet ánderes tero ²⁾ ál uuízentûn prouidentie. Únde dáz íst, táz iú mín hóldo ³⁾ lucanus spráh, tien góten daz negotium lichèn, démo der sigo ⁴⁾ chómen uuás, áber dáz catoni, démo sín ⁵⁾ gebrósten ⁶⁾ uuás.

Fóne díu uuízist, sô uuáz tu hter in uuérhte gesihet uuider dínero gedíngi ⁷⁾ geskéhen, táz íst állez réhtíu réisunga dien dīngen, únde áber únrehtíu feruuórreni ⁸⁾ dī-nemo uuáne.

Nû sí óuh ételichêr sô réht sitigêr, ⁹⁾ dáz in gelícho áhtoèn gót únde mán. Sô íst er mág keskéhen ¹⁰⁾ uuéihmúotig; úbe démo léides íeht pegágenet, ¹¹⁾ dánnân gestát ¹²⁾ er ôdeuano síh klóuben ¹³⁾ dero réhtkérni, ¹⁴⁾ mít téro ímo nehéinero sálighéite ne spùota. ¹⁵⁾ Témo líbet kótes métemunga, nóh tén ne stózet sí in árbeite, uuánda iz ímo ne límfet únde iz in árgerôt. Sô íst ételichêr állero túgede fóllêr, héiligêr, ióh kótelichêr, dén áhtôt kót únuuirdigen állero múhi, sô férro, dáz er in nóh síeh ne láze uuérden. Uuánda sô mín ¹⁶⁾ uuísero éinêr chád: héiligés mánnes lichamen hábent túgede sô geféstenôt, táz ímo níeht tárôn ¹⁷⁾ ne mág.

Keskíhet óuh ófto, dáz kùotên geuuált ze händen chóme, dár úmbe, dáz eruuáhsen úbeli mít in bedébet ¹⁸⁾ uuérde. Súmelichèn lázet kót péidiu begágenen, árbeítsamiu ióh kemáhsamiu dīng, nâh íro múotes vuíolichi. Súmeliche

---

den, *rimare*, tia tougeni dero *naturae*. 1) s. S. 88. *Anm.* 10. 2) *dat. sing. fem.* 3) hold, hold, *complacitus*, *amicus*, *fidelis*, *familiaris*. 4) *sigu*, *Sieg*, *victoria*. 5) *sîn*, *ejus*, *von gibrostan regiirt*. 6) s. S. 74. *Anm.* 24. 7) s. S. 22. *Anm.* 3. 8) s. *Wurzel WAR in Sprsch. I.* 9) s. S. 37. *Anm.* 10. 10) s. S. 46. *Anm.* 4. 11) s. S. 114. *Anm.* 1. 12) s. S. 74. *Anm.* 16., *wo hinter: fähig sein, ausgelassen ist: Willens sein, beginnen; cf. auch S. 117. Anm.* 3. 13) s. *Wurzel LUB in Sprsch. II.* 14) *rehtgerni*, *justitia*, *innocentia*. 15) s. S. 13. *Anm.* 3. 16) *gen. von ih.* 17) s. S. 30. *Anm.* 4. 18) *bidebjan*, *opprimere*, *sopire*.

zuénget ¹⁾ er hína be déro uuílo, nio sie fóne lángero gemáhlíbi ne geméitesoên. Súmélíche uníle er mít árbéiten gebéizet ²⁾ uuérden, táz sie túgedígia ³⁾ máot geuúinnên síh hértendo ⁴⁾ únde uuónendo gedúlte. Súmélíche erchóment síh tés ⁵⁾ úndúrftes, ⁶⁾ táz sie uuóla erstréngen ⁷⁾ máhtin, ándere fertrúênt ⁸⁾ síh ze férro; die béide brínget er in ángest, táz sie síh sélben bechénên. Súmélíche hábent kuúnnen geuuáhtlichen námen in dero uuérkte mít kúollichemo ⁹⁾ tóde. Súmélíche úmbe réht kechélite ¹⁰⁾ únde dés únerstrítene ¹¹⁾ táten ánderên dés píle, dáz uuáriu túged mít vuéuuôn úberuuýnden ne uuírt. Uuío réhto únde uuío órdenlichó díu állíu geskéhên, táz íst íoh kuís fóne déro sélbún sálíghéite, díen díu geskéhen sínt.

Táz úbelên oúh léid únde líeb keskéhent, táz chúmet fóne démo sélben úsprínge díuine prouidentíe. Níoman ne uuúnderôt síh, táz in léid keskíhet, uuánda sie in állên dúnchent úbeles uuírdíge; téro hárnscara ¹²⁾ táot zuô ¹³⁾ frúmá, sí eruúndet ánderro scúlde, dísen, díen sí ánagetán uuírt, nímet sí sie ába. Áber dáz in líeb kebúret, táz létet knóto die gúoten, fúre uuáz sie día sálida hállen súlen, die íoh tien úbelên zúoslíngent. ¹⁴⁾ Tár íh oúh táz uuáno gót méinen, dáz súmelíches natura sô dráte ¹⁵⁾ únde sô unge-

---

1) *remordet*; cf. an einer andern Stelle zuangta; *prae-strinxit*. 2) s. *Wurzel BIZ in Sprsch. III.* 3) *tugedig*, tugendhaft; cf. S. 88. *Anm. 20.* 4) *hartjan*, härten, *confortare*, *exercere*. 5) *gen. s. neutr.*, von *erchoment* regiert; gehört nicht zu *undurftes*, sondern ist das *demonstrat.*, auf das sich das folgende *relat. taz* bezieht. 6) *undurftes*, unnöthig, *adverbial* gebrauchter *Genitiv* des *subst.* *undurft*; cf. S. 99. *Anmerk. 9.* 7) *ferre*; cf. S. 125.: *herculem* habent mare getan manige arbeite, die er *erstrancta*. 8) *sih* fartruen, sich vertrauen. 9) s. S. 26. *Anmerk. 12.* 10) s. S. 61. *Anmerk. 15.* 11) *inexpugnabiles*. 12) *harnscara*, *plaga*, *contritio*, *afflictio*, *supplicium*. 13) s. S. 92. *Anm. 11.* 14) s. S. 1. *Anm. 11.* 15) s. S. 89. *Anm. 19.*

hírmet ¹⁾ íst, táz er síh fertáte ²⁾ úmbe ármote; tén stillet tiu prouidentia sínero úbeli mit téro mieto des scázzes. Súmelicêr bechénnet uuio er getân hábet, únde sô ér dára zúo mízet sína sálda, sô íst er in fórtôn, úbe ér sólicha vuúnna ferliése, dáz ímo iz tánne uuégen gestánde. ³⁾ Sô uuéhselôt er sínen líb, únde únsáldôn fúrtendo gelóubet ⁴⁾ er síh tero úbeli. Úmbe súmeliche ergieng ⁵⁾ iz sô, dáz sie íro mit únréhte geuuúnnena sálighéit scráhta ⁶⁾ in uuirdiga ferlórnísseda. Súmelicên uuárd kolázen geuuált, tie liute ze chélinne, ⁷⁾ kúotên ze hértedo, ⁸⁾ úbelên ze íngel-tedo. ⁹⁾ Tih ne dárf nehéin vuúnder sín, dáz éin úbelêr den ánderen chélet, uuánda álso nehéin geméinmùotigi ne íst tero gúotôn únde dero úbelôn, álso ne íst óuh níeht álliu gehélli ¹⁰⁾ únder sélbên dien úbelên. Uuio ánderes, ¹¹⁾ síd íro íogelíh íoh mit ímo sélbemo strítet, tien áchusten íro uuízenthéit zedánsontên, ¹²⁾ únde sie diccho dáz tûên, dáz íro uuízenthéite ze tûonne ne íst, tóh sie iz tûên?

Fánnán úz práhta diccho diu gótes prouidentia dáz éinchnuolicha ¹³⁾ zéichen, dáz úbele úzer úbelên gúote máchont. Sô únréhte geséhent, táz sie erlíden ne múgen

---

1) unghirmit, *importunus*; cf. S. 99. Anmerk. 3.: unghirnder strites. 2) cf. S. 87. Anmerk. 8. 3) cf. S. 115. Anmerk. 12. 4) cf. S. 115. Anmerk. 13. 5) argân, argangan, ergebn, geschehen, Ausgang nehmen; cf. an anderen Stellen dieses Werkes; uuio siu ergangên, *exitus*; ér daz so ergange; so gotes uuillo ergân sol; geskihte ergânt; ergangenes, *praeteriti*. 6) scrichjan, *salire*, *exilire*, screchjan, wovon das obige scráhta das praet. ist, *praecipitare*, *instigare*, *exhortari*; cf. unser: erschrecken. 7) s. S. 61. Anm. 15. 8) s. S. 116. Anm. 4. 9) antgeltida, Entgeltung, Vergeltung; cf. S. 83. Anm. 16. und S. 14. Anm. 1. 10) cf. das adj. gahelli; S. 47. Anm. 2. 11) hwio anderes, wie anders? *quidni?* 12) zedansôn, *discerpere*, kommt sonst nirgends vor; cf. danson S. 7. Anm. 14. 13) einchnuolih, *insignis*, kommt sonst nirgends vor; in den mit Id und Rd im Sprachschatz bezeichneten Classen steht dieses Wort in der Form einchnuadil; cf. chnua, *natura*.

ándere únrehte, déro ¹⁾ ház ²⁾ kefáhende ³⁾ bechèrent ⁴⁾ sie sih ze gûoti énen ⁵⁾ ilendo úngelih sin, die sie házênt.

Éines ⁶⁾ kótes chráft ⁷⁾ íst sólih, ⁸⁾ táz imo íoh úbel gûot íst, uuánda ér iz kelímflichó brúochendo ⁹⁾ in gûot peuuéndet. ¹⁰⁾ Tíu órdo dero gótes prouidentiae úmbehábet ¹¹⁾ álliu dínge; úbe dehéinez ¹²⁾ uuénche ¹³⁾ ába dero guíssún ríhti sínero órdeno, dáz iz sár in ándera órdena bechèret uuérde, nío ¹⁴⁾ únrihti in gótes ríche íeht ¹⁵⁾ ferhénget ¹⁶⁾ ne uuérde.

Tér máhtigo gót téta ¹⁷⁾ ío in uuérhte ál dáz er uuólta. Noh ¹⁸⁾ ménniskôn neíst níeht ¹⁹⁾ kelázen ze uuízenne álde ze gerédonne álle gótes rustunga. Échert uuóla si dáz fernómen, ²⁰⁾ dáz kót állero natûron skepfor ²¹⁾ álliu dínge sestót ²²⁾ ío ze gûote siu chérende. Únde ze sínero gelichi duuíngendo ²³⁾ díu er geskúof, ²⁴⁾ ferstózet ²⁵⁾ er úzer sínemo

---

1) *gen. pl. masc.* 2) *haz, Haß, odium; cf. das gleichfolgende hazèn, haßen, odisse.* 3) *n. pl. m. part. praes. von gafahan; s. Wurzel FAH in Sprsch. III.* 4) *s. S. 54. Anm. 7.* 5) *s. JENER in Sprsch. I.* 6) *s. Sprsch. I. S. 309.* 7) *s. S. 83. Anm. 15.* 8) *cf. S. 9. Anm. 1.* 9) *st. brúchendo, utendo.* 10) *s. Wurzel WAT in Sprsch. I.* 11) *s. S. 96. Anmerk. 8.* 12) *s. EIN in Sprsch. I.* 13) *s. Wurzel WAK in Sprsch. I.* 14) *s. EWA in Sprsch. I.* 15) *s. WIHT in Sprsch. I.* 16) *farhengjan, verhängen, verstaten, concedere, consentire; cf. hengjan S. 19. Anm. 5.* 17) *praet. von verb. irreg. tòn, tuon, thun, facere, agere.* 18) *noh, noch, nec.* 19) *cf. S. 69. Anm. 8.* 20) *cf. S. 93.* 21) *skepfor, Schöpfer, creator, nur hier vorkommende Nebenform von scephari (auch scepho, s. S. 120. Anm. 30.).* 22) *s. S. 110. Anm. 6.* 23) *cf. S. 16. Anm. 9.* 24) *s. S. 81. Anm. 9.* 25) *farstozan, verstoßen, depellere, cf. an anderen Stellen dieses Werkes: der uerstozeno, depulsus, uerstozener aba mínemo guote, pulsus, nider ferstozen uuerden, sterni; aber auch diu aha uerstozet an dien skiuerron, resistit, und, daz sie dar ferstiezen unde dannan uuurten contenebrati, oder in der Uebersetzung des Mart. Cap.: ferstoze, resultat, alde missehelle, und in Psalm 40, 2.: er ferstiez an imo (an Gott); daher die Bedeutung unseres: Verstoß, delictum.*

riche állero úbelolih, ¹⁾ mít téro nõháftún ²⁾ rihti des úr-
lages. ³⁾ Tánân ⁴⁾ íst táz, úbe du ze gótes réchenungo
uuártêst, táz tu nionêr ⁵⁾ ne áhtôst nehéines árges íeht sîn,
dés tie lúte uuánent tia uuérlt uuésen fólla. Nû gesího
ih tób, táz fóne suári ⁶⁾ dero árbetsamùn questionis únde
fóne múhi des lánges ⁷⁾ ántuuúrtes tih áber ⁸⁾ sùozes sánges
lángê. Nû getring, ⁹⁾ dáz ih tîr gébe, ¹⁰⁾ dáz tû mít téro
lábo fúrder ¹¹⁾ gerúcchêst.

Úbe du gnôto ¹²⁾ bechénen ¹³⁾ uuéllêst, uuío féste diu
gótes éa sí, sô uuárte in hímel; dár ¹⁴⁾ háltent tie stérnen
íó nóh fásto díá gehélli, ¹⁵⁾ díá sie áfter íro gesézzedo ío
híten. ¹⁶⁾ Also iz tár ána skínet, táz tiu héiza súnna ne
írret ten chálten mánen sínero férté, ¹⁷⁾ nóh elyx, tíu ¹⁸⁾
drátero ¹⁹⁾ férté umbéuuírbet ²⁰⁾ pí démo hímel gíbele, ²¹⁾
állíu zéichen ²²⁾ sehende ²³⁾ in sédel ²⁴⁾ gán, níomer ²⁵⁾ síh
ne gérôt ²⁶⁾ kebádôn ²⁷⁾ in demo mére uuázere. Ter ábent-
stérno chúndet ²⁸⁾ ío díá náht, únde dára gágene ²⁹⁾ geánt-

---

1) s. LIH in *Sprsch. II.* 2) s. NÔT in *Sprsch. II.*
3) s. *Wurzel LAG in Sprsch. II.* 4) s. S. 90. *Ann. 16.*
5) s. EWA in *Sprsch. I.* 6) s. S. 77. *Ann. 17.* 7) s.
meine Theorie der schwachen Dekl. S. 47. 48. 8) s.
Sprsch. I. S. 178. 9) *Imperativ von gatrínchan, trínken,*
bíbere. 10) *Conjunctiv.* 11) s. *Partikel FAR in Sprsch.*
III. 12) s. NÔT in *Sprsch. II.* 13) s. S. 45. *Ann. 3.*
14) dár, da und wo, ibi, ubi; cf. dara, S. 110. *Ann. 11.*
15) gahelli, *concordia, übersetzt hier pacem; cf. das adj.*
gahelli, S. 47. Ann. 2. 16) *st. hielten, praet. von halten,*
hâten, tenere, servare. 17) *gen. sing. von fart (s. Wur-*
zel FAR in Sprsch. III.). 18) *diu, fem. von der (pron.*
denonstr. u. relativ.). 19) *g. s. f. von drati, s. S. 89.*
Ann. 19. 20) cf. *hwerban S. 8. Ann. 1.* 21) cf. *nord-*
gíbd S. 107, Ann. 11. 22) *zeichen, Zeichen, signum;*
auci Himmelszeichen, Gestirn, sidus. 23) *Flexionsloser nom.*
sing part. praes. (ungeschwächte Form sehenti.) 24) s.
S. 4. *Ann. 7.* 25) s. *MÉR in Sprsch. II.* 26) s. S. 49.
Ann. 5. 27) s. *BAD in Sprsch. III.* 28) *chundjan, kün-*
den, verkünden, nuntiare; cf. S. 56. Ann. 4. 29) s. *ahd.*
Präpositionen S. 286.

uuvrtet ¹⁾ úns sámò mánigèn mälén der ùhto stérno ²⁾ den dág. Sò geníuuòt ³⁾ mínna hértòn ⁴⁾ die únerdrózenen ⁵⁾ uérte, ⁶⁾ únde strítig ⁷⁾ úngezúmft ⁸⁾ flíhet ⁹⁾ fóne hímele. Tísiu gehélli ¹⁰⁾ geéinot ¹¹⁾ tiu uuíderuuartigen elementa mít kelichèn uuíson, sò gelíchèn, dáz trúcchenez ¹²⁾ názemo únde chált héizemo gehélle, ¹³⁾ únde daz liehta ¹⁴⁾ fiur béite ze óberòst, tiu suàra érda sínche ¹⁵⁾ ze níderòst. Hínnàn ¹⁶⁾ chúmet ¹⁷⁾ tero blúomôn stáng ¹⁸⁾ in ¹⁹⁾ dáz zít ²⁰⁾ iàres, sò lénzo íst, hínnàn rífhèt taz chórn in súmerzít, ²¹⁾ chúmet hícbest ²²⁾ keládenér ²³⁾ mít óbaze, uvánter názèr fóne régene. Tísiu métemunga chíchet ²⁴⁾ únde zúgedòt, ²⁵⁾ so uuáz íonèr lébendes ²⁶⁾ in uuérhte íst; únde áber uuándòntíu kíbet ²⁷⁾ si, nímet si, állíu uuórteníu in den dód sóufentív. ²⁸⁾ Ínin díu ²⁹⁾ sízzet óbenàn der sképfo ³⁰⁾ únde

1) s. *Wurzel WARD in Sprsch. I.* 2) Morgenstern, *lucifer*; s. *UOHTA in Sprsch. I.* 3) s. S. 113. *Anm. 2.* 4) hertòn, *vicissim, alternatim, cf. S. 19. Anm. 3. und S. 91. Anm. 9.* 5) *cf. S. 86. Anm. 23.* 6) *ac. pl. von fart.* 7) strítig, *streitig, discors, contentiosus; cf. an einer andern Stelle dieses Werkes: in stritigemo ráte.* 8) *cf. S. 47. Anm. 4.* 9) *st. flíuhet.* 10) s. S. 119. *Anm. 15.* 11) s. *EIN in Sprsch. I.* 12) truchan, trocken, *siccus.* 13) s. S. 52. *Anm. 5.* 14) *st. líhta.* 15) s. S. 68. *Anm. 2.* 16) hínnàn, von hier, hieraus, *hinc.* 17) Nebenform von químit, 3. p. s. *ind. praes. von queman, kommen.* 18) standi, Geruch, odor, der Form nach unser Stank, aber nicht, wie dieses, nur üblen, sondern jeden Geruch bedeutend. 19) s. *ahd. Präpositionen S. 26.* 20) zít, Zeit, *tempus, kommt als fem. und auch als neutr. vor.* 21) sumarát, Sommerzeit, *aestas.* 22) herhist, Herbst, *autumnus.* 23) s. S. 55. *Anm. 4.* 24) s. S. 68. *Anm. 4.* 25) Dieses zur *Wurzel ZUH* gehörige *Verbum* zugidòn, *proferre, kommt nur hier und in einer Stelle der Uebersetzung des Mart. Cap. vor (coelestem ignem mit temo erdhure gezugidot uuerden); in Mart. Cap. Cap. ist auch nutrix mit zugedara übersetzt.* 26) *Gen. von so uuaz regiert.* 27) geban, geben, *dare.* 28) súfan, (unser saufen) *mergi (such sorbere, bibere), soufjan, (säufen, ersäufen) mergere.* 29) s. *ahd. Präpositionen S. 282.* 30) s. S. 118. *Anm. 2.*

rihtendo chëret ¹⁾ er dero uuërte zùol, ²⁾ hërro ³⁾ únde chuning, ⁴⁾ anagénne ⁵⁾ únde úrspring, ⁶⁾ sëlbiu diu éa, ⁷⁾ únde uuise éteílare ⁸⁾ des réhtes, únde diu ét eruueget ze uërte, diu stätet ⁹⁾ er ze ímo zihendo ¹⁰⁾ den zùol únde uuéndet íro fárt, uuánda ér duuinget siu uuídere zù ze ímo. Úbe er dáz ne tâte únde er hina ¹¹⁾ rihtige férté áber ¹²⁾ úmbeúogendo ¹³⁾ ne uuánti, ¹⁴⁾ sô zeflugin ¹⁵⁾ únde vuúrtin ¹⁶⁾ áskerriu ¹⁷⁾ íro úrspringe, diu nú féstenöt kuíser ordo. Tíz íst tíu mínna, diu ín allèn geméine íst, únde bediu lústet siu gebúnden uuérden ze démo énde des kúotes; uuánda siu ánderes uuéren ¹⁸⁾ ne mábtin, siu ne súnin ¹⁹⁾ uuídere dára beuuántero ²⁰⁾ mínno ze démo góte, dér siu uuérden híez. ²¹⁾

Ne uernimest tu nú, uuáz nóte dísen allèn fólgee?

Uuáz? chád íh.

Kúot uuésen béide, sáldá íoh únsaldá.

Uuío mág táz sín? chád íh.

Táz ferním, chád síu Tánne ²²⁾ állero sáldolih, ²³⁾

1) s. S. 52. Anm. 7. 2) s. S. 47. Anm. 7. 3) s. S. 57. Anm. 3. 4) s. S. 57. Anm. 17. 5) s. S. 20. Anm. 7. 6) s. S. 68. Anm. 9. 7) s. EWA in *Sprsch. I.* 8) é-teílare, und an einer andern Stelle dieses Werks éo-teílare, Rechts-ertheiler, Gesetzgeber, *judex*. 9) sistit; cf. an anderen Stellen dieses Werks: stäten daz skéf, und ze gestätenne, *permanendi*; cf. auch staton und statjan, S. 49. Anm. 4. und S. 111. Anm. 16. 10) s. S. 42. Anm. 6. 11) hina, hin; hina rihtig, *rectus*. 12) cf. S. 119. Anm. 8. 13) s. *Wurzel BUG in Sprsch. III.* 14) 3. p. s. conj. praet. von wandjan; s. *Wurzel WAT in Sprsch. I.* 15) s. *Wurzel FLUG in Sprsch. III.* 16) s. *Wurzel WARD in Sprsch. I.* 17) Durch geflugin und vuurtin áskerriu íro urspringe wird *dissepta suo fonte fatiscant* übersetzt; das der *Wurzel SCAR* angehörige Wort áskerri kommt sonst nirgends vor. 18) s. *Wurzel WAR in Sprsch. I.* 19) conj. praet. von sinnan (widari sinnan, *redire*; cf. S. 51. Anm. 4.); cf. S. 61. Anm. 14. und S. 1. Anm. 7. S. 4. Anm. 3. 20) s. *Wurzel WAT in Sprsch. I.* 21) heizan, wie unser heißen, *nominare, nominari, jubere*. 22) s. S. 7. Anm. 12. 23) s. *LH in*

vuúnnesamíu íóh árbéitsamiv, úmbe dáz kelázen uuerde, táz si gúotèn lônœ alde sie béize, ¹⁾ únde úbele ingélte ²⁾ alde bézerœ, tánne ³⁾ íst nôte gúot, tíu ⁴⁾ réht alde núzze íst.

Tráto ⁵⁾ uuáriu íst tíu réda, obád íh, únde úbe íh péidíu ánasího ⁶⁾ prouidentiam íóh fatum, fône dien ⁷⁾ du nú mittunt ságetôst, sô hábet si míchele chréfte. Nú stôzen ⁸⁾ sia dóh, úbe dír iz túnche, ⁹⁾ zu dien únglóblichèn, ¹⁰⁾ díe du fóre ságetôst.

Uuío dâne, chád sí.

Uuánda iz tero líuto gechôse ¹¹⁾ íst, chád íh, íóh tícho, súmelichèn fólgèn úbele sálða.

Uutle du, chád sí, dáz íh míh náhe zu dero líuto gechôse, nîo ¹²⁾ íh míh ze hártô ¹³⁾ ne skéide ¹⁴⁾ fône démo émeze chôse ¹⁵⁾ dero ménniskôn.

Álso du uuéllést, chád íh.

Ne uuánest tu gúot sín, chád sí, dáz núzze íst?

Dáz íst iz, chád íh.

Tív fortuna, díu den mán beizet ¹⁶⁾ alde bézerôt, chád sí, neíst tíu núzzera? ¹⁷⁾

Dés íího íh, chád íh.

Sô íst sí gúot, chád sí.

Uuío ánderes? chád íh.

Sprsch. II. 1) s. S. 116. *Anm. 2. u. cf. Anm. 16. auf dieser Seite.* 2) s. S. 102. *Anm. 14.* 3) danne, tum, Nachsatz zum vorhergehenden danne, cum. 4) scil. sálða; cf. S. 119. *Anm. 18.* 5) dráto, sehr, valde, vehementer, nimis; cf. S. 89. *Anm. 19. und das adj. drâti an einer andern Stelle dieses Werkes (sumeliches natúra so drâte ist, praeceps).* 6) anasehan, ansehen, intueri, considerare. 7) d. pl. von der (hier als pron. relat.). 8) cf. an einer früheren Stelle stôzèn zesámíne, addamus. 9) ube dir iz túnche, si tibi placet, cf. S. 2. *Anm. 13.* 10) s. Wurzel LUB in *Sprsch. II.* 11) gichosi, (Gefose) Rede, eloquium, sermo; cf. S. 18. *Anmerk. 5.* 12) s. EWA in *Sprsch. I.* 13) s. S. 43. *Anm. 12.* 14) cf. S. 75. *Anm. 17.* 15) emazachosi, gewöhnliche Rede, frequens sermo, usus; cf. *Anm. 11.* 16) s. *Anm. 1.* 17) Ist wohl núzze na

Áber súš ketán ¹⁾ fortuna, chád si, diu den mán béizet álde bézerôt, tiu íst éinuúeder sô déro, ²⁾ die túgedig ³⁾ sínt únde mít árbeiten ríngent, álde sie nú fóne áchusten ze túgede fáhent. ⁴⁾

Tés ne mág ih nio gelóugenen, chád ih.

Uuáz áber diu vuúnnesama, chád si, diu ze lône dien gùotên geskíhet? Chít ouh tia der liut sín ⁵⁾ úbela? ⁶⁾

Néin, chád ih, núbe ⁷⁾ gùota, ⁸⁾ sô si íst.

Uuío áber, chád si, dia ánderún, ih méino, diu dir sárf ⁹⁾ íst únde die úbelen áfter réhte chéstigôt, ¹⁰⁾ áhtôt tia der liut kùota?

ÉR áhtôt sia, chád ih, álles téš ¹¹⁾ man uuizen mág tia uuírsestún.

Sih nu, dáz uuír dero liuto uuánes ¹²⁾ fólgendo ze ¹³⁾ únglúblíh tíng ne féstenoên.

Uuáz íst táz únglúblícha díng? chád ih.

Íst crébto ¹⁴⁾ nôt, chád si, fóne dien óberên geihten, állero sáldolíh tien gùot sín. die in túgede sízzent, álde dár ána gerúcchet sínt, álde íro dóh pedígen ¹⁵⁾ hábent, áber ze íro úbeli síh fásto hábentên ¹⁶⁾ állero sáldolíh ében úbel sín. ¹⁷⁾

Táz íst uuár, chád ih, tóh is ¹⁸⁾ nioman fóre únglúblíchi ne getúrre ¹⁹⁾ íéhen.

Fóne diu, chád si, ne sól dánne uuísemo mán dáz níeht uuégen, so uuénne ²⁰⁾ er féhten sól mít tero uuílsáldo, ²¹⁾

---

zu lesen. 1) Flexionsloser Nominativ. 2) gen. pl. pron. demonstr. 3) cf. der Subst. taged S. 88. Anm. 20. 4) s. ahd. Präpositionen S. 257. 5) sín, sein, esse. 6) cf. s. f. 7) s. IBU in Sprsch. I. 8) a. s. f. scil. chít ter liut sia sín. 9) s. S. 46. Anm. 12. 10) chestigon, castigare, züchtigen. 11) cf. S. 72. Anm. 10. 12) cf. folge mines rates an einer andern Stelle dieses Werks. 13) s. ahd. Präpositionen S. 268. 14) s. S. 17. Anm. 3. 15) cf. S. 67. Anmerk. 4. 16) s. ahd. Präpositionen S. 255. 17) acc. c. inf. 18) gen. von iehen regiert. 19) s. S. 15. Anm. 19. 20) so hwanne, wann, cum. 21) s. S. 113. Anm. 9.

also chionemo ¹⁾ chnéhte ²⁾ ne gezimct ³⁾ táz ze léidezénne, sô er uuiglichen stürm ⁴⁾ gehôret. ⁵⁾ Sêlbia diu árbeitsami getrot in beiden stâta, ⁶⁾ demo éinen sina guollichî ze gemârenne, demo ándermo sinen uuistúom ze gedúrnohtigônne. ⁷⁾ Tánân ist tiu ehráft kenémmet, táz si sih ze íro sêlbun fermág únde dero uuíderuuartigi ne uuíchet. Uués ⁸⁾ kedénchent ír, ír túgedigen? ír ne bírnt ⁹⁾ tára zúo níeht keuuíset, in zárte ¹⁰⁾ únde in vuúnnoluste ántlazigo ¹¹⁾ ze sléuuenne. ¹²⁾ Ír tribent ¹³⁾ hándegen ¹⁴⁾ uuíg mít sáldolichero. ¹⁵⁾ Hábent íuuih fásto ze dero ébenmúoti, dáz íuuih tiu léidega ne suâre ¹⁶⁾ únde úberuuínde, nóh tiu lústsama ne uerehúste ¹⁷⁾ íuueres múotes, sô dáz ír ne uuízint, uuér ír sint. ¹⁸⁾ So uuáz sih níderôr gelázet táne ¹⁹⁾ ze ébenmúoti, álde hóhor gestiget, táz ferliuset tia sâlighéit únde dárbétt ²⁰⁾ tes lónes. Íz stât an diu ²¹⁾ (*sic*), uuíolicha ²²⁾ sálda ír íu sképfen ²³⁾ uuéllent. So uuéliu sárf kedúnchet, tiu túot éinuuéder, ²⁴⁾ sô hértet ²⁶⁾ den mán, álde bézerôt in, álde ingéltet in.

1) s. S. 52. Anm. 10. 2) chneht, Knecht, puer, (vir, miles, servus; cf. an einer andern Stelle dieses Werks: chnehten, satellitibus. 3) s. S. 60. Anm. 1. 4) sturm, Sturm, tumultus; cf. ungedulte sturment in dinemo herzen an einer andern Stelle dieses Werks. 5) gahörjan, hören, audire. 6) cf. S. 53. Anm. 10. 7) cf. S. 42. Anm. 3. 8) Genitiv, von kedenchet regiert. 9) s. Wurzel BU in Sprsch. III. 10) zart, (Zärte), teneritudo, voluptas; cf. an andern Stellen dieses Werks: mit iuuerro zarte, blanditiis, zarta, blanditias und S. 23. Anm. 11. 11) s. Wurzel DAZ in Sprsch. II. 12) sléwên, sléwján, marcere, emarcessere, extabescere, torpeke. 13) s. S. 46. Anm. 1.; cf. S. 4. Anm. 3. 14) s. S. 11. Anm. 3. 15) s. LIH in Sprsch. III. 16) swarjati, beschweren, praegravare, opprimere; cf. S. 77. Anm. 17. S. 109. Anm. 10. und S. 80. Anm. 19. 17) s. S. 98. Anm. 5. 18) st, sit, seiet, sitis; cf. S. 4. Anm. 3. 19) s. S. 94. Anm. 17. 20) st. S. 88. Anm. 22. 21) Man sollte iu erwarten. 22) hwiolib, qualis; cf. S. 81. Anm. 5. 23) cf. S. 81. Anm. 9. 24) s. S. 35. Anm. 12. 25) s. S. 116. Anm. 4.

Agamemnon, atrei filius, dér irráh¹⁾ an déro ze-
stórdo²⁾ troie dia genómenûn chénûn³⁾ sínes príoder me-
nelai, zênärigen⁴⁾ búrgnuig⁵⁾ tríbendo:

Dánnàn uuárd agamemnon orbis, tò er spúotigo⁶⁾
fèrren⁷⁾ uuólta, dáz er dár úmbé dien uuínden sína tóhter
ephigeniam ópferôta únde dia chalchas in frískinges uuís
uuèneglich⁸⁾ fréhta:

Ulixes chlágeta síne geférten, die ímo in sicilia der
riso poliphemus uuúotigo (fráz, tò er fóne troio eruuant.
Er ergázta⁹⁾ in áber sínero tráno¹⁰⁾ mít tíu, dáz er dára
nâh plínd lág in sínemo hóle.¹¹⁾

Herculem hábent máre getân mánige árbéite, die er
erstráucta.¹²⁾ Er gedéumùota¹³⁾ centauros, témo léuuen
nám er dia hût,¹⁴⁾ ér scôz¹⁵⁾ oúh tie fógela; zúo séhen-
temo dracone, nám er die güldinen épfele, únde geuuáfen-
dér mít chnuttele¹⁶⁾ dâns¹⁷⁾ er cerberum fone hélló mít
trílero¹⁸⁾ chéténno; ten grímmen¹⁹⁾ chúnig úberuuýndenen
gáb er ze ézenne sínèn grímmèn rössen;²⁰⁾ dia éitergûn²¹⁾
ydram fersuánta²²⁾ er mít pránde; achelous fluuius hórnlôs
uuórtener bárg sín geskánta²³⁾ hóubet in demo stáde; ér

---

1) s. *Wurzel WRAH in Sprsch. I.* 2) zistórida, Zerstö-
rung, *eversio*; cf. S. 26. *Ann.* 11. 3) s. S. 28. *Ann.* 7.
4) s. *JÄR in Sprsch. I.* 5) s. *Wurzel WIG in Sprsch. I.*
6) cf. S. 62. *Ann.* 6. 7) s. S. 99. *Ann.* 20. 8) s.
WÉNAG in Sprsch. I. 9) s. S. 9. *Ann.* 13. 10) trahan,
m. gutta; pl. trahane, trâne, Thränen, lacrymae; cf. S. 41.
Ann. 4. 11) hol, n., Höle, *antrum*. 12) s. S. 116.
Ann. 7. 13) s. *MÓT in Sprsch. II.* 14) hût, *Haut*
cutis. 15) *sciuzan, schießen, jaculari*. 16) chnuttil, *Rüts-*
tel, clava. 17) *praet. von dinsan, trahere*; cf. S. 7.
Ann. 14. 18) Diese verkürzte Form dril st. drilih,
(cf. unser Drilich, Drilch) dreifach, *trilex, triplex*, kommt
sonst nirgends vor; cf. weler, sòler, für welihet, solihet.
19) *grimmi, grimmig, saevus*, cf. S. 99. *Ann.* 7. 20) hros,
equus. 21) s. *EITAR in Sprsch. I.* 22) farswentjan,
(hievon unser verschwenden) *dispendere*, cf. *swintan, schwin-*
den, tabescere, swentan, tabefacere, caedere; s. auch
S. 13. *Anmerk.* 8. und S. 39. *Ann.* 2. 23) *gascantjan,*

úbertuánt óuh antheum; cacus erchúolta ¹⁾ demo chúnige euandro síq zörn; imo féimegôta der éber die áhselá, mít tien ér den himel intháben ²⁾ sólta; in demo lézesten síge inthúob er den himel mít únuuichentemo hálse, únde ze mieto fúor er sélbo ze hímele, uuánda er dén ze lézest inthábeta. Nú nément pe imo bilde álle túgedige, únde fárent, tára íuuih ter hógándo ⁴⁾ uuég léite. Zíu súlent ir zágolicho ⁵⁾ uuíchen únde den rúkke ⁶⁾ bieten? ⁷⁾ Ferchiesent ⁸⁾ tia érda, dáz kibet ⁹⁾ íu den himel.

INCIPIT LIBER QUINTUS.

Tíz chád si unde háfta ¹⁰⁾ si síh án ánder gechôse. ¹¹⁾

Dô chád íh íro zúo: Táz íst réhtiu skúndeda, ¹²⁾ vnde geríset ¹³⁾ sí uuóla dínero hóubethafti. ¹⁴⁾ Íh uuírdo áber nú geuuár, dés tú fóre cháde, tia réda de prouidentia háftén ¹⁵⁾ ze mánigên ánderên.

Míh íst uuúnder ¹⁶⁾ úbe du casum fúre íeht háben uuéllést, únde uuáz tu ín áhtoést.

Tô ántuuurta sí: Íh kábôn ¹⁷⁾ míh ze írlósenne mínes kehéizes, ¹⁸⁾ únde dír ze gezéigônne ¹⁹⁾ den vuég, tér díh héim ²⁰⁾ brínge.

(schänden, *infamare, confundere*. 1) archuoljan, erfühlen, *refrigerare*. 2) s. S. 48. Anm. 1. 3) anthesjan, aufheben, *tollere*; s. S. 96. Anm. 19. 4) st. ter hólh-gándo, der hochgehende, *celsus*. 5) cf. S. 40. Anm. 4. 6) hrukki, Rücken, *dorsum*. 7) s. *Wurzel BUT in Sprsch. III*. 8) *Imperat. pl. von farchiusan* (s. S. 56. Anm. 3.). 9) s. S. 120. Anm. 27. 10) cf. an anderer Stelle dieses Werks: síh héftet an den lukken uuán; s. auch S. 81. Anm. 1. 11) s. S. 122. Anm. 11. 12) s. S. 23. Anm. 7. 13) *garisit, decet*. 14) *auctoritas*; s. S. 78. Anm. 15. 15) s. S. 77. Anm. 22. 16) s. *Sprsch. I. S. 900*. 17) *gahôn, eilen, festinare*; cf. S. 4. Anm. 16. 18) *gaheiz, m., Geheiß, Versprechen, promissio*; cf. S. 90. Anm. 20. 19) *zeigon, gazeigon, zeigen, monstrare, indicare*; cf. S. 88. Anm. 9. und S. 89. Anm. 11. 20) s. S. 17. Anm. 7.

Sîn ¹⁾ ouh tise questiones nûzze ze uuizenne, sie bréchant ²⁾ tóh éteuuáz ába démo uuége, dén ih fáro, vnde sórgên ³⁾ ih, táz tú mùede ⁴⁾ uuórtênêr in áuuekke ⁵⁾ dára nâh ten réhten uuég erstrîchen ⁶⁾ ne múgîst.

Dés ne fúrhte du nieht, chád ih. Mír íst táz ráuua, úbe ih keèiscôn mùoz, tés míh lánget, únde dero áfterùn rédo nehéin zuíuel ne múge sîn, tánne ⁷⁾ die be hálbo ⁸⁾ uuórtênên questiones êr ze guíshéite chómen sîn.

Nû, chád si, trágo ⁹⁾ ih tinen síto. ¹⁰⁾ Târ míte fieng si súš ána.

Úbe íoman héizet casum éina stúzzelingun ¹¹⁾ uuórtena geskiht ¹²⁾ únde áne állero dingo máchunga, sò chído ih páldo, dáz casus nieht ne sí, únde héizo ih iz éinen báren námen, áne bezéichennisseda. ¹³⁾

Uuár ¹⁴⁾ mág táz sîn, dáz man chît stúzzelingun ¹⁵⁾ únde árdingun únde áne rihti, góte álliu dîng tuúngentemo ze rihti? Íst áleuuár dáz man chît, fóne niehte ¹⁶⁾ nieht uuérden; tés álle únsere fórdere*n* iáhen, so uuío ¹⁷⁾ sie dáz ne sprâchîn fóne demo ánagenne ¹⁸⁾ álliu dîng úzer niehte uuúrchentemo, ¹⁹⁾ nûbe fóne sâmhafte*mo* ²⁰⁾ dînge, únde sie dáz fundament légetîn únde zéigotîn állero redòn únde állero ántuuurto, déro sie gâben fóne dero natura.

1) 3. p. pl. conj. praes. 2) s. *Wurzel* BRAH in *Sprsch. III.* 3) sorgên, sorgen, *angere, formidare*; cf. *sorgendo, trepidus*, du muost sorgende sîn, *an andern Stellen dieses Werks und sorgendiu* (fure sia), *sollicita*; er sorgeta, nio-ze trági gefienge; sorgen iro scôni, *formae formidare*; din sorgen, *tua cura*, in der *Uebers. des Mart. Cap.* 4) s. *MÓjan in Sprsch. II.* 5) s. *Wurzel* WAG in *Sprsch. I.* 6) s. S. 68. *Anm. 6.* 7) s. S. 17. *Anm. 12.* 8) halba, *latus, pars.* 9) tragan, tragen, *portare, gerere.* 10) s. S. 38. *Anm. 8.* 11) s. S. 19. *Anm. 7.* 12) s. S. 107. *Anm. 10.* 13) *Bezeichnung, significatio.* 14) s. S. 89. *Anm. 12.* 15) s. S. 19. *Anm. 7.* 16) s. *WIHT in Sprsch. I.* 17) so hwío, so wie; obgleich, *quamquam.* 18) s. S. 20. *Anm. 7.* 19) s. *WERALL in Sprsch. I.* 20) sâmhaf*t*, *materialis*; cf. S. 77. *Anm. 9.*

Úbe aber íeht uuírdet áne úrspring, táz íst uuórten fóné niehte. Úbe dés nieht uuésen ne mág, sô ne mág ouh casus sólih nieht sín, sô uuír fóre cháden.

Uuío dânné? chád ih; ne mág nú nieht sín, dáz mît réhte héizen súle casus álde fortuitum? Íst íeht témo díse námen geuállên, dóh iz ouh tie liute ne bechénnen?

Mín friunt, chád si, aristotiles ságeta dáz in physicis, sínemo búoche, chúzlichó únde glóublichó.

Uuío, chád ih, ságeta er?

Sô man, chád er, éteuuâr úmbe ¹⁾ éteuuáz tûtot únde dâr éteuunnân ²⁾ íeht ánderes keskihét, tánne ³⁾ dâr úmbe man iz tûtot, dáz héizet casus; sô dáz íst, úbe íoman dúrh ⁴⁾ áchergáng ⁵⁾ án dia érda bréhende ein fúnt cöldes findet iú dâr begrábenes. ⁶⁾ Dáz chít man ungeuuânde geskéhen uuésen; dáz neíst ío dóh nieht árdingun, íst éteuunnân geskéhen, iz hábet éigene úspringa, téro rúnsa, stillo únde ungeuuânde zesámine chómenda, dia geskiht máchont. Uuánda, úbe der ácherman dâr ze áchere ne gienge, nóh ter bérgaré sínen scáz tár ne begrúobe, ⁷⁾ sô ne uuúrte ér dâr fúnden. Díz sint máchungâ des ungeuuânden líebes, táz ímo dâr gescáh fóné díen zesámine gelóufenen ⁸⁾ dínge, tés ne uuéderêr dero tûontôn ne gedáhta. Uuánda nóh tér begrábento daz kóld, nóh tér érrento ⁹⁾ den ácher, ne gedáhtôn dés, táz iz tár sólti fúnden uuérden; núbe, álso ih chád, tár éner begrúob, táz tíser dâr grúob, tíu gerúnnen ¹⁰⁾ únde geuúelen ¹¹⁾ zesámine.

Nú múoz ih chéden geskiht uuésen, dáz ungeuuânde gebúret ¹²⁾ fóné zesámine geuállênén dínge, díu man úmbe íeht

---

1) etahwâr umbi, (*wie* hwâr umbi, warum) um irgend etwas, *cujuspiam rei gratia*. 2) etahwannân, irgend woher, *quibusdam de causis*. 3) cf. S. 94. Anm. 17. 4) s. *ahd. Präpositionen* S. 207. 5) achergang, Ackerbau, *agricultura, rusticatio*. 6) Genitiv zu coldes gehörig. 7) bigraban, begraben, *condere, sepelire*. 8) s. S. 97. Anm. 3. 9) s. *Wurzel AR in Sprsch. I*. 10) s. *Wurzel RAN in Sprsch. II*. 11) s. *Wurzel FAL in Sprsch. III*. 12) s. *Wurzel BAR*

ieht tûot. Áber díu órdena, díu dir ¹⁾ chómentíu fóne gótes prouidentia állíu díng éinzen scáffôt in íro stéte únde in íro zíte, chómentíu mít féstero háftûn, ²⁾ díu getûot fálle únde gerínnen zesámíne únde háftên zesámíne díe causas tero casuum.

Ûfen díen gebírgen armeníe spríngent ³⁾ sáment tigris únde eufrates, dár die féhtenten flíhendo ⁴⁾ hínder síh án die síh iágonten skíezent, ⁵⁾ únde skéident sie síh sâr mít férrên rúnsôn. Múndent sie áfter dés ⁶⁾ únde chóment sie in éina rúnsa, álso, dáz tíu zesámíne flíezên, díu ⁷⁾ ío uuéerez uuázer fûoret, íh méino díu skéf únde die úzer érdo geuuálzten rónen fóne dero áho, únde dáz kemískelôta uuázer getuuíret ⁸⁾ tie úngeuuânden órdenâ; tie sélben geskíhte máchôn tie háldâ ⁹⁾ únde díu ío ze tále sígenta ¹⁰⁾ rihti dero áho. Sô féret casus peduúngen, tér dír dúnchet fáren úmbeduúngen, ¹¹⁾ únde âne êa ne féret er.

Uuóla fernímo íh únde íiho íh iz álso uuéesen, sô du chíst. Íst nu dehéin sélbuuáltigi únseres uuíllen an dírho rihti dero zesámíne háftentôn úrhábó? ¹²⁾ Tuuínget fatum óuh ménniskôn gedáncha, álso iz tûot ándere geskíhte?

Sô íst, chád sí; nehéin creatura ne hábet rationem âne liberum arbitrium.

Témo uuízze únde sín ¹³⁾ gelâzen sínt, témo íst óuh kelâzen chîesunga, ¹⁴⁾ mít téro er díngolíh skéide, uuéder ¹⁵⁾ iz ze tûonne sí álde ne sí.

Fóne ímo sélbemo uuéíz er, uuáz er skíhen ¹⁶⁾ álde mínnon sól. Dáz er gúot uuânet sín, dáz uuíle er; dáz er úbel uuânet sín, dáz skíhet er. Fóne díu, díen ge-

---

BAR in *Sprsch. III.* 1) s. S. 78. *Anm.* 16. 2) hafta, *connexio*; cf. S. 77. *Anm.* 22. 3) cf. S. 84. *Anm.* 4. 4) st. flíhendo. 5) sciuzan, schießen; cf. S. 125. *Anm.* 15. 6) s. *ahd. Präpositionen* S. 280. 7) *acc. pl. neutr.* 8) s. S. 27. *Anm.* 3. 9) hald, *declivis*; cf. *das verb. haldên* S. 105. *Anm.* 10. 10) s. S. 59. *Anm.* 1. 11) s. *Sprsch. II.* S. 565. 12) s. S. 113. *Anm.* 10. 13) s. S. 61. *Anm.* 11. 14) cf. *das verb. chiusan*, S. 5. *Anm.* 5. 15) s. S. 6. *Anm.* 1. 16) st. sciuhan, s. S. 74. *Anm.* 13.

lâzen ist pechënneda úbeles únde gûotes, tien ist kelâzen ge-uualt tero uuéli. Íh ne ságo sia dóh nieht kelîcha uuésen an állên, die sia hábent. Uuánda angelis ist kelâzen uuáriu bechënneda únde réhter uuillo únde spûotig ¹⁾ máht íro uuillen.

Tero ménniskôn sêlá sint pe nôte frîeren, únz sie gótes ánasíht hábent in hímele. |Hára fárendo ad corpora uuérdent sie únfrîeren, únde óuh únfrîeren, sô sie síh keséldont ²⁾ únde mít tien írdiskên líden behéftet uuérdent. Táz ist tiu gnótista ³⁾ scálhheit, ⁴⁾ sô sie uerrácheme án die súndà ába íro uuístúome gegánt. Sô sie íro múot níderlâzent ába demo úfuuertigen án daz níderuuertiga, sô ún-uuízzênt sie sár, uuérdent sie behéftet mit zâligên ⁵⁾ gelústen, dien héngendo ⁶⁾ únde dien fólgendo stúorient ⁷⁾ sie dia scálhheit, tia sie síh ánalíezen, únde dánne sint sie geéllendôt ⁸⁾ únde geuerrêr ⁹⁾ fóne íro frîhéite. Dáz síhet ío dóh ána dáz fúresíhtíga óuga, álliu dîng fóre uuízende, únde díu fóre benéimden sképfet iz áfter íro frêhten. Táz óuga ál síhet únde ál bechënnet.

Ter súozo chôsonto homerus, ér héizet tia súnnûn zórfta ¹⁰⁾ únde héitera, ¹¹⁾ díu dóh tia érda dúrhskínen ¹²⁾ ne mág únde den mére. fóre úndrâti ¹³⁾ dero skímôn. ¹⁴⁾ Sô únmáhtig neíst kót nieht; sínên óugôn ál óbe séhentên ne uuíder stât nehéin dícchi dero érdo, nóh nehéin uínstri dero náht. Éines plícches ána síhet er, dáz ér uuás únde nú ist únde nóh chómen sól. Tén máht tu héizen dia uuárun súnnun, uuánda ér ál éino ána síhet.

Dó ántuuírta íh íro: nú stécchên ¹⁵⁾ íh óuh in méroren zuíuele.

---

1) s. S. 62. Anm. 6. 2) cf. *das subst. selda* S. 6. Anm. 12. 3) s. NÓT in *Sprsch. II.* 4) cf. S. 35. Anm. 14. 5) zâlig, *perniciosus*; cf. S. 35. Anm. 16. 6) s. S. 19. Anm. 5. 7) *adjuvant*; cf. *stiura* S. 82. Anm. 13. *stiurida* S. 20. Anm. 10. und *das früher schon vorgekommene sturruoder st. stiorruoder.* 8) s. LAND in *Sprsch. II.* 9) s. *Partikel FAR in Sprsch. III.* 10) s. S. 16. Anm. 10. 11) s. S. 90. Anm. 2. 12) cf. S. 39. Anm. 9. 13) *undrâti*, Schwäche, *infirmitas*; cf. S. 89. Anm. 19. 14) s. S. 29. Anm. 8. 15) *stecchên*, stecken, *infixum esse*; cf.

Uuelèr ist tér zuuel? Íh mág uuóla, chád si, irrâten, uuáz tir uuirret.

Mír dúncbent, chád ih, tíu zuéi ringen únde uuider éin ánderên sîn, dáz kót ál uuize fóre únde iz tóh stánde in mánnes uuíllen. Uuánda, úbe gót ál uuéiz fóre únde in sîn uuízenthéit nieht trígen ¹⁾ ne mág, sô sól nôte geskéhen, dáz ér uuéiz chúmftig. Fóne díu, úbe er ío fóre uuéiz, nieht éin líuto tâte, núbe ouh íro uuíllen, sô ist sélbuuáltigi ába. Uuánda nieht ne mág keskéhen in tâte nóh in uuíllen, gótes ouga ne séhe iz, dáz níoman ne mág triegen. Mág íro dehéin uuáng uuérden, sô ne mág iz nieht hóizen quíssiú ²⁾ uuízenthéit, núbe únguis uuân, dés níoman gót zíben ³⁾ ne múoz.

Nóh ih ne lóbon nieht tía réda, mít téro síh súde-liche uuánent háben geántuuúrtet tírro únsemfti. ⁴⁾ Sie chédent: ní ⁵⁾ bedíu ne geskíhet iz, táz iz kót fóre síhet, núbe uuánda iz keskíhet, pedíu fóre síhet er iz, únde sús uuánent sie dísa nôt tero chúmftigon geskíhto uuídere eruúinden. Nóh sie ne uuánent nieht nôte geskéhen, díu gót fóre síhet, núbe in nôte díu fóre séhen, díu geskéhen sálen.

Sámo so ih târ úmbe ringe, uuéderez máchunga sí des ánderes, úbe fóresíht ⁶⁾ nôt máchunga sí dero chúmftigôn, álde chúmftigíu nôt máchunga sîn dero fóresíhte. Únde mír mër ne sí ze ougenne, nôtháfta uuésen día geskíht tero fóre geuuízenôn, so uuíto díu ríhti sí dero máchungôn, tóh fóresíht ne tãe día nôtháfti díen chúmftigên.

Úbe íoman uuánent sízzenten sízzen, dén ne tríuget ter uuân; úbe in der uuân ne tríuget, sô sízzet er. Téro béidero ist nôt, íoh tes sízzennes, íoh tero úmbetrógeni, ⁷⁾ Áber uuárrer uuân ne túot níomannen sízzen, núbe daz fóre sízzen getúot uuárrer uuân. Sô geskíhet, táz échert

---

Sprsch. II. S. 966. 1) *st. triugan; cf. S. 3. Anm. 2.*
 2) *s. Wurzel WIZ in Sprsch. I.* 3) *s. S. 12. Anm. 4.*
 4) *cf. das adj. samfti S. 108. Anm. 11.* 5) *s. Sprsch. II. S. 972. nr. 2.* 6) *s. S. 110. Anm. 15.* 7) 1) *s. Sprsch. II. S. 565.*

éin hálb¹⁾ sí máchunga dero uuárheite, únde áber nôt sí béiden hálb. Álso íst tíu réda getân fone gótes fóresihthe únde fone dien chúmftigên dîngen. Uuánda dóh kót tíu dîng fone díu ánaséhe, uuánda síu chúmftig sínt, síu ne geskéhent áber nieht túrh táz ér síu fóresihet; nú íst áber béidero nôt, íoh kót fóre séhen chúmftigíu, íoh fóreséuniu²⁾ geskéhen. Tár an déro stéte íst is knûoge ze déro zestòredo³⁾ sélbuualtiges uuillen.

Uuío háрто gréhto dáz nú míssechêret⁴⁾ íst, táz íoman ságet, tíse frístmáligen geskíhte máchunga uuésen dero êuuigun⁵⁾ gótes uuízenthéite! Uuáz íst iz ánderes?⁶⁾ Têr gót uuíle uuánen fone díu bechénnen chúmftigíu, uuánda síu geskéhen súlen, dén chído ih uuánen, dáz imo geskíhte máchunga sín dero uuízenthéite.

Tára zúo íst óuh tíz ze légenne. Álso dáz nôte só íst, úbe ih íeht uuéiz in presenti, só geskíhet óuh táz nôte hína fúre, dáz ih chúmftig uuéiz. Só geskíhet ío, dáz fóre geuuízen dîng ze léibo uuérden ne mág. Íst áber íoman, dér daz tíng ánderes áhtôt, tánne iz sí, dáz neíst nieht ein⁷⁾ únuuízenthéit, núbe lúkker uuân, férro geskéidenêr fone déro uuárheite⁸⁾ uuízenthéite.⁹⁾ Fone díu, úbe íeht tínges só chúmftig íst, táz sín chúmft quis¹⁰⁾ neíst nóh nôte neíst, uuío mág táz íoman uuízen fóre chúmftig? Dés ne uuírdet fone díu nieht, uuánda álso uuízenthéit síh ne mískelôt zúo dien lúginen, álso ne mág nieht, táz sí in íro begríffen¹¹⁾ hábet, ánderes ergân, dánne só iz in íro begríffen íst.

Fone díu íst scientia dero lúgino¹²⁾ áno, uuánda nôt íst, tíngolíh só sín, só sí iz erfáren hábet, táz iz sí. Uuáz nú? Díu únguis sínt kóte, ze uuélero uuís fóre uuéiz er

---

1) ein halb, von Einer Seite, *ex altera parte*, wie das gleichfolgende beiden halb, von beiden Seiten, *ex utraque parte*. 2) *st. forasehaniu, part. pass. von forasehan*. 3) *s. S. 125, Anm. 2*. 4) *cf. S. 52, Anm. 7*. 5) *Es stehl: êuuigun*. 6) *Genitiv, von uuaz regiert*. 7) nicht ein-, nube, nicht nur-, sonderu. 8) *Genitiv*. 9) *Dativ*. 10) *s. Wurzel WIZ in Sprsch, I*. 11) *s. S. 82, Anm. 6*. 12) *Ge-*

díu? Uuânet er díu chûmftigen ne múgen ze léibo uuérden, díu dóh ze léibo múgen uuérden, sô triuget ín der uuân; dáz méin ze spréchenne íst, níeht éin ze dénchenne. Úbe er siu áber sô benéimet uuésen chûmftigíu sô siu sínt, íh méino, dáz ér siu uuíze gelícho múgen uuérden únde ne uuérden, uuáz uuízenthéite ¹⁾ íst tánne dáz, tíu níeht kuísses nóh stâtes ²⁾ ín íro ne hábet? Álde uuíio filo íst táz kuísera dánne daz húolicha ³⁾ uuízegtúom sybille, táz sí chád: uuâr álde lúgi íst táz íh ságo? Uuáz úberslát ⁴⁾ tánne gótes uuístúom dén ménniskôn ⁵⁾ uuân, úbe er ín gelícho zuíuelòt zuíueligero díngo? Úbe áber mít ímo állero díngo úrspringe níeht zuíueliges ne íst, sô geskéhent oúh únzuíueligo, díu ér guíssu uuéiz chûmftig. Bedíu neíst ménnisko geuuáltig an sínero tâte gúotes íoh úbeles, tén gót, tér ál fóre uuéiz, tuínget zu demo éinen.

Sól dáz sô sín, sô neíst nehéin zuíuel, uuíio gáreuuo ⁶⁾ ménniskôn díng zeslife. ⁷⁾ In geméitún uuérdent tánne gehéizen lôn únde ingélteda ⁸⁾ gúotên íoh úbelên, síd téro ne uuéder gescúlden ne mág íro únuerlâzeno únde únsélb-uualtig múotuuillo, únde dánne uuírdet állero díngo ún-rehtesta, dáz nú réhtesta íst, íh méino dánchôn gúotên únde úndanchôn ⁹⁾ úbelên, tíe íro uuillo dára zúo ne léitet, núbe síe tuínget nôt tes chûmftigen. Nóh áchuste ¹⁰⁾ ne sínt, nóh chúste ¹¹⁾ ne sínt, núbe gelíh únde úngeskéiden mískelunga állero frêhto. Únde dáz állero díngo zâligôsta ¹²⁾ íst ín gedáng ze némenne, dánne díu fóresíht állíu díng chûmftigíu órdonoe; únde sô láng is níeht ne gestánde ze ménniskôn uuíllen, sô neíst nehéin rát, núbe an gót, tér ál gúot kíbet, únsere scíilde gesmízen ¹³⁾ uuérden. Nóh kedíngi ¹⁴⁾ nóh flého ne mág níoman nehéina réda gében,

---

nitiv, von ano, ohne, regiert. 1) Genitiv, von uuaz regiert. 2) s. S. 57. Anm. 1. 3) cf. S. 8. Anm. 14. 4) ubar-slahan, übertreffen. 5) gen. pl. 6) s. S. 26. Anm. 13. 7) cf. S. 69. Anm. 3. 8) s. S. 117. Anm. 9. 9) undanchôn, als punire, dem danchon, remunerare, entgegengesetzt. 10) s. S. 55. Anm. 10. 11) s. S. 35. Anm. 17. 12) s. S. 130. Anm. 5. 13) smizan, schmeißen, werfen; cf. S. 14. Anm. 12. 14) Ge-

uuáz te uuéder ¹⁾ súle. Uués sól man gedíngen álde fléhon, dánne álku gérohaftíu ²⁾ díng zesámíne héfte indissolubíliter in chétenno uuís tíu únuuéndíga éinríhti.

Sól iz sô fáren, sô íst tíu éíníga uuándelunga geírret únder gote únde únder ménniskôn, únde der chóuf ³⁾, tér állér gestát an gedíngi únde án fléhôn: uuánda uuír ge- chóufên úmbe ⁴⁾ in mít témo uuérde réhtero déumùoti, sô fléhâ sínt, daz tíura gélť ⁵⁾ sínero gnádon; in día éínún uuís tíe kúte sáment kóte chôsôn múgen únde síh pétondo ná- hen zâo demo úngesíunlíchen ⁶⁾ líchte, íoh ér ⁷⁾ síe íeht erbitên. Úbe man nú geiégenero ⁸⁾ nôte dero chúmftígôn díe uuánen sól níeht ne gemúgen, an uuélemo díngé múgen uuír únsíh táne háben ze góte, állero díngá hêrren? Sô múoz táne, álsa dú míttundes súnge an díen férsen, ze- scrínden ⁹⁾ sámo so léím ménniskôn sláhta, dána gebró- cheníu íoh keskéideníu fóne demo uuâren brúnneñ, dán- nân ¹⁰⁾ sí chám.

Uuáz úngehéli ¹¹⁾ írret tíe gezúmftē ¹²⁾ zuéio díngó? Uuér gót ¹³⁾ hábet kegében sólícha ríngún zuéin uuâren, dáz tíu dúrh síh sínt ínsúnder ¹⁴⁾ níeht zesámíne ne uuéllên?

Álde neíst uuâren nehéin ungehéli? Únde hábent síh ío zesámíne díu guíssen? Áber dés scúld neíst iz, núbe des ménnicken sêla ne mág níeht fáre túmbheite ¹⁵⁾ uuízen íro tóugenen ¹⁶⁾ bánt.

Zíu íst íro dánne sô nôt, ze eruârenne díu tóugenen

---

nitiv, von reda geben regiert; cf. S. 22. Anm. 3. 1) s. S. 91. Anmerk. 14. 2) gerohaft, optabilis; cf. S. 49. Anm. 5. 8. 3) chouf (Kauf), commercium. 4) s. ahd. Präpositionen S. 187. 5) gelt, Geld, Vergeltung, vicissitudo, retributio, pecunia. 6) ungasíunlíh, unsichtbar, invisibilis; cf. die Form anasiuni S. 46. Anm. 2. und foreseuniu S. 132. Anmerk. 2. 7) prius quam. 8) s. Wurzel JAH in Sprsch. I. 9) zarscrindan, zerschrinden, fatiscere. 10) s. S. 90. Anmerk. 16. 11) s. S. 117. Anm. 10. 12) s. S. 47. Anm. 4. 13) welcher Gott, quis deus. 14) in sunder, singulativ. 15) cf. S. 63. Anm. 6. 16) s. S. 5. Anm. 8.

uuórtzéichen ¹⁾ dero uuárhéite? Uuéiz sí, dáz si uuízen uuíle? Uuér sól áber dés frágèn, dáz er uuéiz? Ist si ouh sô blint, táz si is nieht ne uuéiz, uuáz uuíle si dánne? Uuér íst tér dáz uuéille, dáz er ne uuéiz? álde uuér mág sùochen, dáz er ne uuéiz, nóh ne bechénnet? álde uuár spúot ²⁾ ís imo ze irfárenne? Uuér mág ouh pechénnen, dáz imo únchunt íst, sô er iz ouh findet? Álde súlen uuir glóuben, dáz si béidiu uuíssi, únz si gót ánasáhe, diu sún-derigen ³⁾ ióh tia sámenthafthi. ⁴⁾ Nú gréhto ín dien líden befinstertíu hábet si is súmes, ⁵⁾ ní dóh álles ergézen, ⁶⁾ únde daz knôtesta uuéiz si, téilelichen ne uuéiz si.

So uuér dero uuárhéite frágèt, dér neíst in neuuéderro geskéfte, nóh táz er iz állez uuíze, nóh táz er iz állez ne uuíze; núbe daz knôtesta, ⁷⁾ dáz ér in gehúhte hábet, táz úrsúochenót ⁸⁾ ér tífo dénhende án dáz er sáh, táz er mít tien erhúgetèn chóme nàh tien ergézenèn. ⁹⁾

Dô ántuuúrta sí mír: díz íst tíu álta chlága fòne gótes prouidentia únde fòne cicerone gnúog ketribeníu, dár er daz uuízeztúom téilta, únde íst iz tír éin hártó ¹⁰⁾ gnôto gesúochet tíng, únde áber ío noh nieht keuuárlichó nóh kuíslichó gerécchet fòne íuuer ¹¹⁾ dehínemo. Tero timberí ¹²⁾ scúlt íst táz, dáz tes ménnisken ratio, dóh si síh is péite, ¹³⁾ nieht erréichen ne mág tia éinfalti gótes fóregeuuízedo; ¹⁴⁾ úbe día íoman uuízen mág úberstígendero día rationem, démo neíst nehéin zuíuel an dírro questione. Tia simplicitatem chórôn ¹⁵⁾ íh tír dánne geóffenon únde gerécchen, sô íh tíh érerôn dés írrihto únde dáz kechòson, dáz tír uuíget.

Nú frágèn íh tíh, zíu dú ne uuánèst fróma uuèsen día réda dero errátentôn día questione; díu réda dúrh táz

---

1) s. S. 93. *Ann.* 12. 2) s. S. 13. *Ann.* 3. 3) sunterig, *singulus*. 4) s. S. 89. *Ann.* 16. 5) sum, *dem folgenden* al *entgegengesetzt*; cf. S. 43. *Ann.* 4. 6) s. S. 104. *Ann.* 16. 7) s. NÓT in *Sprsch. II.* 8) ursuochenon, *discutere, consulere*. 9) s. S. 104. *Ann.* 16. 10) s. S. 43. *Ann.* 12. 11) *Genitiv von ir, vos*. 12) *caliginis*; cf. S. 4. *Ann.* 13. 13) s. *Wurzel BIT* in *Sprsch. III.* 14) *gen. sing.* 15) s.

uuânet ungeirret sîn liberum arbitrium fône dero prescientia, uuânda si nehéin nôt máchunga neíst tien chûmftigên dîngen, áfter íro uuâne. Uuánnân rátiscòst óuh tù ánderes nôte geskéhen súlen diu chûmftîgen, âne dáz tíu ze léibo uuérden ne múgen, díu fóre geuuízen uuérdent?

Úbe prescientia nehéina nôt ne tùot tien chûmftigên dîngen, álso óuh tù gnôto fóre íáhe, mít uuíu uuérdent tánne geduúngen die sélbuuáltigen férté dero ménniskôn tâte ze guíssemo úzláze?

Nû chédên échert sô chòsondo, dáz prescientia ne sí, dáz tù chiesést, uuíu iz óuh tánne fáre. Tuuíngét tánne dés hálb tehéin nôt tie tâte, díe fône mùotuuíllen chóment? Dáz ne tùot. Nû chédên áber, dáz si sí únde dóh nehéina nôt tùon dien tâten, nóh tánne uuâno ih stât ze stéte díu sélba uuílleuuáltigi.

Nû uuíle du áber chéden: ne sí óuh prescientia nehéin nôteguna dien chûmftigên, sí íst tóh zéichen, dáz siu nôte chómen súlen. Sô uuâre áber sámó¹⁾ guís, nôte súlen geskéhen chûmftigíu, ne uuâre óuh²⁾ tíu sélba íro prescientia. Zéichen óuget échert, uuáz iz sí, dés zéichen iz íst, iz ne máchôt iz níeht.

Dû sólt úns ze èrest keóugen, álliu dîng nôte geskéhen, dáz uuír dánnan glóubèn, prescientiam zéichen uuésen dero nôte. Úbe áber sí neíst, sô ne mág tána mër prescientia íro zéichen sîn. Uuír uuízen uuóla, alles tínges kuísá stárchunga fône zéichene ne uuésen ze némenne, sô dû tùost, nóh fône férriskên³⁾ rátiskôn, núbe fône dara zùoléitendên dîngen únde nôt máchigên.

Uuío mág áber dáz sîn, dáz tíu ne geskéhên, díu gót uuéiz chûmftíg? Sámó so ih zuíueloe, núbe⁴⁾ díu geskéhen súlín, díu gót fóresíhet, únde iz mër dáz ne stérche, tóh siu geskéhên, síu an ín sélbèn nehéina día nôt háben, dánnân siu geskéhên, táz tu hínnân liehto gebíesen máht. Uuír séhên gnúogez, dáz fóre óugôn íst, únz man iz tùot;

S. 23. Anm. 5. 1) s. S. 44. Anm. 5. 2) wäre auch nicht, etiam si non fuisset. 3) s. Partikel FAR in Sprsch. III. 4) s. IBU in Sprsch. I.

sô dáz íst, taz uuír séhên tùon die réitrihtela chêrendo ¹⁾ ióh áfter íro uuíllen héngendo dien réitôn, únde dár áfter ánderíu uuérh. Tuuínget tára zúo íro dehéinez tehéin nôtmánnes úndanches? Dáz ne tûot. In geméitùn chónđi man dáz tûon, úbe siu mánnes úndanches sô fùorín. Tíu án demo tûonne áne nôtmánt, tíu sínt oúb, ér siu uuérdên, áne nôtmán chúmftig. Dánnán skínet, dáz súmelichiu geskéhen súlen, déro geskíht únde déro fárt állero nôte inbunden íst. Íh ne uuáno íoman dáz uuéllen chéden, táz tíu ne uuárín chúmftig, ér siu uuértín, díu nú uuérdent. Tíu hábetôn oúh fóre geuuízeníu ferlázena geskíht. Álso gréhto uuízenheit tíu gágenuuerten níeht ne nôtegôt, tána mêr ne nôtegôt tíu chúmftígen íro fóre uuízeda.

Sô chíst tu: tés sélben íst zuíuel, úbe déro, díu nôte ne uuérdent, tehéin fóre bechénneda múge sîn. Uuánda síu dúnchent tír míssehéllíu, únde uuánest tu, úbe siu uuérdên fórebechénned, táz siu nôte súlín geskéhen, úbe íro nôtmán ne sí, dáz íro nehéin fórebechénneda ne sí, únde uuánest tu uuízenthéit nehéines tínges sîn, áne guísses. Únde úbe díu uuérdên fóreséuuen ²⁾ sámó guuíssíu, díu dóh únguis sínt, uuío siu ergángên; ³⁾ dáz uuíle du héizen uuán náls uuízenthéit. Ánderes uuánen dáne iz sí, dáz ne trúuest tú zíhen ⁴⁾ ze gánzero uuízenthéite. Dén írreden máchôt táz, dáz man uuánet állero dínghlíh pechénned uuérdên fóne sîn sélbes natura, táz ál dára uuídere íst. Uuánda ál dáz tar bechénned uuírt, dáz ne uuírdet níeht pechénned áfter sîn sélbes chréfte, núbe áfter démo mágene dero bechénnentôn uuírt iz erfáren.

Nú lóse ⁵⁾ hára, dáz íh tír is píle gegébe spúotígo. Sólt tu chíesen éin sínuuélbe corpus, tía sínuuelbí chíuset ánderes uuío daz óuga, dáne der fínger. Daz óuga scíuzet tára ferronán ⁶⁾ únde chíuset taz píle sáment. Áber

---

1) s. S. 52. *Anm.* 7. 2) *st.* forasehan, *p. p.* von forasehan; *cf.* S. 132. *Anm.* 2. 3) s. S. 117. *Anm.* 5. 4) *st.* zíuhan. 5) s. S. 10. *Anm.* 3. 6) s. *Partikel FAR in Sprsch. III.*

dér finger dâr ána gelégetêr únde ál úmbe rítentêr erspehôt¹⁾ er iz állez éinzên.

Sélben den ménnicken ne chîesent nícht ze éinero uuís tise genámden fier sínna. Der úzero sín, sô daz kesíune²⁾ íst, chíuset taz pílde éteuuar³⁾ ána; der ínnero sín, dér imaginatio héizet, chíuset taz pílde éinez, áne dia materiam, dáz er fóre sáh án dero materia. Aber der sín, der ratio héizet, dér úberstépfet imaginationem, únde bechénnet er sámentháftigo dáz pílde, dáz súnderigo éteuuar ána skínet.

Táz oúga dero intelligentiê úbersihet tise dri sínna. Uuánda úberstépfendo dén bíuang⁴⁾ téro sámenthafiti, síhet si mít héiteremo oúgen daz éinualta gótes pílde.

Dâr dáz állero gnôtost íst ze chíesenne, dáz ter óbero sín begrífet ten níderen, der nídero ne geréichot níeht ze demo óberen. Uuánda sensus ne hábet uuérches níeht áne corpus, ...⁵⁾ múotes pildunga ne mág taz keméine bilde níeht kebíldon, nóh réda ne irréichot taz éinfalta gótes pílde.

Áber intellectus sámó so hóhor stándíu únde día íro chúndún⁶⁾ formam ána séhendíu dúrh chíuset si díu níderen, sí síhet ze déro sélbún uuís tíu níderen, ze déro uuís sí día formam síhet, tía nehéin dero níderôn ne síhet. Sí bechénnet, táz ratio únde imaginatio únde sensus pechénnent, síh tóh ne stíurende mít íro dehéinero, núbe éines plícches uuéiz si siu álliu in íro sélbero uuís, in día uuís, sô si día formam uuéiz. Réda uuéiz oúh, dáz tíu níderen uuízen, síh tóh ne stíurende⁷⁾ mít íro chréften, daz állelicha ze séhenne. Dísiu íst, tíu dir óuget tía sámentháfti, día siu begrífen hábet mít tísen uuórten: ménisko íst éin lébende díng, zuíbéine, rédoháfte. Dóh tíu bechénneda állelih sí, uuér ne uuéiz, táz sí óuh píledig⁸⁾ únde

---

1) arspehon, erspähen, *comprehendere*. 2) gasiuni, Gesicht, *visus*; cf. S. 46. Anm. 2. 3) etahwar ana, irgendworan; cf. S. 89. Anm. 12. 4) s. *Wurzel FAH in Sprsch. III*. 5) Hier ist ein Stück Pergament ausgerissen. 6) acc. s. f. von chund; cf. S. 56. Anm. 4. 7) cf. S. 20. Anm. 10. und S. 82. Anmerk. 13. 8) s. *BILADI in Sprsch. III*.

únde gesihtig íst? Dáz ne uuéiz ío dóh sí nieht píldondo álde geséhendo, núbe rédeháfto dénychendo. So uuío . . . .¹⁾ unga bíldonnes pedíge²⁾ fóne quinque sensibus, sí erféret tóh áne sensum álliu díu gesihtigen bílde, náls tóh nieht mít téro chúnste³⁾ des sensus, núbe mít íro sélbero chúnste. Ne síhest tu nú na, uuío álle sínna mér bechénnén fóne íro sélbero máhte, dánne fóne déro máhte dero bechénnentón? Únde ouh mít réhte; uuánda míchel nôt íst, síd tiu chiesunga des chiesenten tát íst, dáz ío dér sína tát kerécche mít sínero chréfte, náls mít ánderes chréfte.

Daz uuítchélle⁴⁾ ze athenis ínnota íú díe hártó tief-táhtigen⁵⁾ álten, tíe díu uuizen uuóltón, mánnoliches múote ána getán uuérden sensus únde images fóne díen úzerén corporibus, also dero geblánetún tábelun búohstaba . . . .¹⁾ gerízzôt uuérden mít kríftele.⁶⁾ Ube áber daz múot chráftelôsez nieht mít sín sélbes róskine getúot, únde iz échert múozig líget, únderlân iz tíen ánachomenén bílden dero corporum, únde iz in spíegeles uuís hína rértet tero corporum bílde náh ín, uuánnán íst tánne díu uuízenthéit tes múotes álliu díng chiesentíu? uuéliu íro chráft peuuártét síu állíu éinzen sô gnôto? alde uuéliu téilet tiu íro chúnden genera in species únde sámenôt síu áber ze díen húfon dero generum? Únde hért uuíhseliga fárt túende íst iz éina uuíla ín díen hímeliskên, ándera uuíla ín díen írdiskên.

Únde síh tánne sín sélbes ferréchenónde, írlósket iz lúkkiu argumenta mít uuáren. Tísiu chráft íst kefrádera⁷⁾ únde filo máhtígera, danne díu chráft tes múotes, tíu díu ánagetánen bílde tréget. Nú begágenet tóh ér díen sensibus éteuuáz úzuuert crúozende⁸⁾ únde réizende díe chréfte des múotes. Sô man íeht kesíhet álde gehôret, tánnán sár

---

1) *Lücke*. 2) *cf. S. 67. Anm. 4.* 3) *chunst, Kunst, scientia*. 4) *wíttchelli, porticus; cf. in den uuíttchellen, in porticibus (stoicorum), in der Uebersetzung des Mart. Cap.* 5) *tiufdahtig, tiefdenkend*. 6) *griffil, Griffel, stylus*. 7) *fradi, gafradi, efficax, strenuus; cf. S. 46. Anm. 9.* 8) *s. S. 44.*

gegruoztíu des . . . . .¹⁾ sí . . . . .¹⁾ ùz uu . . . . .¹⁾ gagen súmelichen uuárben²⁾ biútet sí siu únde rértet sí siu ze díen sélbèn zéichenen, únde gemískelôt sí die úzenân chómenten ze díen dârinne gehâltènèn bílden.

Úbe nû des ménnisken múot tero corporum ferstândo fóne íro ána chómeni gelêret ne uuírt, chíesendiu sélben corpora úmbe íro bílde, núbe mít sín sélbes chréfte díu chíuset, pegágenentíu sínen óugon únde sínen ôron, tóh tíu úzuuért pegágenenten bílde ána uuérdèn díu oúgen únde díu ôren, mít tien uuír geséhèn únde gehôrèn, únde díu tróffeni³⁾ sínero sensuum fúrefángoe⁴⁾ sínes múotes chráft túrh síh uuérchontes, tíu tróffeni³⁾ an síh uuézze⁵⁾ día tát tes múotes únde sí úf erréche díu dar íne ío nóh táne lóskenten bílde; uuío filo mër çelestes substantię, die állero corporum ánatrífte⁶⁾ áno sínt! án díen íst úrchôse,⁷⁾ dáz síe díen úzerèn ne fólgènt an íro chíesenne, núbe síe skéinent tía chráft íro sínes.

Sús mísseliche síma sínt kelâzen mísselchèn substantiis. Sensus éinêr íst kelâzen, áne die ándere drí síma, díen éteuuar⁸⁾ fásto háftentèn animalibus, álso die mère múskela túont únde ánderíu álso gezógeníu, án díen stéinen chlébendo.⁹⁾ Ánderèn lébendèn únde vuállontèn íst tára zúo gelâzen imaginatio, íh méino, díen gelúste únde úngelúste ána sínt. Réda íst échert ménniskôn gelâzen, sô oúh kótes éines íst intellectus. Fóne díu íst nôt, táz tíu uuízenthéit fôrderósta sí, díu fóne íro sélbero bechénnet níeht éin síh sélbún, núbe oúh tie níderen drí.

Uuáz, úbe mít ratióne stráten begínnent tie níderen

Anm. 13. 1) Lücke. 2) s. S. 78. *Anm. 3.* 3) díu troffeni sínero sensuum, daß Betroffensein seiner Sinne, die Empfindung, *passio corporis*, wie gleich darauf *anatrífte*, *affectione (corporum)*; beide Wörter, der Wurzel TRAF (treffen) angehörig, kommen in keinem andern ahd. Sprachdenkmale vor. 4) s. Wurzel FAH. 5) hwezjan, (wegen) *acuere*. 6) s. *Anm. 3.* 7) *urchôsi*, deutlich, (cf. S. 18. *Anm. 5.* und S. 122. *Anmerk. 11.*), findet sich sonst nirgends. 8) *etahwar*, irgendwo; cf. S. 138. *Anm. 3.* 9) *chlebèn*, fle-

zuène sinna, chédendo, dáz taz uniuersale nieht ne si, dáz sí síh uuánet uuízen? únde chédendo, dáz man éinzên séhen álde bildôn mág, in éina sámeháfti dáz ne múgen chómen, únde oúh chédendo, ein uuéder ze nôte uuésen, sô uuâr daz rationi dúnchet, únde áber síh petrógen sîn án demo gesíhtigen, álde síd ín uuóla chúnst sint, díu man séhen mág únde bildôn, rationis uuân betrógen sîn, díu dáz keloúbet uuésen sámentháftig, dáz kesíhtig únde sún-deríg íst? Úbe dára gágene ratio ántyuúrtet, síh uuóla be- chénnen ín déro rédo dero sámentháfti, dáz sie béide uuí- zen, únde áber íro ne uuédera bechénnen día sélbûn sámentháfti, uuánda ¹⁾ sie úberstépfen ²⁾ ne múgen díu úze- ren bílde únde man báz keloúben sól, dár man fóne íro drío bechénnedo strítet, tero guísserûn únde dero fóllegli- cherûn ertéilungo? ³⁾ Ne stúondin uuír in dísemo stríte dero ratione bí na, uuír dir ⁴⁾ béidiu chúnnen, íoh irrâten, íoh séhen únde bildôn?

Also íst táz ketân, dáz ménniskôn réda uuánet, ten gótes sîn ánderes ne uuízen díu chúmftigen, áne sô sí uuéiz. Uuánda sús rédest tú, so uuéliu únguísso únde áne nôst chúmftig sint, tíu ne múgen nieht kúisso chúmftigú fóre geuuízen ⁵⁾ uuérden; únde chíst tú, dero sô getânon nehéina fóre uuízeda sîn, únde úbe uuír sia gelóuben súlin, dáz tánne nieht áne nôst ne geskéhe. Úbe uuír des kóteli- ches sínnes chiesunga ⁶⁾ háben máhtín, álso uuír rédohafte bírn, sô dúohti úns sámolíh réht, únsera réda uuíchen gótes sinne, sô uuír irtéiltôn, ⁷⁾ sensum únde imaginationem íro súlen uuíchen. Fóne díu chóroen ⁸⁾ únsih erhéuen, úbe uuír múgín, ín día hóhi dero fóderostûn íntelligentíe; sô fíndet tár ratio, dáz sí ín íro sélbûn ne hábet, íh méino dáz,

---

ben, *adhaerere*. 1) *Es steht* uuánde. 2) ubarstephan, *trans- gredi, excedere; cf. an einer andern Stelle dieses Werks intellectus divinorum* ubarstepfet *humanam rationem*. 3) *arteilunga, iudicium*. 4) *s. S. 1. Anm. 1.* 5) *foragi- wizan, vorausgewußt.* 6) *chiesunga, cognitio, iudicium.* 7) *arteiljan, urtheilen, iudicare.* 8) *s. S. 17. Anm. 2.*

uuio gótes prenotio díu hábe guíssín únde gnôt marchotíu. díu án ín sélbèn nieht kuísses úzlâzes ne hábent, únde dáz nehéin uuân ne sí, núbe éinfaltíu uuízenthéit nehéin méz hábentíu nóh úmbe márchotíu.

Uuio mániges píldes tíer áfter uuérlte fárent! Súmíu fárent stráccendo ¹⁾ únde uuískendo dia érda, únde máchônt sie átoháften slih ²⁾ mít tien brústen gándíu; ánderíu sínt, tíu mít féttachen slágezent ³⁾ ten uuínt únde uuíto suéibont ⁴⁾ án dero lútterun lúfte; súmíu spírnent ⁵⁾ tia érda mít tien fúozen únde uuállont siu gândo ín hólze ⁶⁾ íóh ín féldé. Tóh tú díu állíu séhèst síh skéiden ín íro bílde, áber níderhángendez hóubet ketúot siu háben touben ⁷⁾ sín. Einer der ménnisko héuet taz hóubet úf, íóh rihtet er síh liehto állen ⁸⁾ úf fóne érdo séhende. Tíz píldé mánôt tíh ménnisko, úbe du iz fernémeu chánst, tú dir ⁹⁾ grécho den hímel síhest únde daz hóubet úf héuest, taz múot ouh úf héuèst, nío demo líchamen úf erríhtemo daz múot pesuártez ¹⁰⁾ níder ze ferlórní ne súcche. ¹¹⁾

Síd állíu díng keuuízeníu fóne íro sélbero natura ne uuérdent keuuízen, núbe fóne dero uuízentôn, ¹²⁾ sô uuír ouh fóre ságetôn, sô séhèn nú, gágen dés iz múoza sí úns, uuélea ¹³⁾ státa gótes substantia hábe, dáz uuír ouh

---

1) strachên, gestreckt sein; farent stracchendo *übersetzt hier extenta sunt corpore; cf. chordae stracchent an psalterio. Psalm 149; 3. und stracchentemo reize, jacente linea, in der Uebersetzung des Mart. Cap. S. 49; s. auch S. 143. Anm. 8.* 2) sie machont atohaften slih, *continuum trahunt sulcum; cf. slihan, (schleichen) repere.* 3) slagazjan, schlagen, verberare; *plaudere; palpitare.* 4) sweibôn, (Eines Stammes mit swebjan schweben) *volvi, natate; cf. S. 112. Anm. 2.* 5) *Das simplex spirnan, (wovon spurnjan, calcitrare) kommt sonst nirgends vor.* 6) holz, Holz, *silva, lignum.* 7) taub, taub, *surdus, stupidus, stolidus, hebes; cf. tenchet er leuues an dia toubun erda. S. 5.* 8) *ac. sing. m.* 9) *s. S. 1. Anm. 1.* 10) biswárjan, beschweren; *cf. S. 80. Anm. 19.* 11) suchjan, sinken, sich neigen, *kommt sonst nirgends vor; cf. such, momentum.* 12) *gen. plur.* 13) *ac. sing. fem.; cf. S. 8.*

chïesen múgîn, uuîolih sîn scientia sî. Dáz kót êuig sî, dáz íst állero rédeháftero geméine gelúbeda. Nû sehên, uuáz eternitas sî. Sî lêret únsih târ míte bechénnen gótes naturam únde gótes uuízenthéit. Êuuighéit íst fólliú únde sámethaftiu hába des únéntlichen líbes; táz skînet óffenôr fóne dero frístmáligon¹⁾ uuídermézungo.

Uuánda dáz in fríste lébet, táz lóufet fóne gágenuuerti ze chúmftigi,²⁾ nóh únêuuig tíng ne íst nehéinez, dáz sámement múge begrífen³⁾ állen sînen líb. Núbe fóre íst ímo nóh taz mórigeniga, ingyngen íst ímo daz késteriga.⁴⁾ Jóh án demo húotigen⁵⁾ líbe ne lébent ir mêt, dánne án demo stételôsen únde hínafértigen stúpfe.⁶⁾

Táz ío liden sól dia geskáft fríste,⁷⁾ dáz táz ánafáng ne hábe nóh úzláz, sô aristotiles uuánda fóne díro uuérkte, únde sîn líb síh strécche⁸⁾ mít únende zítes, dáz neíst ío níeht sólíh, taz iz êuuig héize mít réhte. Uuánda iz níeht sámement ne begrífet, sô êuuig túot, állez taz uuítuobe⁹⁾ sínes líbes, tóh sîn líb énde ne hábe; núbe éin tempus íst ímo fóre, daz ánder íst hína. Dáz áber sámement pesízzet únde úmbe hábet tía ólangi¹⁰⁾ sínes líbes únéntliches, sô, dáz ímo des chúmftigen níeht ábuuertig ne sî, nóh ímo níeht ergángenes enfárn ne sî, dáz héizet mit réhte êuuig, únde dáz chít man nôte síh fermúgen sîn sélbes, únde ímo sélbemo sîn gágenuuerte, únde sámó gágenuuerte háben, ál dáz únende des lóufenten zítes. Fóne díu uuánent tie unréhto, díe dés uuánent, sô sie ságen hòrent, táz platoni dísiu uuérkt ne dùohti¹¹⁾ háben ánagénne zítes, nóh énde, dísa¹²⁾ gescáffenûn uuérkt ze déro uuís ében êuuig sîn demo sképfen. Uuánda áne énde líb háben, dés plato íáh tero uuérkte, dáz íst éin; ánder íst, sámement uuésen begríffena álla dia gágenuuerti dés ío uuérenten líbes, táz óffeno

---

Ann. 5. 1) *gen. pl.* 2) *chumftigi*, *Zufunft*. 3) *bigrifan*, *begreifen*, *amplecti*. 4) *gesterig*, *hesternus*. 5) *st. hiutigen* (*heutigen*). 6) *cf. S. 42. Ann. 9.* 7) *gen. sing.* 8) *streichjan*, *strecken*, *tendere*; *cf. S. 142. Ann. 5.* 9) *s. Wurzel AB.* 10) *s. Sprsch. I. S. 222.* 11) *s. S. 2. Ann. 13.* 12) *ac. c. inf.*

éigen íst tes kótes sinnes. Nób kót ne sól úns tún-chen¹⁾ uuésen lórderôra sinen creaturis, an déro álli des zîtes, núbe mër an déro ímo éigenun éinualti sínero nature.

Dia sélbûn státa des kágenuerten líbes únde dés ío ze stéte stânten líbes péitet síh ánterôn dísiu únerdró-zena²⁾ fárt tero uuérkte, únde sò sí in geánterôn ne mág, nóh síh ímo geébenon, sò gelóubet sí síh áber dero státigi in dia únstatigi, únde ába déro éinuالتun gágenuerti ge fálet sí in dia únéntlichun mánegfalti fergáugenes zîtes íoh chúnftiges; únde sò díu sélba fárt, sáment pefáhen ne mág álla dia fólleglichí sínés líbes, sò éuuighéit tûot, sò gedúnchet sí an díu, dáz sí ío uuéret, éinez ételiches téiles keánterôn, démo sí síh tóh fólleglichó geébenôn ne mág, síh hábende ze déro so uuío uuértlichun gágenuertí díses chléinen únde uerscúpfenten³⁾ stúpfes, únde uuánda sí éteuuaz píldot tía ze stéte stándun gágenuerti, gíbet sí dáz, tien sí ána íst, táz síu gedúnchen uuésen; uuánda sí dóh státe uuésen ne máhta, hínderstúont⁴⁾ sí dia fárt, téro in zîte énde ne uuírdet. Únde sò íst keskéhen, dáz sí íro líb fárendo geáteháftoti, dés líbes sámenthafti sí begrífen ne máhta ze stéte stándo. Úbe uuír gréhto nú uuéllèn scáfflôn dien díngen nâh platone gerístige námen, sò chédèn, gót uuésen éuuígen, dia uuérkt uuéríga.

Uuánda állíu chiesunga nâh íro sélbero máhte chíuset, táz íro fóre óugôn íst, únde uuánda góte íst éuuig státa⁵⁾ íoh ánuuartígiu, sò íst óuh nôte sín uuízenthéit uuésen- díu án déro éinfaltun gágenuerti, úberstígendíu állen uuébsel zîtes, únde sáment pefáhende díe únéntlichen uuítiná preterítí únde futurí síhet sí állíu díng in íro éinuالتun bechénnedo, díu hína sínt íoh nóh fóre sínt, sámo síu ío getân uuérden.

---

zum vorigen: die des uuanent gehörig. 1) s. S. 2. Anm. 13. 2) s. S. 86. Anm. 23. 3) farsculjan, verfliegen, verschwinden, ein sonst nirgends vorkommendes Wort. 4) s. S. 56. Anm. 1. 5) status.

Uuile dû bedénchen sína gágenuuerti, fóne déro ér iz állez uuéiz, sô ne chíst tu nieht ín háben fóre uuizeda sámó so chúmftiges, núbe rébtôr uuizentheit téro ímo úngeuuángtun gágenuuerti. Bedíu ne héizet sí nieht fóresíht, núbe mër férrív óbesíht, túrh táz sí férró stándíu fóne díen níderèn díngen síu állíu óbenán férró óbeséhe, ¹⁾ sámó so ába démo hóhesten chápfé ²⁾ dero uuérhte.

Zíu gedénchest tú, dáz tíu ³⁾ nôt máchoe, díu gótes ougen ána séhent. dánne nóh ménnískén nóthaf tíu né túên, díu síe séhent? Túot tín ánasíht tehéina nôt tien, díu dû síhest? Dáz ne túot. Zeeuáre, úbe dehéin gerístig uuídermezunga sín mág mánnés únde gótes kágenuuerti, also ír gréhto ételichíu séhent ín dírró uuérht múrgfarun kágenuuerti, sô síhet er síu állíu ín sínero éuuígun gágenuuerti. Fóne díu ne uuéhselôt nieht tísiu gótes fóre bechénneda día natura únde día éígenháfti dero díngo, únde síhet er síu nú sô gágenuuertíu ímo, sô síu nóh uuánne ín zíte chúmftig sínt.

Únde ne geírrét er nieht síníu geríhte únde ín éínero anauuarto sínes múotes síhet er díu benôte chúmftígen únde áne nôt. Álso óuh ír túont, sô ír sáment séhent ten ménnískén ín érdo gån únde día súnnun ín hímele úf kån, tóh ír íouuéder sáment séhént, ír skéídent síu dóh únde áhtont ír daz éina nôte geskéhen, daz ánder áne nôt. Sô túot kótes óuga, ál óbenan ánaséhende ne uermískelôt iz nieht tía uuíolichi dero díngo ímo gágenuuertero, únde áber zítes hálb chúmftígero. Dánnán ne íst ímo dáz uehéin uuán, núbe uuárhaf tíu bechénneda, dánne er dáz uuéiz uuéisen hína fúre, dáz áne nôt tánne uuéisen chán.

Uuile du híer chéden: dáz kót síhet chúmftíg, táz ne mág ze léibo uuérden, dáz ze léibo uuérden ne mág, táz sól nôte geskéhen, únde uuile dû míh tánne duuíngen ze démo námen dero nôte; sô íiho íh téro sô gestárhtun ⁴⁾

---

1) obesehan, übersehen, ein nur bei Notker gebräuchliches Wort; cf. das vorige obesiht. 2) s. S. 114. Anm. 19. 3) ac. pl. neutr. 4) cf. S. 88. Anm. 11.

uuârheite, aber sô getânero, déro ¹⁾ sih ioman chûmo ferstânde, ²⁾ âne dér gôteliches tînges ânauuúrte íst. Íh chído gréhto éin ding chûmftigez péidiu sîn, ióh nôthâfte, sô man síhet ze gótes uuízenthéite, ióh ferlâzen únde sélbuualtig, sô man ze sîn sélbes natura síhet.

Zuô nôte sínt: éiniu íst éinualte únde âne íba, also diu íst, táz álle ménnisken nôte tôdig sínt; ánderíu íst mít íbo únde mít kedíngun, ³⁾ úbe du uuéist éinen mán gán, dáz tanne nôt íst, táz er gänge. Táz man uuéiz, uuío mág táz ánderes sîn, âne so man iz uuéiz. Aber dísiu gedíngota nôt ne fûoret tia bárun nôt mít íro nieht; uuánda dísa nôt ne uuúrchet nieht tíu natura, núbe dáz man úbe dára zûo chít. Uuánda nehéin nôt ne túot kân den géno gânten, so uuío míchel nôt sí, dáz er gänge, sô er gát.

Ze déro sélbun uuís íst nôt, so uuáz tíu gágenuuerta fóresiht ána síhet, táz iz sô sí, dóh iz nehéina natúrlicha nôt ne hábe. Ze uuâre síhet kót tíu gágenuuertíu, díu nóh tanne chûmftig sínt, fône sélbuualtigemo uuíllen.

Táz íst úmbe dísiu daz knôtesta, dáz siu gótes ána-sihte ⁴⁾ hálb nôte uuérdent áfter déro geskéfte gótes uuízentheite, áber dúrh sih kechórniu ⁵⁾ ne uerlîesent siu nieht tia sélbuualtigun ferlâzeni íro nature. Nú geskéhent kréhto âne zuíuel, díu gót fóre uuéiz chûmftigiú, nóh tanne chóment siu súmiu fône sélbuualtigemo uuíllen, únde so uuío ⁶⁾ siu geskéhên uuésendo, sie ne ferlîesent tóh nieht íro naturam, fône déro siu ouh ze léibo uuérden máhtin, êr siu geskáhîn.

Uuáz skéidet siu dâne, síu ne sîn necessaria, síd siu in állên sínt ⁷⁾ ze uuís nôte geskéhent, álso iz kelégen íst in gótes uuízenthéite?

Táz skéidet siu, táz tíu skéidet, díu ih târ fóre ze bílde gáb, tíu errinnenta súnna únde der gânto mán; tíu zuéi
ne

---

1) *gen. sing. fem. (von ferstân regiirt.)* 2) *3. p. s. conj. praes.* 3) *s. S. 87. Anm. 19.* 4) *gen. sing. (von halb regiirt.)* 5) *part. pass. von gachiusan; cf. S. 5. Anm. 5.* 6) *s. S. 127. Anm. 17.* 7) *s. S. 8. Anm. 10.*

ne múgen nieht ze léibo uuéerden, únz siu geskéhent. Dáz éina sólta áber nôte uuéerden, êr iz uuúrte, dáz ánder nieht nôte. Álso sínt tíu áne zuíuel, díu gót in sínero gágen-uerti hábet; aber íro súmelih ¹⁾ chúmet fóne nôte, súmelih fóne dero tûonton geuualte. Fóne díu châden uuír mít réhte, dísiu nôthaftíu sín, sô man hína síhet ze gótes uuizentheite, sô man siu áber dúrh síh chíuset, inbúndeníu sín únde únnôthaftíu, also díngolih, ²⁾ táz man séhen mág únde grífen, ³⁾ állelih íst, úbe man ze déro rédo síhet, únde áber éinlúzze, úbe dù dâr ána uuártêst.

Nú mág keskéhen ⁴⁾ chíst tu: úbe in mínero geuualte stât ze geánderruisonne mínen rát, sô eruuéndo íh tia fóresiht, táne íh ódeuuano geuuéhselôn, ⁵⁾ dáz sí fóre uuéiz. Dés ántuuúrto íh, díh uuóla múgen ⁶⁾ uuéhselôn dínen uuíllen, náls áber fermíden día gótes uuizentheit nóh íro infáren, ⁷⁾ uuánda díu gágenuuerta uuárheit tero fóresihte chíuset, tíh táz kemúgen, únde uuéder ⁸⁾ dù iz tûést íoh uuára du gerátêst; álso du óuh nieht infáren ne máht téro ánasíhte des kágenuuerten mánnés óugen, tóh tu díh tínero uuílleuuarbun ⁹⁾ chérest in mísseliche tâte.

Uuío nú chíst tu? Éin uuánchot nú gótes uuizentheit nâh mínero sképfedo, ¹⁰⁾ sô dáz sí múge sáment mír hértuuéhselunga tûon des uuízennes, nâh tíu íh uuílon ¹¹⁾ éinez uuíle uuílon ánderez? Dáz ne tûot. Gótes ouga gefúre-
uangot ¹²⁾ ál dáz chúmftig íst, únde gechêret iz íoh keuuéndet iz ze déro gágenuuerti sínero bechénnedo, nóh ér ne uuíluuandot ¹³⁾ nieht án demo bechénne nû díz ¹⁴⁾ nú dáz; ¹⁴⁾ núbe ío ze stéte stândo fúrefáhet er únde úmbefáhet er éínfes scúzes ¹⁵⁾ tína uuéhsela.

---

1) s. S. 43. Anm. 4. 2) s. LIH in *Sprsch. II.* 3) grifan, greifen. 4) s. S. 46. Anmerk. 4. 5) l. p. s. praes. ind. 6) acc. c. inf. 7) s. S. 97. Anm. 5. 8) s. S. 6. Anm. 1. 9) willihwarba, Willenswendung, Wahl; cf. S. 8. Anm. 1. und S. 78. Anm. 3. 10) scelida, dispositio; cf. S. 81. Anm. 9. 11) s. S. 91. Anm. 11. 12) s. *Wurzel FAH in Sprsch. III.* 13) hwilwandôn, wechseln, alternare vices. 14) Objekt von bechennenne. 15) scuz, (Schuß) ictus.

Dia io gágenuuerti sines ánaséhennes únde úmbehábennes¹⁾ álliu dǐng²⁾ ne guuán³⁾ er nieht fóne dero chúmftigon gebúredo, núbe fóne éigenero éinfalti. Mít tíu íst óuh tés keántuuúrtet, táz tu fóre cháde, úngerístlih sîn, úbe íoman dés kedénche, dáz únseríu futura gótes uuízentheit rēcchen. Dísiu sélba chráft sînero uuízenhteite, álliu dǐng mít íro ánauuartigun bechénnedō úmbeháhende, gíbet sí uuísun állen dǐngen, nóh tien áfter náh chómentên ne hábet sí ze dánchonne.

Uuánda dáz állez sô íst, pedíu íst ménniskôn úngenómen íro uuillouuáltigi, únde mít réhte gehéizent éobûoh⁴⁾ ferlâzenên uuillôn lôn íoh ingélteda⁵⁾ únde íst óbenân dér ál séhento únde fóre uuízento gót, únde díu éuuíga gágenuuerti sînero gesíhte inchít⁶⁾ téro chúmftigun uuíolichi únserro uuércho, spéndondo⁷⁾ gûot kúotên únde úbel úbelên. Nóh kedíngi⁸⁾ únde fléhâ ne uuérdent nieht in geméiton úfen gót kesézzet, tie dánne ferfáhent, sô sie réhte sînt.

Fóne díu léidezent tie áchuste, mínnont túgede, hábent íuueriu múot an réhtero gedíngi, frúmment⁹⁾ ze hímele déumuote¹⁰⁾ fléhâ. Íuuih tuúngget míchel nôt ze dero gûoti, úbe ír is íehen uuéllent, uuánda íuuerie tâte dér êotéilare¹¹⁾ úberuuártet, tér ál síhet.

---

1) s. S. 96. Anm. 8. 2) Objekt von anasehennes und umbehabennes. 3) Wurzel WAN in *Sprsch. I.* 4) s. BÔH in *Sprsch. III.* 5) s. S. 117. Anm. 9. 6) ant-quedan, entsprechen. 7) s. S. 57. Anm. 14. 8) s. S. 22. Anmerk. 3. 9) s. Partikel FAR in *Sprsch. III.* 10) s. MÔT in *Sprsch. II.* 11) s. S. 121. Anm. 8.

Berichtigungen.

- S. 1. streiche die Ueberschrift: **CONQUESTIO BOETII DE INSTABILITATE FORTUNAE.**
- 2. Z. 15. st. sehen l. séhen.
- 3. Z. 2. st. tróug l. tróug²⁾ und st. ²⁾ l. ³⁾ u. s. w. bis Z. 21. st. ²¹⁾ l. ²²⁾.
- — Z. 4. st. festes l. féstes.
- — Z. 6. st. altiu l. áltiu.
- — Z. 8. st. chriechesk l. chriecheska.
- — Z. 21. st. uuorto l. uuórto.
- — *Anm.* Z. 3. v. u. st. 18) l. 19) u. s. w. bis zur letzten Zeile st. 21) l. 22).
- 4. Z. 6. st. aber l. áber.
- — Z. 8. l. uerlórnesseda.
- — Z. 10. l. erstóuta.
- — Z. 12. st. tódés l. tô dés und streiche (*sic*).
- 5. Z. 3. l. in geréchen und streiche (*sic*).
- — Z. 4. l. uérte.
- — Z. 9. st. alde l. álde.
- — *Anm.* 4) streiche das ?
- 6. Z. 5. l. chád.
- — Z. 14. l. uéret.
- 7. Z. 5. l. gezógenó.
- 8. Z. 4. st. iz l. iz in.
- — Z. 6. l. geuuáht.
- — Z. 18. l. hérzogen.
- 10. Z. 3. st. dien l. dien.
- — Z. 8. l. Triuuo.
- — Z. 22. hinter ófto streiche ¹²⁾ und setze: ne uuéreta.
- — Z. 23. st. ¹³⁾ l. ¹²⁾.
- — ist die *Anm.* 12) zu streichen und in der letzten Zeile 12) st. 13) zu setzen.
- 11. Z. 30. l. fliehende.
- 12. Z. 20. st. dero l. déro.
- 13. Z. 8. st. uuíderstozen l. uuíderstózen.
- — Z. 10. l. ílent.
- — Z. 11. l. uuúnder.
- — Z. 28. l. hérzen.
- 15. Z. 12. st. uuércho l. uuércho.

- S. 15. Z. 21. st. guote l. gúote.
 — 16. Z. 18. l. uuínt.
 — — Z. 22. st. habende l. hábende.
 — 18. Z. 3. st. des ersten mir l. mír.
 — 19. Z. 5. l. lénzen.
 — — Z. 12. l. héngen.
 — 21. *Anm.* 3) st. dann l. dank.
 — 25. Z. 10. st. míh l. mít.
 — 27. *Anm.* 4) st. criz l. griez.
 — — *Anm.* 7) st. biare l. hiare.
 — 35. *Anm.* 12) st. uueder l. hwedar.
 — 52. *Anm.* 13) st. *tremere* l. *fremere*.
 — 63. *Anm.* 2) st. S. 34. *Anm.* 8. l. S. 89. *Anm.* 16.
 — 74. *Anm.* 16) hinter: fähig sein, l. Willens sein, beginnen.
 — 79. Z. 25. st. sîn sélbes sîn l. sîn sélbes sîn.

In der Ausgabe der althochdeutschen Uebersetzung und Erläuterung der von Boethius verfaßten 5 Bücher DE CONSOLATIONE PHILOSOPHIAE Seite 285. Zeile 7. lies: kechórniú statt kehórniú.

24(2) - in

